

365

ЩОДЕННИХ
• ЧИТАНЬ •

ОБІТНИЦІ

— на —

кожен день

Джойс Майер

Служіння Джойс Майєр

Розповідаємо про Христа, любимо людей

Відвідайте наші сторінки в соцмережах:

- facebook.com/joycemeyerministriesukrainian
- facebook.com/joycemeyerministriesrussian
- youtube.com/c/СлужінняДжойсМайєр
- youtube.com/c/СлужениеДжойсМайєр
- instagram.com/joycemeyerukraine
- instagram.com/joycemeyerrussian

Програми українською мовою

- joyce-meyer.org.ua/videos

Програми на кількох десятках мов

- tv.joycemeyer.org

Графік трансляції програм

- joyce-meyer.org.ua/schedule-tv

Телевізійні програми Джойс Майєр «Повнота радості життя»
ви можете дивитися і скачувати на нашому сайті –

joyce-meyer.org.ua/eel

Також на нашому сайті ви можете безплатно замовити
книжки в електронному форматі. Перелік книжок –

joyce-meyer.org.ua/ebooks

НАШІ КОНТАКТИ В КИЄВІ:

МБО «Медіа Мир Інт.», Джойс Майєр,
а/с 355, Київ-1, 01001, Україна
info@joyce-meyer.org.ua

+38 (044) 451-83-12, +38 (067) 547-27-35
з 9:00 до 17:00 по буднях

Будемо раді вашим листам і дзвінкам!

365

ЩОДЕННИХ

• ЧИТАНЬ •

ОБІТНИЦІ

— на —

кожен день

Джойс Майєр

Київ 2018

Цитати зі Святого Письма взяті з Українського перекладу Біблії І. Огієнка (якщо не вказано інше).

Цитати зі Святого Письма, відмічені літерами AMP, є парафразом (дослівним перекладом з англійської мови) Розширеного перекладу Біблії — The Amplified Bible.

Цитати зі Святого Письма, відмічені літерами NIV, є парафразом з THE HOLY BIBLE, NEW INTERNATIONAL VERSION.

Цитати зі Святого Письма, відмічені літерами NLT, є парафразом з Holy Bible, New Living Translation.

Цитати зі Святого Письма, відмічені літерами NASB, є парафразом з NEW AMERICAN STANDARD BIBLE

Обітниці на кожен день

© 2018. Джойс Майєр

© МБО «Медіа Мир Інт.», Київ
Ukrainian

Головний редактор: Гординська Вікторія

Переклад: Пріщенко Євген

Редактор, коректор: Толубенко Ольга

Верстка: Мельниченко Андрій

Promises for your every day life

Joyce Meyer

Copyright © 2013 by Joyce Meyer

ISBN 978-0-9754159-4-8

Joyce Meyer Ministries

P.O. Box 655

Fenton, MO 63026

joycemeyer.org

Авторські права захищені. Цю книжку чи/або будь-який її фрагмент, за винятком коротких цитат, що наводяться як частина рецензії, заборонено відтворювати або використовувати в будь-якому вигляді без письмового дозволу автора.

Як щоденно перебувати в Божій присутності

Ісус відповів і до нього сказав: Як хто любить Мене, той слово Моє берегтиме, і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до нього, і оселю закладемо в нього. – Іван 14:23

Жодні наше життя може стати надто насиченим і сповненим речей, які відволікають нашу увагу. Так легко закрутитися поміж турбот, невідкладних справ і хвилювань, забувши про те, що має для нас найбільше значення.

На кінець другого розділу Євангелія від Луки наведена надзвичайно цікава історія про те, як Марія та Йосиф узяли дванадцятирічного Ісуса з собою до Єрусалиму на відзначання свята Песах. По закінченні свята вони вирушили додому і були впевнені, що Ісус теж пішов з ними.

Цікаво, як часто, вважаючи, що Бог поруч із нами, ми губимося, блукаємо і починаємо займатися власними справами?

І ось що цікаво: Марія та Йосиф, перш ніж усвідомити, що Ісуса немає поруч, відійшли на відстань одного дня подорожі від Єрусалиму. Їм знадобилося три дні на Його пошуки. Три дні! Мабуть, поміркувавши над цією історією, можна дійти висновку: втратити цю особливу Божу присутність набагато легше, ніж відшукати її після того, як втратили.

Ми повинні бути дуже обачними і завжди перебувати у Божій присутності. Коли ми живемо таким чином, Бог відчувається в нашому серці, наче у Себе вдома.

Усе починається з прийняття рішення бути слухняними Його Слову. Готовність відвернутися від поведінки, образливої для Бога, — це найперша ознака духовної зрілості. Вона свідчить про небайдужість до Його думки.

Отже, ми маємо бути щедрими у своєму ставленні до інших людей, вміти пробачати, забувати про свої образи і жити з миром у серці. Коли ми приймаємо рішення стежити за своїми словами, бути вдячними Богові й підбадьорювати інших людей, то починаємо відчувати тісний зв'язок із Богом впродовж усього дня.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Отче, дякую Тобі за те, що мешкаєш у моєму серці. Сьогодні мені неабияк потрібна Твоя присутність, Боже. Допоможи мені шанувати Тебе своїми думками, словами і бути благословенням для людей, які мене оточують.

Воскресіть свої мрії

Без пророчих видінь люд розбещений. – Приповісті 29:18

Дозвольте спитати, яку мрію Бог поклав вам на серце?

Я навіть не цікавлюся, чи є у вона у вас — без сумніву, ви мрієте про щось, адже кожному з нас Бог дає мрії.

Я багато спостерігала, що люди чинять зі своїми мріями. Одні ховають їх надто глибоко в своєму серці, щоб захиститися від критики з боку інших людей. Другі намагаються не зважати на них, щоб не думати постійно про їх здійснення. А треті, зрештою, взагалі відмовляються плекати мрії, бо вірити в їх здійснення стає просто-таки неможливо.

Якщо ваші мрії померли, і їх потрібно воскресити, то хочу, щоб ви запам'ятали дві прості речі. По-перше, вам необхідно мати чітке бачення. По-друге, вам слід постійно тримати це бачення перед очима. Та не завжди існування бачення означає його миттєве здійснення. Бог зацікавлений в процесі реалізації вашого бачення так само, як і в фінальному результаті.

Апостол Павло пише у Посланні до Филип'ян 4:11-13, що навчився бути щасливим і задоволеним; його вже не турбують зовнішні обставини. Інакше кажучи, він не дозволяв собі засмучуватися через якісь тимчасові життєві ситуації. Натомість він завжди дивився у майбутнє і з нетерпінням чекав, куди далі Бог його поведе. Це означає, що ви, як і апостол Павло, повинні знайти баланс між станом цілковитого задоволення і своїми амбіціями. Ось що я маю на увазі: навчіться насолоджуватися тим, де саме перебуваєте, на шляху до того, чого прагнете досягти.

Тож, маючи мрію чи бачення, тримайте це постійно у себе перед очима. Запишіть на папері, коли вважаєте, що це допоможе. Пам'ятайте, що Бог сприятиме вам у досягненні мрії, яку Сам дав, поступово, крок за кроком.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Ісусе, я вірю, що у Тебе є чудовий план для мого життя, хоча й не завжди відчуваю це, і саме життя намагається переконати мене у протилежному. Я приймаю рішення довіряти Тобі. Я віритиму, що Ти допоможеш мені втілити у реальність мрію, яку Сам дав, попри мої нинішні життєві обставини.

Повірте, ви все зможете здолати!

Досягла вас (й охопила ваше життя) спроба, (чи спокуса, що може привести до гріха), не інша, тільки людська, (тобто звична для людей, незалежно від того, звідки вона приходить чи до чого веде)... – 1 до Коринтян 10:13, АМР

Ми всі стикаємося зі спокусами — це невід’ємна частина нашого життя. Питання не в тому, чи відчуватимете ви спокусу, а в вашій готовності зустрітися з нею. Я дуже хочу, щоб ви дещо зрозуміли: ви можете подолати спокусу. Припиніть казати: «У мене нічого не вийде!» Зважаючи на свої власні сили і здібності, ви, можливо, і праві — спокусу не здолати. Та коли ви поміщаєте Боже Слово у своє серце, покладаючись на Його силу і довіряючи Його обіцянкам, жодна спокуса вже не буде для вас нездоланною.

За довгі роки свого служіння я змогла виділити 5 принципів, що допоможуть вам подолати будь-яку спокусу. Насамперед ви повинні бути мудрою людиною. Передусім дбайливо прораховуйте всі рішення, які приймаєте, і їх наслідки. Мудрість завжди дивиться у майбутнє і зважає на наслідки.

По-друге, повірте в те, що ви спроможні протистояти спокусі. Почуття осуду, провини і сорому діють за інерцією — якщо одразу їх спинити, то вони втрачають свою силу; якщо ж дозволити їм набрати обертів, то спинити їх буде набагато важче.

По-третє, сприймайте спокуси як звичайну частину життя. Коли ви очікуєте битви зі спокусами, то завжди будете наготові. По-четверте, знайте свої слабкі сторони. Не потрапляйте у ситуації, в яких ви легко можете впасти. Не вміючи правильно розпоряджатися грошима, не відвідуйте торгово-розважальних центрів, особливо знаючи, що наразі не можете придбати щось за власний кошт — мусите купувати у кредит!

І наостанок — не переоцінюйте власних здібностей. Спокуси ніколи не зникнуть з нашого життя. Іноді ми починаємо вважати себе достатньо духовно зрілими, щоб спотикнутися. Та щойно це трапляється, ми стаємо легкою здобиччю для ворога. Та завдяки Його благодаті... ви все можете здолати!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я усвідомлюю, що спокуса — це невід’ємна частина нашого життя. Допоможи мені завжди бути насторожі і не вражатися, коли вона прийде. Дякую Тобі, Господи, за Твою мудрість і благодать, що допоможуть мені здолати будь-які спокуси і жити у Твоїй перемозі.

Любов — це дієслово

По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати і показувати любов між собою. — Іван 13:35, АМР

Ми, християни, покликані виявляти любов до інших людей. Як читаємо у вищезгаданому уривку зі Святого Письма, люди знатимуть, що ми — послідовники Ісуса, якщо будемо мати любов між собою (Іван 13:35).

Безліч людей вважають любов «лише почуттям», насправді ж це щось набагато більше. Справжня любов проявляється через наші дії. Вони не повинні бути якимись неможливими чи недосяжними.

Один із найкращих способів продемонструвати любов Ісуса — це прості, повсякденні вчинки... Прикладом, якийсь невеличкий подарунок комусь або розмова з пригніченою людиною, якій потрібен друг. Також не буде виключенням пакет із продуктами харчування для самотньої матері, що живе неподалік від вас і час від часу змушена голодувати. Продемонструвати любов іноді буває дуже легко — достатньо посміхнутися і привітати незнайомця, якого ви зустріли на вулиці, у коридорі або в крамниці.

Існує надзвичайно багато способів, за допомогою яких можна продемонструвати любов Христа. Виявлення якійсь людині Його любові може пом'якшити її серце, і ви й оком не встигнете змигнути, як вона, наслідуючи вас, також почне виявляти любов до інших! Тому насолоджуйтеся Божою любов'ю і дозвольте Йому направляти вас. Можливо, Він навіть зараз показує вам когось і розпалює в вашому серці бажання благословити цю людину?

Я прагну, щоб моя любов до Ісуса відображалася в моєму ставленні до оточуючих, навіть до людей, яких час від часу буває важко любити. Якщо мені вдасться пом'якшити хоча б одне скам'яніле серце за допомогою Божої любові, можливо, ця людина зможе зворушити серце ще когось, і останній торкнеться за допомогою любові до інших людей. Так Божа любов почне розповсюджуватися... і невдовзі у світі відбудеться революція любові!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну, щоб моя любов до Тебе відображалася в моєму ставленні до інших людей. Покажи мені, будь ласка, як виявляти любов до кожної людини, яку Ти сьогодні приведеш у моє життя.

Благодать — Божа сила, що виливається на нас

Бог призначив кожному міру віри. — До Римлян 12:3, NASB

Акщо ви встигли хоч трохи пожити у світі, то, мабуть, розумієте, що вкрай рідко буває так, щоб день минув точнісінько так, як нам хотілося б чи як запланували. На щастя, Бог ніколи не допустить у нашому житті тієї чи іншої ситуації, не зробивши нас спроможними пройти через неї з радістю в серці.

Я вірю, що Бог дає нам Свою особливу благодать для кожної окремої ситуації. Я маю власне визначення слова «благодать». Отже, це Божа сила, що допомагає нам зробити все, що ми повинні зробити. Можливо, сьогодні у вас є ця сила, та завтра вона знадобиться вам знову. Тож єдиний спосіб її отримати — за вірою.

У Посланні до Римлян 12:3 читаємо, що Бог призначив кожному із нас міру віри. Запитайте себе сьогодні: «Як я використовую свою віру?» Чи покладаєте ви свою віру на самого себе, на інших людей або свої життєві обставини? Якщо так, то це не є життям за благодаттю, натомість — життям за власними силами і справами. Подібне життя ніколи не принесе добрих плодів! Та коли ви вивільняєте свою віру і довіряєте Богові, усвідомлюючи, що Він зробить те, на що ви самі не спроможні, то ви покладаєте свою віру на Нього. Тоді благодать — Божа сила — починає рухатися через канал віри, наділяючи вас здатністю до вражаючих вчинків, як для самих себе, так і для оточуючих.

Є ще одне, трохи довше визначення благодаті: «Це Божа сила, що вільно виливається на нас — тобто вона нам нічого не вартує, окрім того, що доводиться довіряти Богові — і допомагає нам з легкістю робити те, чого ми ніколи не здужали б власними стараннями й зусиллями».

Довіртеся Богові — Він прагне дати вам Свою благодать уже сьогодні.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я знаю, що життя не завжди буває таким, як я очікую, але я довіряю Тобі. Я за вірою приймаю Твою благодать — силу, яку Ти вільно даєш мені, щоб я міг достойно мандрувати по життю, вирішуючи будь-яку дилему, що виникне сьогодні.

Покладайтеся на Бога

Ходить (і живить завжди) за (Святим) Духом, і (тоді ви нізащо) не вчините (бажань і) пожадливых тїла... — До Галатів 5:16, АМР

Я твердо вірю, що кожного разу відчуваючи розчарування, ми, немов свідчимо, що перестали покладатися на Бога. Це твердження може здатися вам надто сміливим, та поміркуйте над тим, що Бог дав нам Свого Святого Духа і Свою благодать, щоб достойно справлятися з випробуваннями на своєму життєвому шляху. Розчарування ж приходять тоді, коли ми намагаємося досягти чогось власними зусиллями, переставши цілковито залежати від Нього.

Розуміння цього мені дуже зарадило у житті. Щоразу, починаючи відчувати розчарування, я швидко нагадувала собі про те, що насправді намагаюся посісти місце Святого Духа. Я щосили старалася бути заступником Святого Духа!

Можливо, у вас від народження надто незалежний дух? Відмовляючись покладатися на Бога, по суті, ви заявляєте: «Гаразд, Боже, я ціную, що Ти зі мною поруч, та подивися, як я зараз усе владнаю». Може, іноді буває й важко цілковито залежати від Бога, але саме таке положення є вірним шляхом до перемоги, такої потрібної кожнісінького дня у нашому житті. Спасши нас, Бог не сказав: «Гаразд, ось і все. Далі вже самі якось розбирайтеся!» Він врятував нас у вічності, а значить вестиме і допомагатиме нам за умови, що цілковито залежатимемо від Нього.

Автор Послання до Галатів переконує нас *«ходити (і завжди жити) у (Святому) Дусі...»*, — бо тоді ми в жодному разі не будемо вдовольняти бажання плоті. Зверніть увагу на те, що не сказано: «Підкорюйте плоть своїми силами, і тоді ви в жодному разі не вдовольнятимете її бажань», а наголошується на тому, що мусимо завжди жити у Святому Дусі.

Прийміть рішення перестати вести незалежне життя і натомість цілковито покластися на Святого Духа. Я вам обіцяю, ви про це не пошкодуєте!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, Ти — все, що мені потрібно. Допоможи мені не покладатися на самого себе, а завжди цілковито й повністю довіряти Тобі, надіючись тільки на Тебе.

...Бог є любов. — 1 Івана 4:8

Любов — це така річ, яку неможливо побачити. Вона є плодом роботи Святого Духа у нашому житті і проявляється у нашій поведінці і ставленні до інших людей. Любов може багато в чому виражатися, тобто її можна відчувати у багато різних способів. Прикладом, коли на діамант падають промені світла, він починає виблискувати різними кольорами залежно від того, як його повернути. Я вірю, що любов також може спалахувати різноманітними кольорами в залежності від того, як на неї подивитися.

У 1 до Коринтян 13:4-7 наводяться приклади вираження любові:

- Любов усе зносить — вона має здатність довгий час миритися з різними образами.
- Любов ніколи не заздрить — вона не прагне того, чого не має.
- Любов не надимається — вона не привертає до себе увагу.
- Любов ніколи не буває самовдоволеною чи грубою.
- Любов не наполягає на тому, щоб усе було на її.
- Любов не звертає уваги на несправедливе ставлення.
- Любов ніколи не перестає!

Це лише кілька способів виявлення любові до інших людей... і саме таку любов Бог має до нас. У 1 Івана 4:8 читаємо, що Бог є любов. Він любить нас і тому врятував, отже віднині можемо ділитися Його любов'ю з оточуючими. У своєму бажанні бути схожими на Бога, ми мусимо дивитися на Ісуса — досконале уособлення Бога — оскільки Він виявив до нас усі ознаки любові, про які йдеться у 13 розділі 1 до Коринтян. Він незмінно у будь-якій ситуації проявляв любов, навіть коли люди нападали на Нього.

У Посланні до Колосян 3:12-14 для нас звучить повеління *«зодягнутися, як Божі вибранці, святі та улюблені... понад усе в любов»*. Тож зодягнімося в любов, як це робив Ісус, і будемо наслідувати Його приклад, прославляючи і віддаючи всю честь і хвалу Богові.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, Ти показав мені, що таке любов, коли першим полюбив мене. Тож допоможи мені наслідувати приклад Ісуса і виражати всі прояви любові в моєму повсякденному житті.

Що ж нам робити?

А роблячи добре, не знуджуймося, бо часу свого пожнемо, коли не ослабнемо.

— До Галатів 6:9

У нашому сьогодні ми стикатимемося з різними проблемами, розчаруваннями і труднощами. Життя... таке вже воно мінливе. Тож, враховуючи все це, що ж нам робити, як бути? Ми повинні лишатися стійкими і непохитними. Інакше кажучи, нам ніколи не слід здаватися! Незалежно від того, що відбувається в нашому житті, перемога дістанеться тільки тим, хто не схибить, не буде легкодухим і дійде до кінця. Не забувайте, що посеред наших життєвих труднощів і випробувань Святий Дух, можливо, здійснює найвагомішу роботу в наших серцях. Його не турбують наші зовнішні обставини. Якщо ми на ділі довіряємо Йому, то й нас вони не повинні бентежити! Святий Дух завжди поруч із нами — не тільки у добрі, а й у скрутні часи. Він проведе нас через що завгодно — тільки тримаймося за Нього і не припиняймо йти за Ним. Це означає, що ми маємо бути старанними в молитві, непохитними у своєму рішенні наслідувати Його, стійкими у вірі і готовими твердо стояти на Божому Слові, Його обіцянках для нашого життя.

Досить часто нас може збити з пантелику надто повільний перебіг нашого життя. До речі, ворог отримує величезне задоволення від якомога частішого нагадування нам про це! Але пам'ятайте, саме в такі часи Бог зазвичай виконує чи не найважливішу роботу у нашому житті. Тож, все не зводиться тільки до нас із вами. Те, що Господь творить всередині нас, є лиш підготовкою до роботи, яку Він має намір здійснити через нас!

Звісно, іноді життя може бути надзвичайно складним. Але також я впевнена, Бог зарадить нам, якщо завжди будемо стійкими й непохитними. Твердо стіймо на обітницях, даній нам у Посланні до Галатів 6:9: *«А роблячи добре, не знуджуймося, бо часу свого пожнемо, коли не ослабнемо»*.

Тож дозвольте мені ще раз запитати: що ж нам робити? Моя відповідь — ніколи не відступайте і не здавайтеся! А якою буде ваша відповідь?

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я вірю, що Ти дієш у моєму житті навіть у скрутні часи. Сьогодні я приймаю рішення залишатися стійким, непохитним і завжди бути слухняним Тобі.

Встановіть кордони з певною метою!

*Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся!
Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки.*

— Приповісті 3:5-6

Зиробити в собі такі риси, як здержливість і дисциплінованість, а також встановити певні кордони й обмеження у своєму житті — це чи не найважливіші моменти життя кожної людини. Життя, в якому взагалі немає дисципліни — це неконтрольоване життя. Для нашого з вами захисту Боже Слово встановлює необхідні обмеження. Воно дозволяє нам певні речі, і, звісно, попереджає, чого краще не робити чи уникати, щоб завжди бути у безпеці.

Нам, християнам, іноді починає здаватися, що жити на межі — це так захоплююче. Ми отримуємо задоволення від самої думки: «Так! Це про мене! Я постійно живу на межі!» Останнім часом подібне ставлення до життя стало вкрай популярним. Але, щиро кажучи, Бог не хоче для нас такого життя, бо, живучи на межі, у нас не лишається шансів на помилки.

На будь-якому шосе існують обмежувальні смуги — по одній з кожного боку і ще одна в центрі. Ці лінії встановлюють межі для нашої безпеки під час руху по шосе. Перетнувши одну з бокових смуг на дорозі, ми обов'язково потрапимо у канаву. Якщо ж пересічемо смугу посередині дороги, то це може призвести навіть до загибелі. Ці лінії нам подобаються, адже вони захищають нас від небезпеки. Те саме стосується і нашого особистого життя. Встановлюючи здорові межі, кордони й обмеження у власному житті, ми відчуваємося набагато краще і маємо мир Божий у серці.

Найголовніше в процесі встановлення життєвих кордонів — це постійне звернення до Божого Слова, в якому Бог описує всі ті межі, що неодмінно мають бути у кожному житті. Дозвольте Богові щодня спрямовувати ваші стежки.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я визнаю, що в моєму житті мають бути певні обмеження. Коли сьогодні я читатиму Твоє Слово, відкрий мені, будь ласка, як встановити Твої здорові кордони й межі у моєму житті.

Неконтрольоване життя

На пасовиськах зелених (свіжих і соковитих) оселить мене, на тихую воду мене запровадить! – Псалом 22:1-2, АМР

У чи веде те неконтрольоване життя? Можливо, останнім часом ви помічали за собою, що надто часто повторюєте: «Я так більше не можу. Я так довго не протягну»? Ваші подібні коментарі щодо свого життя свідчать про те, що насправді ви маєте на увазі: «Я знаю, що маю певну межу і досягнув її, та я не звертатиму на це уваги і подивлюся, як довго мені це минатиметься».

Наше тіло дає нам певні попередження, коли ми переступаємо межу — прикладом, змушує відчувати деякий біль чи певний дискомфорт. Але ми не здаємося: «Зі мною все буде гаразд», — і продовжуємо нехтувати попередженнями, допоки не стаємо такими хворими, що вже несила цього ігнорувати.

Я зовсім не пишаюся цим, та впродовж перших двадцяти років мого служіння я майже увесь час жакливо почувалася. Постійні прийоми у лікарів, спроби вживати різні пігулки, вітаміни... Медики намагалися мені довести, що я виснажую себе фізично, та я пускала це повз вуха. Я зносила себе постійними подорожами, проповідуванням всюди, куди запросять, допоки не дійшла краю. Зрештою я усвідомила, що не варто нехтувати Божими вказівками і не приділяти часу відпочинку від справ, бо рано чи пізно за це доведеться платити. Тому я дещо змінила у своєму житті, і зараз відчуваюся набагато краще, ніж будь-коли.

Якщо ви живете неконтрольовано, то не відкладайте на потім, а вже зараз перегляньте свій спосіб життя, змінивши все, що потрібно. Не чекайте, допоки з вами станеться щось жахливе — прикладом, нервовий зрив або серцевий напад. Змініть своє нинішнє життя вже сьогодні і живіть так, як вас спонукає жити Бог. Проводячи таке життя — я гарантую — ви відчуєте незбагненний, неочікуваний мир у своєму серці.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, покажи мені, які сфери мого життя є нежиттєздатними. Я віддаю їх у Твої руки. Введи мене у Свій спокій і мир вже сьогодні, щоб я міг насолоджуватися життям і служити Тобі ще багато років.

Не подолаю я... тягар надто важкий для мене. – Числа 11:14, АМР

В 11 розділі книги Чисел Мойсей виступає прикладом того, як поводитися при відчутті надмірного стресу. А йому, до речі, у житті вистачало стресу — сорок років він водив Ізраїльський народ пустелею, намагаючись здійснити подорож, яка мала тривати всього одинадцять днів!

Люди занурилися в депресію і почали журитися через свою скрутну ситуацію. У 14 вірші Мойсей звертається до Бога: «Я не можу нести усіх цих людей на своїх плечах, бо такий тягар надто важкий для мене».

Як і Мойсей, час від часу ми констатуємо: «Я дійшов до межі». Так, у Святому Письмі читаємо: *«Я все можу в Тім, Хто мене підкріпляє, в Ісусі Христі»* (До Филип'ян 4:13). Щоправда, тут йдеться про часи, коли ми стикаємося з різними випробуваннями які Бог допомагає нам подолати. Та це зовсім не означає брати на себе такий об'єм відповідальності, щоб зрештою неминуче перегоріти. Як приклад, жінка, що виховує п'яťох дітей, цілий день працює, потім служить у церкві і так далі.

Іноді нам буває надто важко... у визнанні цього немає нічого поганого. Також час від часу варто сказати «ні» деяким надмірним зобов'язанням, якщо це дасть вам можливість насолоджуватися даним Богом життям.

До вашої уваги — свіже одкровення: ми не повинні бути схожими на всіх інших або відповідати вимогам інших людей. Декого Бог створив спроможними брати на себе і нести великий тягар відповідальності, та не всім це до снаги. Кожен має бути тим, ким створив його Бог, і не почуватися через це ніяково. Віднайдімо свій особистий баланс в плані відповідальності, довіреної нам Богом. І тоді, замість страждати і постійно хворіти через перенавантаження, напруження і стрес, ми зможемо отримувати насолоду від життя. Якщо ви дійшли до межі, то прийдіть до Бога, як це зробив Мойсей, і скажіть Йому про це. Він обов'язково підкаже вам, як вести більш збалансоване і здорове життя.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, іноді мені буває важко спинитися і сказати «ні» деяким своїм зобов'язанням. Допоможи мені, будь ласка, знайти баланс у плані відповідальності, яку я беру на себе, щоб жити з Твоїм миром у серці і отримувати насолоду від життя.

Шукайте Бога невинно

(Моя єдина мета у житті полягає в тому), щоб пізнати Його й силу, (що витікає з) Його воскресення... – До Филип'ян 3:10, АМР

Невинно шукати Бога не завжди буває легко, та навіть не сумнівайтесь — воно того варте. Проте ви не зможете робити це по-справжньому, допоки на ділі не відчуєте життя в істинній свободі.

Бог прагне зробити нас вільними! А звільнення від почуття провини, осуду і незалежність від думки людей, — і є справжнім щастям. Ми стаємо вільними від страху припуститися помилки, коли знаємо, ким є у Христі. Це дає нам сміливість і здатність ступити крок за вірою і почати прагнути здійснення Божих обіцянок.

Одним з найбільших благословень, даних мені Богом, є свобода бути самою собою. Впродовж багатьох років я прагнула бути кимсь, ким по суті не була. Я відчувала, що мушу бути такою або інакшою, хоча при цьому усвідомлювала свою відмінність від інших людей. Однак я прагнула до схожості з ними, допоки не збагнула, завдяки стосункам із Богом, ким Він мене створив. І це, без сумніву, звільнило мене з тенет залежності від самої себе. Я змогла зосередитися на Ісусові і допомагати іншим так, як Він цього хотів.

У 3 розділі до Филип'ян Павло повідомляє, що вирішив невинно прагнути, або досягати, того, заради чого помер Христос Ісус, щоб пізнати Його і силу Його воскресіння. Я вірю у те, що при народженні згори всередині нас пробуджується дух рішучості. Можна також назвати його ревністю або пристрастю від Святого Духа. Саме він дає нам «жвавість», таку потрібну у важкі часи, і спроможність твердо заявити: «Я ніколи не перестану прагнути близьких, пристрасних і глибоких особистих стосунків із Богом. Я ніколи не відступлюся від бажання стати тим, ким Христос мене бачить».

Будьте невинні, зростаєте у вірі і досягайте здійснення Божих обіцянок. Пам'ятайте, ви належите Йому, і Він дав вам невинного духа!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я хочу мати нове життя, невинно шукати Тебе і прагнути до здійснення Твоїх обіцянок. Я вірю, що Ти допоможеш мені стати тим, ким мене створив, і досягти істинної свободи.

Завжди довершуйте розпочате — це важливо

Я прославив Тебе на землі, довершив Я те діло, що Ти дав Мені виконати.

— Іван 17:4

Кілька років тому я прочитала вірш із Біблії, який змусив мене довго плакати перед Господом. В Євангелії від Івана 17:4 Ісус каже: *«Я прославив Тебе на землі, довершив Я те діло, що Ти дав Мені виконати»*. На основі цих слів ми досить чітко можемо зрозуміти, що слідувати за Богом означає завершити те, до чого Він нас покликав.

З моменту знайомства з цим віршем для мене стало надзвичайно важливим не просто виконання того, до чого мене Бог покликав, але і завершення дорученої мені справи, розпочатої за Його веління. Перший крок у мандрівці з Богом робить багато людей, та, як на мене, набагато менше доходить до кінця подорожі з Ним.

Апостол Павло говорив: *«...аби не скінчити дорогу свою та служіння...»* (Діяння 20:24). Я збираюся виконати Боже покликання для мого життя, насолоджуючись його кожною хвилиною! Саме цього я хочу й для вас: смакуйте кожним днем свого життя і довершіть своє покликання — справу, доручену вам Богом. Здебільшого це залежить від вас, навіть не від Бога. Він уже виконав Свою частину угоди, забезпечивши нас усім потрібним в Ісусі Христі. Тому тільки від нас залежить, чи будемо ми і надалі вчитися, зростати духовно і дозволяти Божому Духу здійснювати Свою роботу всередині нас. Згадайте, до чого Бог вас покликав, і спитайте себе: *«Що я роблю сьогодні, щоб достойно завершити доручення, дане мені Богом?»*

Господь має чудовий план для вашого життя. Прийміть його за вірою і всім своїм серцем прагніть його виконання. Нехай сьогоднішнім вашим рішенням буде твердий намір дійти до кінця. Я знаю, що Бог відзначить такий крок.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я хочу бути спроможним, як і Ісус, виконати доручене Тобою завдання. Дякую Тобі за те, що дієш у моєму серці, даєш мені силу та бажання жити для Твоєї слави і достойно завершити ту справу і те служіння, які я отримав від Тебе!

Викиньте страх на смітник

Страху (не існує і боязкості) немає в любові, але досконала, (зріла, ідеальна) любов проганяє страх геть (за двері й усуває будь-які сліди жаху)!

— 1 Івана 4:18, АМР

Сьогодні я хочу поговорити з вами про слово, якому не місце у нашому лексиконі, — це СТРАХ! Багато хто з нас, мабуть, пам'ятає, як у дитинстві, промовляючи будь-яке непристойне чи лайливе слово, відразу чув від мами погрози вимити йому рота з милом. Отже, якщо слово «страх» є брудним і непристойним словом, то віра у Божу любов — це духовне мило!

Не подумайте, що йдеться про слабку і кволу віру. Поза всяким сумнівом, мається на увазі потужна віра в Божу безумовну, безмежну, непохитну, *досконалу* любов до нас. Згідно з 1 посланням Івана 4:18, розуміння цієї любові звільнить нас від страху. Та цей факт зовсім не означає повної відсутності відчуття страху, тоді як віра в Бога і Його любов зроблять нас спроможними «діяти, незважаючи на страх», якщо буде потрібно.

Бог прагне, щоб ви знали: Він завжди поруч, вестиме вас і скеровуватиме. Тому без вагань можете Йому довіритися і твердо в Нього вірити! Пам'ятайте, Його любов досконала навіть тоді, коли ми далекі від бездоганності. Він не любитиме нас більше чи менше, зважаючи на помилки. Хіба не чудово усвідомлювати Божу любов до нас таких, які ми є? Хіба ж ця думка не підсилює вашу віру, розвіюючи будь-який страх?!

Коли-не-коли страх оволодіватиме нами. Однак, незважаючи на це, маємо зосередитися на Богові і згадати, що Він обов'язково проведе нас через будь-які випробування і ситуації. Тільки досконала Божа любов — а не наша власна бездоганність — здатна зв'язати будь-який страх у нашому серці.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, лиш Твоя любов може прогнати мій страх, тому я цілковито довіряю Тобі. Я знаю, що Ти завжди перебуваєш поряд зі мною, і, хоч би які склалися обставини, чи в якій ситуації я опинився б, Ти завжди приведеш мене до світла. Я приймаю Твою любов.

Серце радісне — (наче гарні ліки, і веселий розум) добре лікує...

– Приповіді 17:22, АМР

*Х*очете почути кумедну історію? У мене їх безліч, і з'являються вони завдяки подіям із мого звичайного, повсякденного життя. Звісно, мені як прямому учаснику тих подій було не до сміху, та зараз я рада, що сьогодні можу з них добряче попосміятися.

Прикладом, мені аж ніяк не було весело, коли не вдавалося нормально вкласти своє волосся, так щоб воно залишалось на своєму місці. Та побачи, що я з ним виробляла, то неодмінно почали б реготати. Також мені було зовсім не до смішків, коли я пробувала шити одяг, а людям, яким довелося його носити — і поготів. Колись мене неабияк драгувало, коли Дейв у крамниці жбурляв у мене через полицю паперові рушники, та зараз я усвідомлюю, що він, хоч би чим займався, завжди вмів трохи повеселитися. Без сумніву, я дуже рада, що навчилася згадувати оттакі ситуації і відшукувати в них щось сміховинне.

Звісно, я розумію, що не все у нашому житті є веселим і приємним, та, як на мене, нам усім потрібно навчитися трохи більше радуватися і забавлятися. Запевняю вас, що, міркуючи над цим кожного дня цілеспрямовано, ви обов'язково знайшли б бодай одну мить, яка принесла б радість, або над якою пізніше можна було б качатися зо сміху.

Бог прагне, щоб Його діти хоча б час від часу веселилися. В Біблії читаємо: *«Серце радісне добре лікує»*. По-моєму, нам усім потрібна щоденна порція здорового сміху, а часом і декілька порцій на день. Не вагаючись скажу, що неможливо отримати передозування радістю!

Тож, моя порада вам: кожного дня почніть свідомі пошуки того, що викличе у вас усмішку або змусить посміятися... і обов'язково поділіться з кимсь своєю усмішкою чи кумедною історією, осяявши день цієї людини радістю!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, у Твоєму Слові сказано, що радісне серце добре зцілює, наче якісні ліки. Дякую Тобі за те, що допомагаєш мені знаходити у житті радість і веселощі!

Будьте благословенням для інших

Тож тому, поки маємо час, усім робімо добро, а найбільш одновірним!

— До Галатів 6:10

Я вважаю, що ми як християни, серед усього величезного потенціалу, даного нам Богом, отримуємо одну з найцінніших можливостей — справляти вплив на життя інших людей. Впродовж усього мого служіння Господь давав мені можливість ділитися вченням із Його Слова з багатьма людьми, що вкрай потребували допомоги. Та я не вірю, що це якась особлива можливість, дана тільки мені. Кожен — і ви не виключення — має здатність і шанс на когось впливати. Приділяючи свій час досягненню інших людей і роблячи внесок у чиєсь життя, ви змінюєте цілий світ... для себе і для них.

У Посланні до Галатів 6:10 читаємо, що нам слід *бути уважними і благословляти* кожного, кого Бог приведе до нас. Ми покликані бути благословенням і підтримувати інших людей у вірі, а також не боятися говорити їм правду в любові. Я вірю, що Бог прагне бачити нас у житті не просто спостерігачами. Він воліє, щоб ми були людьми, які насправді люблять оточуючих і настільки турбуються про них, що готові виливати Божі благословення у їхнє життя. Заохочуйте інших до духовного росту, щоб вони ревно досягали ще більшої кількості людей для Христа.

Незалежно від того, відомо вам це чи ні, люди спостерігають за вами і наслідують ваш приклад. Ви впливаєте на інших своїм способом життя і життєвими принципами. Люди мають помічати і бачити Божу любов у ваших повсякденних вчинках. Час від часу ми всі помиляємось, та безперечно мусимо невтомно дякувати Богові за Його прощення. Нам варто усвідомлювати, що у дуже багатьох випадках ми можемо бути єдиним свідченням Божої реальності для деяких людей, що нас оточують.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, кожен день — це нова можливість досягати, благословляти і впливати на інших людей за допомогою Божої любові, яку Ти дав мені. Я прагну, щоб моє життя було благословенням для інших і взірцем щоденного життя з Богом.

Навчіться дивитися на себе очима Бога

...Більший бо Той, Хто в вас, аніж той, хто в світі. – 1 Івана 4:4

Незалежно від того, з чим ви зараз стикаєтеся чи розбираєтеся у житті, або з чим доведеться зустрітися чи мати справу в майбутньому, Бог уже дав вам міру віри, щоб достойно подолати всі перешкоди. Може, вам так не здається, і ви не вірите, що на все стане сил, та довіра Богові не базується на наших обставинах чи відчуттях. Ворог жадає переконати вас у тому, що ви надто слабкі, бідні, не маєте жодних шансів на досягнення успіху в житті і далі в тім самім дусі. Безперечно, Бог має іншу думку щодо вас. Він дивиться на вас очима любові, бачить, ким ви є у Христі, ким можете бути, і які дари Він вклав у вас — здебільшого це зовсім не те, що бачите ви самі або інші люди.

Дивлячись на себе очима Бога, ви починаєте рухатися до життя у цілковитій перемозі. Та для цього потрібна віра. Недостатньо просто почути, що Бог любить вас і дивиться на вас як на Своє дитя – доведеться в це повірити. Вам знадобиться тверда і непохитна віра, якщо прагнете рухатися вперед і приймати всі життєві виклики. А від віри не буде ніякої користі, коли не знати, як її вивільняти. Щоб віра почала діяти, її необхідно вивільнити. Зробити це можна за допомогою слів, дій і, звичайно, молитви. Тож більшою мірою від нас залежить, зробимо ми це чи ні.

Перше послання Івана 4:4 — християни дуже часто цитують цей уривок зі Святого Письма, і майже завжди, коли я згадую цей вірш у церкві чи на конференції, радіють і аплодують. Та чи багато людей насправді вірять, що Той, Хто в вас, більший за того, хто у світі? Так ось істина полягає в тому, що Той, Хто в вас, безперечно дійсно більший за будь-кого, і Він любить вас. Тому розтягніть сьогодні свою віру і почніть дивитися на себе очима Бога. Байдуже, що ворог намагається вам показати, чи як виглядають ваші нинішні обставини, ми все перемагаємо вірою в Того, Хто живе в нас!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я вірю, що Ти любиш мене і дав мені спроможність усе здолати. Я — Твоє дитя, і тому щодня діятиму згідно з вірою, яку Ти мені дав. Я довірятиму Тобі і долатиму будь-які перешкоди, що з'являються на моєму шляху.

Використовуйте свої вуста для Божої слави

Бо хто хоче любити життя та бачити добрі дні, нехай здержить свого язика від лихого та уста свої від говорення підступу. — 1 Петра 3:10

*Р*озуміння сили слів, які ви промовляєте, змінить хід вашого життя! Ваші вуста — це потужний інструмент або в руках Бога, або у ворожих руках. Інакше кажучи, щодо свого життя ви можете проголошувати позитивні, мотивуючі, підбадьорюючі слова, або ж — негативні, похмурі і принизливі. Запевняю, ваші слова обов'язково здійсняться у вашому житті.

Я не вірю, що хтось із нас хотів би віддавати у користування дияволу свої вуста. З огляду на це, можемо констатувати, що вустами можна або благословляти, або нищити і не тільки власне життя, а й життя інших людей. Я бачила докази цього у своєму житті. Був час, коли майже все, що я промовляла, було вкрай негативним. Але Дух Святий показав мені, як застосовувати творчу силу Божого Слова. Я навчилася звертатися до гір, що існували у моєму житті, замість постійно говорити про них. Тобто, я збагнула і почала застосовувати істину Божого Слова до своїх життєвих обставин і з часом побачила у своєму житті позитивні й довготривалі зміни.

Наші вуста — наче перо, а серце — наче записник. Коли ви безупинно щось повторюєте, воно потрапляє всередину вас і стає невід'ємною частиною вашого ества. У цьому разі вам більше не доводиться себе до чогось змушувати — ви стаєте відображенням слів, які промовляєте. Краще я використовуватиму свої вуста для Бога, аніж віддам їх ворогові. Я прагну завжди проголошувати Його істину і насолоджуватися життям.

У 1 Петра 3:10 читаємо: *«Бо хто хоче любити життя та бачити добрі дні, нехай здержить свого язика від лихого та уста свої від говорення підступу»*. А ви бажаєте насолоджуватися життям? Тоді використовуйте свої вуста для проголошення Божих слів стосовно вашого життя!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я усвідомлюю, що мої вуста — це потужний інструмент, який можна віддати у користування або Тобі, або ворогові. Я передаю свої вуста Тобі. Покажи мені, як проголошувати Твою правду щодо мого життя і життя інших людей.

...Перемініться відновною вашого розуму, щоб пізнати вам, що то є воля Божя, добро, приємність та досконалість. – До Римлян 12:2

У чи колись ви чули вислів: «Такий розумний — і так згаяв своє життя»? Наш розум має таку незбагненну спроможність чинити добро, вчитися, творити, мислити і розвиватися, що невикористання його повною мірою призводить до грандіозної трагедії.

Бували часи у моєму житті, коли я дозволяла надто великій кількості руйнівних і гнітючих думок, тих, що сповнювали серце почуттям провини, непростення й осуду, потрапляти у мій розум. Проблема була в тому, що я не знала про можливість керувати своїми думками чи обирати, на яких зосереджуватися, або в які вірити.

Я не усвідомлювала, що, навіть розмірковуючи про те, що не є правдою, я мала здатність зупинитися і перестати це робити. Ніхто ніколи не вчив мене, що можна обирати, про що думати, а про що ні. А вам хтось колись про це казав? Якщо ні, то сьогодні я буду першою, хто відкриє вам, що не слід дозволяти своїм думкам керувати вами. Ви спроможні зосереджуватися тільки на думках, даних Богом!

У Посланні до Римлян 12:2 ми читаємо, що повинні дозволити Богові змінювати нас і оновлювати наш розум. Бог прагне допомогти вам одержати перемогу в битві за ваш розум. Та як це виглядає з практичної точки зору? Ось що неодноразово допомагало мені, і впевнена, допоможе й вам: наступного разу, коли у вашому розумі розпочнеться битва, зупиніться і згадайте про щось конкретне, гідне подяки Богові. Скажіть Йому, які ви вдячні за Його добрість і всі численні способи, в які Він благословив ваше життя. Почавши старанно це робити, ви побачите, як ваше життя почне поступово, крок за кроком змінюватися на краще.

Я щиро молюся і сподіваюся, що ви пізнаєте силу, дану вам Богом, і щодня у своїх думках почнете крокувати у повноті Його любові до вас!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я бажаю відчувати Твою силу у сфері моїх думок. Я приймаю рішення зосередитися на Твоїй доброті й любові до мене. Хоч би які негативні думки приходили до мене, я знаю і впевнений, що Ти набагато величніший і могутніший за них.

Дозвольте Божій любові подолати біль минулого

(Молюся, щоб ви могли пережити) і пізнати Христову любов, яка перевищує знання (ї надто велика для того, щоб її можна було зрозуміти до кінця. І тоді будете) ви (досконалі й) наповнені всякою повнотою (життя й сили, що приходить від Бога). – До Ефесян 3:19, NLT

Рокі після одруження нам з Дейвом було надзвичайно важко жити здебільшого через те, що я потребувала зцілення від наслідків свого минулого: сексуальної, емоційної і словесної кривди від батька. Хоча мені довелося пролити багато сліз і переступити через себе, коли слід було пробачити замість прагнути помсти, Бог провів мене за руку до кінця, на додачу використавши моє свідectво для зцілення у житті багатьох інших людей. Зцілюючи вас від болю минулого, Він хоче не тільки вам допомогти, а й використати ваш досвід як канал, через який інші люди також зможуть звільнитися.

Зрештою, Бог переконав нас із Дейвом перевезти моїх батьків до Сент-Луїсу і навіть придбати їм будинок, хоча мені це далось вкрай важко. Врешті-решт мій тато все ж вибачився переді мною за все, що накоїв, і навіть прийняв Христа у своє життя. Безперечно, я пережила новий рівень емоційного зцілення, бо дозволила Богові наповнити мене силою прощення, що, у свою чергу, посприяло й татовому зціленню.

Кожен може переживати самотність, розчарування, страх і невпевненість у собі, — усе глибоко ранить нас. Я не могла переступити через біль минулого, доки особисто не пережила Божої любові, дозволивши Йому цілковито й повністю змінити моє життя. Це має стати вашим особистим кроком, якщо бажаєте переступити через біль, навчитися любити і прощати.

У спробах залишити минуле позаду, пам'ятайте, Бог щиро любить вас. За Біблією, ми досягаємо повноти, тільки переживаючи Христову любов, адже вона така велична, що годі й мріяти хоча б колись її повністю досягнути. Приймаючи Його любов, ви даєте поштовх для процесу зцілення у своєму серці – ви станете удосконалені і пізнаєте Божу повноту у своєму житті.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я вірю, що Ти допоможеш мені подолати кривду, біль минулого і будеш мене використовувати як інструмент для порятунку інших людей. Допоможи мені пережити любов Христа і вдосконали мене всією повнотою Твоєї сили.

Не маєте... бо не прохаєте. – Яків 4:2

Близько двадцяти років тому ці слова докорінно змінили моє життя: «Не маєте, бо не прохаєте у Бога». Короткий вірш відкрив переді мною нові двері, давши можливість збагнути доленосну силу невинної молитви.

Той період мого життя був перенасичений великою кількістю стресів через різні речі. Я робила все можливе, щоб моє служіння зростало, намагалася змусити свого чоловіка виконувати се й те, спонукала своїх дітей поводитися певним чином, заохочувала інших людей робити те, чого сама хотіла — і все це переважно власними зусиллями. І, мабуть, ви здогадалися, що всі мої старання були марними, у мене нічого не виходило! Вже тоді я була виснажена, розчарована юна християнка. Та одного дня я усвідомила, що намагатися жити власними силами — це марна справа. Я мала віддати свої проблеми у Божі руки — інакше кажучи, більше молитися!

Розуміння Божої любові і Його плану для нашого життя приводить до усвідомлення того, які двері і коли Він хоче відкрити перед нами. Та це ми збагнемо лиш тоді, коли постійно спілкуватимемося з Ним, прислухаючись до Його голосу, і розвиватимемо глибокі особисті стосунки з Ним. У Матвія 7:7 Ісус повчає нас: «*Просіть і буде вам дано, шукайте і знайдете, стукайте і відчинять вам*».

Дуже часто доходячи межі, ми звертаємося по допомогу до молитви, і якщо Бог не відповідає на наші прохання миттєво, то ми здаємося і відступаємо. Прийміть сьогодні мою пораду і вирішіть, що не просто раз помолитися, ви покинете цю справу, а молитиметеся невинно. Не страждайте від постійного стресу у спробах досягти чогось власними силами. Віддайте всі свої проблеми Богові у молитві. Пам'ятайте, Він обіцяє, що ми знайдемо Його, якщо шукатимемо усім своїм серцем. Тож почнімо молитися і шукати Його невинно.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, навчи мене приносити всі мої проблеми до Тебе. Я втомився досягати всього у житті власними силами. Мені потрібне Твоє керівництво і Твоя життєва підтримка. Я приймаю рішення щоденно шукати Тебе і цілковито Тобі довіряти.

Нарікання — це гріх!

Увійдіть в Його брами з подякуванням, на подвір'я Його з похвалою! Виславляйте Його, Ім'я Його благословляйте! — Псалом 99:4

У Посланні до Ефесян 4:29 Павло наказує нам не промовляти жодних брудних слів. Раніше я не усвідомлювала, що до їх числа також входять будь-які скарги, але з того часу збагнула, що бурчання і ремства насправді замазують наше життя. Словом, скарги і нарікання — це гріх! Вони спричиняють безліч проблем людям і крадуть радість у всіх, хто їх слухає.

Запитайте себе, як скоро ми стаємо нетерплячими і починаємо скаржитися, опинившись у заторі або черзі на касі в супермаркеті? Чи швидко ми помічаємо і починаємо акцентувати на всіх недоліках і хибах наших друзів або членів родини? Як часто ми скаржимося на свою роботу, тоді як наотмість повинні дякувати Богові, що взагалі маємо джерело доходу?

Найкраща протитрута до скарги — це подяка. По-справжньому вдячні люди ніколи не скаржаться. Вони такі зайняті відчуттям і висловлюванням вдячності за все добре у своєму житті, що їм просто бракує часу на пошуки об'єкта для скарг.

За Біблією, ми маємо входити в Божі брами з хвалою і подякою. Нехай нашою щоденною метою буде вдячність. Чимдуж стараймося бути позитивними і вдячними.

Ввечері, лягаючи спати, спробуйте згадати все, за що ви можете бути вдячні. Нехай це також стане і вашою першою вранішньою справою. Дякуйте Богові за «дрібниці», або ті речі, які зазвичай сприймаєте як належне: місце на стоянці, вчасне пробудження на роботу, їжу, свою родину... Не розчаровуйтеся, коли зазнасте невдач — не здавайтеся і не залишайте справу на півдороги. Не припиняйте руху вперед, допоки не виробите нові звички і не почнете жити зі ставленням постійної подяки в серці.

Будьте щедрі на вдячність — це зробить ваші стосунки з Господом надзвичайно приємними.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну мати вдячне ставлення вже сьогодні! Дякую Тобі за любов і благословення. Допоможи мені завжди бачити у житті щось позитивне, аби я міг частіше дякувати Тобі за все, що зі мною відбувається.

І не так, як надіялись ми, але віддали себе перш Господові та нам із волі Божої... — 2 до Коринтян 8:5

Акось одного ранку я проводила час наодинці з Богом і спитала в Нього: «Як Ти можеш дивитися на весь біль і несправедливість, що існують у світі: голодних дітей, торгівлю людьми, геноцид, моральну деградацію, бідність, — і ніяк цьому не зарадити?» Не думаю, що тоді це прозвучало, наче скарга або мої сумніви щодо Його доброти і всемогутності. Я навіть не впевнена, чи взагалі сподівалася отримати відповідь на своє питання. Та чомусь я все ж Його про це спитала. І Він негайно відповів: «Я дію через людей, а тому змушений чекати, допоки Мої люди піднімуться і щось зроблять».

Ми з вами — частина Божої армії, Тіла Христового, і тому кожен має нести свою частину відповідальності, якщо прагнемо змінити цей світ. Бог воліє діяти через нас, і саме тому закликає нас зодягтися в любов і взятися до роботи.

У 2 до Коринтян, 8 розділі, апостол Павло розповідає, як церкви в Македонії віддали пожертви для підтримки його служіння: «*(Вони спочатку) віддали себе Господові та нам, (Його представникам), із волі Божої; (повністю забувши про свої інтереси, вони віддали стільки, скільки змогли, і самих себе віддали в наше розпорядження, щоб виконати Божу волю)*» (АМР).

Це вражає, адже ці люди не тільки віддали свої гроші — вони віддали самих себе. Бог закликає нас до такого повсякденного життя. Адже навіть одна людина, через яку діє Господь, здатна змінити весь світ! Як ви сьогодні плануєте присвятити своє життя Господові, ставши Його представником на цій землі?

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я благаю Тебе, дій через мене сьогодні. Я приймаю рішення відкласти свій егоїзм і зодягтися у любов, щоб Ти міг використовувати мене і через мене змінювати цей світ.

Діліться Євангелієм, задовольняючи потреби людей

Цар відповість і промовить до них: Поправді кажу вам: що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих, те Мені ви вчинили.

— Матвій 25:40

Акось давно я почула історію про євангеліста, що жив у Росії, ходив вулицями і звертався до людей: «Ісус любить вас. Ісус любить вас». Він роздавав усім зустрічним християнські брошури, і одна пані йому сказала: «Знаєте, ваша проповідь і брошури мене не наситять». З цієї історії можна винести важливий урок: іноді людям потрібно показувати Божу любов, задовольняючи їхні фізичні потреби, і тільки потім ділитися з ними Євангелієм Христа.

Ісус дуже багато говорив про задоволення фізичних потреб людей. В Євангелії від Матвія, 25 розділі, Він сказав, що, годуючи голодних, даючи напиться спраглим, одягаючи нужденних або відвідуючи хворих, ми немов чинимо все це для Нього Самого. Ісус показав нам, як здатність допомогти комусь з практичної точки зору може створити чудову можливість для проповіді Євангелія. Отже, побачивши у своєму житті активну Божу любов, людині буде набагато легше повірити нашим словам про те, що Бог її справді любить.

Тож, з огляду на це, що нам треба робити з практичної точки зору? Розпочніть із чогось незначного, прикладом, міцно обійміть когось, хто відчуває, що його не люблять. Окрім того, можете почати підтримку служінь, які допомагають хворим, спраглим і голодним. Може, ви навіть послужите добровольцем у місцевій їдальні для безпритульних або відправитесь у місіонерську подорож, щоб допомогти нужденним в іншій країні. Для вас відкривається безліч можливостей, тільки-но ви приймаєте рішення послужити іншим не лише словами, а й практичними діями.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я хочу бути спроможним підкріпляти свої слова діями. Покажи мені, як з практичної точки зору я можу допомагати людям, яких Ти приведи до мене, відчути силу Твоєї любові.

Майте Божий мир у серці — живіть нинішнім днем

Це Я вам розповів, щоб мали ви мир у Мені. Страждання зазнаєте в світі, але будьте відважні: Я світ переміг! — Іван 16:33

Спокійному і мирному ставленню ціни не скласти. Це відношення людини, що каже: «Я довіряю Богові», яке може стати величезним свідочством для оточуючих. Та, не вагаючись, можна сказати, що робота над подібним ставленням потребує часу, рішучості і великої кількості Божої благодаті.

Часто рівень стресу у нашому житті безпосередньо залежить від наших життєвих обставин. Стрес може виникати через постійну зайнятість, проблеми з фінансами або безуспішні спроби знайти спільну мову з коханою людиною. Щоб захистити себе від життєвого стресу, мусимо навчитися користуватися спокоєм і миром, що дав нам Ісус.

У свою чергу, один зі способів завжди мати мир у серці — це навчитися «жити нинішнім днем». На жаль, можна витратити багато часу на роздуми про минуле або хвилювання про те, що нас очікує у майбутньому... але ми не зможемо досягти чогось путнього у своєму житті, якщо тільки не зосередимо свої думки на тому, що відбувається з нами сьогодні.

За Біблією, Бог дає нам благодать на кожен прожитий нами день. Без найменшого сумніву я вірю, що Божа благодать — це сила, яка підкріплює нас і робить спроможними виконати те, що маємо виконати. Бог щедро наділяє нас благодаттю, адже вона нам дійсно потрібна. Ми щодня повинні промовляти: «Бог дав мені нинішній день. Я веселитимуся і радітиму в ньому».

Навчившись цілком і повністю довіряти Богові «вже зараз, а не колись потім» і за потреби завжди приймати Його благодать, ви зможете стати по-справжньому мирною людиною — а цьому, як я вже сказала раніше, ціни не скласти.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я знаю, що Ти вже подолав усі перешкоди у моєму житті, тому прохаю Тебе, допоможи мені жити в мирі, який Ти пропонуєш мені. Покажи мені, як довіряти Тобі і «жити нинішнім днем».

6 способів зберегти мир у серці

І мир Божий, що вищий від усякого розуму, хай береже серця ваші та ваші думки у Христі Ісусі. – До Филип'ян 4:7

*Б*ожий мир і спокій у серці дають можливість насолоджуватися життям. Кілька порад допоможуть вам мати більш мирне життя.

1. Уважно стежте за тим, як проводите свій час. Може, ви намагаєтеся багато речей робити одночасно і зрештою жодна не виходить досконало. Поспіх — це спроба плоті зробити більше, ніж Святий Дух спонукає робити. Нехай Він завжди скеровує вас!

2. Будьте готові ввічливо, але твердо сказати «ні». Іноді ми беремо на себе надмірну відповідальність через те, що нам незручно комусь відмовити. Попрохайте Бога дати вам правильні слова, щоб за потреби ви могли сміливо сказати «ні».

3. Протистійте духові зволікання. В Біблії читаємо, що потрібно виробляти дисциплінованість. Не відкладайте на потім того, що маєте зробити зараз, і тоді зможете по-справжньому насолодитися відпочинком.

4. Позбавтеся речей, що найбільше вас відволікають. Прикладом, ви знаєте, що можете цілий день провести перед телевізором — то встановіть для себе певні правила, згідно з якими ви контролюватимете це.

5. Визначте чіткі відповідні обмеження, щоб максимально уникнути несподіваних ситуацій. Життя повне несподіванок, але кожен може навчитися встановлювати межі, які допоможуть правильно реагувати на життєві сюрпризи. І тоді ніщо не зможе вас шокувати.

6. Змініть своє життя. Попросіть Бога показати вам нестандартні шляхи заощадити час. Наприклад, я, знаючи, що не матиму часу на миття посуду після обіду, використовую паперові тарілки!

Тож, наприкінці зробимо висновок: щоб завжди жити з миром у серці, почнімо робити невеличкі кроки у цьому напрямку і дозвоľмо Богові щодня вести нас, скеровуючи до Свого досконалого миру.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, спрямовуй мене до Свого миру, що вищий за будь-яке розуміння. Покажи мені, які кроки я можу здійснювати щодня, аби завжди жити з Твоїм миром у серці.

За Тобою душа моя тужить вночі, також дух мій в мені спозаранку шукає Тебе... – Ісаїя 26:9

У сучасному світі є безліч речей, які можуть приглушити Божий голос і виштовхати Його на обочину життя. Подібних речей існує незліченна кількість, починаючи з телевізора і радіо... і закінчуючи їжею та різноманітними захопленнями. Навіть церковна діяльність може іноді відволікти або віддалити нас від Господа. Проте, у житті кожного настане день, коли не залишиться нічого, окрім Бога. Все інше у житті рано чи пізно мине, і коли це відбудеться, Бог все одно буде поруч.

За Біблією, те, що нам відомо про Бога, є очевидним для всіх, бо Він відкрився людству через його свідомість (див. До Римлян 1:19-21). Кожна людина рано чи пізно постане перед Ним і дасть звіт за своє життя (див. До Римлян 14:12). Коли люди замість служити Богові всім своїм життям, хочуть займатися власними справами, вони знаходять всілякі способи сховатися від цього інстинктивного внутрішнього пізнання їхнього Творця і просто ігнорувати Його. Незважаючи на це, Бог постійно намагається говорити з ними і вести їх належною дорогою. Та ніщо й ніколи не здолає нашої внутрішньої туги за Богом, окрім як стосунки і спілкування з Ним. Ісаїя добре описав нашу спрагу до Бога: *«За Тобою душа моя тужить вночі, також дух мій в мені спозаранку шукає Тебе»* (Ісаїя 26:9).

Чути голос Бога — це життєва потреба, якщо прагнете виконати Його вічний план для вашого життя. Нам вирішувати, прислухатимемося ми до Бога чи ні. Ніхто, замість нас, не прийме цього рішення. Бог не змушуватиме нас обрати Його волю, але зробить усе можливе, щоб заохотити нас і переконати йти Його шляхами.

Отже, проаналізуйте, що заважає чути Божий голос? Нездорові стосунки? Робота? Хибна звичка? Бог постійно говорить до вас і прагне спілкування з вами. Відкиньте все, що вас відволікає, і зверніться до Нього.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, моя душа, як і душа Ісаї, тужить за Тобою. Я знаю, що маю прислухатися до Твого голосу більше, ніж до будь-чого. Я вірю, що Ти стримаєш Своє слово і прийдеш до мене, тільки-но відкину все, що мене відволікає.

Бог звертається до вас

А коли прийде Він, Той Дух правди, (що приносить у ваше життя істину), Він вас попровадить до цілої, (повноцінної, досконалої) правди.

— Іван 16:13, АМР

Ця істина багатьом може здатися надто очевидною, та я вірю, що й досі багато в кого виникає питання, чи дійсно Бог звертається до людей. Чи ставили ви колись це чітко сформульоване питання? А, може, ви й досі питаєте себе, чи звернеться коли-небудь Бог і до вас? Сподіваюся, ви зрадієте ствердній відповіді на це питання.

Коли земний шлях Ісуса наближався до завершення, Він промовив до Своїх учнів: *«Я ще маю багато сказати вам, та тепер ви не можете знести. А коли прийде Він, Той Дух правди, (що приносить у ваше життя істину), Він вас попровадить до цілої, (повноцінної, досконалої) правди»* (Іван 16:12-13). Цими словами Ісус звертався до людей, з якими провів останні три з половиною роки Свого життя. Тим не менше, у Нього і тоді ще було багато всього, чим Він хотів з ними поділитися. Особисто мені це здається дуже дивним, адже я вважаю, що, проводи Ісус зі мною наодинці три з половиною роки, я вже точно вивчила б усе можливе, не гаючи часу на щось другорядне у своєму житті.

Ісусові завжди є що нам сказати, адже раз за разом ми стикаємося з новими життєвими ситуаціями, через які Він прагне нас провести. Саме тому Ісус дав нам Свого Святого Духа — тепер завдяки Йому, ми можемо постійно чути голос Бога, хоча Він і не перебуває фізично поруч із нами.

Бог прагне щодня звертатися до вас особисто. Він хоче крок за кроком привести вас до всіх тих чудових речей, які Сам приготував для вас.

Бог-Отець дасть дар Свого Духа всім, хто прохатиме (див. Євангеліє від Луки 11:13). Я хочу ще раз наголосити на тому, що кожен спроможний і може чути голос Бога, слідуючи щодня за Святим Духом. А ви чуєте, що Він каже вам сьогодні?

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я благаю Тебе, веди мене Своїм Святим Духом. Я вірю, що Ти звертаєшся до мене, і тому хочу почути все, що Ти мені кажеш.

Підведіть очі й погляньте навколо

І промовив Господь до Аврама, коли Лот розлучився із ним: Зведи очі свої, та поглянь із місця, де ти... — Буття 13:14

Час від часу мені здається, що саме життя завжди знаходить спосіб привести нас у місце, де доводиться починати все спочатку. У Біблії розповідається про Аврама, що опинився саме у такому місці, коли його племінник Лот обрав найкращу землю, залишивши дядькові менш привабливу. Та Бог не тільки не покинув Аврама, а, з'явившись йому, навіть дав сміливе нове бачення. Мені подобаються Господні слова до Аврама після того, як вони з Лотом розійшлися: *«Зведи очі свої, та поглянь із місця, де ти»*.

Саме фраза: *«Поглянь із місця, де ти є»*, — змушує моє серце битися частіше. Тут мається на увазі новий старт у житті... новий початок. Сам Бог часом приводить нас у таке місце, де нам доводитиметься почати все спочатку. Може, нинішнє місце вашого перебування і є саме таким. Прикладом, ви прагнете позбавитися поганої звички або воскресити втрачену мрію. А, можливо, ваша мета — навести лад у своїх фінансах, почати власну справу, написати книжку... хоч би що це було, може, Бог навіть зараз звертається до вас і велить негайно почати рухатися до мети. Це може стати вашим новим початком у житті!

Одразу після Свого наказу Аврамові підвести очі й поглянути з того місця, де той перебуває, Бог велить йому: *«Устань, пройдиш по Краю вздовж його та виширки його, бо тобі його дам!»* (Буття 13:17). Можливо, Бог навіть зараз наказує вам піднятися і почати рухатись до своєї мрії, до бачення... до свого життєвого призначення, адже саме Він допоможе його досягти. Ваше завдання — просто підвестися і почати рухатися. Дійте так, як повинні. Не можу запевнити, що буде легко. Можливо, навіть знадобиться трохи часу. Та довіртеся Богові і рушайте до своєї цілі, хоч би якою вона була. Погляньте навколо з місця, де вже зараз перебуваєте, а потім — підводьтесь і йдіть!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, незалежно від того, що сталося зі мною в минулому, допоможи підвести очі й поглянути з місця, де зараз перебуваю, у майбутнє. Дякую Тобі за те, що даєш мені новий початок у житті. Я сміливо ступлю крок за вірою і виконаю Твоє покликання для мого життя.

Бог спрямує ваші кроки

Від Господа кроки людини побожної ставляться міцно, і Він любить дорогу її... – Псалом 36:23

Християнське життя можна порівняти з подорожжю. Святий Дух — наш поводитир, який щодня супроводжує і скеровує нас. Він завжди підштовхує нас до найкращого в нашому житті. Секрет успішної і приємної подорожі з Богом в тому, щоб завжди слідувати за Ним.

Та що означає «йти за Богом»? По суті, коли ми йдемо за Ним, то підкоряємося Йому, прислухаємося до Його порад і виконуємо те, що Він нам наказує. Дуже часто ми поспішаємо і намагаємося випередити Бога. Можливо, нам здається, ніби краще знаємо, яким рухатися напрямком, тому наша нетерплячість змушує нас звертати з прямої стежки, бо вважаємо, що так буде швидше. Проблема полягає ось в чому: тільки-но ми усвідомлюємо, що ця дорога заведе нас у глухий кут, одразу доводиться повертатися до того самого місця, в якому ми зійшли з прямої стежки. Але добре, що Бог завжди поруч із нами і чекає нашого дозволу знову вести нас, вказуючи правильний шлях.

Господь ретельно спланував життєву подорож кожного з нас, тож мусимо цілковито і повністю усвідомити, що Він нас любить, є добрим і справедливим до нас, і ми можемо Йому довіряти. Він гідний нашої довіри, бо завжди обирає напрямок, найбільш підходящий для нас. Ми можемо Йому довіряти, бо Він вкаже, коли заблукаємо, і виведе на правильну дорогу, благословивши правильними супутниками. Ми можемо довіритися Йому всім своїм життям... і крапка.

Прислухайтесь до керівництва Святого Духа, адже Він знає шлях і завжди буде поруч із вами. Повірте в Його щире бажання попровадити вас до всього запланованого для вашого життя ще задовго до вашого народження. І наостанок не забувайте насолоджуватися подорожжю!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, у Твоєму Слові сказано, що Ти скеровуєш кроки побожної людини. Я вірю, що Ти вестимеш мене у подорожі, яку Сам для мене приготував, і знаю, що коли навіть зійду з прямої стежки, Ти завжди будеш поруч і допоможеш повернутися на правильний шлях.

Не будь переможений злом, але перемагай зло добром! – До Римлян 12:21

Розпочавши стосунки зо Христом, ми вирушили у захоплюючу мандрівку, довжиною у ціле життя. Наша мета — стати людьми, якими нас створив Бог. У процесі цієї подорожі ми вчимося долати особисті слабкості і жити в Божій силі. Іноді для цього доведеться боротися з власними хибними звичками.

Роками я мала шкідливу звичку засмучуватися кожного разу, коли щось відбувалося не на моє. Можливо, у вас немає саме такої поганої звички, а натомість ви пліткуєте, часто лаєтесь, надто багато захоплюєтеся кавою, понад міру дивитеся телевізор або витрачаєте гроші на те, що вам не потрібно. Хоч би якою була ваша погана звичка, її можна позбавитися. Не можу стверджувати, що це буде легко, але Бог прагне, щоб ми тримали під контролем власні хибні звички. Емоції не повинні займати панівне положення у нашому житті. Бог воліє, щоб ми завжди і у всьому були переможцями.

Позбавитися поганої звички можна, прийнявши цілу низку правильних рішень, одне за одним. Дехто спробує зробити це самотужки, без допомоги Святого Духа. Та, зрештою, усвідомить, що Богові не догодити без Його ж допомоги.

В Розширеному перекладі Біблії ми читаємо, що Святий Дух — це наш «Помічник». Він завжди перебуває поруч і підтримує вас, коли потрапляєте у халепу і потребуєте допомоги. Але Він ніколи не приходить без запрошення. Вам доведеться прохати Святого Духа про допомогу.

У Посланні до Римлян 12:21 сказано, що мусимо *«перемагати зло добром»*. Це одна з найбільших таємниць, прихованих у Слові Божому. Без сумніву, набагато легше зробити правильний вибір, коли замість зосереджуватися на страхові поразки, ми концентруємося на Богові і власній перемозі. Прийміть уже сьогодні рішення крокувати у Святому Дусі, долати особисті хибні звички і завжди бути переможцем!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, мені набридло жити з власними поганими звичками. Тож, я приймаю рішення взяти у свої руки дану Тобою владу над спокусами, що намагаються мене підкорити. Я йтиму за Твоїм Святим Духом і віритиму, що Ти допоможеш мені виробити нові і корисні звички у житті.

Будьте готові змінюватися

Сьогодні взяв я за свідків проти вас небо й землю, життя та смерть дав я перед вами, благословення та прокляття. І ти вибери життя, щоб жив ти та насіння твоє... – Второзаконня 30:19

А почала палити у віці дев'яти років. Мені це було до вподоби, адже допомагало розслабитися. Саме тому я довго не хотіла кидати цю шкідливу звичку. Коли я зрештою збагнула, що варто покінчити з цим, мене спинила інша думка: я почну набирати зайву вагу. Роками це було моїм найголовнішим виправданням. Потім, все ж прийнявши остаточне рішення позбавитися цієї звички, я опинилася у круговерті: то кидала палити, то знову починала, то кидала, то починала... Та я збагнула, що дійшла краю, коли так жадала викурити цигарку, що крадькома виходила з церкви під час служіння, йшла до свого авто, лягала на задньому кріслі і починала палити. Саме тоді я усвідомила, що мушу щось змінити.

У житті, перш ніж ми будемо готові до змін, має настати переломний момент. Прикладом, стається серцевий напад — і людина починає правильно харчуватися. Та зовсім неправильно чекати переломної миті. Можна просто зіцпити зуби і процідити: «З мене досить. Мені це остогиділо».

За Біблією, ми *можемо* обрати життя. Бог уже дав нам підтримку і здатність змінюватися, та мусимо бути готові до цього, інакше переломний момент у нашому житті настане досить швидко й несподівано. З огляду на це, набагато легше одразу обрати життя, допоки не опинилися на роздоріжжі. Не бійтеся тимчасових незручностей.

Зрештою я позбавилася цієї шкідливої звички і кинула палити, хоча було нелегко. Та мені не слід було робити це самотужки. Якщо ви не вірите у свою готовність до змін, то просто дайте Богові вам посприяти: «Допоможи мені, допоможи мені, допоможи».

З Божою допомогою і за наявності з вашого боку бажання обрати життя, ви можете по-справжньому, раз і назавжди змінити власне життя на краще.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, Ти дав мені свободу вибору, і я обираю життя! Я знаю, що змінюватися завжди важко, та я благаю, допоможи мені. Я впевнений, що з Твоєю допомогою та за умови моєї готовності змінюватися, я зможу подолати будь-які перешкоди.

Підхопіть Боже бачення перемоги для вашого життя!

І вчинить тебе Господь головою, а не хвостом, і ти будеш тільки верхом, а не будеш долом, коли будеш слухатися заповідей Господа, Бога свого, що я сьогодні наказую тобі, щоб додержувати й виконувати... — Второзаконня 28:13

За своє життя я здобула немало великих перемог. Бог звільнив мене від багатьох гріхів, залежностей і хибних звичок. Присмак свободи ні з чим не порівняти, і Бог прагне, щоб кожен з нас пережив надзвичайну свободу у своєму житті.

У моєму житті й досі точаться певні битви, і я впевнена, у вас вони також є. Тож раджу вам обрати одну сферу, в якій ви хотіли б одержати перемогу, і почати працювати над нею вже сьогодні. Уявляйте вже нині своє життя переможним — таким, що дав Христос, померши на хресті. Розмірковуюйте над тим, яким воно буде після вашого звільнення.

Я часто в якості стимулу використовую уривок із книги Второзаконня 28:13. Раджу прочитати вам весь розділ. По суті, в ньому сказано, що Бог благословить вас, якщо коритиметеся Йому; якщо ж ні, то будете прокляті. Це доволі потужний стимул, згодні? Мені подобається з Божою допомогою долати різні перешкоди і не дозволяти ворогові контролювати мене. Насправді, я вважаю, що найбільш захоплююча пригода у житті починається з нашого звернення до Бога: «Боже, я хочу змінитися. Я прагну у всьому догоджати Тобі». Почавши так мислити, ви зможете від одного звільнитися, потім — від другого, далі попрацювати ще над чимсь, і скоро ви зрозумієте, що живете в цілковитій і беззаперечній свободі у Христі. Не проводьте життя без надзвичайного відчуття присмаку зростання і змін, інакше ризикуєте пропустити чудові речі, які Бог може зробити через вас.

Придільте сьогодні трохи часу тому, щоб сформуванати уявлення про людину, якою хотіли б стати, і почніть щиро прагнути Божої свободи. У партнерстві з Богом ви можете досягти чого завгодно, якщо поступово, крок за кроком рухатиметеся до своєї мети!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я вірю, що зможу пережити Твою свободу. Сьогодні я дивлюся на себе як на вільну людину, якою можу бути в Тобі. Дай мені силу, щоб усім своїм життям я міг догоджати Тобі і жити у свободі, даній Тобою.

Як завжди бути щасливим і задоволеним

Великий же (і вагомий) зиск — то благочестя, (що супроводжується) задоволенням, (тобто відчуттям внутрішньої самодостатності).

— 1 до Тимофія 6:6, AMP

В Біблії сказано, що благочестя, яке супроводжується задоволенням, — то надзвичайно велике і дорогоцінне надбання. Ось як я розумію цей вірш: положення благочестивої, задоволеної своїм життям людини найкраще, як порівняти з усіма іншими.

Зазвичай радість приходить до вас не тоді, коли життєві обставини складаються сприятливо і перебувають під вашим контролем; радість є похідною від стану вашого серця. Прикладом, у світі безліч людей, які мають все, чого прагнули, і все одно почуваються нещасними. Фактично, іноді найбільш нещасними людьми у цілому світі є саме ті люди, що, як нам здається, «народилися в сорочці».

Істинним джерелом справжнього задоволення не є популярність, коли вас пізнають на вулицях, або кількість грошей на вашому банківському рахунку. Також запевняю, що джерелом не є ні наші друзі, ні знайомі, ні місце, яке ми займаємо на роботі у своїй компанії. І без вагань додам, що джерелом задоволення не є ваш рівень освіти і місце народження. Задоволення — це ставлення серця. Немає нікого щасливішого за дійсно вдячну людину, яка по-справжньому задоволена і воістину радіє своєму життю. Слово «задоволений» означає «щасливий настільки, що жодна річ не турбує його, незалежно від того, що з ним відбувається; та не настільки щасливий, щоб йому взагалі нічого не хотілося змінити у своєму житті».

Ми всі прагнемо змін. Та вас не повинно турбувати, де ви перебуваєте зараз. Прийміть вже зараз рішення вірити в надприродну Божу роботу у вашому житті — і обставини почнуть змінюватися.

Наше життя складається з рішень, які приймаємо. Тож, вирішімо щодня робити вибір на користь щастя і задоволення. Повірте, ви не пошкодуєте!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я хочу бути щасливим і задоволеним тим, де перебуваю зараз, цієї хвилини. Дай мені силу, щоб я міг бути задоволеним кожнісінький день свого життя.

Ви все можете в Христі, Який дає силу

Я все можу в Тім, Хто мене підкріпляє, в Ісусі Христі. (Я до всього готовий і все здолаю в Тім, Хто наповнює мене внутрішньою міццю; я є цілковито самодостатнім, коли Христос доповнює мене.) – До Филип'ян 4:13, АМР

Мосланнє до Филип'ян 4:13 — дуже популярний уривок зі Святого Письма, який надто часто виривається із контексту. У ньому читаємо: «Я все можу в Тім, Хто мене підкріпляє, в Ісусі Христі». Ці слова зовсім не означають, що ви можете робити все, що заманеться. Апостол Павло конкретно говорить про те, як він міг завдяки силі Христа бути задоволеним, незважаючи на свої незavidні життєві обставини.

Я насправді вірю, що Божа благодать допомагає нам зробити все, що мусимо зробити у житті. Як на мене, маємо налаштувати своє мислення на те, що для нас немає нічого неможливого, коли довіряємо Богові. Ми спроможні здолати будь-яку перешкоду, що виникає перед нами, адже Бог у Своєму Слові обіцяє ніколи не давати нам випробувань понад наші сили.

Тож, не сперечаючись, незалежно від того, де ви зараз перебуваєте чи що з вами відбувається у житті, майте позитивне ставлення. Підбадьортеся — Бог на вашому боці. Годі засмучуватися через те, чого все одно вже не змінити.

Бог прагне, щоб ви твердо знали і вірили в Його унікальний план для вашого життя. Він жадає, щоб, попри все, ви цілковито прийняли його і в жодному разі не порівнювали його з планом для інших людей. Повірте, Бог знає краще за вас, що вам насправді потрібно, і що ви зможете здолати. Безперечно, Він знає вас краще, ніж ви самі себе!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я, як і апостол Павло, прагну, щоб джерелом мого задоволення був Ти, а не мої життєві обставини. Показуй мені кожного дня, що Твій план для мене є досконалим, і мені ні про що не потрібно хвилюватися.

Стережіть своє серце

Над усе, що лише стережеться, серце своє стережи, бо з нього походить життя. – Приповіді 4:23

У книзі Приповістей 4:23 сказано, що ми повинні *«стерегти своє серце понад усе, бо з нього походить життя»*. Подумайте лишень про це! Те, що відбувається у вашому серці, рано чи пізно проявиться у вашому повсякденному житті. Все, приховане від сторонніх очей, зрештою знайде вихід назовні, і тоді всі оточуючі це побачать. Хоча б з цієї єдиної причини надзвичайно важливо пильнувати, що ми впускаємо у своє серце. Я не хочу, аби щось огидне, грішне й егоїстичне пробралось в моє серце і зруйнувало стосунки з іншими людьми — не сумніваюся, ви теж цього не хочете стосовно свого життя. Тож, мусимо захистити своє серце, навчившись контролювати свої думки, слова, вчинки, світогляд і загальне ставлення до життя. Те, про що ви думаєте, зазвичай проявляється в тому, що ви говорите. Ваші слова впливають на ваше самопочуття, а це, в свою чергу, проявляється у загальному ставленні до життя. У повсякденному житті саме ваша реакція на обставини визначає, маєте ви мир у серці і внутрішній спокій або втрачаєте рівновагу у будь-якій напруженій, важкій ситуації. Від цього залежить ваше спілкування з іншими людьми — зі співчуттям, розумінням або з осудом і зарозумілістю, — особливо коли у ваших з ними поглядах немає нічого спільного!

Жити набагато легше, зокрема мені, коли з самого початку я маю благочестиві думки і наміри. Ви, зі свого боку, за бажання можете спробувати зробити так, щоб ваші приховані думки не впливали на слова і ставлення. Та навряд чи це спрацює. Праведні, благочестиві думки — це правильний шлях, стати на який можна тільки проводячи час у Божій присутності. Нехай Святий Дух наповнює ваше серце Своєю добротою!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну, щоб моє серце було сповнене думок і бажань, які приходять від Тебе. Я проводитиму більше часу у Твоїй присутності і зосереджуватимуся винятково на Тобі, і тоді ставлення мого серця зміниться на краще, почавши позитивно впливати на всі інші сфери мого життя.

Управляйте своїм часом ефективно

Отже, уважайте, щоб поводитися (цілеспрямовано, достойно й) обережно, не як немудрі (й нерозсудливі), але як мудрі, (розважливі, розумні люди), використовуючи час (і кожен можливість, що у вас з'являється, максимально ефективно), дні бо лукаві! – До Ефесян 5:15-16, АМР

Насправді, час летить з неймовірною швидкістю, чи не так? З іншого боку, в деяких ситуаціях нам іноді здається, ніби час завмирає! Незалежно від того, як швидко чи повільно спливає час у нашому сприйнятті, кожна людина має лиш певну кількість часу, відведеного їй тут, на землі. Зважаючи на це, я хочу спитати у вас: як ви управляєте своїм часом?

Час — це неймовірний дар від Бога! Я щодня спостерігаю за тим, як Сам Бог приділяє Свій час тому, щоб зробити нас такими, якими хоче бачити. Бог воліє, щоб ми пізнали Його добрість. Тож спитайте себе: «Чи перебуваю я в згоді з тим, що Бог робить у моєму житті? Або ж, навпаки, борюся і страждаю, намагаючись усього досягти у власний спосіб?» Я можу запевнити: якщо ви боретеся з Богом, то тільки даремно витрачаєте свій час, та, діючи у згоді з Ним, ви використовуєте свій час для здійснення чогось вагомого.

Він нікуди не поспішає. Можливо, іноді нам здається, що Він тягне з чимсь надто довго, тоді як насправді через Свою добрість Він чекає, доки ми почнемо діяти у згоді з Його роботою в нашому житті. На додачу Він надзвичайно терплячий. Тож наша протидія тільки уповільнює Його роботу в нашому житті.

Отже, можливо, зараз сприятливий час для зміни свого світогляду і початку пошуків нового підходу до життя... нової віри і здатності довіряти Тому, Хто повсякчас діє в нас і завжди зичить нам добра.

Беззаперечно довіряйте Богові і приділяйте свій час, щоб діяти у згоді з усім, що Він робить у вашому житті. Будьте впевнені у своєму серці, що Його план для вас чудовий, і, незалежно від того, скільки часу піде на його здійснення, Бог все одно любить вас і завжди діє з думкою про вас.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я не хочу гаяти часу на боротьбу з Тобою. Я волію приділяти свій час діям у згоді з тією роботою, яку Ти виконуєш в мені. Дякую за те, що постійно нагадуєш мені про Свою любов, коли починаю марнувати свій час. Ти завжди робиш усе вчасно, ніколи не поспішаєш і не спізнюєшся.

Справжнє блаженство

Я вам усе показав, що, працюючи так, треба поміч давати слабим, та пам'ятати слова Господа Ісуса, бо Він Сам проказав: Блаженніше давати, ніж брати! – Діяння 20:35

Багато років тому я й гадки не мала, як сильно Бог наполягає на тому, щоб ми віддавали щось іншим людям. Тоді я вела егоїстичне життя. Я постійно страждала і шукала справжнього щастя, але на ділі тільки виснажувалася, страждала від стресу і геть не почувалася щасливою. Проте, з тих пір Бог навчив мене парі важливих принципів стосовно того, як досягти справжнього щастя. Тільки-но я збагнула, що щастя — це побічний продукт наших добрих вчинків по відношенню до інших людей, я цілеспрямовано почала шукати, як допомогти оточуючим, і робила ще щоденно.

У Діяннях 20:35 читаємо: *«Я вам усе показав, що, працюючи так, треба поміч давати слабим, та пам'ятати слова Господа Ісуса, бо Він Сам проказав: Блаженніше давати, ніж брати!»* Дивовижно. Невже може бути приємніше щось віддавати, ніж отримувати? З точки зору цього світу, таке ствердження позбавлене будь-якого сенсу. Ми живемо у культурі, де кожен намагається щось отримати від іншого. Зазвичай ми дивимося на людей, у яких є все, і міркуємо: *«Ось хто, мабуть, по-справжньому щасливий»*. Але справжнє щастя приходить винятково тоді, коли ми постійно намагаємося віддати щось іншим. Це не означає віддавати мільйони доларів, щоб стати щасливим. Бог лише чекає від вас готовності і настрою віддати те, що маєте.

Я не хочу бути людиною, яка думає: «Ну, я і так достатньо роблю для людей. Я задоволена». Таке ставлення ніколи не принесе вам справжнього задоволення. Ні, я прагну допомогти якомога більшій кількості людей.

Тож, знайдіть сьогодні того, кому ви могли б щось віддати. Байдуже, чи це буде великий подарунок, чи гроші, а може, це буде ваш час чи ваше підбадьорення — просто віддайте те, що маєте, і тоді зможете відчутти справжнє щастя, що тільки й приходить тоді, як ми віддаємо.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я знаю, що справжнє щастя приходить не тоді, коли я щось отримую, а тоді, коли віддаю. Я прагну справжнього щастя у житті, що приходить тільки тоді, коли забуваю про свої егоїстичні бажання і шукаю спосіб щось віддати людям, які мене оточують.

Він чинить суд сироті та вдові, і любить прихоська, щоб дати йому хліба й одєжу. – Второзаконня 10:18

*З*ачити або чути про те, що хтось відчуває гостру потребу, і зовсім нічим не зарадити — це геть неправильно. Дозвольте пояснити, що я маю на увазі. Кілька років тому Господь показав мені, як сильно Він прагне, щоб я відновлювала справедливість у житті пригноблених. Він закликає до цього всіх, хто вважає себе частиною Тіла Христового. Ще від часів Старого Заповіту, коли ми отримали Закон, Бог шукав людей, які допомагали б сиротам, вдовам, безбатченкам, пригнобленим, бідним, самотнім і покинутим. Звертаючись до Ізраїльтян через Мойсея, Він сказав: *«Жодної вдови та сироти не будеш гнобити»* (Вихід 22:21). Бог і досі *«чинить суд сироті та вдові, і любить прихоська, щоб дати йому хліба й одєжу»* (Второзаконня 10:18). Бог чітко пообіцяв Своему народу, Ізраїльтянам, благословити діла рук їхніх, якщо піклуватимуться про чужинців, вдів і безбатченків (див. Второзаконня 14:29).

Напевно, найбільш самотніми і покинутими людьми у сучасному світі є дівчата, які змушені для виживання займатися проституцією, хлопці-сироти, чиї батьки померли від СНІДУ, в'язні, які проводять кожнісінький день і ніч на самоті у своїй камері, безпритульні, що живуть на вулицях... коротше кажучи, у світі величезна кількість людей, які вкрай потребують допомоги.

Можливо, мої слова вас тільки пригночують, і ви думаєте: *«Як я взагалі можу цьому зарадити?»* Але Бог показав мені: навіть незважаючи на те, що я не можу розв'язати всіх проблем у світі, я все одно спроможна змінити його на краще, коли полегшу страждання хоча б однієї людини. Будь ласка, не думайте, що для цього вам чогось бракує. Нужденні, пригноблені, голодні й безпритульні люди оточують нас з усіх боків. Чи ви готові вже сьогодні допомогти їм хоча б чимось?

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, Ти чітко показуєш нам, що Тобі не байдужі бідні й самотні люди. Зроби моє серце схожим на Своє, щоб я міг відновлювати справедливість у світі, і покажи нужденних і поранених людей, яким я можу допомогти.

Пізнайте характер Бога

Скуштуйте й побачте, який добрий Господь, (наш Бог)! Блаженна (щаслива, має добру вдачу, достойна заздості) людина, що надію на Нього кладе (і в Ньому знаходить притулок)! – Псалом 33:9, АМР

Для нас надзвичайно важливо знати Божий характер. Чому? Бо це дає нам прозорливість. Не розуміючи характеру Бога, як зможемо визначити, хто від Нього, а хто ні? Нижче — три важливі риси Божого характеру, розуміння яких допомагає мені грати на одному полі з Ним:

1. Справедливість: Бог — справедливий Суддя. Мені неабияк подобається слово «справедливість», адже його суть відповідає тому, що Господь завжди вчинить правду там, де діється беззаконня. Розуміння цього допомагає мені не хвилюватися, коли переживаю чиєсь погане ставлення, адже я впевнена, Бог учинить Своє правосуддя у моєму житті.
2. Добрість: наш Бог благий — цей факт ніколи не зміниться. Він добрий завжди — не лише час від часу або коли все йде так, як Йому хочеться. У Псалмі 33:9 сказано: «Скуштуйте й побачте, який добрий Господь!» Коли у моєму житті все кепсько, я знаходжу велике підбадьорення в тому факті, що Бог усе одно завжди добрий до мене.
3. Святість: наш Бог святий і праведний, тому прагне і нас зробити святими, чистими і праведними. Щиро кажучи, розуміння того, що всі Його діла є святими і праведними, незалежно від того, подобається мені це чи ні, дуже допомогло у моїй подорожі з Богом.

Ці три особливості — зовсім не єдині характеристики, притаманні Богові, та вони найістотніші і найвагоміші саме для мене. Тому раджу вам присвятити трохи часу, щоб краще дослідити ці Божі риси, а також відкрити для себе інші, не менш важливі для вас. Коли ви почнете вивчати сутність Бога, Святий Дух покаже вам, як перейняти деякі Його риси, зробивши їх частиною свого характеру. Почніть практикувати їх у своєму повсякденному житті, і ви побачите, що відбудеться...

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, Ти просто дивовижний! Твоя справедливість, добрість, святість і всі інші риси вражають мене, розкриваючи Твою велич. Нагадуй мені й далі про Твої якості, щоб я міг ще більше уподібнитися Тобі.

Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне. — Іван 3:16

У Біблії згадується про різні види любові. У перекладі з грецької «*філео*» — один з різновидів любові — означає «дружбу або ніжну прихильність». Наступний вид любові визначається словом «*ерос*», що перекладається, як пристрасна любов, яку відчуваємо до коханої людини. Також існує ще один, третій вид любові — найвищий і найвеличніший. Любов «*агапе*» — це любов, яку Бог має до Свого Сина і до всього людства; це любов, готова піти на будь-які жертви... любов, про яку йдеться в Євангелії від Івана 3:16: «*Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого...*».

У Святому Письмі безліч уривків розкриває цю тему. Вам зовсім не зашкодить, а піде тільки на користь, якщо власноруч почнете її вивчати. Ще один уривок із Біблії, в якому читаємо про любов «агапе» — це Матвія 5:44. В ньому велено любити своїх ворогів і молитися за переслідувачів. Легко і просто молитися за тих, хто добре до вас ставиться. І трохи складнішою виявляється молитва за людей, які вас ранять. Приємно проводити час із друзями з церкви, та знайти і вислухати людину, на вигляд нещасну й самотню, набагато важче. Це й є активна любов «агапе» — жертвувати власним комфортом. Проявом вашої любові «агапе» до людей також буде ваша терплячість, ставлення з розумінням, якісь спроби підбадьорити їх словами або, навпаки, мовчання, коли так кортітиме щось сказати.

Ми, люди, за своєю природою, егоїсти, адже постійно питаємо: «А як же я?» Отже, час оголосити війну егоїзму, озброївшись силою любові «агапе»! Настала черга бути добрими і цілеспрямовано любити людей. На мій погляд — зараз час вивчати і відкривати для себе перлини Святого Письма про любов. Нехай безмежна любов «агапе», якою Бог щедро вас обдарував, проллється і через вас на інших людей.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, Твоя всемогутня любов «агапе» така неймовірна! Дай мені силу і здатність оголосити війну егоїзму, прийнявши рішення цілеспрямовано жити з Твоєю любов'ю «агапе» в серці.

Будьте наслідувачами Бога

Отже, будьте наслідувачами Богові, (копіюйте Його й наслідуйте Його приклад), як улюблені діти (наслідують приклад свого батька).

— До Ефесян 5:1, AMP

Християнське життя — це дещо більше за щотижневі походи у церкву. Ми повинні виробляти в собі Божий характер, щоб інші люди бачили, як Ісус на ділі виконує Свою роботу в нашому житті, і через нас у житті інших.

У Посланні до Ефесян 5:1 сказано, що ми маємо бути наслідувачами Бога. На жаль, промовити це набагато легше, ніж втілити у життя. Досить часто наші вчинки зовсім не відображають характеру Бога. Тому нам так легко розчаруватися і почати себе картати, коли несподівано оступаємося і падаємо. Та Бога не турбує наша недосконалість. Він усвідомлює, що ми — лише люди. І понад наші сили — абсолютно досконало почати відображати Його характер. Та все ж Він прагне, щоб ми продовжували в цьому зростати. Наше життя не має бути кволим, нам потрібно рухатися і зростати у вірі. Бо який сенс у такому житті? Ми повинні бути спроможними коли-не-коли та озиратися на своє життя і бачити певні зміни, що відбулися останнім часом.

Раніше я була фарисеєм. Я вважаю, що, живши за часів Ісуса, я змогла б стати головною серед них. Я добре розуміла, як бути «побожною» людиною, та нічого не робила для справжнього «наслідування» Бога. Тож якось одного дня Бог змусив мене спитати у самої себе: *«Як я дію для того, щоб більше бути схожою на Бога? Чи я взагалі комусь допомагаю? Чи насправді я так поведжуся, щоб Бог зробив моє власне життя кращим?»*

Подібні питання дуже корисні для нас, адже завдяки ним, ми опиняємося у найкращому життєвому положенні, що дає нам прекрасну можливість рухатися вперед і ставати більш схожими на Христа. Однак, хочу застерегти вас: почавши так жити, не потрапте у пастку перфекціонізму й самоосуду. Ми всі припускаємося помилок, та надзвичайно важливо бути готовими щоденно рухатися вперед, стаючи більш схожими на Бога.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую Тобі за те, що бачиш мої помилки і, навіть незважаючи на це, все одно любиш мене і допомагаєш вести благочестиве життя. Я не розчаровуватимуся через свої помилки, але й не зоставатимуся колишнім. Я хочу йти за Тобою і з кожним днем все більше й більше наслідувати Тебе.

Нехай Господь поблагословить тебе, і нехай Він тебе стереже, (наглядає за тобою й оберігає тебе)! Нехай Господь засяє на тебе лицем Своїм (і просвітить тебе), і нехай буде милостивий, (добрий, милосердний і прихильний) до тебе! Нехай Господь зверне на тебе лице Своє, і хай дасть тобі мир (і Свою підтримку)! – Числа 6:24-26, АМР

Ми повинні частіше проголошувати слова підбадьорення у життя інших людей. Відродімо благословення, проголошене в книзі Чисел 6:24-26: *Нехай Господь поблагословить тебе, і нехай Він тебе стереже, (наглядає за тобою й оберігає тебе)! Нехай Господь засяє на тебе лицем Своїм (і просвітить тебе), і нехай буде милостивий, (добрий, милосердний і прихильний) до тебе! Нехай Господь зверне на тебе лице Своє, і хай дасть тобі мир (і Свою підтримку)!*

Бог усміхається, коли дивиться на вас. Просто замисліться над цим. Щоразу, коли ви щиро усміхаєтесь якійсь людині, то ніби промовляєте до неї: «Я задоволений вами. Я приймаю вас. Ви мені подобаєтесь».

Хочу запевнити вас, що Бог не просто задоволений вами — коли Він споглядає на вас, Його обличчя осяває м'яка і ніжна усмішка. Він любить вас! Нехай ця думка так глибоко усталиться в вашому серці, що ніхто і ніколи не зможе переконати вас у протилежному. Коли ви міцно вкорінені у Божій любові, Він допоможе вам непохитно стояти у вірі і завжди у всьому бути слухняними Йому. Та, зі свого боку, ви не повинні щодуху бігти попереду паровоза, завзято займаючись добрими справами своєю власною силою. Вам обов'язково потрібно знати Боже Слово, адже тоді ви усвідомлюватимете свою сутність в Ісусі Христі.

У Псалмі 17:20 Давид каже: «*Бог вподобав мене*». Не зважаючи на свою недосконалість, Давид був впевнений, що Бог ним задоволений. Так само Богові приємні і ми. Нехай ця істина вкорениться у вашому серці. Він посміхається, коли дивиться на вас. Бог задоволений вами!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я щиро вдячний Тобі за те, що любиш мене і задоволений мною. Дякую Тобі за те, що усміхаєшся, коли дивишся на мене. Твоя любов змінила моє життя, і я впевнений, що й далі це робитиме, а я продовжуватиму зростати духовно і пізнавати Тебе.

Споживайте «тверду страву» Божого Слова

А страва тверда для дорослих (і зрілих людей), що мають чуття (й розум), привчені звичкою розрізняти (й розуміти, що є з моральної точки зору) добро (й честь, а що є) злом (і порушенням Божих і людських законів).

— До Євреїв 5:14, АМР

Я пам'ятаю, як годувала своїх дітей з ложечки, коли ті були ще малими. Поки вони отримували банани і персики, поти все складалося добре. Та варто мені було додати до їхнього раціону ложку зеленого гороху, і вони починали робити: «Пффф!» Тож я була змушена зіскрібати горох із їхнього підборіддя і заштовхувати його назад до рота. Мені доводилося возитися з дітьми, та рано чи пізно вони все ж починали їсти свій горох. Те саме відбувається у житті новонароджених християн. Почавши споживати Боже Слово, ми зростаємо духовно.

У книзі Приповістей 4:18 читаємо, що путь праведних сяятиме яскравіше і яскравіше аж до повного дня, коли вони перебуватимуть у Слові Божому. Слово «перебувати» у цьому вірші є ключовим. Ми повинні постійно перебувати у Божій любові, ретельно вивчати Його Слово і безперестанно чути проповідь Слова Божого, щоб день за днем воно все більше змінювало нас.

Чи проїжджали ви коли-небудь через перехрестя на жовте світло? Може, ви кудись поспішали і тому подумали: «Я ще зможу проскочити». Та, діючи подібним чином раз за разом, ви неодмінно потрапите в автокатастрофу. З Божим Словом усе відбувається так само. Якщо знов і знов ви поводитиметеся певним чином, знаючи, що подібна поведінка недопустима — зрештою ви дуже сильно постраждаєте. Боже Слово дається нам для захисту.

У Посланні до Євреїв 5:14 сказано: «*Страва тверда для дорослих, що мають чуття, привчені звичкою розрізняти добро й зло*». «Тверда страва» Божого Слова викриє ваші погані вчинки. Якщо ви не хочете заблукати на життєвому шляху, то мусите безперестанно перебувати у Божому Слові. Тому замість бути немовлям... споживайте тверду страву Божого Слова!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я знаю, що Твоє Слово — то єдиний шлях до духовної зрілості. Я споживатиму тверду страву Твого Слова, а Ти веди мене і допомагай зростати, щоб я зміг стати людиною, якою Ти мене бачиш у Христі!

Не бійтеся позитивно мислити

Бо як у душі своїй він обраховує, такий є... – Приповісті 23:7

Цей уривок зі Святого Письма показує, як важливо мати здорові, позитивні думки про самих себе. Вам не вдасться насолоджуватися життям, якщо постійно будете мислити негативно. Коли вам це важко дається, то раджу прийняти рішення поступово, крок за кроком докорінно змінити своє мислення. Я помітила, що найкращий спосіб навчитися мислити позитивно — це прохати Бога про допомогу в цьому плані, причому якомога наполегливіше і якнайчастіше. Найскладніше у боротьбі з негативізмом — це визнати наявність у себе цієї проблеми, і почати прохати Бога про допомогу. Та варто вам це зробити, і зможете здолати що завгодно, адже, вірячи Біблії, ви — нове створіння у Христі (див. 2 до Коринтян 5:17). Багато людей боїться навіть помислити, не те щоб сподіватися, про якісь добрі речі у своєму житті, бо їх дуже часто кривдили. Тому вони думають: «Якщо я не очікуватиму чогось доброго у своєму житті, то й не буду розчаровуватись, коли цього не станеться». Саме так я мислила раніше. За своє життя я пережила багато розчарувань, і це позначилося на моєму способі мислення — я боялася мислити позитивно. Та, почавши вивчати Боже Слово і вірити у Боже зіцлення своєї душі, я усвідомила, що мені доведеться позбавитися негативних думок.

Навчіться мислити позитивно у будь-якій ситуації. Переживаючи скрутні часи у своєму житті, твердо вірте, що Бог усе поверне вам на добро. Ми, християни, мусимо самовіддано боротися за свої думки, адже наш розум не діятиме автоматично у згоді з Божою волею. Раджу вам почати досліджувати Його Слово і порівнювати написане в Ньому з думками, що наповнюють ваш розум. Дозвольте Богові допомогти вам і привести ваші думки у відповідність з Його думками. Він показав мені, як бути більш позитивною людиною, і, звісно, не приховає цього й від вас.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я визнаю, що у мене часто з'являються негативні думки, тож прошу Твоїєї допомоги. Приведи все, про що я думаю, у відповідність із Твоїм Словом. У будь-якій ситуації нагадуй мені, Господи, що все повернеш мені на добро.

Пам'ятайте свої минулі перемоги

І сказав Давид: Господь, що врятував мене з лапи лева та з лапи ведмеда, Він урятує мене з руки цього филистимлянина. І сказав Саул: Іди, і нехай Господь буде з тобою! – 1 Самуїла 17:37

Широ кажучи, багато хто з нас, опиняючись у складних ситуаціях, починає сприймати все вкрай негативно. Але для того щоб достойно долати періоди життєвих труднощів, вам доведеться взяти свої негативні думки і перетворити їх на позитивні.

Бог прагне влаштувати вам «сеанс правди» через Своє святе Слово, яке здатне принести дивовижні результати у вашому житті. Воно допоможе вам геть очиститися від негативних думок і дасть неймовірну можливість завжди помічати щось позитивне у будь-якій ситуації. Здатність бути позитивною людиною — це чимале надбання. І, здебільшого, для того щоб бути саме такою, позитивною, людиною, потрібно якомога частіше згадувати про свої минулі перемоги.

Коли Давид стикнувся з велетнем Голіафом, він згадав про лева і ведмеда, яких уже перемагав у минулому. Це додало йому надзвичайної хоробрості у теперішній ситуації. Тож, за настання різних складних життєвих періодів і часів, дозвольте нагадати вам, що це, напевно, зовсім не перший виклик, з яким вам довелося зіткнутися. Ви достойно пережили минулий (і, мабуть, завдяки йому навіть взяли кілька цінних уроків), і, звісно, так само витримаєте і нинішній. Як і Давид, завжди пам'ятайте свої минулі перемоги, а також зверніться до Божого Слова і дізнайтеся, що Господь говорить про вашу ситуацію. Ваші найкращі дні ще попереду. Це вам Бог обіцяє!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, іноді мені здається, що ситуацію, з якою я стикаюся, неможливо вирішити. Але Ти проводив мене через складні життєві періоди в минулому, тому вірю, що зможеш зробити це ще раз. Допоможи мені частіше згадувати мої колишні перемоги і позитивно ставитися до моєї нинішньої ситуації.

Бог для нас охорона та сила, (могутній і нездоланний захист від спокуси, надійна й перевірена) допомога в негодах, що часто трапляються, тому не лякаємось ми, як (переміниться і) затрясється земля, і коли гори (почнуть) зсуватися в серце морів! – Псалом 45:2-3, АМР

Я стикалася з такою великою кількістю штормів у своєму житті, що годі й уявити! Деякі з них були наче швидкоплинна пообідня гроза, що часто трапляється влітку там, де я живу, а деякі можу порівняти навіть з ураганом четвертої категорії. І якщо я чогось і навчилася завдяки цим штормам і бурям, то це того, що, по-перше, вони не триватимуть вічно, і, по-друге, не варто приймати якихось життєво важливих рішень, допоки вони вирують.

Думки і почуття важко тримати під контролем у часи надзвичайних, надважких ситуацій, але саме в такі моменти мусимо бути вкрай обачними щодо прийняття рішень. Я люблю повторювати для самої себе наступну фразу: *«Нехай емоції вицхнуть — тоді приймай важливі рішення»*.

Нам варто завжди перебувати у спокої і навчитися виконувати якнайкраще свою частину роботи, вірячи, що Бог зробить те, що нам не сила. Замість потопати в почуттях тривоги і страху, завжди будьте на зв'язку з Богом, адже Він знає, що чекає на вас по інший бік бурі, і завжди бачить всю картину. Бог простежить, щоб усі події вашого життя обов'язково відбулися свого часу. Господь ніколи не поспішає і не спізнюється. Він неодмінно допоможе нам цілими і неушкодженими прийти туди, куди Сам планує нас привести.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я знаю, що не можу контролювати всього, що відбувається у моєму житті. Тому я робитиму все, на що спроможний, довіряючи Тобі у тому, чого сам не здужаю. Життєві бурі не здатні мене похитнути. Я надіюся на Тебе і довіряю Твоєму плану для мого життя.

Немає чогось неможливого для Бога

Бо для Бога нема неможливої жодної речі, (й кожне слово, що Бог промовляє, сповнене сили і тому обов'язково здійсниться)! – Лука 1:37, АМР

Люди з позитивним мисленням бачать потенціал навіть у найскладніших, найскрутніших ситуаціях. Ті ж, хто звик мислити негативно, одразу звертають увагу лиш на проблеми і труднощі. Тут ідеться про щось більше, ніж загальновідомий приклад зі склянкою: для когось склянка здається «наполовину повною», для інших — «наполовину порожньою». По суті, кожна людина приймає життєво важливі рішення, застосовуючи і спираючись на власне мислення, яке може бути або позитивним, або негативним.

Чи помічали ви коли-небудь, як негативне мислення робить із мухи слона? Тоді проблеми починають здаватися набагато більшими і складнішими, ніж є насправді. Без сумніву, деякі ситуації дійсно можуть бути надважкими, кризовими... з природної точки зору. Але люди з негативним мисленням забувають, що для Бога немає чогось неможливого.

Постійне розмірковування над Божим Словом звільнить вас від будь-якого негативізму і допоможе зосередитися на сутності Бога. Позитивне мислення, що спирається на Боже Слово, знає і впевнене, що для Бога не існує ситуацій, яких неможливо розв'язати. Він завжди перебуває поруч із нами і підтримує нас.

Я навчила свій розум вірити Богові і Його Слову. На власному досвіді я переконалася, що, довірившись Йому більше, ніж своїм обставинам, ви відчуєте неймовірну силу від Бога. Отже, завжди пам'ятаймо, що для Бога немає чогось неможливого.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я добре усвідомлюю, що мислення на кшталт «склянка завжди наполовину порожня» мені не стане у пригоді і ніяк не зарадить. Я знаю, що Ти завжди зі мною поруч, навіть у нездоланих ситуаціях. Я приймаю рішення у всьому бачити позитив і постійно перебувати у Твоєму Слові.

Правда вас вільними зробить

І пізнаєте правду, а правда вас вільними зробить! — Іван 8:32

Як не крути — ми ніколи не зможемо стрибнути вище за те, що вважаємо правдою.

Багато людей у сучасному світі навіть не намагається раціонально розмішляти над тим, у що вірить, а тому з легкістю будують усе своє життя на вірі в те, що навіть не є правдою. Інформація, що надають ЗМІ, слова когось відомого чи усіх їхніх друзів — все це раптом стає для них «правдою».

Якщо ви, замість самотійно досліджувати Боже Слово, починаєте вірити словам інших людей, то цим надзвичайно себе обмежуєте, що значною мірою заважає вам виконати Боже покликання для свого життя. Але, шукаючи правди, пізнаючи її та обравши підґрунтям для свого життя, ви будете успішні у всіх своїх справах.

Прагнучи повсякчас бути на одній хвилі з Богом і Його Правдою, вам доведеться відвести спілкуванню з Ним пріоритетне місце у своєму щоденному розкладі. Я переконливо раджу вам: спілкуйтеся з Богом якомога частіше за допомогою молитви, читання Його Слова, поклоніння і подяки за Його присутність у вашому житті, а також ту неймовірну допомогу, яку отримуєте від Нього впродовж кожного дня. Знаючи Бога, ви знаєте Правду. Живіть у Його Правді — це принесе мир, свободу і радість у ваше життя!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу, аби моє сприйняття і віра в те, що є правдою, обмежували мене у житті. Ти — єдине джерело Правди. Я приймаю рішення якомога частіше спілкуватися з Тобю і благаю: відкрий мені Свою Правду і приведи мене до неї.

Прийміть Святого Духа

Та ви приймете силу (спроможність, здатність і міць), як Дух Святий злине на вас. – Діяння 1:8, АМР

У Діяннях апостолів 1:8 Ісус обіцяє, що Святий Дух зійде на нас і дасть нам силу (здатність, спроможність і міць), щоб бути свідками Христа аж до краю землі. Багато християн виявляє безсуперечний послух, виконуючи різні «релігійні» правила, та все одно задається питанням: *«Невже це все, що Бог для мене має?»*

Ще будучи молодою християнкою, я відчувала цю порожнечу в серці. Мої добрі вчинки були мені тимчасовою втіхою і насолодою, але не давали глибокої, безмежної радості. Я почала ревно закликати до Бога: «Господи, тут чогось не вистачає!» На мій превеликий подив, всього за кілька годин після мого звернення Ісус наповнив мене Святим Духом. Такого відчуття я ніколи раніше не переживала... і тоді все змінилося. Раптом я зовсім по-іншому відчула Його неймовірну силу у своєму житті.

Коли ви щоденно проводите час із Богом і приймаєте Його Святого Духа, це не означає, що ви погоджуєтеся брати участь у якомусь страшному чи дивному спіритичному сеансі. Його сила допоможе вам бути ще більше схожими на Ісуса, а також дасть Божу мудрість достойно здійснювати свою життєву подорож. Не бійтеся чогось нового, просто дослідіть усе, що з вами відбувається, і порівняйте його із написаним у Біблії. Я вірю, що Бог прагне підняти вас на нові висоти завдяки силі щоденної взаємодії з Його Святим Духом. Він стукає у двері вашого серця. Чи відкриєте ви їх і запросите Його увійти?

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я хочу бути сповненим сили Твого Святого Духа. Покажи мені, як жити з глибокою радістю в серці, яку може дати тільки Святий Дух. Дякую Тобі за силу і мудрість, які допоможуть мені достойно подолати всі труднощі, зодягнувшись у Твою праведність, мир і радість.

...І переповнилися всі Святим Духом, і зачали говорити Слово Боже з сміливістю (свободою і безстрашністю)! – Діяння 4:31, АМР

У світі живе надто багато нещасних народжених згори, сповнених Святого Духа віруючих людей, які не знають, що означає постійно залишатися в Його присутності, завжди її відчувати і невинно шукати Його щодня. Святий Дух мешкає в їхньому серці, та вони не дозволяють Його свідочеству проявитися в їхньому звичайному повсякденному житті.

Можна налити у склянку води, не заповнюючи її по вінця. Так само при народженні згори ми приймаємо Святого Духа, та, ймовірно, не дозволяємо Йому по вінця наповнити нас, а тому, на жаль, не маємо свідочтва Його сили в нашому житті.

У книзі Діян апостолів 4:31 розповідається про те, як люди сповнилися Святого Духа і почали проголошувати Боже Слово *зі свободою, сміливістю і безстрашністю*. Бога не задовольняє, і Йому аж ніяк не приємно, коли люди залишають Його поза межами свого повсякденного життя. Натомість вони намагаються вдовольнити Його втіленням якихось релігійних формул у своє життя. Однак Він прагне, щоб ми сповнювалися Святого Духа і жили *зі свободою, сміливістю і безстрашністю* в серці. Я наполегливо раджу вам дозволити Богові вільно і легко діяти у кожній сфері вашого життя силою Свого Святого Духа.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну щодня сповнюватися Святого Духа. Допоможи мені жити зі свободою, сміливістю і безстрашністю в серці, які я зможу мати лише за умови, що Святий Дух кожного дня наповнюватиме моє життя.

Дістаньте Бога з коробки під назвою «лише на крайній випадок»!

Чи не знаєте ви, що ви Божий храм, і Дух Божий у вас пробуває?

– 1 до Коринтян 3:16

Раніше я проводила час із Богом лише один раз на тиждень або тоді, коли потрапляла у велику халепу. Та врешті-решт я усвідомила, що, бажаючи насолоджуватися життям, замість жити «від халепи до халепи», я повинна щоденно наполегливо шукати Бога, ніби постійно стикаюся з відчайдушними, критичними ситуаціями.

Так, Бог завше нам зарадить, якщо звернемося до Нього по допомогу. Та, прагнучи безперестанно жити у перемозі, ми повинні дістати Бога з коробки під назвою «лише на крайній випадок» і запросити у наше повсякденне життя. Бог жадає особистих стосунків з вами. Він доводить це, оселяючись у нашому серці в момент нашого народження згори.

Померши на хресті, Ісус відкрив нам шлях до особистих стосунків із Всемогутнім Богом. Якби Господь прагнув стосунків з нами на кшталт «лише на крайній випадок», то Він міг би відвідувати нас при нагоді чи у разі необхідності, але тоді Йому точно не довелося б оселятися в нашому серці. Яке неймовірне одкровення! Просто замисліться над цим: Бог є вашим особистим Другом! Чи ви готові вже сьогодні дістати Його з коробки під назвою «лише на крайній випадок»?

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, життя з Тобою — це щось набагато більше за резервний план, який ми тримаємо при собі про всяк випадок. Оскільки Ти живеш у моєму серці, я жадаю ставитися до Тебе як до свого особистого Друга і шукати Тебе кожного дня, а не лише тоді, коли стикаюся з проблемами і опиняюся у скруті.

Позбудьтеся всього, що відволікає

Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його, а все це вам додасться. — Матвій 6:33

Один з найефективніших видів зброї, що використовує сатана, — це його здатність нас відволікти. Він розуміє, що його спроби скерувати нашу увагу на турботи цього світу виллюються для нас, скоріш за все, тим, що ми почнемо нехтувати спілкуванням із Богом.

Щоб нам залишатися вірними Богові, підтримувати з Ним близькі стосунки і тісно спілкуватися, час від часу Йому Самому доводиться прибирати з нашого життя все, що віддаляє нас від Нього, навіть коли це спричиняє нам неймовірний біль. Прикладом, якщо наша кар'єра, невгамовна жадоба грошей або мрії про вищий соціальний статус стають для нас важливішими за Бога, то будь-що мусимо переоцінити свої пріоритети. Чи, наприклад, певні стосунки заважають вам проводити час із Богом, і ви шукаєте чіткої уваги і схвалення більше, ніж Божої присутності у своєму житті. По суті, будь-яка ситуація, що заважає нам слідувати за Духом Святим або жити для Бога, є нездоровою, бо намагається відволікти нас від того, що має бути найважливішим у житті.

Прагнення Бога — щоб ми, не відволікаючись, завжди йшли слідом за Його Духом. Тому сьогодні цілеспрямовано зосередьтеся на Богові, відклавши вбік усе, що відвертає вашу увагу від Нього. Якщо ви понад усе у житті, усім своїм серцем шукатимете Господа, то неодмінно знайдете Його. Він завжди перебуває поруч і чекає на вас.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, будь ласка, допоможи мені позбутися у житті всього, що відволікає від Тебе, навіть якщо це завдасть мені болю. Допоможи мені понад усе шукати лиш Тебе і щодня йти слідом за Твоїм Святим Духом. Я прагну жити тільки для Тебе!

Коли не все в житті йде за планом

Ми знаємо (й упевнені в тому), що тим, хто (діє в партнерстві з Богом і) любить Бога, хто покликаний (згідно з Його планом і) постановою, усе (вкупі) допомагає (здійснити цей план і все повернути) на добре.

— До Римлян 8:28, АМР

У Посланні до Римлян 8:28 апостол Павло запевняє, що все допомагає нам на добре. Зверніть увагу, що він не називає всі події у житті добрими, але все, що з нами відбувається, все, що трапляється на нашому життєвому шляху, рано чи пізно повернеться нам на добро.

Також у Посланні до Римлян 12:16 апостол Павло наполягає на тому, що ми повинні *«бути готові (підлаштовуватися під людей чи ситуації)»* (АМР). Ідея цих слів у тому, щоб нам навчитися бути людьми, які вміють будувати плани, та навіть коли раптом щось не спрацьовує, вони не впадають у розпач і розчарування. Прикладом, ви сіли у своє авто, а воно не заводиться. Існує лиш два потенційних варіанти виходу з цього становища. Ви можете подумати: *«Я так і знав! Мої плани завжди летять шкереберть»* або ж промовити до себе: *«Гаразд, зірвалася моя поїздка додому — не біда. Я вірю, що все одно ця ситуація повернеться мені на добро. У будь-якому разі Бог усе тримає в Своїх руках».*

Дозвольте Богові бути вашою славою і підняти вашу голову (див. Псалом 3:4). Він прагне все у вашому житті піднести на новий рівень: ваші мрії, стосунки, ставлення, вашу голову, ваші руки і серце — все ваше життя. Пам'ятайте, Бог завжди добрий — навіть тоді, коли руйнуються плани, і все у житті йде не на ваше.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я знаю, що Ти все тримаєш під контролем, і в твоїх силах повернути це мені на добро, тому я можу бути гнучким, коли щось у житті йде не так, як заплановано. Коли руйнуються плани і все йде шкереберть, допоможи мені знайти у цьому щось добре і не втрачати позитивного ставлення.

Прийміть рішення пробачити

І коли стоїте на молитві, то прощайте, (відпускайте й забувайте все), як маєте що проти кого, щоб і Отець ваш Небесний пробачив вам (ваші власні) прогріхи (й помилки та забув про них). – Марко 11:25, АМР

Хоча якась людина завдає нам болю, ми часто реагуємо так, ніби вона щось у нас вкрала. Ми сповнені відчуття, начебто вона чимсь завинила перед нами. Та Господь прагне, щоб ми забули про свою образу і відпустили її. Відмовляючись комусь пробачити, як можемо взагалі сподіватися щось отримати від Бога? Одержати від Господа те, що Він нам обіцяє у Своєму Слові, можемо, тільки підкорившись Йому, незважаючи на те, яким важким і складним це видається. Тож, поза всяким сумнівом, ми повинні пробачити своїм кривдникам.

Часто сатана вводить в оману віруючих людей стосовно прощення. Християни починають вірити брехні, мовляв, їхнє прощення не є справжнім, якщо при цьому не змінюються почуття. Тож, приймаючи рішення пробачити якійсь людині, не дозволяйте дияволу перекопати вас у тому, що на ділі ви їй не пробачили тільки тому, що ваші почуття залишилися такими, що й були.

Безперечно, ви можете прийняти правильне рішення і пробачити комусь, але ніяких змін так і не «відчуєте». Саме для цього нам дається віра. Ви зробили те, що мусили — далі довіртеся Богові. Він неодмінно виконає Свою частину угоди, зцілить ваші емоції, уздоровить душу і змінить ваші почуття до людини, яка завдала вам болю.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я хочу пробачити людям, які мене скривдили. Я звільняю їх від цього боргу в ім'я Ісуса. Благаю Тебе, зціли моє зранене серце і уздоров мою душу.

Відпустіть ворогів на свободу

Благословляйте тих, хто вас переслідує (жорстоко ставиться до вас); благословляйте, а не проклинайте! – До Римлян 12:14, АМР

Коли мова йде про колишні образи, ми всі усвідомлюємо, що пробачати — це правильно, навіть якщо і неабияк важко. Проте, майже ніхто з нас не робить наступного кроку, до якого спонукає Бог.

Найбільш розповсюдженою помилкою багатьох людей є те, що вони твердо вірять, ніби єдиним, в чому полягає їхня роль, — є прийняття рішення пробачити, і крапка. На цьому, мовляв, їхня робота скінчилася. Але Ісус також велів: *«Благословляйте тих, хто вас проклинає, і моліться за тих, хто кривду вам чинить (ображає, поприкає, порочить і погано ставиться до вас)»* (Лука 6:28, АМР). Крім того, у Посланні до Римлян 12:14 ми читаємо, що повинні благословляти тих, хто нас переслідує і жорстоко до нас ставиться. Мусимо активно благословляти своїх ворогів. Бог закликає нас проявляти милість до людей, які на це не заслуговують. Чому?

Своїм прощенням ви відкриваєте двері свого життя перед Богом, даючи Йому можливість зцілити вас, тоді як ваші кривдники майже нічого від цього не отримують. Та словами благословення на їхню адресу ви немов прохаєте Бога відкрити їм істину для покаяння, щоб вони змогли пережити справжню свободу від Бога. Прощення ваших кривдників робить вільними вас... а ваша здатність благословляти робить вільними ваших ворогів.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую Тобі за те, що допомагаєш мені жити у Твоєму прощенні, та я не хочу на цьому спинятися. Будь ласка, благослови моїх кривдників. Так само, як Ти приніс зцілення у моє життя, уздоров і їх, щоб вони могли пережити Твою добрість і крокувати за Твоєю любов'ю.

Як достойно пройти життєві випробування

...Зміцни праведного, (який не йде на компроміси, стоїть у вірі й живе в гармонії з Тобою); бо випробовуєш Ти серця, емоції та мислення, о праведний Боже! – Псалом 7:10, АМР

Життя сповнене викликів, що випробовують нашу рішучість і віру в Бога. Незалежно від того, стикаємося ми з неминучими втратами, що трапляються з кожним із нас, чи зі звичайними повсякденними труднощами, наш характер незмінно і регулярно випробовується на витривалість. Безперечно, не зважати на той факт, що Бог також постійно випробовує наше серце, емоції й розум, було б серйозною помилкою. Тож, яке значення виразу «щось випробувати»? Ця фраза означає «виявити, перевірити здатність предмету, який піддається постійному тиску, функціонувати так, як він повинен функціонувати». Чи працюватиме він, перебуваючи під тиском? Чи зможе діяти за призначенням на достатньому рівні, заявленому виробником? Чи відповідає він високим стандартам якості, встановленим для схожих виробів у цій галузі? Так само Бог діє і стосовно нас.

Чи проходите ви сьогодні якісь життєві перевірки, чи стикаєтеся з випробуваннями? Якщо так, то найголовніше при цьому — продовжувати вірити Богові, навіть не отримуючи відповідей на питання «чому це мене спіткало?». По-справжньому довіряючи Богові, вас не бентежитиме факт, що деколи у вашому житті лишатимуться питання без відповіді. Та якщо ви, незважаючи на сумніви, не припинятимете руху вперед, то Він допоможе вам зростати духовно і зробить вас більш сильними і непохитними.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, коли Ти вирішиш мене перевірити, я хочу бути готовим до цього, твердо стояти під тиском і йти за Тобою, незважаючи ні на що. Показуй мені кожного дня, як ще більше довіряти Тобі, навіть тоді, коли у мене виникають питання, на які немає відповіді.

Дозвольте Богові бути вашим поводитирем

Бо Цей Бог – то наш Бог на вічні віки, Він буде провадити нас аж до смерті! – Псалом 47:15

За часів свого земного життя Ісус завжди знав, як треба діяти, бо, наслідуючи приклад Свого Батька, Він усе робив незмінно так, як Бог-Отець. Оскільки Ісус є нашим Господом, ми сміливо можемо довіряти Йому в тому, що кожен день нашого життя Він поведе нас правильним шляхом. У Псалмі 47:15 читаємо, що Бог *«буде провадити нас, (тобто буде нашим поводитирем), аж до смерті!»* Як це чудово — бути впевненими, що маємо провозагатованого, готового провести нас із одного місця призначення у житті до наступного!

Часто ми з моїм чоловіком Дейвом, приїжджаючи в якесь нове місце, наймаємо провідника. Та якось ми вирішили піти на прогулянку самі, про що дуже скоро пошкодували. Ми збагнули, що припустилися великої помилки, коли майже весь день марно проблукали містом у відчайдушних спробах знайти дорогу додому.

Іноді мені здається, що люди ставляться до свого життя так само, як ми з Дейвом віднеслися до цієї подорожі. Хоч би де ти був, завжди набагато легше йти за досвідченим провідником, ніж безцільно блукати у пошуках дороги. Замість ходити власними шляхами, наслідуйте у своїх вчинках свого Небесного Отця і дозвольте Йому вести вас за Собою. Повсякчас Господь готовий бути нашим поводитирем, тому наша готовність йти за Ним надзвичайно важлива у нашому житті.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу провести все своє життя, як турист без провідника — безцільно блукаючи і не відаючи, куди рухатися. Тільки Ти можеши показати мені, що робити і як жити, тому я приймаю тверде рішення йти за Тобою щодня.

Не згоріть через надмірну кількість справ

Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою! Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене... і знайдете спокій душам своїм. Бож ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий! – Матвій 11:28-30

У перші роки життя з Господом я була дуже великою ентузіасткою з неймовірним бажанням служити Йому, тому записувалася у всі церковні служіння, що хоча б якось віддалено здавалися мені цікавими. Одним із позитивних результатів цього стало моє швидке усвідомлення, до чого я покликана, а до чого — ні. Та через свій украй напружений графік я не мала можливості регулярно проводити час із Богом. Разом з усім тим добрим, що я робила для Бога, я чомусь нехтувала спілкуванням із Ним. У результаті я часто почувалася роздратованою, бо займалася справами плоті.

«Вчинки плоті» — це такі, які ми здійснюємо без сприяння Божої сили. Вони надто важко нам даються, висмоктують із нас усю енергію і не приносять ніякої радості чи задоволення. Як відомо, зазвичай це добрі діла, та не завжди вони є «Божою справою».

Люди можуть буквально згоріти через релігійну діяльність, якщо намагатимуться служити Богові своїми власними силами. Та Ісус помер не заради наших активних релігійних вчинків... Його смерть була задля того, щоб ми могли стати єдиним цілим із Богом через Нього, щоб мали глибокі, особисті й тісні стосунки з Богом-Отцем, Богом-Сином і Богом Святим Духом. Тож, можливо, сьогодні вам треба викинути геть зі свого життя певні вчинки плоті, щоб бути по-справжньому близькими з Богом.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я усвідомлюю, що добрі вчинки не можуть служити заміником справжнього пізнання Тебе. Тож, прохаю, допоможи мені знайти спокій у Тобі, і, відклавши марні справи вбік, почати ще частіше проводити час із Тобою.

Пропонуйте людям стосунки... не релігію

Ісус відповів і до нього сказав: Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не народиться згори, то не може побачити (пізнати, пережити, відчувати) Божого Царства. — Іван 3:3, АМР

*Р*озповідаючи комусь про свою віру, що ви пропонуєте цій людині — релігію чи стосунки?

За Біблією, людина має народитися згори (див. Євангеліє від Івана 3:1-8) — у Писанні ніде не сказано, що мусимо дотримуватися правил і постанов певної релігії. На жаль, часто люди замість вбачати в Євангелії справжні стосунки з Богом, представляють його переліком певних релігійних правил і постанов. Але дотримання «християнських» правил і відвідування церкви не зробить вас християнином, так само, як і перебування в гаражі не зробить вас авто.

Релігійні правила і постанови можуть бути жорсткими, складними і нездійсненними, та Ісус зовсім не цього хоче від людей. Він прагне, щоб ми мали з Ним стосунки. У відповідь на чиєсь питання: «Прихильником якої релігії ви є?», — ми, замість розповідати, в яку церкву ходимо, повинні розказати про свої особисті стосунки з Ісусом. Зазвичай на подібне питання я відповідаю: «Дякую за те, що спитали. Та я не дотримуюся якоїсь певної релігії, зате особисто знаю Ісуса». Почніть питати у людей: «Чи знайомі ви з Ісусом особисто? Чи Він є вашим Другом? Чи маєте ви близькі, особисті стосунки з Ним?» Тож, наступного разу, коли почуєте від когось питання про вашу віру, запропонуйте цій людині стосунки, а не релігію.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, іноді ми потрапляємо у пастку і починаємо вважати, що людина має виконувати певний перелік правил і постанов, щоб бути християнином. Але зовсім не такої віри Ти прагнеш від мене. Допоможи мені ділитися з іншими людьми Твоїм Євангелієм так, щоб вони знаходили живі стосунки з Тобою.

А ви — освячений посуд?

Отож, хто від цього очистить себе, буде посуд на честь, освячений, потрібний Володареві, приготований на всяке добре діло. — 2 до Тимофія 2:21

У Біблії нас названо глиняним, або крихким, посудом (див. 2 до Коринтян 4:7). Як і череп'яний посуд, виготовлений на гончарському колі, ми зроблені з глини (див. Ісаїя 64:8). Бог створив Адама із пороку земного, як читаємо у книзі Буття 2:7, а у Псалмі 102:14 записано: *«Бо знає Він створення наше, пам'ятає (глибоко у Своєму серці), що ми порох»*.

Хоча ми слабкі й недосконалі, та, наповнюючи свій посуд (тобто самих себе) Божим Словом, ми стаємо місткими контейнерами для Його благословення, що може виливатися на інших згідно з Його волею. Кожен із нас є цінним для Бога – Він використовує навіть тріснуті горщики! Та спершу ми повинні повністю освятитися для Господа. У Біблії, Другому посланні до Тимофія є нагадування для нас: *«Хто очистить себе (від усього неблагородного і нечистого, хто не вступатиме в контакт із будь-чим, що забруднює і розбецує), буде посуд на честь, освячений, потрібний Володареві, приготований на всяке добре діло»* (АМР).

Якщо ви твердо вирішите стати відділеним посудом, то вже сьогодні Бог почне виконувати неймовірну роботу у вашому житті.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я належу і присвячую себе Тобі. Я прагну бути посудом, потрібним Тобі. Я хочу наповнюватися Твоїм Словом і бути приготованим на всяке добре діло, яке Ти призначив мені виконати.

Стримуйте свого языка

Свого языка бережи від лихого, а уста свої від говорення підступу.

– Псалом 33:14

Здатність управляти своїм язиком є надзвичайно важливим моментом у житті, яким прагнемо прославити Бога. У Псалмі 49:23 читаємо: *«Хто жертву подяки приносить, той шанує Мене...»* Що сталося б, віддавай ви щоденно Господові свої вуста, щоб із них злітали винятково благочестиві слова? І зараз мова не лише про хвалу і вдячність Богові під час спілкування з Ним. Також це не стосується проголошення позитивних і підбадьорюючих слів у власне життя. Ваші стосунки з іншими людьми так само залежать від того, що ви говорите про них і їхнє життя, а також, яким чином розмовляєте з ними.

У Псалмі 33:14 записано: *«Свого языка бережи від лихого, а уста свої від говорення підступу»*. Чи обманюєте ви інших людей? Можливо, ви ображаєте їх чи говорите про них щось погане? А може, ви, навпаки, підбадьорюєте їх, надихаєте життєдайними словами, що приносять радість усім, кого зустрічаєте на своєму шляху?

Присвятіть свої вуста Богові і використовуйте їх тільки для того, щоб догоджати Йому — для хвали і поклоніння, навчання і підбадьорення, а також винятково для подяки. Кожного ранку покладайте свої вуста на вітвар Божий. Присвятіть їх Богові — почніть молитися відповідно до Його Слова: *«Господи, відкрий мої уста, і язык мій (хай) звістить Тобі хвалу...»* (Псалом 50:17).

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, відкрий мої вуста, щоб язык мій проголошував тільки слова хвали і подяки Тобі. Допоможи мені використовувати вуста лише для того, щоб дарувати радість і життя всім, хто мене оточує, а також прославляти і звеличувати Тебе.

Віддайте Богові все, що маєте

Шануй Господа із маєтку свого, і з початку всіх плодів своїх, і будуть комори твої переповнені ситістю, а чавила твої будуть переливатись вином молодим! – Приповіді 3:9-10

У світі велика кількість людей, які прагнуть щось отримати від Бога, тоді як самі не готові повністю віддати себе Йому. Насправді, всім нам було б неабияк корисно якомога частіше оцінювати своє життя і стан свого серця, щоб завжди залишатися зосередженими на Богові і готовими віддавати, роблячи все, до чого Він нас спонукає. Час від часу нам також варто оновлювати своє рішення бути щедрими стосовно власних пожертв і вкладати своє життя, свій час і гроші у Божу роботу. Пильнуйте, щоб не дозволити дияволу за допомогою страху відвадити вас від цієї надзвичайно важливої практики — щедро жертвувати. Ісус твердо переконує нас ні про що не хвилюватися і не бути людьми, яких поглинули турботи, адже Бог знає про наші нужди і обіцяє подбати про нас (див. Євангеліє від Матвія 6:25-34).

У книзі Приповістей 3:9-10 читаємо: *«Шануй Господа із маєтку свого, і з початку всіх плодів своїх, і будуть комори твої переповнені ситістю, а чавила твої будуть переливатись вином молодим!»* Коли ми віддаємо Богові все, що маємо, Він виконує Свою обіцянку і піклується про нас.

Віддайте самих себе в жертву Богові. Віддайте Йому все: те, ким ви є, ким хочете стати, всі свої мрії, видіння, сподівання і бажання. Нехай усе, що є в вашому житті, належить Богові, і тоді Він явить Свою силу.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, сьогодні я віддаю Тобі все, що маю: свої руки, вуста і думки, своє тіло, свої гроші і час. Усе, що в мене є, належить Тобі. Відтепер я прагну виконувати тільки Твою волю сьогодні і завжди.

Бог — єдине вічне джерело благословень

Хай Господь буде розкіш твоя, і Він сповнить тобі твого серця бажання!

— Псалом 36:4

*Б*ог створив нас, людей, таким чином, щоб ми були спроможні щасливо жити і добре почуватися. По суті, добре самопочуття — це одна з наших найголовніших потреб. Якщо її не задовольнити, то рано чи пізно наша поведінка стане нездоровою і неконтрольованою, адже ми будемо дуже прагнути відчувати ті радісні почуття, яких так сильно жадаємо.

Тільки поміркуйте над цим. Людина, яка вживає наркотики, скоріш за все, стала залежною, бо відчувала такий нестерпний біль, що хоча б на деякий час воліла від нього звільнитися. Те саме стосується й алкогольної залежності або переїдання. Тож, поза всяким сумнівом, якщо хороші почуття не виходитимуть з нашого серця, ми спробуємо виробити їх штучно за допомогою сторонніх, зовнішніх засобів. Бог створив нас такими, і Він — єдиний, хто може вдовольнити нас. Коли ми у пошуках добрих і радісних почуттів звертаємося до чогось іншого, окрім Бога, то здебільшого лише замінюємо щось справжнє на дешевий сурогат.

Хоч би якими сьогодні були ваші емоційні потреби, знайте, що тільки Бог може їх задовольнити. Він — єдине вічне джерело життя. Зверніться до Нього сьогодні — лише Він може вас вдовольнити.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я не хочу гаяти часу, женучись за дешевими заміниками, сурогатами. Ти — єдиний, хто може мене вдовольнити. Навчи мене щодня знаходити справжнє задоволення і щастя в Тобі, і тільки в Тобі одному.

Добре коріння = добрі плоди

Отже, як ви прийняли були Христа Ісуса Господа, так і в Ньому ходіть, бувши вкорінені й збудовані на Ньому, та зміцнені в вірі, як вас навчено, збагачуючись у ній з подякою. — До Колосян 2:6-7

Надзвичайно важливо усвідомлювати, що жодна наша дія не відбувається безпричинно. Лихі вчинки — це наче недобрі плоди, що ростуть на поганому дереві з негожим корінням. Ми можемо все своє життя боротися із зовнішніми симптомами, та якщо не викоренити саму причину, то, запевняю, недобрі плоди все одно проявляться десь в іншій сфері нашого життя. Цей принцип залишається незмінним: причиною лихих плодів завжди є негоже коріння, а причиною добрих плодів — добре коріння.

Щоб раз і назавжди розібратися з недобрими плодами, нам слід прислухатися до поради апостола Павла, яку він надає у своєму Посланні до Колосян, і бути *«глибоко вкоріненими»* у Господі і *«міцно збудованими»* на Ньому. Можливо, для цього нам доведеться ретельно дослідити власне коріння. Навіть якщо певні події з минулого, неприємні, болісні й образливі, пустили своє коріння у вашому житті — не засмучуйтеся: Бог може вийняти вас із несприятливого ґрунту і пересадити в добру землю у Христі Ісусі. Таким чином, ви будете посажені і вкорінені у Ньому і Його любові.

Пам'ятайте, процес переміщення може бути надзвичайно болючим. Коли вас кудись пересаджують, і знову доводиться спочатку насаджуватися, потім вкорінюватися, у вашому житті починається доволі тривалий процес, який вимагає великої кількості зусиль і часу. Та лише завдяки вірі й терпінню ми зможемо наслідувати Божі обіцянки. Я молюся, щоб ви завжди були глибоко насажені й укорінені в Ісусі Христі і приносили добрі плоди всюди, хоч би де перебували!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, допоможи мені глибоко вкоренитися у Христі, щоб я був схожий на дерево зі здоровим корінням, яке приносить щедрі й добрі плоди. Я знаю, що цей процес може бути болючим, та завдяки моїй вірі й терпінню Ти допоможеш мені впроваджувати зміни у моє життя.

Бог сильний звільнити вас від сорому

За ваш (колишній) сором подвійно (вам поверну) і за ганьбу та смуток (дам вам) ваш (власний) уділ, тому то посядуть вони в своїм краї подвійно (за все, що було втрачено, і) радість вічна їм буде! – Ісає 61:7, АМР

*У*и замислювалися ви коли-небудь над тим, яким було життя Адама й Єви до того моменту, як вони зогрішили? У книзі Буття 2:25 читаємо, що хоча, мешкаючи в Едемському саду, Адам і Єва були голими, вони не відчували якогось сорому. Я вважаю, що на додаток до повної відсутності одягу, у Святому Письмі також мається на увазі максимальна відкритість і щирість одне з одним — вони не ховалися під масками і не грали між собою в ігри. Адам і Єва були вільні, тому могли бути самими собою — вони не відчували сорому. Однак, щойно вони зогрішили, то спробували деінде сховатися (див. Буття 3:6-8).

Не виконай Ісус на хресті тієї надприродної роботи, всім нам довелося б жити з тягарем сорому, що є наслідком гріха. Та саме завдяки Його жертві людство має виняткову можливість пробувати у досконалій свободі перед Богом і одне перед одним. На жаль, більшість із нас до сих пір живе з почуттям сорому в серці, хоча Боже Слово обіцяє нам і запевняє у тому, що ми спроможні бути вільними від нього (див. Ісає 61:7).

Бог сильний звільнити вас від сорому. Моліться і просіть Його про це надзвичайне звільнення — від сорому, що накопичується у вашому серці.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я приймаю свободу від сорому, яку Ти здобув, померши за мене на хресті. Я більше не збираюся ховатися або почуватися так, ніби я нічого не вартий. Ти зітер мій гріх раз і назавжди, а тому я прагну жити як вільна людина, відкрита перед Тобою.

Здорове й нездорове почуття сорому — в чому відмінність

Пильнуй же моєї душі та мене хорони, щоб не бути мені засоромленим чи розчарованим, бо надіюсь на Тебе і моя утіха в Тобі! – Псалом 24:20, АМР

Щодня на своєму життєвому шляху ми стикаємося з двома різновидами сорому, і тому вкрай важливо знати про відмінність, яка існує між ними.

Є почуття сорому, що можна вважати нормальним і здоровим. Прикладом, взявши і загубивши чужу річ або розбивши те, що належить комусь іншому, я відчуватиму сильне розчарування через свою помилку. Я докорятиму собі за цей вчинок і вельми шкодуватиму, що була такою необачною або недбалою. Мені буде соромно, але я візьму на себе відповідальність, попрошу пробачення, прийму його і спокійно житиму далі.

Здорове почуття сорому нагадує нам про нашу недосконалість, про те, що ми — люди — кожен зі своїми хибамі й обмеженнями. Воно щоразу повертає нас до думки про те, що всім конче потрібен Бог. Та на жаль, якщо люди не усвідомлюють, де проходить межа, то здорове почуття сорому переростає у щось нездорове й отруйне. Коли людина не прохає пробачення або не вміє приймати прощення, вона може довгий час картати себе і зрештою почати себе ненавидіти.

Не потрапляйте у цю пастку. Пам'ятайте, що ви, за своїм правом, є Божим спадкоємцем і дітям (див. Послання до Римлян 8:17). Нездорове почуття сорому змусить вас забути про свою сутність у Христі, тоді як здорове лише нагадуватиме, що без Нього ви ніхто. Попрохайте Бога навчити вас розрізняти ці два почуття вже сьогодні.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я не хочу жити з тягарем нездорового почуття сорому. Допоможи мені завжди пам'ятати, як сильно Ти мене любиш. Оскільки Ти вже давно мені пробачив, я не повинен вічно картати себе за свої помилки й провини.

Жадайте Бога, а не Його благословень

Будьте життям не грошлюбні, задовольняйтесь тим, що маєте. Сам бо сказав: Я тебе не покину, ані не відступлюся від тебе! – До Євреїв 13:5

Чи може хтось із вас справедливо твердити: «Я нікому не заздрю і не прагну мати чогось, що є в інших. Якщо Бог дав їм це, то я бажаю, щоб вони цим насолоджувалися»?

У Божому Слові читаємо: *«Будьте життям не грошлюбні, задовольняйтесь тим, що маєте»* (До Євреїв 13:5). Я вважаю, що іноді Бог перевіряє нас, аби дізнатися, будемо ми жити відповідно до цього вірша чи ні. Час від часу трапляється, що Він ставить перед нами когось, хто має саме те, про що ми шалено мріємо, просто щоб поспостерігати, як ми будемо реагувати. Доки ми не пройдемо Його перевірки і не зможемо сказати: «Я радий, що Бог вас поблагословив», — доти завжди матимемо лиш те, що в нас є зараз, так і не піднявшись на новий рівень.

Попрохавши щось у Бога і ще не отримавши цього, будьте певні — Він нічого від вас не утримує. Його бажання — просто переконатися в тому, що у вашому серці немає заздрості, і стосунки з Ним ви зробили своїм найвищим пріоритетом.

Бог прагне, щоб ми у всьому процвітали. Він хоче, щоб люди побачили Його ласку і те, як добре Він піклується про них. Та для цього ми повинні понад усе жадати Бога, а не Його благословень.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, будь ласка, покажи мені сфери життя, в яких ще проявляється моя заздрість і жадібність. Допоможи мені правильно розставити свої пріоритети. Понад усе я хочу прагнути Тебе, а не Твоїх благословень.

Навчіться бути задоволеними в будь-якій ситуації

...Бо навчився я бути задоволеним (настільки, що мене вже ніщо не бентежить і не тривожить), із того, що маю. — До Филип'ян 4:11, АМР

*Б*іблія чітко вчить нас бути задоволеними незалежно від своїх життєвих обставин. Апостол Павло пише: *«(Я не кажу це) за нестатком (чи тому, що мені чогось бракує у житті), бо навчився я бути задоволеним (настільки, що мене вже ніщо не бентежить і не тривожить), із того, що маю» (АМР).*

Задоволення — це рішення бути щасливим із тим, що вже є в наявності. На жаль, зазвичай ми вчимося бути задоволеними життям тільки після того, як довгий час були незадоволеними ним, і потім зрештою ви наважились і сказали: «Боже, я більше не хочу так жити». Але зовсім не обов'язково так жити. Від сьогоднішнього дня ви можете прийняти рішення щодня бути задоволеною людиною. Такий підхід цінніший за будь-які багатства і статки, що можете накопичити за все своє життя. Павло чітко пише про це у Першому Посланні до Тимофія 6:6: *«Благочестя із задоволенням (таким задоволенням, що приносить відчуття внутрішнього достатку) — це велике надбання» (АМР).*

Що насправді нас обов'язково зробить щасливими — так це те, що ми кожного дня будемо задоволеними в Господі. Щодня ми повинні казати Богові: «Господи, я прагну тільки того, що Ти бажаєш мені дати», — бо це єдиний шлях до справжнього, непідробного миру і вічного щастя.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я прагну тільки того, що Ти бажаєш мені дати. Як і апостол Павло, я приймаю рішення бути задоволеним у будь-якій ситуації, незалежно від своїх життєвих обставин.

Яка вона — Божа любов?

(Бо Він) призначив наперед (і через Свою любов до нас усе спланував так), щоб нас усиновити для Себе Ісусом Христом, за впадінням волі Своєї, (бо це було Його щирим бажанням і відповідало Його намірам)...

— До Ефесян 1:5, АМР

Чому Бог любить нас, навіть таких недосконалих? Бо це Його щире бажання — Він так хоче. Любити нас, незважаючи на те, як сильно ми грішимо проти Нього, — це частина Його природи. Бог перемагає зло добром (див. До Римлян 12:21). Він робить це, виливаючи на нас Свою безмежну благодать таким чином, що вона покриває наші прогріхи, навіть коли ми грішимо проти Нього. Так само, як Бог просто не може не любити, і ми не можемо вчинити щось таке, що завадило б Йому любити нас або відділило б нас від Його любові. Бог любить нас, бо така Його природа. Він є любов'ю (див. 1 Івана 4:8). Можливо, Йому не завжди подобаються всі наші вчинки, та всупереч цього Він любить нас. Божа любов — це сила, що дарує нам прощення гріхів, зцілення душевних ран і uzдоровлення розбитих сердець (див. Псалом 146:3).

Божа любов безумовна. Її підґрунтям не є наша людська природа — вона базується на Божій сутності! Тільки-но ви усвідомите, що Бог любить вас, попри те, що ви зробили чи не зробили, ви зможете пережити неймовірний прорив у своєму житті. Ви вже не намагатиметеся щосили заслужити Його любов. Натомість ви просто приймете її і почнете нею насолоджуватися.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, Твоя любов просто неймовірна. Розмірковуючи про це, я усвідомлюю, що не мої вчинки є підґрунтям для Божої любові. Вона базується на Твоїй невимовній доброті до мене. Тож, допоможи мені прийняти Твою велику і неповторну любов.

Справжня любов повинна віддавати

Не в тому любов, що ми полюбили Бога, а (в тому), що Він полюбив нас, і послав Свого Сина, (зробивши Його жертвою і) вблаганням за наші гріхи. Улюблені, коли Бог полюбив нас отак (сильно), то повинні любити і ми один одного!

— 1 Івана 4:10-11, АМР

Кожна людина прагне любові й прийняття. Але багато хто з нас намагається знайти щастя не там, де його насправді потрібно шукати. Ми стараємося здобути його, постійно щось у когось забираючи. Однак справжнє щастя приходить лиш тоді, коли ми вміємо віддавати. Божа любов — це найдивовижніший подарунок, який ми могли отримати. Тільки-но пролившись на нас, вона має почати текти через нас на решту людей — інакше вона застоюється і починає смердіти.

Любов повинна віддавати, бо це є частиною її природи. У Першій посланні Івана 4:11 наголошується на тому, що маємо віддавати любов, отриману від Бога: *«Улюблені, коли Бог полюбив нас отак (сильно), то повинні любити і ми один одного!»*

Прийняття справжньої Божої любові — це доволі тривалий процес. Спершу Бог поширює на нас Свою любов, і ми приймаємо її за вірою. Потім нам слід навчитися любити себе, Бога у відповідь на Його любов, а також інших людей. Любов має рухатися у повному циклі, інакше вона не стане досконалою. Щойно Божа любов наповнить нас — час почати віддавати її тим, хто нас оточує. Ми повинні прийняти рішення щедро і безумовно любити інших людей. Ми спроможні на таку ж любов — щирі і не обмежені умовами — яку Бог має до нас.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я не хочу, аби Твоя любов застоювалася у моєму серці. Допоможи мені не тільки її приймати, але й доводити до досконалості, виливаючи на інших людей.

Як подолати пустельний менталітет

Господь, Бог наш, промовляв до нас на Хориві, говорячи: Досить вам сидіти на цій горі! – Второзаконня 1:6

Ізраїльтяни блукали пустелею аж сорок років, намагаючись здійснити просто якусь одинадцятиденну подорож. Чому?

Одного разу у свої роздумах про цю ситуацію, я раптом почула, як Господь промовив: «Ізраїльтяни не могли рухатися вперед, бо мали пустельний менталітет». За відсутності позитивного бачення для свого життя ізраїльтяни не вміли мріяти про майбутнє. Їм конче потрібно було позбавитися цієї ментальності і почати довіряти Богові.

Насправді, чи варто дивуватися даному факту з історії цього народу... адже більшість із нас поводить ся так само. Ми кружляємо навколо однієї і тієї ж гори замість того, щоб рухатися вперед. Ми марнуємо роки свого життя, намагаючись здобути перемогу над тим, з чим повинні були розібратися набагато швидше і раніше.

Нам потрібен новий менталітет. Ми мусимо почати вірити в те, що Боже Слово — це істина. В Євангелії від Матвія 19:26 написано, що з Богом усе можливо. Єдине, що Йому від нас потрібно, — це наша віра в Нього. Бог прагне, щоб ми просто вірили, і тоді Він подбає про все інше. Сьогодні Господь звертається до нас з тими самими словами, що прозвучали колись до ізраїльського народу: *«Досить вам сидіти на цій горі!»* Настав час рухатися вперед!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я вже згаяв достатню кількість часу, кружляючи навколо однієї і тієї ж гори у своєму житті. Я знаю, що з Тобою я спроможний рухатися вперед. Тому я довіряю Тобі і повністю покладаюся на Твою допомогу у звільненні від мого пустельного менталітету!

БОГ МОЖЕ ЗВІЛЬНИТИ З В'ЯЗНИЦІ МИНУЛОГО

На Мені Дух Господній, бо Мене Він помазав, щоб Добру Новину звіщати вбогим. Послав Він Мене проповідувати полоненим визволення, а незрячим прозріння, відпустити на волю помучених... – Лука 4:18

У своєму житті я пережила багато насилля, бо зростала у неблагополучній, проблемній родині. Моє дитинство було сповнене страху й мук. І навіть у дорослому віці, коли я вже як жінка почала жити для Христа і підтримувати стиль життя, притаманний християнці, я вірила, що моє майбутнє завжди буде запламоване моїм минулим. Я розмірковувала: *«Як може людина з таким минулим, як у мене, оговтатися від колишньої кривди? Це точно неможливо!»* Але Ісус сказав: *«На Мені Дух Господній... Послав Він Мене проповідувати полоненим визволення»*. Ісус прийшов у цей світ, щоб відкрити двері в'язниці і звільнити полонених.

Я не могла рухатися вперед у житті, допоки не усвідомила, що Бог прагне звільнити мене з в'язниці минулого. Мені довелося твердо повірити, що ні моє колишнє, ні моє нинішнє життя не зможуть на мене впливати, допоки я сама їм цього не дозволю. Я мусила дати Богові дозвіл дивовижним і надприродним чином звільнити мене від мого минулого.

Можливо, ваше минуле було жакливим і досі впливає на ваше теперішнє життя, роблячи з вас негативну людину і дуже пригнічуючи. Та хочу запевнити вас: колишнє життя не повинно впливати на майбутнє або на ваше сьогоднішнє! Дозвольте Богові розбити ланцюги вашого минулого.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я вірю, що Ти сильніший за моє минуле. Разом зі свободою, яку Ти мені дав, я приймаю рішення здійснити Твій задум щодо мого життя.

Хто ваш справжній ворог?

Бо ми не маємо боротьби проти крові та тіла (ведучі бій лише з фізичним ворогом), але проти початків, проти влади, проти (головних духів) світоправителів цієї темряви, проти піднебесних (надприродних) духів злоби.

– До Ефесян 6:12, АМР

Можливо, сьогодні ви стикаєтеся з важкими життєвими обставинами? А може, потерпаєте від нужди у якійсь сфері свого життя і не впевнені, чи взагалі зможете її задовольнити? У наш час багато християн стикається з серйозними труднощами. Деякі втратили роботу чи перестали отримувати виплати від держави. Інші мають серйозні проблеми зі здоров'ям і живуть, постійно турбуючись про те, як заплатити за медикаменти і візити до лікаря, та на додачу подбати про основні потреби своєї родини, такі як, прикладом, житло, їжа й одяг.

У цьому світі безліч речей, що завдають нам душевного болю і страждань. Але наш найбільший ворог, страх, на ділі ховається глибоко у нашому серці. Автор Послання до Ефесян нагадує нам про те, що ми перебуваємо у стані війни, та не з плоттю і кров'ю — ми воюємо з духовним ворогом. Не живімо в омані щодо того, з яким противником доводиться стикатися у наших життєвих битвах. На щастя, наш невидимий Бог здатен розібратися з нашим прихованим, невидимим ворогом. Здобуваючи глибоке і всебічне розуміння безумовної Божої любові, ми також починаємо усвідомлювати: Господь завжди подбає про все, що стосується нас.

Вам не слід боятися свого невидимого ворога. Довіряйте Богові — Єдиному, кому до снаги здолати будь-які сили темряви у духовному світі.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, частіше нагадуй мені про те, хто є моїм справжнім ворогом, і не дозволяй мені забувати про те, що Ти всемогутній. Я усвідомлюю, що неспроможний самотужки відбити всі ворожі атаки, тоді як Тобі це по силах.

Не хвилюйтеся — краще поклоняйтеся Богові!

Бійтеся Господа, всі святії Його, (шануйте Його і поклоняйтеся Йому), бо ті, що бояться Його (ревне шанують, поклоняються Йому з благочестивим страхом), недостатку не мають! — Псалом 33:10, АМР

Нам'ятаю, як одного ранку я сіла помолитися, та, замість спілкування з Богом, почала турбуватися про свою життєву ситуацію і розмірковувати, як з неї вийти. Раптом я почула тихий, спокійний голос у своєму дусі. Він лагідно звернувся до мене: «Джойс, кому ти будеш поклонятися, своїй проблемі чи Мені?» Розумієте, Бог був готовий розв'язати мою проблему. Єдиною умовою для цього мала стати моя згода і поклоніння Йому.

Поклоняючись Господові, ми звільняємося від емоційного або душевного тягара, який нас обтяжує. Він розчиняється у Божій неймовірності. Коли ми дивимося і чекаємо тільки на Нього, якщо поклоняємося лиш Йому, то Божий план для нашого життя починає здійснюватися і повертати усе нам на добро. За Біблією, ті, хто по-справжньому поклоняється Господові, живучи з праведним страхом у серці щодо Нього, ні в чому не матимуть нестачі і нужди. Чи хочете ви бути впевнені в тому, що всі ваші нужди будуть покриті? Тоді, замість про все хвилюватися, навчіться поклонятися.

Незалежно від того, з якими труднощами ви стикаєтеся, не припиняйте хвалити Бога і віддавати Йому всю честь і славу. Тоді у вашому серці прокинеться віра, і ви все здолаєте.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хвилюватимуся. Натомість я буду поклонятися Тобі. Ти великий, всемогутній, і я знаю, що всі мої нужди будуть покриті, завдяки Твоїй доброті до мене і безумовній любові.

Прихована сила сповідання

Хіба слово Моє не таке, як огонь (що поглинає все, що не може витримати випробування), говорить Господь? Невже воно не схоже на молот, що скелю розлукує (і руйнує будь-яку впертість і протистояння)?

— Єремія 23:29, АМР

Про що ви зазвичай думаєте, коли чуєте слово «сповідання»? Багато людей одразу згадує про найперше і найпоширеніше визначення цього слова, що має негативний відтінок, — коли хтось змушує вас визнати в чомусь свою провину. Та, згода зі Словом Божим, «сповідання» його вголос, або проголошення, завжди приносить неабиякі результати.

Один мій знайомий запевняє, що ми не спроможні здолати Голіафа з закритим ротом. Давид, приготувавшись до битви з велетнем Голіафом, побіг йому назустріч, сповідуючи те, чим, на його думку, закінчиться битва: *«Сьогодні віддасть тебе Господь у мою руку, і я поб'ю тебе...»* (1 Самуїла 17:46). Це добрий приклад того, як потрібно ставитися до ворогів, що є у нашому житті. Ми повинні відкривати уста і проголошувати Боже Слово.

Я наполегливо заохочую вас щодня сповідувати вголос Боже Слово. Щоразу, впіймавши себе на думці, яка не погоджується з написаним у Біблії, сповідуйте вголос істину Божого Слова і побачите, як його сила подолає будь-яку брехню.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я знаю, що Твоє Слово має силу... ніщо проти нього не може встояти. Щоразу, коли я опинятимусь у скрутному становищі, нагадуй мені, що я мушу частіше сповідувати вголос Твоє Слово.

«Тіло немічне», однак не ви самі

Пильнуйте й моліться, щоб не впасти на спробу, бадьорий бо дух, але немічне тіло. – Матвій 26:41

За ніч до Свого розп'яття Ісус зібрав усіх Своїх учнів у Гетсиманському саду і попрохав всього лиш про одне: *«Пильнуйте, (будьте вкрай уважні, обережні й активні) і моліться, щоб не впасти у спокусу. Бо дух бадьорий, але немічне тіло»* (Матвій 26:41, АМР). Усе, що треба було робити учням, — це пильнувати і невинно молитися. Вони ж натомість поснули. Ісус, однак, перебував у молитві, і ангел послав Йому підкріплення у дусі, щоб Він міг витерпіти до кінця, потім померши на хресті. Ісусові ж учні замість безупинно молитися, просто спали, чим і довели, що плоть насправді слабка і немічна.

Особисто для мене ця історія є доказом важливості молитви. Ми, християни, повинні усвідомлювати, що без повсякденної молитви і регулярного спілкування з Богом ми жодними силами не зможемо чогось досягти у житті. В нас постійно точиться битва з нашою «немічною плоттю», та коли ми молитву робимо пріоритетом у своєму житті, Бог підкріплює нас у дусі, допомагаючи долати хиби нашої плоті.

Що сьогодні дає вам силу? Може, це ваша плоть? Чи застосовуєте ви у своєму житті силу, якою Бог так щедро наділяє вас, коли звертаєтеся до Нього з проханням?

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я дякую Тобі за силу, яку даєш мені, коли молюся. Я розумію, що без Тебе я слабкий, тож приймаю рішення постійно приходити до Тебе в молитві з твердою вірою і впевненістю, що Твої сили для мене буде достатньо.

Справжня ціна самодисципліни

Радійте і насолоджуйтеся надією, будьте стійкими і терплячими у стражданнях і скорботах, постійно перебувайте в молитві...

— До Римлян 12:12, АМР

У світі існує багато християн, які вважають, що все у їхньому житті має бути досконалим тільки тому, що вони — християни. Але Ісус чітко попереджає нас: *«Страждання, (труднощів, випробувань і розчарувань) зазнаєте у світі...»* (Іван 16:33, АМР). Ісус попереджав, що нам доведеться стикатися з випробуваннями й несправедливістю цього світу. Це все є невід’ємною частиною нашого життя, яку доводиться проходити, коли відкладаємо свої егоїстичні бажання і твердо вирішуємо йти за Богом.

Апостол Павло пише: *«Але (я, наче боксер), вмертвляю й неволю тіло своє, (підкорюю, дисципліную і треную його під тиском...)»* (1 до Коринтян 9:27, АМР). У цьому вірші Павло має на увазі здержливість і самодисципліну. «Бути здержливим і самодисциплінованим» — означає відкладати свої грішні бажання і чинити правду за допомогою Божої благодаті, незважаючи на наслідки. Так діяти не завжди легко. Коли ви помираєте для себе, це обов’язково завдає болю і призводить до страждань. Але мусимо пам’ятати: незважаючи на всі наші муки, у нас є надія, бо Христос переміг світ! І, як сказав апостол Павло, ми можемо *«радіти і тішитись надією, терпіти і стійко переносити утиски і бути постійними в молитві»*.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я приймаю рішення завжди догоджати Тобі, незалежно від того, хоче цього моя плоть чи ні. Навіть якщо для виконання Твоєї святої волі мені доведеться постраждати, то я впевнений, що маю надію, адже Твій Дух живе в мені, а Ти переміг світ.

Коли фальшиве здається справжнім

Бо не дав нам Бог духа страху (боягузтва чи полохливості, раболіпства чи підлабузницького страху), але (Він дав нам духа) сили, і любові, і (тихого і) здорового розуму, (і здержливості, і дисциплінованості).

— 2 до Тимофія 1:7, AMP

Існує такий виснажливий страх, який сатана щоденно намагається нам нав'язати і вкласти у наше серце. Я маю власне визначення цього слова. Отже, «страх» — це «коли щось фальшиве здається нам справжнім». Страх — це щось, призначене для утримання нас від життя в тій силі, любові і здоровому розумі, які Бог прагне дати нам. Іноді ми вважаємо страх почуттям, але насправді це — злий дух. По суті, він є одним з улюблених інструментів сатани, за допомогою якого той залюбки, не гаючи часу, турбує християн. Але Ісус затвердив: *«Тому, хто вірує, усе можливе!»* (Марко 9:23). Гарячий, пристрасний і безстрашний християнин, який вірить у написане в Слові Божому — для нашого ворога не існує нічого жахливішого!

Кажуть, мовляв, страх — це протилежність віри. Так воно на ділі й є. Неможливо одночасно жити з вірою і страхом у серці. Страх паралізує нас і заважає отримати все, обіцяне Богом. Він перешкоджає нашим крокам за вірою, тим самим не дозволяючи покійно виконати те, до чого нас закликає Бог. Потрібно відчайдушно відкрито протистояти страху за допомогою сили віри. Нам слід проголошувати Боже Слово і наказувати страху негайно піти з нашого життя. Тож наступного разу, коли страх постукає у ваші двері, пошліть йому назустріч свою віру!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, відкрий мені, коли щось, яке здаватиметься справжнім, на ділі виявиться фальшивим. Я знаю, що завдяки Тобі, за допомогою сили віри я зможу протистояти страху і змусити його тікати від мене, накивавши п'ятами.

Покарання не уникнути

Бо Господь, кого любить, того Він карає, і б'є, (виправляє і дисциплінує) кожного сина, якого приймає (всім серцем і щиро цінує)!

— До Євреїв 12:6, АМР

За жодних обставин, нізащо у світі я не хочу втратити спілкування з Господом. Він конче потрібен мені, щоб достойно проживати кожнісінький день мого життя. Ось чому я щиро вдячна Богові за викриття Святого Духа. Він повідомляє мені, коли я чимсь засмучую Бога, або відкриває, що саме заважає нашому з Ним спілкуванню чи дружбі. Дух Святий докоряє мені і переконує завжди чинити правильно.

Бог любить нас бодай більше, ніж ми любимо своїх дітей, і саме через Свою величезну любов Він іноді нас дисциплінує. Господь вказує нам, коли раптом зійшли з правильного шляху і стали на хибний. За потреби, щоб привернути нашу увагу, Він може сказати нам про це у п'ятнадцять різних способів. Його викриття оточує нас звідусіль. Він прагне, щоб ми прислухалися до Нього, адже щиро нас любить. Та наша надмірна впертість і подорожування по життю власними шляхами призведе до того, що Він забере в нас привілеї і благословення. Господь прагне, щоб ми спершу вирости, а вже потім насолоджувалися тим, що Він для нас приготував.

Пам'ятайте: якщо прислухатися до Його докорів, то вони допоможуть піднятися і покинути гріх, а потім — повернутися назад до Божого серця. Тож, нехай викриття Святого Духа допоможе вам піднятися на новий рівень у ваших стосунках із Богом. Не опирайтеся Йому, не протистійте — прийміть Його з вдячністю!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я знаю, що Ти любиш мене. Дякую Тобі за те, що виправляєш і дисциплінуєш мене, коли грішу чи роблю помилки. Я прагну бути так близько до Тебе, як тільки це можливо, тож посприай мені, будь ласка, у цьому, аби між нами не було чогось такого, що могло б нас розділити. Я люблю Тебе!

Замість осуду прийміть Боже прощення

Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої. – 1 Івана 1:9

*П*рощення вкрай потрібне кожній людині буквально кожнісінький день її життя. Святий Дух здійснює тривогу в нашому серці, коли мусимо розкаятися у своїх гріхах. Саме Він дає нам надприродну силу крові Христа для очищення від гріха і допомагає завжди залишатися у правильному положенні перед Богом. Та, переживаючи гнітюче почуття осуду, ми можемо бути впевнені, що воно не від Бога. Навпаки, Він послав Ісуса, щоб Той помер на хресті і заплатив високу ціну за наші гріхи. Ісус поніс наші гріхи й осуд на хресті (див. 53 розділ Книги Ісаї).

Розбиваючи, знищуючи ярмо гріха у нашому житті, Бог також звільняє нас від будь-якого відчуття провини. Він вірний, і тому не тільки волеє пробачити всі наші гріхи, але й очистити нас від усякої неправди (див. 1 Івана 1:9).

Диявол знає, що почуття осуду і сором завсіди заважають нам у молитві наблизитися до Бога, прийняти прощення своїх гріхів і насолоджуватися близькими стосунками з Ним. Постійне картання себе і віра в те, що Бог на нас гнівається лише відділяють нас від Його присутності. Господь ніколи не покине вас, тому не віддаляйтеся від Нього через почуття осуду. Прийміть Його прощення і живіть у згоді з Ним.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую Тобі за те, що показуєш і переконуєш мене у тому, що почуття осуду ніколи не приходять від Тебе. Сьогодні я приймаю Твоє прощення. Ти раз і назавжди омив і очистив мене від гріха, щоб я міг постійно перебувати у правильному положенні перед Тобою.

У вас є потенціал

Ісус же поглянув на них і промовив: Немає це людям, а не Богові. Бо для Бога можливе все! — Марко 10:27

Мене постійно вражає кількість обдарованих людей у світі, які перебувають просто на узбіччі життя і нічого з цим не роблять. Вони ніколи не ступають крок уперед, не починають використовувати дані їм Богом дари й таланти, бо навіть не вірять, що мають їх від Нього. Можливо, ви — один із таких людей?

Насправді Бог дав кожному з нас дари, таланти і здібності. Він має чудовий план для вас і тому забезпечив усім необхідним для того, щоб ви почувалися на силі робити чудові справи для Божого Царства. Та доки ви не почнете дивитися на себе очима Бога, не навчитеся цілком і повністю довіряти Йому, доти не зможете використовувати свої дари і таланти, а отже, не розкриєте до кінця даного вам Богом потенціалу.

Маючи проблеми з низькою самооцінкою чи поганим до себе ставленням, а може, вам бракує впевненості... послухайте мене: Бог створив вас, наділивши дивовижним і неймовірним потенціалом. Покладаючись у своєму житті на Бога і довіряючи Йому в тому, що вам до снаги здійснити всі Його доручення, у вас з'являється все потрібне для виконання Його досконалої волі для вашого життя. Пам'ятайте, для Бога немає нічого неможливого. Цілковито покладаючись на Нього і повністю довіряючи Йому, ви стаєте вільними і можете сповна розкрити свій потенціал.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, допоможі мені дивитися на себе так, як Ти дивишся на мене, усвідомлюючи, які дари і таланти Ти мені дав. Я вірю, що Ти створив мене і вклав у мене чималий потенціал, бо Ти — великий Бог. Сьогодні я покладаюся на Тебе і вірю, що для Тебе немає нічого неможливого!

Розкрийте свій потенціал — дійте вже зараз!

І все, що тільки чините, робіть від душі, немов (ви служите цим) Господеві, а не людям! — До Колосян 3:23, АМР

Напевно, ви вже знаєте, що Бог створив вас із великим потенціалом всередині, та на цьому не можна спинятися. Ви мусите розкрити свій потенціал. У світі велика кількість нещасних людей. Здебільшого, вони є такими, бо, як на мене, нічого не роблять для реалізації свого потенціалу. Якщо ви прагнете повного розкриття своїх здібностей, то не варто чекати, допоки всі обставини вашого життя почнуть ідеально складатися. Зробіть щось уже зараз. Почніть докладати руку до всього, що дав вам Бог. Надайте своєму потенціалу певну форму — почніть його реалізовувати. Якщо у вашому серці є бажання скористатися можливістю і спробувати щось нове, то ступіть крок за вірою і дізнайтеся, чи обдаровані ви Богом у цій сфері. Ви ніколи не з'ясуєте, на що здатні, не мріючи і не пробуєючи постійного чогось нового.

Я наполегливо раджу вам: протистійте будь-якому страху, зробіть крок за вірою і почніть розвивати свій потенціал. Досконала Божа любов проганяє страх, тож не будьте паралізованими через боязкість невдачі або постійний страх припуститися помилки. Можливо, на ділі й безпечніше не виходити зі своєї зони комфорту, та, залишаючись в ній, ви так ніколи й не розкриєте свого справжнього потенціалу, не досягнете успіху в своїй справі. Тож прийміть тверде рішення ступити крок у тому напрямку, в якому, як вам здається, веде вас Господь.

Бог буквально переповнив вас потенціалом, а тому прагне зробити через ваше життя набагато більше, ніж ви можете собі уявити. Але для цього необхідна співпраця з вашого боку. Ступіть крок за вірою і почніть служити Йому від щирого серця вже сьогодні.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, усіма своїми справами я від щирого серця прагну служити Тобі. Дякую Тобі за те, що заохочуєш і підбадьорюєш мене ступити крок за вірою і зробити щось для того, аби повністю розкрити свій потенціал, даний Тобою.

Відзнака справжнього християнина

Думайте між собою однаково; (живіть у гармонії одне з одним); не величайтеся, (не будьте снобами і не вважайте себе кращими за інших), але наслідуйте слухняних; не вважайте себе за (надто) мудрих!

— До Римлян 12:16, АМР

Один із найголовніших аспектів любові — відсутність егоїзму — часто проявляється, якщо вірити Посланню до Римлян 12:16, у вигляді готовності пристосуватися до нужд і бажань інших людей. Ті, хто усвідомив справжнє значення цього уривку зі Святого Письма і навчився застосовувати його у своєму житті, знають, як демонструвати любов до інших за допомогою смирення. Ці люди абсолютно не егоїстичні і навчилися пристосовуватися до особливостей оточуючих. Однак, тим, хто вважає себе кращими за всіх інших, дуже важко прийняти думку, що всі люди різні, і до них треба звичаїтися. Роздута думка людей про самих себе змушує їх ставитися до оточуючих, наче до «маленьких» і «неважливих» людей. Через свій егоїзм вони очікують, що всі інші будуть пристосовуватися до них, тоді як самі вони зазвичай не спроможні на дружні стосунки без внутрішньої напруги або незручності.

А до якої категорії людей ви себе можете віднести? Раніше я була страшною егоїсткою, та зараз можу стверджувати, спираючись на власний досвід, що вести неегоїстичне життя набагато приємніше.

Отже, на завершення скажу, що здатність призвичаюватися до інших — це головна відзнака справжнього християнина. То чи готові ви вже сьогодні безкорисливо прилаштуватися до чийхось нужд чи бажань?

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, покажуй мені щодня, як завдяки Твоїй любові пристосовуватися до інших людей. Я не хочу бути егоїстом, натомість прагну навчитися призвичаюватися до нужд інших, коли тільки маю таку можливість. Відкрій мені, як досягати оточуючих за допомогою Твоєї любові!

Проявляйте любов по-різному

Прославляю Тебе, що я дивно утворений! Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це! – Псалом 138:14

*З*а Біблією, ми *дивно утворені*. Бог витратив дуже багато часу і застосував усю Свою творчість, коли створював кожного з нас. Тому нам цілком зрозуміло, чому ми не вийшли всі абсолютно однаковими, чи не так? На жаль, час від часу ми намагаємося любити інших людей так, ніби всі вони схожі одне на одного, як дві краплі води.

Рано чи пізно ви усвідомите, що не всім людям потрібне від вас одне і те саме. Прикладом, комусь із ваших дітей, можливо, вам доведеться приділяти більшу кількість особистого часу, ніж іншим. Одного з друзів, може, доведеться частіше підбадьорювати, ніж іншого. Просто різні люди потребують різних проявів вашої любові, адже вони сприймають саму любов зовсім неоднаково. Тому надзвичайно важливо ставитися до індивідуальних потреб і переконань людей шанобливо. Егоїстичні особи очікують, що всі навколо будуть схожими на них, та справжня любов поважає людей, попри їхню відмінність одне від одного. Якби Господь Бог хотів створити всіх однаковими, Він не дав би кожній особі унікальний набір відбитків пальців. Я вірю, що цей факт сам по собі вже доводить, що ми створені рівними, але неймовірно різними.

У всіх нас є найрізноманітніші, схожі або несхожі між собою дари і таланти, вподобання і відрازی, життєві цілі й мотиви. Людина, що пізнала справжню любов, із повагою і прийняттям ставиться до відмінностей інших людей.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, допоможи мені цінувати відмінність інших людей і любити їх відповідно. Усі ми дивно утворені. Дякую Тобі за те, що дивовижним чином створив кожну особу, яку привів у моє життя.

Свідомо зберігайте мир у серці

Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! – Іван 14:27

Зібравшись покинути цю землю, Ісус повідомив нас про те, що залишає нам Свій мир. Та тільки ми самі повинні вирішувати, будемо ми жити в цьому Божественному мирі чи ні?

Поза всяким сумнівом, диявол працює понаднормово, щоб засмудити вас. Навіщо? Бо він знає: якщо у вашому серці не буде миру, то вам не вдасться почути голос Бога. Коли бодай трохи ви проаналізуєте своє повсякденне життя, то будете вражені від того, скільки разів на тиждень ви потерпасте від нападок сатани, які він влаштовує з єдиною метою — вкрасти ваш мир. Коли я врешті-решт це усвідомила, Бог звернувся до мене в моєму дусі: *«Джойс, якщо диявол так сильно хоче вкрасти твій мир, значить, він має надзвичайно важливе значення»*. І це дійсно так! Тому зараз, коли диявол щосили намагається вкрасти мій мир, я з превеликою радістю даю йому відсіч, знаючи, що так він втрачає ґрунт під ногами. Це не свідчить про те, що я ніколи не засмучуюся, та, навіть засумувавши, я стараюся знайти щось позитивне у будь-якій ситуації. Тож, мені до снаги стримуватися і свідомо берегти мир у серці.

Мати мир у серці — ми єдині, хто відповідає за прийняття цього рішення. Чи готові ви сьогодні обрати рішення на користь Божого миру?

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, дякую Тобі за те, що дав мені Свій мир. Коли диявол спробує його вкрасти, допоможи мені, будь ласка, викрити його нищівні плани. Я не дозволю сатані зазіхнути на мій мир. Натомість я залишатимуся вкоріненим у Тобі.

Зробіть Бога своїм джерелом впевненості

З нами Господь Саваот, наша твердиня (і сховисько) Бог Яковів! Села (зупиніться і подумайте про це в тиші). – Псалом 45:12, АМР

Епідемія невпевненості спалахнула у сучасному суспільстві, крадучи у багатьох людей здатність радіти життю і створюючи безліч проблем у їхніх стосунках з іншими. Я розумію, як невпевненість і вагання можуть впливати на людей, бо сама безпосередньо пережила ці відчуття у своєму житті. Я знаю, що вони можуть заподіяти людині.

Невпевнені люди часто шукають схвалення інших, щоб подолати власне почуття пригнобленості й низьку самооцінку. І згодом вони потрапляють у полон залежності від схвалення з боку оточуючих.

У боротьбі з невпевненістю єдине, що спроможне звільнити нас від залежності, — це Божа істина. А вона полягає в тому, що нам не потрібно докладати зусиль для отримання від людей того, що Бог без натяків дає нам безплатно: любов, прийняття, схвалення, впевненість, відчуття власної гідності і значимості. Він — наша схованка і твердиня, сила і притулок у скрутні часи (див. Псалми 9:10; 30:4; 31:7; 36:39; 45:12). Він — наше джерело відчуття власної гідності й значимості, прийняття і схвалення.

І доки ми все це маємо, доти володіємо тим, що є найціннішим для будь-якої людини у світі. Не зводьте погляду з Бога, і Він піднесе вас на новий рівень свободи, зробивши впевненою, зрілою людиною, якою Сам створив вас.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я знаю, що Ти — моє джерело впевненості. Я зосереджуюся на Твоїй правді і Твоєму твердженні, що Ти — мій притулок і моя сила. Ти даєш мені любов і прийняття, яких я конче потребую. Тож, я черпатиму своє відчуття впевненості і почуття безпеки лише в Тобі.

Хвороба може бути не лише фізичною!

Дух Господа Бога на мені, бо Господь помазав Мене благовістити сумирним, послав Мене перев'язати і зцілити зламаних серцем. — Ісаїя 61:1, АМР

В Біблії читаємо, що Ісус прийшов, аби перев'язати наші рани, зцілити наші розбиті серця, вилікувати зранені душі, дати нам оздобу замість попелу і оливу радості замість жалоби (див. Ісаїя 61:1-3). Багато християн читає цей уривок зі Святого Письма і розуміє, що Бог прагне зцілити їх від фізичних і духовних хвороб, але також Він воліє зробити для них дещо багатого більше. Насправді, наші емоції безпосередньо впливають і являються невід'ємною частиною нашого самопочуття. Вони також можуть хворіти, як і будь-яка інша частина нашого єства.

Сьогодні світ переповнений людьми, що страждають від емоційного чи душевного болю. Зазвичай причина його виникнення — у минулій кривді або відчутті полишення, у розчаруванні, почутті осуду, критиці, зраді... інших негативних факторах і подіях, що сталися з ними у минулому. Емоційний біль може бути навіть більш руйнівним за фізичний, бо часто люди відчують, що повинні приховувати його від оточуючих і вдавати, ніби з ними все гаразд.

Якщо у вашому житті є емоційна, чи душевна, рана, то знайте: Ісус прагне зцілити вас. Не припускайтеся розповсюдженій помилки, вважаючи, що Його цікавить тільки ваше духовне і фізичне здоров'я. Віднесіть свої емоційні рани до Ісуса — Він прагне зцілити всі сфери вашого життя, в яких ви проходите через певний біль!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую Тобі за те, що піклуєшся про всі сфери мого життя... у тому числі — про мої емоції. Я приношу до Тебе всі свої емоційні рани і будь-який біль, що відчую. Я знаю і впевнений, що Ти спроможний зцілити мене і відновити моє емоційне здоров'я.

Ваші страждання не прославляють Бога

Думайте про те, що вгорі, а не про те, що на землі. — До Колосян 3:2

Багато християн живе з оманливою впевненістю в тому, що Бог жадає їхніх страждань. Це незмінно створює в їхньому розумі менталітет жертви. Страждання, які ми зносимо у цьому світі, є неминучим, та не приносять Богові ніякої радості. Звісно, Господові приємно, коли ми зберігаємо добре ставлення під час страждань, та Він прагне, щоб із будь-якої ситуації ми виходили переможцями! Тож навіщо жити з почуттям гіркоти і гніву у серці, для чого залишати в ньому емоційні, чи душевні, рани і гнітюче почуття депресії?

Існує один надійний спосіб, як пройти через будь-які страждання, зберігши правильне ставлення — замість зосереджуватися на тому, що на землі, сконцентруватися на тому, що вгорі. Ніколи про це не забувайте! Озбройтеся правильним мисленням, інакше у важкі часи свого життя ви відступитеся і неминуче здастеся. Зосередьте свої думки і будьте впевнені, що перехід від менталітету жертви до мислення переможця не буде швидким або простим процесом. Вам знадобиться певний час, та ваш досвід укріпить вас, зробить сильнішими і дасть можливість у майбутньому допомагати іншим людям, що стикаються з життєвими ситуаціями, подібними до вашої.

Сміливо дивіться у своє майбутнє і пам'ятайте: коли ви долаєте якісь життєві труднощі з Богом — це означає, що, опинившись на іншому боці, ви обов'язково матимете перемогу, якої у вас ніхто не відніме.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, мені конче потрібна Твоя допомога для подолання менталітету жертви. Я хочу зосередити свої думки на тому, що вгорі, і завжди мати правильне ставлення. Я знаю, що мені стане сили все здолати, якщо Твої думки і Твоя правда завжди мене наповнюватимуть.

Осягніть благодать і живіть за вірою

Бо врятовані (звільнені від осуду і зроблені учасниками Христового спасіння) ви благодаттю (тобто незаслушеною Божою милістю) через (вашу) віру...

— До Ефесян 2:8, АМР

*Б*езперечно, більшість із нас, ми чітко знаємо, що врятовані за Божою благодаттю. Та цікаво, чи багато хто по-справжньому розуміє силу Божої благодаті?

Усе, що ми отримуємо від Бога, дається нам за благодаттю через віру. Тож, розуміючи і розібравшись у понятті благодаті, ви можете вести життя за вірою й отримувати Божі благословення. У понятті Божої благодаті немає нічого складного або заплутаного. Вона надзвичайно проста, і тому багатьом людям не до снаги її осягнути. У світі немає нічого потужнішого за Божу благодать. Усе, про що йдеться у Слові Божому, — спасіння, сповнення Святого Духу, спілкування з Богом, перемогу у повсякденному житті — ґрунтується на благодаті. Без неї ми — ніщо, без неї ми нічого не маємо і не можемо нічого робити.

Тож, не гайте часу — вже сьогодні прийміть рішення не тільки знати щось про благодать; усвідомте і визнайте беззаперечний факт, що все у вашому житті залежить від Божої готовності використати Свою безмежну силу, тобто благодать, для задоволення ваших нужд. На разі ваші достоїнства і здібності не мають жодного значення. Тож, зосередьтеся на цій істині вже сьогодні, і побачите, як ваша віра почне стрімко рости.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я не хочу лише знати щось про Твою благодать — я прагну усвідомити її справжню силу. Допоможи мені зрозуміти, яка дивовижна Твоя благодать, щоб моя віра в Тебе почала стрімко рости.

Як отримати те, на що ви не заслуговуєте

Непохитно надіюсь на Господа, і Він прихилився до мене, і благання моє Він почув. Витяг мене Він із згубної ями, із багна болотистого, і поставив на скелі ноги мої, і зміцнив мої стопи... – Псалом 39:2-3

Більшість людей дозволяють Богові допомагати їм тільки тоді, коли, по-їхньому, вони на це заслуговують. Колись давно я також мислила таким чином. Впродовж багатьох років я відчувала, що Бог має допомагати мені або сприяти в чомусь лише тоді, коли, на мою думку, я на це заслуговувала або вчинила стільки добра, що без сумніву гідна Його допомоги.

Таке хибне мислення не допомагає людині виробити вдячного, благоговійного ставлення до Бога. Якщо вважати, ніби ми заслужили те, що отримуємо, то це вже не подарунок, а нагорода, або «оплата за надані послуги». Одержуючи те, на що не заслуговуємо, ми переживаємо неймовірну дію благодаті, тоді як за власні вчинки плоті отримуємо те, що заслужили.

Будь ласка, відкрийте своє серце і дозвольте Божій благодаті наповнити ваше життя, допомагаючи вам щодня. Ніколи не забувайте: життя і досягнення всього лише власними силами неодмінно призведе до розчарування. Тож поверніться до Божої благодаті і дайте право Богові діяти через вас. Дозвольте Йому зробити вам послугу. Не намагайтеся стати гідними Його допомоги — просто дозвольте Господу задовольнити всі ваші нужди.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я усвідомлюю, наскільки безглуздо приймати Твою допомогу тільки тоді, коли, як на мене, я на це заслуговую. Я відкладаю вбік свої власні вчинки плоті і приймаю Твою благодать. Дякую Тобі за те, що допомагаєш мені у будь-якій ситуації — навіть коли я на це не заслуговую.

Управляйте своїми емоціями

Господь, Бог твій, серед тебе, Велет спасе! – Софонія 3:17

Необхідність управляти своїми емоціями є невід’ємною частиною нашого життя. Доки ми живі, доти відчуватимемо різноманітні емоції, переживатимемо якісь почуття, реагуватимемо на події. Не слід заперечувати існування емоцій або почуватися винними через їх наявність. Однак, потрібно вчитися тримати їх під контролем. І робити це стає набагато легше, коли усвідомлюємо, що не варто довіряти емоціям. По суті, вони можуть стати нашим найлютішим ворогом. Сатана досить вдало використовує наші емоції проти нас, щоб завадити нам йти за Духом. Тому надзвичайно важливо знати, що Господь Бог, який мешкає в кожному з нас, — неймовірно могутній Велет. Божа сила, що діє в нас, наділяє кожного здатністю приборкувати свої емоції, і, замість дозволити нестабільним почуттям і переживанням взяти гору, віддайте провідництво Його вічному, незмінному Слову та Його Духу.

Духовна стабільність і емоційна зрілість не приходять до нас самі собою. Ви повинні прагнути їх усім своїм серцем і прийняти тверде, непохитне рішення їх здобути. Якщо ви зробите емоційну стабільність одним зі своїх життєвих пріоритетів, то Бог обов’язково допоможе вам навчитися управляти вашими емоціями.

Будь ласка, почніть прагнути цього вже сьогодні. Насолоджуйтеся емоційною стабільністю і живіть у цілковитій перемозі!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я приймаю тверде рішення прагнути емоційної стабільності. Я не хочу, аби мої емоції керували мною і моїм життям — натомість я бажаю навчитися достойно управляти ними. Дякую Тобі за те, що живеш в мені і в усьому допомагаєш, даючи Свою силу і міць.

Ті, хто надію складає на Господа, силу відновлять, крила підіймуть, немов ті орли, будуть бігати і не потомляться, будуть ходити і не помучаться!

— Ісаїя 40:31

Люди часто питають у мене: «Як точно й чітко визначити, що я чую Божий голос, а не просто щось вигадую у своїй голові?» Розмірковуючи над даним питанням, я вірю, що для цього потрібно навчитися чекати і покладатися на Бога.

Трапляється так, що у процесі прийняття важливого рішення ми часто відчуваємо, що слід поквипитися і зробити це якомога скоріше. Ми вважаємо, що повинні діяти, причому негайно! Але Божа мудрість підказує нам, що варто зачекати, допоки не матимемо чіткої картини того, що треба робити і коли.

Кожен із нас мусить навчитися спинятись і споглядати будь-яку ситуацію очима Бога, тобто оцінювати її з Божої точки зору. Тільки тоді ми зможемо приймати такі рішення, яких Він очікує від нас. У спроможності чекати на Бога і довіряти Йому прихована величезна сила. Надіючись на Господа, ви можете відчути у своєму дусі не те, що, як вам здається, ви повинні зробити, а, навпаки, те, до чого Він вас спонукає.

Коли ви стикаєтеся з необхідністю прийняти якесь складне рішення, з вашого боку буде мудро дочекатися отримання чіткої відповіді від Бога, перш ніж ступити крок, про який, можливо, пізніше пошкодуєте. Може, вам буде незручно або кортітиме поквипитися з рішенням, та закликаю вас не дозволяти цьому бажанню пересилити Божу мудрість і знання, якими Він завжди готовий поділитися.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу кватитися і зопалу приймати рішення, про які, можливо, згодом пошкодую. Нагадуй мені, будь ласка, кожного дня, що я мушу довіряти Тобі. Можливо, спершу мені буде важко, але Твоя мудрість і знання варті того, щоб трохи почекати.

Наша духовна спадщина

Бо кого Він передбачив, (тобто обрав і полюбив від початку), тих і призначив (заздалегідь), щоб були подібні до образу (і подоби) Сина Його, щоб Він був перворідним поміж багатьма братами. — До Римлян 8:29, АМР

Ісус прийшов на Землю, щоб стати досконалою, безгрішною жертвою за нас, бо ми неспроможні бути досконалими з природної точки зору. Однак завдяки Його жертві, нам до снаги кожного дня все більше ставати схожими на Ісуса, уподібнюючись Його святому безгрішному образу. Ми отримуємо свою духовну спадщину, коли живемо так, як жив Він.

Так, опанувати правильний спосіб життя, уподібнитися в цьому Ісусові аж ніяк не вийде за один день. Спершу ми всі оступатимемося й падатимемо, адже будь ми досконалі, то й не потребували б Спасителя! Проте, усім своїм серцем ми повинні відчайдушно прагнути отримання своєї духовної спадщини. Також мусимо навчитися довіряти Богові, усвідомлюючи, що Він в силах змінити нас до подоби Свого Сина Ісуса Христа.

У Посланні до Ефесян 1:11-12 читаємо: «У Нім... стали ми спадкоємцями... щоб на хвалу Його слави були (здатні жити) ми, що перше діялися на Христа (і довірилися Йому)» (АМР). Вам належить спадщина, і бажання Бога — щоб ви жили з відчуттям миру і впевненості у серці, яке приходить до вас лиш тоді, коли усвідомлюєте, ким ви є і Кому належите. То чи готові ви довіритися Богові і дозволити Йому щоденно змінювати вас, все більше уподібнюючи образу Його Сина?

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую Тобі за те, що маю духовну спадщину в Ісусі Христі. Я довіряю Тобі і розумію, що Ти зможеш поступово, крок за кроком змінити мене до образу і подоби Свого Сина.

Неймовірна сила імені Ісуса

Тому й Бог повищив Його, та дав Йому Ім'я, що вище над кожне ім'я, щоб перед Ісусовим Ім'ям вклонялося кожне коліно небесних, і земних, і підземних...

— До Филип'ян 2:9-10

*Б*агато людей, у тому числі християн, і гадки не мають, яка неймовірна сила прихована в імені Ісуса.

Чи замислювалися ви коли-небудь над тим, наскільки важливим і значимим для людини є її ім'я? Воно відображає й уособлює її характер, а також відрізняє від усіх інших людей. Звертаючись до когось на ім'я, ми проголошуємо певні речі в життя цієї людини.

Те саме стосується й імені Ісуса. Говорячи про Нього, ми не просто якимось Його називаємо. Ми проголошуємо ймення, що втілює силу — навіть не людську, а всю силу, міць і владу, що належить Богові (див. До Колосян 2:9-10). Промовляючи ім'я Ісуса, ми описуємо Особу, Якій воно належить. Ім'я «Ісус» означає «Спаситель», і ми проголошуємо Його ім'я у відповідності до того, що Він робить для нас і як служить — Він спасає від гріха, допомагає уникнути помилок, відводить від обставин, що не співпадають з Його волею (див. Євангеліє від Матвія 1:21).

Багато людей хоче мати духовну силу і владу, та насправді вони не тямлять, що для її вивільнення потрібно за вірою проголошувати ім'я Ісуса. Це дивовижне імення було дане тим, хто вірить. Якщо ви — Боже дитя, то почніть з вірою проголошувати Його ім'я вже сьогодні.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Отче, я з вірою проголошую ім'я Ісуса над усіма моїми життєвими обставинами. Дякую Тобі за дивовижну силу, приховану в імені Твого Сина.

Там, де ви слабкі, Бог сильний

І сказав Він мені: Досить (достатньо проти будь-якої небезпеки і дозволяє мужньо триматися) тобі Моєї благодаті (добрості, любові й милості), бо сила Моя здійснюється (досягає досконалості і ефективна) в твоїй немочі.

– 2 до Коринтян 12:9, АМР

Яка ви людина — сильна чи слабка? Доведись вам обирати одне з цих слів для описання самого себе, яке з них ви обрали б? Мені здається, що більшість із нас, мабуть, обрала б слово «слабка». Та чи відомо вам, що ви не повинні жити у цілковитій поразці через свої недоліки, слабкості й хиби? Беззаперечно, єдиний спосіб подолати свої мінуси — це всім серцем покластися на Божу силу. А для цього, звісно, доведеться перестати на них зосереджуватися. Не звертайте уваги на те, чого у вас немає або що вам несила. Концентруйтеся на тому, що у Бога є для вас. Зосередьтеся на Його силі і всьому, що Він готовий для вас зробити.

Слабкість притаманна людям, що живуть у світі, — вона не є вашою спадщиною. Ісус прийшов на Землю, помер на хресті і воскрес на третій день не для того, щоб ви були безсилі, безпорадні, невпевнені і жили у поразці. Він пройшов крізь усе це, щоб дати вам спадщину — тобто силу, яка сприятиме у цьому житті, Його силу, що допоможе вам самим управляти обставинами, замість дозволяти їм керувати вашим життям.

Якщо у вашому житті є певна сфера, в якій ви постійно спотикаєтеся, припускаєтеся помилок, то Бог готовий дати вам Свою силу. Отже, наступного разу, відчувши, що ваші слабкості, хиби і недоліки намагаються вас спинити, — пам'ятайте: там, де ви слабкі, Він сильний — і проголошуйте це!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я проголошую і сповідаю: коли я слабкий, Ти все одно сильний. Тому я не хвилюватимуся через свою слабкість, невпевненість, безпорадність і не житиму через них у поразці. Натомість я буду покладатися на Твою силу, що діє у моєму житті.

БОЖИЙ ДОСКОНАЛИЙ ПЛАН ДЛЯ ВАШОГО ЖИТТЯ

Я певний того, що той, хто в вас розпочав добре діло, виконає його (і доведе до досконалості) аж до дня Христа Ісуса, (коли Він повернеться на землю). – До Филип'ян 1:6, АМР

«*Бог має досконалий план для вашого життя!*» Хоча б раз у своєму житті ми всі чули цю фразу, та навряд чи більшість із нас вірять в неї насправді. Можливо, нас турбує саме слово «досконалий»? Ніхто з нас не досконалий, і думка про щось досконале тільки додає тиску і стресу у наше повсякденне життя. Досконалість здається нам чимсь нереальним, неможливим і недосяжним. І вгадайте, що? Вона справді є такою!

Божий план є досконалим не тому, що ми досконалі. Ця його характеристика витікає з того, що він створений Самим Богом! Господь є джерелом досконалості, бо Він єдиний насправді досконалий. Без сумніву, Бог знає нас краще, ніж ми самі знаємо себе. Саме Він спроектував і запустив у дію план, що був індивідуально розроблений для нашого життя.

Апостол Павло говорить у Посланні до Филип'ян 1:6, що Бог урятував нас, розпочав добре діло в нас, і воно рано чи пізно прийде до свого логічного завершення, тобто досягне досконалості.

Усвідомлюючи Божу дію у нашому житті, ми повинні також пам'ятати, що, незалежно від нашої недосконалості, Бог завжди залишається досконалим. За жодних умов ніякий, навіть наш найкращий вчинок не зможе бодай наблизитися до Божої досконалості. Лише Ісус, досконалий Божий Син, здатен на досконалі вчинки; тільки тому, що ми перебуваємо у Христі, досконалий Божий план може здійснитися у нашому житті!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Дорогий Господи, я знаю, що сам недосконалий, та, на щастя, Твій план для мого життя ґрунтується на Твоїй досконалості, замість моєї. Дуже дякую Тобі за те, що розпочав у мені добре діло. Я вірю, що Ти і завершиши його, тобто доведеш до досконалості.

Практикуйте вдячність

Я благословлятиму Господа кожного часу, хвала Йому завсіді в устах моїх!
— Псалом 33:2

Безперечно, усім нам відомо, що потрібно бути вдячними Богові за всі Його численні благословення. У Своєму Слові Господь велить нам бути такими, і зі свого власного досвіду, я впевнена, ми знаємо, що тільки почни ми на ділі хвалити Бога і дякувати за все, одразу наші тягарі, труднощі і неприємності ніби відступають і перестають на нас тиснути.

Цар Давид сказав: *«Я благословлятиму Господа кожного часу, хвала Йому завсіді в устах моїх!.. Багато лихого для праведного, та його визволяє Господь з них усіх...»* (Псалом 33:2, 20). Ось таку неймовірну силу має вдячність! Вона не тільки допомагає нам звільнитися від тягарів. Роблячи паузу для подяки Богові за всі благословення, що маємо у житті, ми починаємо насправді ще більше помічати, наскільки Бог до нас прихильний. І, не вагаючись, знаходимо ще більше підстав для вдячності!

Будь ласка, приділяйте час тому, щоб практикувати вдячність. У нас є так багато всього, за що ми, без сумніву, можемо бути вдячними, тож просто зосередьмося на цьому — причому робимо це кожнісінького дня. Завжди пам'ятайте пораду автора книги Псалмів: *Виславляйте Його, Ім'я Його благословляйте!»* (Псалом 99:4).

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Дорогий Боже, вдячність дійсно має просто неймовірну силу. Дякую Тобі за те, що кожного дня благословляєш мене і дієш у моєму житті. Я знаю, що без Тебе у мене немає і не буде нічого, тож дякую Тобі за добрість, яку Ти проявляєш до мене.

Помічайте кожну дрібницю

Утішайте (підбадьорюйте і заохочуйте) тому один одного, і збудуйте (укріплюйте і повчайте) один одного, як і чините ви!

— 1 до Солунян 5:11, AMP

Акось одного дня у справах я заходила в адміністративну будівлю, і чоловік, який стояв неподалік, відкрив переді мною двері. Я усміхнулася і подякувала йому. «Ви — п'ята людина, якій я відкриваю двері,» — відреагував він, — «та ви єдина мені усміхнулися і подякували». Тож я подякувала йому вдруге і знов усміхнулася. Пізніше я замислилася над тим, як часто ми сприймаємо людей, що нас оточують, і їхні вчинки як щось належне, навіть у таких дрібницях, як, прикладом, ця ситуація, коли незнайома людина відкриває перед вами двері.

Ми часто дякуємо людям за щось вагоме і значне, та скільки разів у своєму житті ми достойно оцінили дрібниці, які вони зробили для нас? Коли хтось робить вам щось приємне, а ви дякуєте у відповідь, то ці слова утішають і підбадьорюють цю людину. Подяка має для них величезну цінність, як ми спостерігали у цьому випадку з чоловіком біля адміністративної будівлі.

Ваш автобус прийшов сьогодні вчасно? Якщо так, то чи подякували ви за це водієві? Минулого разу після обіду в ресторані чи подякували ви офіціантові за те, що він підлив вам кави у чашку, хоча ви його про це і не прохали? Я намагаюся сказати наступне: виробіть вдячне ставлення до людей, які зустрічаються у вашому житті.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, допоможи мені завжди бути люб'язним і не залишати поза увагою ті маленькі, непомітні дрібниці, які люди роблять для мене. Я не хочу бути невдячним. Натомість, я волію говорити їм спасибі, підбадьорюючи тим самим.

Цінують в людях чесність

Як гострить залізо залізо, так гострить людина лице свого друга.

— Приповісті 27:17

Кожному з нас подобаються компліменти, але мало хто при цьому вміє правильно реагувати на конструктивну критику. Нікому не до вподоби бути в чомусь неправим, тому час від часу нам буває надзвичайно важко сприймати, коли людям доводиться говорити те, чого нам не хотілося б чути. Та, поза всякими сумнівами, ми повинні бути вдячні всім, хто з нами чесний.

Колись я почула, як хтось казав: «Тільки два типи людей можуть відкрити вам правду про вас самих: ті, хто на вас гнівається, і ті, хто вас дуже сильно любить». Бог часто залучає у наше життя обидва типи людей, та особливо для цього Йому подобається використовувати нашу родину, друзів і близьких через чесність, яку вони виявляють до нас. Коли хтось може у любові, та при цьому щиро вказати вам на сфери, в яких ви можете стати кращими, — це приносить набагато цінніші результати, ніж порожні, підлабузницькі компліменти. Саме про такі стосунки йдеться у Біблії, коли читаємо, як *«гострить залізо залізо»*.

Будь ласка, будьте завжди вдячні людям, які правдиво говорять про вас, навіть якщо ці слова не є тим, що ви ждали б від них почути. Адже отримавши правду, — особливо якщо до цього ви жили в омані — можна почати змінюватися. Врешті-решт, тільки істина може зробити вас кращою людиною.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую Тобі за те, що привів у моє життя справді чесних і правдивих людей. Можливо, іноді мені буває неприємно чути їхню щирю думку про мене, та я знаю і впевнений: коли я прислухаюся до них, Ти допоможеш мені стати кращою людиною.

Бог здатний воскресити «Лазарів» у вашому житті

Ісус каже до неї: Чи тобі не казав Я, що як будеш ти вірувати, славу Божу побачиш? – Іван 11:40

Нам'ятаєте ситуацію, коли Ісус прийшов у гості до Марії й Марти тоді, як їхній брат Лазар був мертвий уже чотири дні? Він нарешті прибув до них і Марта сказала: *«Коли б, Господи, був Ти отут, то не вмер би мій брат...»* (Іван 11:21). Навіть не сумнівайтеся — Марта була у відчаї. Та Ісус мовив до неї: *«Воскресне твій брат! Відказує Марта Йому: Знаю, що в воскресення останнього дня він воскресне»* (вірші 23-24). Мабуть, на ділі вона не збагнула, що Ісус має на увазі. Марта чекала на майбутню можливість, тоді як нехтувала сьогоденною реальністю. Вона навіть не очікувала, що у її житті щось може змінитися просто зараз.

Багато хто з нас неабияк схожий на Марту — ми застрягли посеред своїх неприємностей і навіть не усвідомлюємо, що Бог може просто миттєво все змінити. Без вагань скажу, що Ісус воскресив Лазаря з мертвих — це саме Він може здійснити і в вашому житті, тобто воскресити ваших «Лазарів», незалежно від того, які у вас проблеми і нужди: ви потребуєте відновлення стосунків з близькою людиною, чи отримання прориву у сфері свого здоров'я або фінансів, чи усунення перешкоди, що заважає рухатися вперед до здійснення Його волі для вашого життя. Байдуже, яка у вас нужда — для Бога не існує чогось неможливого! (див. Марко 10:27)

Тож, не втрачайте надії. Може, зараз вам дуже боляче, та Бог може будь-яке лихо перетворити на абсолютно новий початок. Довіртеся Йому і спостерігайте, як Він явить Свою славу у вашому житті.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я знаю, що Ти можеш будь-яку мою життєву ситуацію використати для Своєї слави. Замість борсатися у своїх проблемах, я приймаю рішення повністю покласти на Тебе і вірити, що Ти зможеш воскресити «Лазаря» у моєму житті.

Чому ми ставимо питання «Чому?»

Вірую, Господи, поможи недовірству моєму! – Марко 9:24

Уи опинялися ви коли-небудь у трагічній ситуації, коли розгублено починали допитувати Бога: «Чому? Чому це сталося зі мною?»

Спробуймо уявити на мить, що Бог відповів на наше питання. Та невже Його пояснення щось-таки змінило б? Наслідки трагедії нікуди не зникли б, а біль залишався б таким самим сильним, як і до відповіді Бога. Чим вам допомогло би це?

Ставлячи Богові дане питання, мені здається, що насправді ми прагнемо почути Його реакцію щодо нашої проблеми: «Боже, чи Ти дійсно мене любиш? Чи Ти справді подбаєш про мене посеред горя й болю? Ти ж не покинеш мене на самоті з проблемами й нуждами, правда?» Можливо, це звучить як вимога до Бога дати пояснення, але ж ми так налякані і насправді боїмося, що Він відвернеться від нас, і не подбає про нас? Натомість ми повинні навчитися проговорювати: «Боже, я довіряю Тобі. Я не тямлю, чому це сталося, і, можливо, так ніколи й не усвідомлю, чому в моєму житті трапляються трагедії. Та я чітко знаю, що Ти любиш мене і завжди перебуватимеш зі мною — повік!»

Як на мене, час від часу потрібно більше віри для того, щоб достойно подолати якісь життєві труднощі і вийти переможцем, ніж для того, просто їх уникнути і отримати звільнення від них. Довіртеся Богові — і з будь-якої ситуації ви вийдете сильнішою і досвідченішою людиною, ніж були раніше.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я вірю в Тебе навіть тоді, коли через мої обставини розум наповнюється сумнівами. Допоможи мені завжди пам'ятати про Твою любов до мене і довіряти Тобі незалежно від того, що зі мною відбувається.

Навчіться сприймати життя, яким воно є

Отож, не журіться про завтрашній день, бо завтра за себе само поклопочеться. Кожний день має досить своєї турботи! – Матвій 6:34

Як і більшість людей у світі, я намагаюся чинити опір подіям, які мені не подобаються, хоча сама насправді і не спроможна щось із ними вдіяти.

Одного разу Господь звернувся до мене з настановою: «Джойс, навчися сприймати життя таким, як воно є». Я твердо вірю, що це може стати гарним уроком для кожного з нас. Насправді Бог намагався наставити мене щодо мого підходу до життя: не потрібно опиратися подіям, на які я не спроможна вплинути і з якими мені несила щось вдіяти. Якщо, прикладом, ми кудись їдемо і раптом потрапляємо у затор через аварію чи погану погоду, то немає жодного сенсу цьому опиратися. Тільки час або надприродне Боже втручання здатні змінити ситуацію. То чому б навіть за таких обставин не розслабитися і не спробувати щось придумати, аби, хай там як, весело провести час, допоки стоїмо в заторі?

Бог створив нас спроможними нормально сприймати життєві ситуації, незалежно від того, що з нами відбувається. Саме тому Він наказує нам зосереджуватися тільки на сьогоднішньому дні. Господь знає: якщо ми безцільно витрачатимемо час, хвилюючись про ті проблеми, розв'язати які нам у будь-якому випадку не до сили, то станемо струдженими і роздратованими. Тож, не гайте часу, намагаючись якось вплинути на моменти, з якими ви в будь-якому разі нічого не можете вдіяти. Прийміть рішення слідувати Божим велінням, а Йому дозвольте подбати про все інше.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я усвідомлюю, що мені не до сили вплинути на все, що зі мною відбувається, та я можу довіритися Тобі. Прямо зараз я приймаю рішення якнайкраще виконати все, що ти мені доручив виконати, усе ж інше я віддаю Тобі на впорядкування.

Хвилювання — це прихований егоїзм

...А що не від віри, (тобто не робиться з вірою в те, що Бог це схвалює), те гріх. — До Римлян 14:23, АМР

*Надто часто люди починають хвилюватися, навіть не усвідомлюючи, який великий руйнівний вплив має відсутність душевного спокою на їхнє життя. Якщо розібратися, то хвилювання — це гріх. Воно точно не приходить від великої віри, і в Посланні до Римлян 14:23 чітко сказано, *все, що не приходить від віри, те є гріхом*.*

Здебільшого хвилювання ґрунтується на одному окремому гріху — егоїзмі. Зазвичай, хвилюючись, ми думаємо лиш про те, що наші егоїстичні бажання можуть не сповнитися. Що більше у вас є подібних бажань, то більше вам доводиться хвилюватися, і то складнішим стає ваше особисте життя.

З іншого боку, Бог прагне, щоб ми просто зосередилися на тому, як можемо послужити Йому. Божа воля полягає в тому, щоб ми жили у свободі від будь-якого занепокоєння, остраху і турботи. Він прагне звільнити нас і дати змогу служити Йому, не будучи ніби направленими в різних напрямках (див. 1 до Коринтян 7:34). Ми не повинні дозволяти хвилюванням цього світу відволікати нас від виконання Його покликання для нашого життя.

Моліться і просіть у Бога допомоги для розпізнання в собі егоїстичних бажань і звільнення від них. Тоді, безперечно, ваше життя стане простішим, ви зможете позбавитися будь-яких тривог і всім серцем почати прагнути виконання чудового плану Божого для вашого життя.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Батьку, дякую Тобі, адже Ти відкриваєш мені, що хвилювання — це гріх. Допоможи мені звільнитися від егоїстичних, безбожних бажань, щоб усім своїм серцем пригорнутися до Тебе і гнатися за Твоїм покликанням для мого життя.

...Зміцняйтеся Господом (і черпайте силу у вашому союзі з Ним); сповнюйтесь безмежною могутністю сили Його! — До Ефесян 6:10, АМР

Усім нам слід чітко усвідомити, що план сатани для кожного християнина полягає в тому, щоб виснажити його, стомити, зробити змарнілими і пригнобленими. У книзі Даниїла 7:25 описується видіння пророка Даниїла, в якому чітко сказано: *«І він... пригнобить святих Всевишнього»*. Але Бог прагне, щоб завжди ви були сповнені ентузіазму.

У Посланні до Римлян 8:37 Господь дає християнам чудову обітницю: *«Але в цьому всьому ми більш ніж переможці (все перемагаємо) Тим, Хто нас полюбив» (АМР)*. «Більш ніж переможці» означає, що ще до того, як у нашому житті виникають неприємності, ми вже знаємо, хто на ділі здобуде перемогу. Мені це подобається, а як щодо вас?

У своєму серці ми заздалегідь можемо прийняти рішення хоч би що підтримувати близькі стосунки з Богом за допомогою молитви і Його Слова. Безперечно, сила Його обіцянок постійно допомагатиме нам і зміцнюватиме нас. Близькість із Богом породжує сильних християн, які можуть повністю виснажити і врешті здолати диявола!

Ніколи не сумнівайтеся і будьте завжди впевнені у Божій силі. Не бійтеся життєвих випробувань, які можуть зробити воїнів стомленими, а святих — виснаженими. Зміцняйтеся Господом і могутністю Його сили.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, Ти єдиний є моєю силою. Я не дозволю сатані виснажити мене або стомити, зробити мене змарнілим і пригнобленим християнином — я завжди буду сильним завдяки близьким стосункам із Тобою.

Пробуйте в Його любові

Ми познали (зрозуміли, визнали й усвідомили через спостереження і досвід) й увірували в ту любов, що Бог її має до нас. Бог є любов, і хто пробуває в любові, пробуває той в Бозі, і в нім Бог пробуває! — 1 Івана 4:16, АМР

У Першому посланні Івана 4:16 акцентується на тому, що ми повинні свідомо приймати любов, яку Бог має до нас. Час від часу нам буває легко сказати: «Бог любить мене», насправді не розуміючи, про що йдеться. Пізнання Його великої любові має бути не просто чимсь більшим, ніж звичайне розуміння якогось широковідомого біблійного факту — ми повинні пережити любов Божу як реальну істину. Отже, у цьому вірші читаємо: *«Бог є любов, і хто пробуває в любові, пробуває той в Бозі, і в нім Бог пробуває!»*

Слово «пробувати», використане в цьому місці Писання, означає «перебувати, жити в чомусь». Воно не символізує короткі відвідини; воно посилається на постійне перебування або проживання когось у певному місці.

Божя любов — це не просто факт, який ми повинні прийняти і пам'ятати; також вона не є швидкоплинним відчуттям. Його любов — це щось таке, в чому ми повинні повсякчас перебувати. Вона не приходить до нас тільки у гарні часи і не йде від нас, коли все розсипається; Божя любов завжди перебуває в нас, тому і ми мусимо постійно перебувати в ній. Кожна людина може пожати великий урожай у вигляді духовної зрілості, якщо від сьогодні вже почне перебувати в Божій любові. Ви, перебуваючи у неймовірній Божій любові, яку Він вам дарує, навіть у скрутні часи обов'язково будете духовно зростати.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я приймаю рішення вже сьогодні почати перебувати в любові, яку Ти маєш до мене. Багато речей змінюється, але Твоя любов завжди лишається незмінною, тому я приймаю рішення повіки бути вкоріненим у Твоїй неймовірній любові.

Змагай добрим змагом віри, ухопися за вічне життя, до якого й покликаний ти, і визнав був добре визнання перед свідками багатьома. — 1 до Тимофія 6:12

Святе Письмо вчить нас змагати добрим змагом віри у нашої боротьбі з ворогом. Та як цього досягти з практичної точки зору? Ось шість важливих принципів, які сприятимуть вам у цьому:

1. *Мисліть агресивно.* Як генерал, що готується до битви, почніть планувати і обраховувати, як виступити проти ворога і завдати йому поразки.

2. *Моліться пристрасно.* У Посланні до Євреїв 4:16, міститься наказ нам упевнено і сміливо наближатися до Божого трону. Прийдіть до Господа з впевненістю і розкажіть Йому про свої потреби.

3. *Проголошуйте Боже Слово безстрашно.* У Першому посланні Петра 4:11 написано: «Коли хто говорить, говори, як Божі слова». Ми з вами маємо здатність і владу проголошувати Божий вирок проти сил зла у духовному світі.

4. *Віддавайте щедро.* Як ми віддаємо — так і отримаємо (див. Євангеліє від Луки 6:38). Тому завжди найвищою мірою будьте щедрою людиною.

5. *Працуйте старанно.* Хоч би що ви робили, працюйте з усією силою і міццю, тобто прикладайте максимум зусиль, як вчить книга Екклесіяста 9:10. Підбадьорюйте самі себе у Святому Дусі і завжди виконуйте будь-яку роботу на відмінно.

6. *Любіть безумовно.* Ми, Божі діти, повинні любити інших так, як Бог полюбив нас — безумовно і жертовно.

Почніть виконувати ці настанови, і тоді будь-який прихід ворога ви зустрінете сповненими Божої сили, а тому — непереможними.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я не хочу сидіти на місці й пропускати повз себе добрий змаг віри, до якого Ти мене покликав. Я почну ступати кроки за вірою, а Ти покажи мені, як застосувати ці шість принципів у моїй боротьбі з ворогом.

Не бракує гріха в багатомовності, а хто стримує губи свої, той розумний.

— Приповіді 10:19

Нам усім, згідно зі Святим Письмом, потрібно навчитися встановлювати обмеження і за потреби посилювати певні кордони в плані слів, які злітають з наших вуст. У книзі Приповістей 10:19 читаємо: *«Не бракує гріха в багатомовності, а хто стримує губи свої, той розумний»*. Інакше кажучи, люди, які забагато говорять, часто потрапляють у халепу.

Оскільки наші слова сповнені величезної сили, ми з вами мусимо навчитися промовляти винятково те, що треба говорити у якійсь ситуації, і, не доведи господи, більше. Моя назва цього укладу — життя за принципом «чистих слів». Щоб було зрозуміліше, наведу приклад стосовно зарплатні. При видачі заробітної плати більшість людей отримують на руки гроші за вирахуванням податків, а тому забирають додому тільки те, що їм платять «чистими».

Цей самий принцип можна застосувати й до наших слів.

Певні слова повинні назавжди покинути ваш лексикон ще до того, як почнуть злітати з ваших вуст, — ви за це відповідальні. У різних людей і перелік слів буде різним. Це можуть бути негативні твердження, базікання, нарікання, нещирість, лестощі, сарказм, грубі жарти тощо. Натомість прийміть рішення добре говорити про інших людей, знаходити в них якісь гарні якості і, замість концентруватися на негативному, зосереджувати свою увагу на їхніх позитивних рисах. Люди будуть вам за це щиро вдячні, і ви ніколи не потрапите в халепу!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я жадаю промовляти винятково «чисті» слова, а звісно, ніколи не потрапляти через них у халепу. Дай мені сили і допоможи встановити здорові кордони й обмеження в плані слів, які злітають з моїх вуст.

(Бог власноруч) вибрав у Ньому, (тобто у Христі), нас (особисто для Себе) перше заложення світу... – До Ефесян 1:4, АМР

Сьогодні я хочу нагадати вам про те, що я особисто вважаю вкрай важливим для вашого благополуччя: ви нічим не здивуєте Бога. Він чітко знав, що отримусь, обираючи вас, так само, як і усвідомлював, що Йому дістанеться, коли Свій вибір зупинить на мені.

За Біблією, Бог, по суті, *власноруч вибрав нас особисто для Себе у Христі!* Ви не просто якось одного дня з'явилися у цьому світі, типу випадково. І Бог не попросту вирішив терпіти вас такими, як ви є, буцімто в Нього немає іншого вибору. Ви ніколи не зможете, хоч би як старалися, роздратувати Бога, бо Він вибрав вас... і тому ви Йому ніколи не обриднете і не знавіснієте! Він не пускає Свої очі під лоба, коли ви потрапляєте у халепу. Натомість Господь завше нагадає вам, який великий шлях ви вже пройшли з Ним, як добре у вас усе виходить, які ви дорогоцінні в Його очах і як сильно Він вас любить.

Бог знав про всі ваші недоліки, про кожна вашу хибу й слабкість; Він знав наперед про кожний раз, коли на вас чекає неминуха поразка, проте, сказав: «Я обираю тебе». У Біблії, Посланні до Ефесян 1:5, читаємо проголошення: Він призначив наперед, щоб нас усиновити для Себе. Бог — ваш Тато! Він завжди цілковито на вашому боці, і тому все у вашому житті зрештою повернеться вам на добро.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, Твоя любов мене вражає. Ти — мій Батько, і Ти обрав мене ще до створення світу. Байдуже, які у мене хиби — я впевнена, Ти в будь-якому разі мене приймаш. Дякую Тобі за Твою добрість!

Моліться в Його ім'я

...Поправді кажу вам: Чого тільки попросите ви від Отця в Моє Ймення, (що є уособленням усього, хто Я Є), Він дасть вам... Просить і отримаєте, щоб повна була ваша радість, (щастя і задоволення). — Іван 16:23-24, АМР

Знаєте, коли наш наймолодший син ще вчився у школі, у нас із Дейвом були люди, які залишалися з ним вдома і доглядали його, допоки ми перебували у поїзді. І для того щоб люди, які піклувалися про нього за нашої відсутності, прикладом, могли звернутися у медичний заклад чи за потреби отримати ліки для нього, нам як батькам довелося підписати офіційний документ. В ньому вказувалося, що вони мають повне право в буквальному сенсі використовувати наше ім'я для прийняття рішень, які стосуються нашої дитини.

Те саме Ісус зробив як для Своїх учнів, так і для всіх, хто вірить у Нього. Ісус запевнив нас, що Бог відповість нам, якщо молитимемося в ім'я Ісуса. Ось які повноваження ми з вами отримали завдяки Його імені!

Ісусове ім'я займає місце Ісуса, тобто Його ім'я представляє Його інтереси. Нашу молитву в Його ім'я можна представити, як Його молитву замість нас до Бога Отця. Цей привілей іноді здається нам надто дивовижним — часом нам навіть прийняти його важко! Та, незважаючи на відчуття, ми спроможні вірити в нього, бо маємо Святе Письмо, що підкріплює нашу віру. Тому використовуйте силу імені Ісуса і застосовуйте свої повноваження, щоб долати будь-яке зло і приносити Божі благословення у цей грішний світ.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я сміливо звертаюся до Тебе в молитві в ім'я Ісуса, бо знаю, що Ти чуєш мене і завжди готовий мені відповісти. Дякую Тобі за цей дивовижний привілей — здатність молитися в ім'я Твого Сина Ісуса Христа.

Перша людина Адам став душею живою (з унікальним характером), а останній Адам, (тобто Христос), то дух оживляючий, (Який воскрешає мертвих). – 1 до Коринтян 15:45, АМР

Ідея про кров Христа збиває деяких людей з пантелику, та без належного розуміння цієї думки віруючі люди не здатні прийняти силу, яку Він їм дає.

Після Адамового гріхопадіння його гріх перейшов у спадок до його нащадків через його кров. Давид визнає цю істину у псалмах, зокрема у п'ятдесятому розділі сьомому вірші читаємо: *«Отож я в беззаконні народжений, і в гріху зачала мене мати моя, (і тому я і сам маю грішину природу)»* (АМР).

Ісус прийшов на землю, щоб викупити людство через Свою жертву, щоб заплатити Своєю кров'ю за свободу кожної людини і повернути всіх до їхнього початкового стану. Хіба міг би Він це зробити, якби Його кров була нечистою, як у всіх людей? В Біблії у Першому посланні до Коринтян 15:45 Ісуса названо *«останнім Адамом»*. Оскільки Він народився не від чоловіка, але від Бога, то в Ісусовій крові є життя. Якщо ви належним чином нею послуговуватиметеся, то життя, що міститься в Його крові, здолає смерть, яка діє в нас через первородний гріх.

Бог прагне відновити нас і повернути нам владу, що належала від початку. Він уже здійснив для цього все необхідне. Можна сказати, Господь «скріпив угоду» Своєю кров'ю. Викуп за нас був сплачений сповна. Ми були куплені дорогою ціною — ціною крові Ісуса Христа.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я викуплений і звільнений через кров Ісуса. Хоча я і народився у гріху, та Христова кров очистила мене. Господи, дякую Тобі за це!

Бог може врятувати вас

І сказав Давид: Господь, що врятував мене з лапи лева та з лапи ведмедя, Він урятує мене з руки цього филистимлянина. І сказав Саул: Іди, і нехай Господь буде з тобою! – 1 Самуїла 17:37

Ускрутні часи, у часи випробувань іноді буває дуже легко дозволити собі думати, ніби Господь не може врятувати нас. За бажання підкріпити свою віру, спробуйте згадати про численні уривки зі Святого Письма, в яких можна прочитати, як Бог рятував Своїх дітей від лиха.

У Першій книзі Самуїла розповідається, що Давид знав про свою перемогу над Голіафом, адже раніше Бог уже рятував його від лева і ведмедя. У книзі Даниїла третьому розділі Шадрах, Мешах і Авед-Него відмовилися підкоритися царському наказу і вклонитися його ідоліві. Натомість вони не перестали поклонятися Богові, в результаті чого були кинуті у вогняну піч, розігріту усемеро сильніше, ніж зазвичай. Та Бог врятував їх від цього лиха — від них навіть не пахло димом! Він ба навіть з'явився їм у вогні і ходив разом із ними посеред печі! Даниїл — це ще один приклад готовності і спромоги нашого Бога спасти нас. Коли його кинули у лев'яче лігво за його молитву до Господа, то він на власному досвіді пізнав, що Бог може врятувати його, адже вийшов із леговища абсолютно неушкодженим, тоді як його вороги потерпіли нищівну поразку (див. 6 розділ книги Даниїла).

Чи помітили ви певну тенденцію у всіх цих прикладах? Коли Божі люди ступають крок за вірою, виконуючи Господні накази, то Він, помічаючи їхні старання, дарує їм перемогу. Бог може врятувати Своїх дітей від будь-яких складних життєвих обставин. Пам'ятайте, що Його сила і здатність спасти вас більша за будь-яку вашу проблему.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, Ти неодноразово рятував Своїх дітей від халеп і неприємностей. Я знаю, що Ти і мене не підведеш. Тобі до снаги владнати мою ситуацію, тому я цілковито довіряю Тобі

А Господь, Він Той, що піде перед тобою, не опустить тебе й не покине тебе, не бійся й не лякайся. – Второзаконня 31:8

*Т*оре й самотність — це дві головні проблеми, з якими стикаються люди за життя. І обидві вони часто йдуть пліч-о-пліч, адже багато людей сумує через свою самотність. Співробітники нашого служіння часто отримують молитовні прохання людей, що страждають від самотності.

Боже Слово чітко й ясно сповіщає нас про те, що ми не самотні. Бог прагне врятувати, втішити і зцілити нас. Та раптом на своєму життєвому шляху ви переживаєте болісну втрату, то зрозуміло, що забуваєте цю незаперечну істину. Отже, сатана щосили прагне переконати вас у тому, що ви самотні. Він намагається нав'язати вам думку про те, що буцімто ніхто не розуміє ваших почуттів... але він — брехун. Як додаток до того, що Бог завжди поруч із вами, багато хто з ваших братів і сестер у Христі добре розуміє, як ви почуваетесь в емоційному плані (див. 2 до Коринтян 1:3-4).

Ви не самотні зараз, і ніколи такими не будете, незалежно від того, з якими життєвими ситуаціями та випробуваннями стикаєтесь. Можливо, коли вам болить, ви цього не розумієте, і біль втрати розриває ваше серце на шматки. Але знайте і завжди пам'ятайте одну просту істину: Бог любить вас і має для вас надзвичайно чудове майбутнє. Покладіться на Нього і попри все, почніть вірити, що Він перетворить вашу жалобу на радість (див. Ісая 61:1-3).

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, страждаючи від горя або самотності, я не завжди можу бачити істину, але знаю, що Ти ніколи мене не покинеш. Допоможи мені завжди пам'ятати, що Ти поруч, і дай мені, будь ласка, друзів-християн, які зможуть підбадьорити мене і заохотити ще більше шукати Тебе і Твого лиця.

Подолайте розчарування

Тож підкоріться Богові та спротивляйтесь дияволу, то й утече він від вас. — Яків 4:7

Багато християн лежить на узбіччі життя, зневірені й пригноблені, бо, на жаль, так і не навчилися правильно реагувати на розчарування. Але ж воля Божа не полягає в тому, щоб ви хоча б день свого життя провели розчарованими, в депресії або з журбою і печаллю в серці.

Земне служіння Ісуса частково полягало в тому, що Він ходив у помазанні Святого Духа і звільняв усіх поневолених дияволом. Розчаровані, поранені люди знаходили нову надію в Ісусові, коли стикалися з Його потужною силою. Та сама сила доступна і нам, Його учням, навіть сьогодні. Тож, закликаю вас скористатися нею, щоб захистити себе від розчарування — зосередьтеся на Богові, розмірковуйте про Його обітниці, сповідуйте Його Слово і приносьте до Його престолу у молитві своє життя і свої обставини. Заручившись допомогою Ісуса, ви зможете звести нанівець будь-які спроби ворога пригнітити вас — почніть його зв'язувати, і він нізащо не зможе здолати вас. Як наслідок, у відповідь на будь-яке розчарування від диявола ви будете настільки налаштовані на Божу хвилю в духовному плані, що зумієте розпізнати ворожі наміри, протистояти їм і врешті змусите ворога тікати. Завдяки силі Ісуса, яку Він пропонує вам, у диявола не лишається іншого вибору, як накивати п'ятами.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я знаю, що протистояння й розчарування час від часу з'являтимуться у моєму житті, але я не житиму із розчаруванням у серці. Я буду завжди налаштованим на Твою хвилю, я протистоятиму дияволу і зрештою змушу його тікати від мене.

Він... їхні гріхи (і їх наслідки) понесе (на Собі, говорить Господь).

— Ісаїя 53:11, АМР

У багатьох із нас є одна величезна проблема: ми не любимо самих себе, і тому через своє спотворене світосприйняття нам взагалі важко повірити, що Бог хоч якось може нас любити.

Впродовж багатьох років я стикалася з тією самою проблемою. Витрачаючи щонайменше 75 відсотків свого часу, я щосили намагалася змінити себе, але натомість тільки виснажувалася, тоді як диявол усе одно безперестанку змушував мене переживати почуття провини. Я ніколи в житті не відчувала, що варта Божої любові.

У Біблії, книзі Ісаї 53 розділі, читаємо, що Ісус, померши за наші гріхи на хресті, також поніс на собі наше почуття вини. Він любив нас так сильно, що заплатив величезну ціну, щоб нам не страждати через докори і жахливе почуття провини й осуду. Та коли ми приходимо до Бога і щиро прохаємо в Нього пробачення, звісно, Він не відмовляє нам у цьому і пробачає, а тому більше в нас немає жодних підстав для життя з почуттям осуду в серці.

Бог любить вас і прагне, щоб ви повірили в це, прийнявши дану істину всім своїм серцем. Він також хоче, аби ви звільнилися від почуття провини й осуду. Бог запевняє, що ви варті Його любові. Прийміть цей факт уже сьогодні і почніть жити у перемозі.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, Твій Син узяв на Себе мою провину і покарання. В Ісусі Христі я знаю, що вартий Твоєї любові. Вже сьогодні я вирішую повірити в це і відмовляюся жити з тягарем від почуття провини й осуду. Я приймаю факт, що Ти пробачив усі мої гріхи.

Прийміть себе справжніх

...Щоб спільність віри твоєї діяльна була в пізнанні всякого добра, що в нас для Христа. – До Филимона 1:6

Можливо, ви не дуже високої думки про себе, та Бог прагне, щоб ви знали свою сутність у Христі і ставилися до себе відповідно. Ось п'ять практичних порад, які допоможуть вам навчитися приймати себе справжніх і бути впевненішими в тому, ким ви насправді є у Христі:

1. Ніколи не говоріть про себе негативного. Ваша віра починає приносити реальні плоди, коли ви, замість зосереджуватися на своїх недоліках, хибах і слабостях, приймаєте всі добрі речі, притаманні вам завдяки перебуванню в Ісусі Христі.
2. Не порівнюйте себе з іншими. Апостол Петро зіткнувся з цією перешкодою, почавши зіставляти себе з іншим Ісусовим учнем. Він став питати: *«Господи, (а з цим чоловіком що буде)? Промовляє до нього Ісус: Якщо Я схотів, щоб він позостався (і був живий), аж поки (Я) прийду (на землю вдруге), що до того тобі?»* (Іван 21:21-22, АМР). Ми не покликані до порівнювання себе з будь-ким, окрім Ісуса.
3. Віддайте Богові право визначати вашу цінність. Пам'ятайте, завдяки жертві Ісуса Бог уже прийняв вас такими, які ви є.
4. Розглядайте свої хиби у перспективі. Немає нічого поганого в тому, щоб тверезо оцінювати, які сфери життя ще потребують змін, але будьте певні, ви достойно сприймаєте свій прогрес.
5. Виявіть справжнє джерело своєї впевненості. Якщо ви цілковито й повністю покладаєтеся на Бога, то у вас не буде іншого вибору як мати правильне ставлення до себе. Робіть усе, що можете, якнайкраще, а все інше залиште Йому — Він про це подбає.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую Тобі за те, що приймаєш мене навіть тоді, коли мені самому важко приймати себе. Допоможи мені визнати, що маю гарні якості, якими Ти мене наділив, і навчи розглядати свої недоліки в перспективі, а впевненість завжди черпати в Тобі.

Приймайте тільки правильні думки

...Ми (кожну думку і намір) полонимо на послух Христові (Месії, Помазанику)... – 2 до Коринтян 10:5, АМР

Ми, християни, не обов'язково повинні приймати кожну думку, яка мимоволі виникає у нашому розумі. Натомість мусимо порівнювати їх зі стандартом, встановленим для нас Господом у Святому Письмі — про це сказано у наведеному вище вірші.

Хочу навести вам практичний приклад. Уявімо, вас хтось образив. Однак, замість плекати негативні думки і дозволяти їм висмоктувати з вас мир і радість, прийміть тверде рішення не засмучуватися через це до кінця своїх днів, інакше дасте сатані можливість посіяти у вашому серці зерно гіркоти. Прийдіть до Бога і скажіть: «Батьку, мені потрібна Твоя сила. Я приймаю рішення за допомогою Твоєї благодаті пробачити всім, хто погано зі мною повівся або скривдив мене. Будь ласка, благослови цих людей, а мені допоможи й далі жити своїм життям. В ім'я Ісуса, амінь».

Коли Боже Слово почне оновлювати наш розум, безперечно, наше мислення зміниться і стане співпадати зі сказаним у Святому Письмі. Потім поступово, день за днем, крок за кроком у нашому житті стосовно наших думок почнуть встановлюватися і посилюватися благочестиві кордони й обмеження. А вони, зі свого боку, не тільки стануть на сторожі вашого життя, вберігаючи від ворожої брехні, але й допоможуть вам зробити його більш приємним і благочестивим.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я бажаю приймати тільки правильні думки, що співпадають із Твоїм мисленням і словами. Попередь мене, будь ласка, коли ворог спробує послати до мене погані думки, щоб я міг виконати все згідно з тим, як Ти вчиш у Своему Слові, і полонити їх на послух Тобі.

Пізнавайте Боже Слово особисто

...Писав я до вас, юнаки, бо сильні і міцні ви, і Слово Боже (завжди) в вас пробуває (в ваших серцях), і лукавого перемогли ви. — 1 Івана 2:14, АМР

А якщо ви часто запитуєте себе «чому завжди виникає відчуття, ніби я постійно перебуваю під якимось гнітом, безперестанку стикаюся то з однією проблемою, то з іншою і живу у поразці», то, можливо, більше часу вам потрібно проводити у пізнанні Бога і Його Слова.

Багато віруючих людей щотижня відвідує церкву, щоб послухати, як хтось інший проповідує їм Боже Слово, тоді як самі ніколи не вивчають його особисто. Прагнете жити у перемозі — віддайте Божому Слову пріоритетне місце у своєму повсякденному житті. З практичної точки зору, це означає сповідування Слова, поки збираєтеся вранці на роботу, або прослуховування проповідей чи пісень поклоніння дорогою на роботу. Напевно, ви також могли б використати свою обідню перерву, щоб почитати Боже Слово або вийти на вулицю помолитися.

Це лише кілька ідей, які допоможуть вам зробити Святе Письмо частиною вашого повсякденного життя. Знайдіть те, що допомагає саме вам у регулярному і постійному пошукові Його правди. Якщо ви відведете Слову Божому пріоритетне місце у своєму графіку, то ваше життя обов'язково зміниться.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я прагну зробити Твоє Слово важливою частиною мого життя. Я не хочу тільки один раз на тиждень слухати, як інші проповідують мені Слово — я волю пізнавати його особисто. Спонукай мене і показуй, як я можу шукати істину Твого Слова регулярно.

Бог має чудовий план саме для вас!

Нехай кожен досліджує діло своє, і тоді матиме тільки в собі похвалу, а не в іншому! — До Галатів 6:4

Ми не повинні порівнювати себе з іншими людьми, адже Бог не хоче, щоб ми засмучувалися і вважали себе недостойними тих благословень, які Він прагне нам дати. Зіставляти своє життя з життям інших людей несправедливо — це стосується як тих, з ким порівнюємо, так і нас самих. Якщо взяти людей, з якими порівнюємо, то, щодо них це є несправедливим, бо заздрість, яка виникає через те, що вони мають, що знають чи як виглядають, змушує нас страждати. А тоді нам буде важко цінувати їх як дивовижних людей, створених Богом.

Щодо нас, це також несправедливо, адже обмежує Божий план для нашого власного життя. Порівнюючи себе з іншими, ми ніби кажемо Богові: «Я хочу, щоб Ти обмежив Свою роботу в моєму житті тим, що відбувається у житті іншої людини, — для мене цього достатньо. Я всього лише прагну бути схожим на цю іншу людину».

Але Бог має унікальний план для кожного з нас. Його задуми щодо вас більш неймовірні, ніж ви навіть можете собі уявити. Не зважайте на Його план для інших людей — виконуйте той, що Він має для вас, і отримаєте великі благословення, які йдуть у комплекті з цим планом.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, допоможи мені дослідити моє серце і виявити будь-яку заздрість, обурення або розчарування, що виникли в ньому внаслідок порівняння себе з іншими людьми. Я прагну бути тим, ким Ти мене бачиш, і мати саме таке життя, яке Ти приготував для мене.

Нехай ваша любов пускає людей на волю

Господь же то Дух, а де Дух Господній, там воля (свобода, звільнення від пут). — 2 до Коринтян 3:17, АМР

Любов звільняє людей. Вона дає їм неймовірне відчуття приналежності і свободи. Любов не намагається контролювати інших, або маніпулювати ними, чи отримувати задоволення за чийсь рахунок.

Ісус виголосив, що Бог послав Його на землю для того, щоб проголосити свободу. Саме це повинні робити ми, віруючі люди, — замість намагатися контролювати інших, маємо давати людям свободу, щоб вони могли виконати Божу волю для їхнього життя. Я помітила, що мої старання змусити людей робити те, чого я хочу, зачиняють двері, через які Бог може діяти в їхньому житті. Тож, звільнімо всіх, хто є в нашому житті, щоб вони могли приносити славу Богові, а не нам. Дайте людям свободу, і вони за це повік любитимуть вас. Не намагайтеся маніпулювати ними, натомість дозвольте Богові контролювати їхнє життя.

Людина, яка вміє відпускати зі свого життя як людей, так і речі — ось хто насправді спроможний любити. Прийміть вже сьогодні рішення не бути тим, хто пильно спостерігає за іншими, контролюючи їхнє життя. Станьте людиною, що вільно дарує всім свободу, яка приходить тільки від Бога.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я так хочу, аби любов, яку я дарую іншим людям, звільняла їх так само, як Твоя любов колись дарувала мені свободу. Я відмовляюся від свого бажання керувати і маніпулювати людьми. Я просто любитиму всіх, кого Ти дав у моє життя, і передам їх у Твої руки.

Справжня любов — це енергія життя!

Бо ми в Нім живемо, і рухаємось, і існуємо... — Діяння 17:28

Любов — це енергія життя. Саме вона мотивує людей щоденно прокидатися і продовжувати рух уперед. Любов надає життю сенсу, цінності і значення.

Багато людей часто переживає доволі нелегкі періоди, коли їм здається, ніби їх ніхто не любить, або їм самим нема кого любити. Такий світогляд виробляється тому, що вони шукають щастя в речах, які спочатку здаються їм добрими, та зрештою залишають їх із відчуттям роздратованості, розчарування і внутрішньої порожнечі. Чи колись траплялося щось подібне з вами? Чи бувало так, що, шукаючи любові, в результаті ви знаходили саме відчуття невдоволеності? Дозвольте спитати у вас: яку саме любов ви завзято намагаєтеся знайти? Може, вам тільки здається, що шукаєте любові, тоді як насправді ви дошукуєтеся Бога, адже Він є любов'ю. Будь-яка відділена від Бога любов, що ви знаходите, насправді не є істинною любов'ю — це підробка, що залишить вас із почуттям порожнечі в серці.

У Біблії сказано, що у Нім ми живемо, і рухаємось, і існуємо. Це свідчить про те, що без Нього наше життя не є повноцінним і позбавлене будь-якого сенсу. Кожна людина у світі шукає любові, та чи шукаєте ви Божої любові? Тільки вона має значення, триває вічно і дає справжнє відчуття задоволення.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я не хочу провести все своє життя з відчуттям невдоволеності, шукаючи любові, що не йде від Тебе. Якщо любов не походить від Тебе, то вона є несправжньою, адже Ти, Боже, є любов'ю. Сьогодні я жадаю відшукати справжню любов у Тобі.

Майте думки, бажання й почуття Божі

І не віддавайте членів своїх гріхові за знаряддя неправедности, але віддавайте себе Богові... а члени ваші Богові за знаряддя праведности.

— До Римлян 6:13

Створюючи кожного з нас, Господь дав нам дух, душу і тіло. Ми, віруючі люди, повинні розуміти, що наша душа складається з розуму, волі й емоцій. Оскільки вона зосереджена лиш на собі і не хоче підкорятися Святому Духові, її вкрай потрібно постійно очищувати. Через те що ми маємо волю, або свободу вибору, наш розум підказує, про що ми думаємо, однак, не обов'язково наші думки співпадають із думками Бога. Наша воля диктує нам, чого ми хочемо, чого прагнемо, навіть коли це суперечить Його бажанням і волі стосовно нас. Наші емоції впливають на наше самопочуття, але у Христі наше серце має коритися тільки Богові і Його Слову.

Господь прагне, щоб ми замінили свої думки, бажання й почуття на Його думки, бажання й почуття. Нам нізащо не вдасться жити у перемозі над гріхом, допоки не виконаємо цієї настанови. Для початку повідомте Богові, що прагнете, аби Він неподільно панував у вашій душі.

У Посланні до Римлян, 6 розділі, апостол Павло переконує нас «*віддати себе Йому в живу жертву*». Прийміть сьогодні тверде рішення віддати себе цілком і назавжди в жертву Богові, замість використовувати свою душу винятково для себе. І коли ваша душа врешті буде очищена, вона навчиться пристосовуватися до бажань, думок і почуттів Божих — так ви станете потужним носієм Його сили і слави.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, мій розум, воля й емоції іноді починають повставати проти Твого Слова, та я не хочу більше так жити. Батьку, я віддаю свою душу Тобі, усвідомлюючи, що можеш очистити мене і використовувати для виконання Твоєї волі.

А все оце (дари, досягнення і здібності, які є у вас), – чинить один і той Самий (Святий) Дух, уділяючи кожному (особисто, тобто саме так), як Він хоче.

– 1 до Коринтян 12:11, АМР

Люди постійно мене питають, як можна виявити і розвинути в собі дари, дані їм Богом. Нижче кілька корисних порад, які, впевнена, зарадять у цьому як їм, так і вам:

1. Зосередьтеся на тих сильних сторонах, які Бог уже вам дав. Такий підхід допоможе вам виконати покликання, яке Бог приготував для вашого життя.
2. Розвивайте свій дар. Знайдіть таке, що вам дійсно подобається робити, і у вас це добре виходить. Робіть його знов і знов. Хочете знати, що тоді відбудеться? Ви почнете краще почуватися, адже більше не житимете з постійним відчуттям поразки.
3. Не бійтеся відрізнятися від інших. Відчуття невдоволеності приходить тоді, коли ви намагаєтеся бути схожими на всіх інших, замість і надалі бути унікальною людиною, якою Бог вас створив.
4. Навчіться нормально реагувати на критику. Будьте достатньо впевнені в тому, ким ви є у Христі, бо тоді зовсім неважко прислухатися до інших людей і бути відкритими для змін. У такий спосіб ви зрозумієте, що не повинні відчувати, ніби мусите завжди погоджуватися з точкою зору інших людей або прагнути їхнього схвалення.

Бог вклав зерно величі у ваше єство. Нехай сьогоднішній день стане початком великої подорожі — просто ступіть крок за вірою і почніть використовувати дари, які Він вам дав.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну шанувати і розвивати всі дари, які Ти мені дав. Благаю, подаруй мені достатньо сміливості, щоб я міг іти за Тобою і використовувати дари і таланти, які Ти в мене вклав.

Проголошуйте Боже Слово до гори

Поправді кажу вам: Як хто скаже горі цій: Порушся та й кинься до моря, і не матиме сумніву в серці своїм, але матиме віру, що станеться так, як говорить, то буде йому! — Марко 11:23

Ісус, сказавши нам, що маємо звернутися до гори, наказати їй піднятися і кинути в море, висловив надзвичайно радикальне ствердження, що повинно змінити наше мислення і ставлення до життя. Розумієте, зазвичай ми говоримо *про* «гори», або виклики і життєві випробування, але Боже Слово наказує нам звертатися *до* них. І здійснюючи це, ми повинні проголошувати до них Боже Слово.

У Євангелії від Луки, 4 розділі, коли сатана намагався у пустелі спокусити Господа Ісуса, то наш Господь на кожну його спробу відповідав уривком зі Святого Письма. Він знов і знов цитував вірші з Біблії, які вщент розбили диявольську брехню й оману. Та щодо нас, то зазвичай ми діємо так певний час, але, не побачивши якихсь вагомих змін і швидких результатів, перестаємо проголошувати Боже Слово над своїми проблемами. Натомість ми починаємо промовляти продиктоване нашими почуттями. Наполегливість — одна з найважливіших складових перемоги.

Здатність постійно проголошувати Боже Слово — це потужна і абсолютно необхідна риса, що допоможе вам розв'язати будь-яку проблему або зарадить у негативній ситуації. Закарбуйте собі в пам'яті, у що вірите, і завжди будьте готові триматися за це до кінця.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, нагадай мені кожного дня про те, що я мушу проголошувати Боже Слово до гір, які існують у моєму житті. Щоразу, коли я починаю скаржитися або впадаю у відчай, спонукай мене сміливо і впевнено проголошувати Твоє Слово, знаючи, що Ти зможеш зрушити з місця будь-які гори!

Ми ж відкритим обличчям, як у дзеркало, дивимося всі на славу Господню, і змінємося в той же образ від слави на славу, як від Духа Господнього.

— 2 до Коринтян 3:18

Дуже часто ми поводимося певним чином зовні, та насправді відчуваємося зовсім інакше всередині. Оскільки у нас є слабкості, хиби, недоліки і страхи — тобто все те, що, на нашу думку, робить нас менш привабливими чи бажаними, — ми починаємо приховувати їх від інших людей. Так ми вчимося надягати і носити маски. Однак, небезпека подібного способу життя полягає в тому, що маски спотворюють нас. Те, що бачать інші люди, дивлячись на нас, виявляється брехнею, тобто зовсім не тим, ким ми є насправді або ким були народжені. Ми спроможні переробити свій зовнішній вигляд, та нам не до снаги перетворити свою сутність, тобто те, ким ми насправді є глибоко всередині, — тільки Богові по силах змінити наше серце.

Ми повинні усвідомити, що Бог любить нас такими, які ми є вже зараз, і Його любов до нас ніколи не згасне. Маю для вас ще одну добру новину. У Другому посланні до Коринтян 3:18 читаємо, що Бог змінює нас і уподібнює до Себе, виправляючи недоліки нашої особистості, які намагаємося приховати.

Тож, довіртеся Йому і зніміть свою маску. Ви усвідомите, як і я колись, що наш Господь змінює нас поступово, мало-помалу у Свій образ і подобу.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я усвідомлюю, що часто надягаю маску для того, щоб відповідати очікуванням людей і отримувати їхнє схвалення. Сьогодні я приймаю рішення, що Ти єдиний будеш моїм джерелом прийняття і схвалення. Продовжуй наповнювати мене Своєю любов'ю і змінювати у Свій образ і подобу.

Прийміть Божу силу за допомогою молитви

(Ісус) за (часу життя) Свого (на землі) з голосінням великим та слізьми приніс був благання й молитви до Того, хто від смерті Його міг спасти, і був вислуханий (і почутий) за побожність (і слухняність) Свою.

— До Євреїв 5:7, NIV

Молитва має надзвичайно велику силу, бо поєднує серця людей, що живуть на землі, з серцем Бога, що мешкає на небесах. Молитвою ми з'єднуємося з Богом, і Він впливає на наше повсякденне життя навіть більше, ніж ми можемо уявити собі чи усвідомити. Я вірю, що молитва — це один із найбільших привілеїв у цілому всесвіті, що дається людині. Можливо, це твердження здасться вам якимсь надто сміливим, але це на ділі так!

Наша молитва відкриває двері Богові і дає Йому неймовірну можливість діяти у нашому житті. Молитва — це те, що ми з вами можемо робити на землі, коли потребуємо, щоб сила небес зійшла на наше життя і дала мудрість, підтримку, підбадьорення чи надприродний життєвий прорив. Молитва дає нам змогу торкнутися Божої сили — саме тому вона є набагато більшою силою, ніж можемо собі уявити. Навіть Ісусові, живучи на землі, слід було молитися і приймати цю надприродну силу від Отця.

Тільки Божя сила може принести у життя людини невимовний мир і радість, наділити надзвичайною мудрістю, вдихнути відчуття вагомості і сенсу життя, і врешті здійснити в ньому будь-яке диво. А чи хочете ви побачити і пережити дію цієї сили у своєму житті? Тоді відведіть молитві пріоритетне місце у своєму розпорядку дня.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, сила молитви просто вражає мене. Я прагну постійно бути на зв'язку з Тобою і спостерігати, як Ти дієш у моєму житті, тому я приймаю рішення вже зараз повсякчас перебувати у молитві і спілкуванні з Тобою.

ЗМІНІТЬ СВОЄ СТАВЛЕННЯ ДО МОЛИТВИ

Безперестанку (наполегливо) молитесь! – 1 до Солунян 5:17, АМР

У чи ви колись чули цю фразу, взятую з Біблії: *«Безперестанку молитесь!»*? Багатьом людям ця настанова здається неможливою і нездійсненною. Як взагалі можна двадцять чотири години на добу стояти навколішках зі схиленою головою і безперестанно молитися? Нам вкрай потрібно змінити своє ставлення до молитви, зробивши його більш точним і практичним. Досить часто ми сприймаємо молитву як понадміру чіткий і надто послідовний процес, який може початися тільки тоді, коли ми ввійдемо у закриту кімнату і сховаємося від усього світу. Та чи усвідомлюєте ви, що навіть думку, спрямовану до Бога, можна вважати тихою молитвою? Це справді так! Молитва є спілкуванням із Богом, тож коли у Святому Письмі читаємо, що потрібно *«безперестанку молитися»*, то мається на увазі завжди бути відкритими до контактування з Богом. Наше з Ним спілкування може відбуватися як у форматі двогодинної гучної і організованої молитви, так і бути подібним до чогось простого, на кшталт усвідомлення Його присутності у нашому житті впродовж цілого дня.

Бог не намагається зробити молитву чимсь складним і недосяжним для нас. Його прагнення — щоб молитва була повсякденною складовою нашого життя. Тож сьогодні змініть своє ставлення до молитви — це допоможе вам пережити радість, яка приходить лише завдяки постійному спілкуванню з Богом, що любить вас понад усе у світі.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, допоможі мені змінити своє ставлення до молитви. Покажи мені і навчи, як спілкуватися з Тобою щодня і впродовж усього дня. Дякую Тобі за Твою постійну присутність у моєму житті.

Керуйтеся Божою мудрістю, а не власними почуттями

Бо Господь дає висококваліфіковану і благочестиву мудрість, з Його уст приходять знання й розуміння! – Приповіді 2:6, АМР

Життя стає вкрай складним, коли ми самі дозволяємо своїм емоціям і почуттям командувати парадом. Почуття змінюються день за днем, година за годиною, навіть мить за миттю. Часто вони підводять нас. Коротше кажучи, почуттям не варто довіряти.

Але ми, послідовники Ісуса Христа, можемо прийняти тверде рішення ігнорувати фальшиві емоції і жити, керуючись Божою правдою, мудрістю. Дозвольте навести вам кілька прикладів. Можливо, ви опинилися у натовпі людей і почали думати, що всі навколо говорять про вас, та це зовсім не означає, що так воно і було. Либонь, ви відчуваєте, що ніхто не розуміє вас, але ви не можете бути впевнені, що це дійсно так. Вам також може здатися, що до вас погано ставляться, вас недооцінюють або навіть гноблять, та це не обов'язково означає, що саме так усе відбувається і ситуація складається у такий спосіб. Це всього лиш ваші почуття.

Від нас вимагається зрілість і дисциплінованість людей, що вміють жити за Духом. Для того щоб не йти за своїми уявленнями, а робити все так, як того хоче Бог, нам конче потрібно постійно приймати вольові рішення. Хоча, можливо, час від часу до нас і приходять негативні емоції, та ми не повинні дозволяти цим почуттям керувати нашим життям, його отруюючи. Натомість повіки сміливо йдімо за Божою правдою — благочестивою мудрістю, глибоким пізнанням і розумінням духовних істин.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, мої почуття часто не співпадають із Твою мудрістю. Вони намагаються ввести мене в оману, та я не дозволю їм керувати моїм життям. Господи, провадь мене за допомогою Своєю правди так, щоб я завжди був на зв'язку з Тобою і не прислухався до мінливих емоцій.

Наш Бог сильний і стабільний

Ісус Христос учора, і сьогодні, і навіки Той Самий! – До Євреїв 13:8

Мій чоловік Дейв — це чудовий приклад людини, яка стабільно живе з Божим миром у серці. Він часто й густо нагадує мені скелю — а це, до речі, одне з імен Ісуса. Тож, нам варто зрозуміти, що Ісус довіку залишиться незмінним, наче тверда і непохитна скеля. Автор Послання до Євреїв пише, що Він Той Самий учора, сьогодні і повіки.

Раніше я й гадки не мала, як жити саме з таким миром і стабільністю, що були притаманні Дейвові. Я могла сьогодні бути неймовірно щасливою, а вже завтра — занепасти духом і зануритися в депресію. Зрештою я збагнула, що робить Дейва таким непохитним — він цілковито довіряє Богові, Який завжди залишається незмінним. Дейв знає, хоч би що трапилося, Бог зостанеться Тим Самим.

За Біблією, Господь Бог наш, Який завжди з нами — то могутній Велет (див. Софонія 3:17); Він допоможе нам все здолати і жити, керуючись тільки Його незмінним Словом і Духом. Наш Бог могутній... і також стабільний. То чому б вам не довіритися Йому вже сьогодні? Коли ви усвідомлюєте, що Бог, не зважаючи ні на що, залишається стабільним, твердим, непохитним, і будете своє життя на Його незмінній природі, то ви здобуваєте безмежний спокій і блаженство, якими Він прагне вас благословити. Чому б не почати рухатися до цього вже сьогодні?

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, Ти сильний і стабільний! Ти — єдина незмінна величина у моєму житті. Я знаю, незалежно від того, що зі мною станеться, я можу поклатися на Тебе і довіритися Твоїй незмінній природі.

Пробуйте в Слові Божому

Коли ж у Мені перебувати ви будете (постійно з'єднані зі Мною), а слова Мої позостануться в вас і будуть жити в вашому серці, то просіть, чого хочете, і станеться вам! – Іван 15:7, AMP

Більшість християн чітко усвідомлюють важливість читання Біблії, однак, мало хто з них розуміє, як важливо їм самим перебувати в Слові Божому й дозволяти йому перебувати в них. Старанно вивчаючи Боже Слово і зберігаючи його у своєму серці, ми отримуємо миттєвий доступ до Святого Письма, як тільки виникає в цьому потреба. А Ісус, зі свого боку, запевняє, що, попросивши Його про що завгодно у молитві, ми обов'язково це отримаємо.

Пробування у Божому Слові і те, що ми дозволяємо Божому Слову пробувати в нас, робить із нас справжніх послідовників Ісуса Христа (див. Євангеліє від Івана 8:31). А це надає більшої сили нашому молитовному життю, що, зі свого боку, допомагає нам одержати повну перемогу над ворогом.

А чи перебуваєте ви у Слові Божому... і чи дозволяєте йому перебувати в вас? Якщо ні, то раджу вам негайно вжити відповідних заходів, щоб змінити картину. Віддайте читанню і вивченню Божого Слова пріоритетне місце у своєму житті. Почніть вивчати уривки зі Святого Письма напам'ять і зберігати їх у своєму серці. Це допоможе вам бути озброєними до зубів і повністю готовими до протистояння ворожим нападам. Тільки так ви зможете здобути повну перемогу і подолати всі життєві труднощі.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я волію бути справжнім послідовником Ісуса Христа й жити в силі, яка приходить, коли перебуваю у Твоєму Слові. Боже, веди мене, спонукай до старанного вивчення Святого Письма і вкорінюй Свою правду у моєму серці.

Чи любить вас Бог, коли оступаєтеся?

А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками. Тож тим більше спасемося Ним від гніву тепер, коли кров'ю Його ми виправдані. – До Римлян 5:8-9

У чи виникало у вас колись питання стосовно того, чи дійсно ви заслуговуєте на Божу любов? На жаль, багато людей вірять, що Бог любить їх тільки тоді, коли вони не оступаються і не помиляються.

Можливо, саме такий світогляд змусив автора Псалмів звернутися до Бога з питанням: *«Що є людина, що Ти пам'ятаєш про неї»* (Псалом 8:5). Та при цьому в Біблії сказано, що ми — Боже створіння, діло Його рук, і Він любить кожного з нас безумовно. Буду відвертою: Ісус помер за вас не тому, що ви були прекрасною, дивовижною людиною; Його смерть є свідченням Його надзвичайної любові до вас. Автор Послання до Римлян 5:8-9 підтверджує цю незаперечну істину, нагадуючи нам про те, що Ісус помер за нас, коли ми були ще грішниками.

Бог любить вас так сильно, що віддав Свого Однородженого Сина, щоб Він не тільки помер за ваші гріхи, але й покрити усі ваші повсякденні провини й похибки. Він щиро любить вас і прагне, щоб ви кожного дня жили у силі й перемозі. Бог прихильний до вас, хоче, аби ви повірили в це і повсякчас пам'ятали цей факт... навіть тоді, коли оступаєтеся і чините помилки.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, Твоя любов просто неймовірна. Ти любиш мене навіть тоді, коли я не розумію за що і чому. Коли я помиляюся, Ти все одно залишаєшся зі мною поруч. Щиро дякую Тобі за Твою велику, безумовну любов!

Будьте сміливою людиною

Безкомпромісно праведні сміливі як леви. — Приповісті 28:1, АМР

Деякі люди просто випромінюють сміливість, тоді як іншим час від часу важко бути мужніми і не забувати, що вони — улюблені діти Божі. Я жила з такою проблемою, допоки Бог не показав мені кілька важливих принципів, які допомогли мені набути сміливості і стати відважною людиною. Тож сьогодні я радо поділюся ними з вами.

1. Відмовтеся жити зі страхом у серці. Він є епідемією нашого суспільства. Згідно з Біблією, Посланням до Євреїв 10:38, ми повинні жити за вірою і в жодному разі не відступатися через страх.

2. Залиште позаду минулі помилки. Ваша безуспішна спроба діяти в чомусь новому для вас не робить з вас невдачу. Ним ви стаєте лише тоді, коли зупиняєтеся і перестаєте пробувати щось нове. Не бійтеся помилитися, а навіть якщо й припуститися помилки, то не сидіть склавши руки, а якомога швидше піднімайтеся і продовжуйте рухатися далі.

3. Не намагайтеся порівнювати себе з іншими. Годі й мріяти про те, що вам вдасться бути мужніми, коли займаєтеся складанням своєї порівняльної характеристики. Сміливість приходить від прийняття себе такими, які ви насправді є, і намагання бути найкращою людиною, якою тільки ви спроможні бути.

4. Приготуйтеся до рішучих дій. Дослідіть своє серце, спитайте себе, чого від вас хоче Бог, а тоді підіть і зробіть це.

Моліться про ці чотири принципи і просіть Святого Духа допомогти вам практично втілити їх щодо вашого життя. Коли ви перебуваєте у Христі, Його благодать дає вам упевненість і наповнює ваше серце відвагою.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, я прагну, щоб сміливість була однією з головних рис мого характеру. Допоможи мені щодня втілювати ці чотири принципи щодо свого життя і наповни мене Своєю силою.

Зберігайте в серці спокій

Вгамуйтеся та знайте (визнайте та зрозумійте), що Бог Я, піднесусь між народами, піднесусь на землі! – Псалом 45:11, АМР

Як на мене, одна з найголовніших речей, яких нам потрібно було б навчитися, живучи у сучасному світі, — це те, як завжди залишатися спокійною людиною. Вагомою причиною постійного виснаження, перевантаження і стресу в житті людей є просте незнання, як зберігати спокій за будь-яких обставин. Коли ми проводимо час із Богом, пізнаємо Його, вчимося чути тихий, спокійний Божий голос, тоді Він спрямовує наші стежки.

Нам конче потрібно навчитися зберігати спокій у серці і завжди перебувати у стані цілковитого миру — тільки так ми будемо завжди готові почути голос нашого Бога. Безліч людей у сучасному світі метушаться, бігаючи від однієї справи до іншої. Оскільки їхній мозок не розуміє, як перебувати у стані спокою, вони не можуть зберігати Божий мир у своєму серці.

Тож, зупинившись і втихомиривши свій розум настільки, щоб бути спроможними почути спонукання Святого Духу, нам стане до снаги жити у мирі і ми набудемо готовності покірно відгукнутися на будь-який Божий заклик. Отже, як розумієте, вести тихе, спокійне, щасливе життя, в якому немає місця виснаженню і стресу, не так уже і складно, якщо тільки бути готовими зберігати спокій у серці.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я знаю, що Ти — єдиний істинний Бог. Я розумію, що зберігати спокій у серці вкрай важливо, тож покажи мені, як завжди бути тихим і мирним, готовим почути Твій голос і відгукнутися на Твої заклики.

«Вони» — це ми з вами!

Справедливість (та праведність) – підстава престолу Твого; милість, (любов, добрість) та правда обличчя Твоє випереджують!

– Псалом 88:15, АМР

*Н*аш Бог справедливий. Це є частиною Його характеру, Його природи, Його сутності. Це те, ким Він є, тому Його прагнення — щоб ми також виробили в собі цю рису й особливість.

Справедливість бажає змінити неправильну ситуацію і здолати будь-яку кривду. Ми — Божі представники, через яких Він сміливо може діяти на цій землі, викорінюючи несправедливість, що існує у навколишньому світі. Щоразу на всяку неправду, яка зустрічається нам на шляху, першою реакцією має бути нестримне бажання помолитися про це. Опісля ми повинні себе запитати: *«Як я можу цьому зарадити?»*

Часом буває так легко через величезну кількість потреб, що виникають у нашому житті, втратити віру в себе і свої сили. Тому, споглядаючи прояви несправедливості, ми вважаємо це чиясь проблемою, тільки не нашою, і прагнемо, щоб «вони» її розв'язали! Ми бажаємо, щоб «вони» зробили це і те для виправлення ситуації. Та чи спинялися ви колись такої миті, щоб запитати себе: *«А хто такі — ці вони?»* Мені здається, що «вони» — це насправді ми з вами! Можливо, вам не сила самим розв'язати всі проблеми, що існують у світі, але ви хоча б якось можете цьому зарадити. Не сидіть склавши руки, спостерігаючи несправедливість, яка вас оточує. Бог не створив вас для бездіяльності і пасивності. Господь прагне, щоб ви почали прохати Його, аби Він показав, що ви можете зробити для людей у цьому світі. Бог створив вас, вклавши у серце ентузіазм, завзяття і пристрась. Він наділив вас дарами і здібностями, щоб, використовуючи їх для Його слави, ви допомагали іншим людям. Тому почніть відновлювати справедливість у світі вже сьогодні.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, не дозволяй мені сидіти сиднем і тільки мріяти, аби «вони» щось зробили із несправедливістю, яка існує у світі, тоді як я і сам можу цьому зарадити. Дай мені сміливість і покажи, як здолати кривду, що мене оточує.

Будьте такими, яких Бог шукає по всій землі

Бо очі Господні дивляться по всій землі, щоб зміцнити тих, у кого все їхнє серце до Нього. – 2 Хронік 16:9

Бог споконвіку перебуває в активному пошукові людей, що пристрасно ставляться до речей, до яких і Йому не байдуже. Він шукає тих, хто всім своїм серцем шукатиме Його — людей, які любитимуть своїх співробітників, своїх сусідів по району, навіть найближчих сусідів у своєму будинку. Він прагне знайти тих, хто готовий любити загублених, бідних і нужденних; тих, хто готовий виконувати все, до чого кожного з нас закликає Святе Письмо.

У Другій книзі Хронік 16:9 читаємо, що Бог завжди шукає можливості *«показати Свою міць тим, у кого серце знаходиться у бездоганному стані перед Ним»* (АМР).

Чи можете ви назвати себе одним із таких людей? Якщо ні, то хочу підбадьорити вас: стати людиною, яку Бог шукає по всій землі, зовсім нескладно. Незалежно від того, знаєте ви Господа вже багато років чи тільки починаєте з Ним жити, вам по силах бути такою людиною, яка пристрасно шукає Бога і прислухається до вказівок Святого Духа. Ви спроможні бути такою людиною, яка активно змінює життя убогих і нужденних людей. Тож підведіться і будьте вже сьогодні тим, кого Бог шукає по всій землі.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, понад усе у світі я прагну бути такою людиною, яку Ти шукаєш по всій землі. Веди мене туди, куди хочеш привести, і перетворюй на того, хто любить інших, кориться Твоєму Слову і по-справжньому знає Тебе.

Вам не до сили й ліктя додати до свого зросту!

Хто ж із вас, коли турбується і непокоїться, зможе додати до зросту свого бодай ліктя одного? – Матвій 6:27, АМР

Хвилювання висмоктує з нас силу й робить ні на що не спроможними. Воно нічого не змінює, тож виходить, ми просто марнуємо час, турбуючись про те, чому в будь-якому разі ми не в силах зарадити, адже змінити його до сили тільки Богові.

У Біблії написано, що ми журбою, печаллю і турботами не зможемо й ліктя додати до свого зросту. Та, незважаючи на це, ми й далі без упину хвилюємося, тривожимося і турбуємося, хоча ніяк не допомагає. Щоразу сильно засмучуючись, ми втрачаємо велику кількість своєї емоційної енергії, стомлюємося, підриваємо своє здоров'я, позбавляємо себе радості, а втім, нічого не можемо змінити. Тож припинімо намагатися виправити ситуації, вирішити які до сили тільки Богові, інакше єдиним, хто нас похвалить, буде винятково диявол. Він спостерігатиме за нами, примовляючи: «Ха-ха-ха! Знову я обкрутив круг пальця його!»

Ісус наказує нам *«заспокоїтися»* в Євангелії від Івана 14:27 і *«підбадьоритися»* в Євангелії від Івана 16:33. Як на мене, це безпрограшна комбінація наших дій проти диявола. Усвідомивши, що вам самим не до сили змінити все у цьому світі, ви заспокоюєтеся, а збагнучи, що єдиному Богові це під силу, ви підбадьорюєтеся! Тому викиньте геть зі свого життя будь-яке хвилювання! Заспокоїтися і підбадьоритися — це єдина правильна послідовність дій, яка змусить диявола тікати!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, хвилюванням я дійсно нічого ніколи не зможу змінити, тому я відкидаю його й забуваю про нього. Господи, я надзвичайно вдячний Тобі за те, що Ти єдиний, кому до сили змінити все, на що мені не сила вплинути. Ти завжди знаєш, як заспокоїти і підбадьорити мене!

Пізнайте правду про себе

І немає створіння, щоб сховалось перед Ним, але все наге і беззахисне, відкрите і незахищене перед очима Його, Йому дамо звіт! – До Євреїв 4:13, АМР

Хтось колись мене спитав, як мені вдається жити у свободі від мого гнітючого минулого. Відповідь на це питання дуже проста: Бог дав мені благодать і готовність пізнати правду про себе.

Я виросла в атмосфері нестабільності, злості, нелюбові і відрази. Через мій запальний характер ще з дитинства я майже постійно була чимось засмучена. З огляду на цей смуток, я почала часто занурюватися в депресію, переживати розчарування і відчай. Я мріяла про краще життя, але мої бажання нічого не вирішували. Все, що я робила, — це тільки гаяла час, звинувачуючи лихе минуле в усіх своїх проблемах.

Зрештою Бог допоміг мені усвідомити наступне: хоча я й не винна у тому, що зі мною сталося, і не можу змінити свого минулого, та, замість продовжувати мріяти, я мушу почати брати відповідальність за своє життя. Мені довелося перестати звинувачувати інших людей і свої життєві обставини, а також припинити вигадувати виправдання для своїх неправильних вчинків. І коли я довірилася Богові, попрохавши Його про зцілення і відновлення мого життя, то почала сама змінюватися. Зараз у моєму серці мир — і я насолоджуюся життям.

Може, ви й самі переживали подібну ситуацію. Пізнавати правду про себе завжди страшно, та не потрібно робити це на самоті. Усі ваші недоліки й хиби у будь-якому разі відомі Богові, і Він обов'язково відповість на ваше прохання показати вам ваше життя з Його точки зору. Він підтримає, допоможе піднятися, зібратися, взяти на себе відповідальність за власне життя і розпочати жити з миром у серці. Не бійтеся пізнати правду про себе вже сьогодні і дозвольте Богові привести вас до нового майбутнього.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, мені потрібна Твоя допомога, щоб пізнати правду про себе. Досить звинувачувати минуле й інших людей у всіх моїх проблемах — час зустрітися з ними і протистояти силою Твого Слова. Допоможи мені, Боже, взяти на себе відповідальність за своє життя і змінюватися на краще.

Нехай Бог буде «єдиним, чого ви прохаєте»

Одного прошу я від Господа, буду жадати того, щоб я міг пробувати в Господньому домі по всі дні свого життя... – Псалом 26:4

Життя не повинно бути надто складним. Ісус помер не для того, щоб ми жили заплутано, нужденно і жалюгідно. В Євангелії від Івана 10:10 читаємо, що Його смерть була заради того, аби нам стало доступне таке життя, яким можна було б насолоджуватися. Щойно ми починаємо все ускладнювати, це краде у нас радість. Нам слід навчитися протистояти стресам і більше не жити надміру зайнятим життям. Натомість проводьмо своє життя у якомога більшій простоті.

Слово «простота» означає «святість, неподільність, невимушеність». Бог неодноразово мені нагадував, що я повинна переглянути власне життя і зробити його простішим. Саме Він навчив мене єдиного способу цього досягти — бути зосередженою на «чомусь одному». Бог прагне, щоб об'єктом нашого зосередження був виключно Він. У Своєму Слові Господь попереджає, що нам не вдасться унаслідувати Його Царства, якщо не прийдемо до Нього у простоті, як мала дитина, зі словами: «Я вірю».

Напевно, цей спосіб здається вам надто простим, і якось хочеться все ускладнити... але цього не слід робити! Божий план для вашого життя надзвичайно простий. Може для вас це позбавлено будь-якого змісту, та в Божові взагалі немає чогось складного, і тому Він аж ніяк не хоче, щоб ви все ускладнювали. Прийдіть до Нього вже сьогодні і промовте: «Я вірю». Нехай Він буде «єдиним, чого ви прохаєте».

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я вірю в Тебе. Я не хочу бути обтяженим труднощами, тому сьогодні приймаю рішення вести просте життя і зробити Тебе тим «єдиним, чого я прохаю». Веди мене, згідно з Твоїм простим планом, який маєш для мого життя.

...Бо дуже могутня (і сильна) ревна (щира, невпинна) молитва праведної людини! – Яків 5:16, АМР

А зрозуміла, що прості, щирі, сповнені віри молитви завжди привертають Божу увагу. На жаль, ми часто забуваємо про це і перетворюємо їх на велику виставу, тоді як насправді молитва — це виключно спілкування з Богом. Потрібно пильнувати, щоб, молячись, не перейматися своїми власними цілями вразити оточуючих. Іноді мені здається, що ми вважаємо, ніби повинні бути красномовними під час молитви. Ми хочемо своїми фразами справити на Бога враження і виглядати більш свято, тоді як Бог жадає просто поговорити з нами.

Бажання Господа — щоб ми спілкувалися з Ним, немов із другом, не змінюючи тону свого голосу на якийсь дивний і незвичний. Якщо ми у повсякденному житті не говоримо мовою Івана Огієнка чи іншого перекладача Біблії, то не використовуємо її і під час молитви. Також не потрібно вводити в статус закону кількохгодинні молитви. Відводити у своєму щоденному графіку окремі час для молитви — це чудово, але тривати вона має рівно стільки, скільки потребує того ваш дух у цей визначений час. Опісля повертайтеся знову до своїх буденних справ, допоки ще раз не відчуєте потреби у додатковій молитві.

Молитва стане для вас приємною за однієї умови — розгляньте її як можливість вклонитися Богові, прославити Його за все, що Він робить для вас, прийняти Його допомогу і дозволити Йому брати участь у всіх ваших справах. Не намагайтеся вразити Господа — не цього Він хоче... Його бажання — жити з вами. Не влаштовуйте вистави, просто запросіть Його увійти у ваше життя.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, не дозволяй мені перетворювати молитву на виставу! Я не хочу молитися якимсь певним чином або визначену кількість часу тільки для того, щоб справити на Тебе враження. Я прагну, щоб Ти був моїм найкращим другом і брав участь у кожній сфері мого життя.

Не припиняйте наближатися до Нього

Жадає аж до заздрости (бути прийнятим у наших серцях) Дух, (Який) у нас пробуває. – Яків 4:5, АМР

У чи бажаєте ви бути ближче до Бога? Щодо Нього, то Він палко бажає бути ближче до нас. У наведеному вище уривку зі Святого Письма сказано, що Його Дух мешкає в нас і жадає аж до заздрості бути прийнятим у наших серцях. Хіба можна бути ще ближче до когось у світі? Ми можемо завжди наближатися до Бога завдяки своїм стосункам із Ним. По суті, ми з вами єдині, хто визначає, наскільки близькими і тісними будуть ці взаємини. Хоча Святий Дух і мешкає всередині нас, та Він ніколи не силуватиме нас до стосунків. Він жадає, щоб ми з радістю прийняли Його і впустили у своє життя.

Бог створив нас для спілкування, і Він має безмірне бажання контактувати з нами і будувати стосунки. Господь прагне говорити з нами, слухати нас, вчити і вести — просто бути частиною нашого повсякденного життя. Стосовно нас, то ми теж повинні цього прагнути! Наше життя відновлюється і зцілюється, коли будуються наші взаємовідносини з Богом. Переваг від часу, проведеного у спілкуванні з нашим Батьком, просто не злічити.

Друзі, я заохочую вас бути невпинними і наполегливими у пошуках можливостей поспілкуватися з Отцем. Він чекає на вас і промовляє: «Прийдіть до Мене». Тож не соромтеся... почніть розвивати з Ним стосунки, і побачите, як багато всього Він для вас приготував!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, мене вражає, як сильно Ти прагнеш зі мною спілкуватися. Я теж хочу ставати ближче до Тебе. Дякую за те, що любиш мене і обов'язково наблизишся до мене, якщо я почну наближатися до Тебе.

Навіщо Ісус прийшов на землю

Наблизьтесь до Бога, то й Бог наблизиться до вас. Очистьте руки, грішні, та серця осятять, двоєдушні! – Яків 4:8

Я запрошую й заохочую вас уважно перечитати наведений вище вірш. Зверніть увагу на те, що в Біблії нам велено спершу наблизитися до Бога і тільки після цього перестати грішити. Безліч людей у цьому світі роблять все навпаки. Вони помилково вважають, що ніколи не зможуть прийти до Бога, побудувати з Ним стосунки або стати справжніми християнами, допоки мають проблеми у житті. Спершу вони прагнуть їх розв'язати, а вже потім наблизитися до Бога. Люди гадають, що, тільки привівши до ладу власне життя, вони зможуть стати достойними стосунків з Небесним Отцем. Та це хибні думки і неправильне мислення.

Ісус прийшов на цю землю саме тому, що самостійно, без Його допомоги ми ніколи не змогли б стати достойними Божої присутності. Нам неодмінно потрібен Ісус. Своєю смертю і пролитою кров'ю Він оплатив ціну нашого гріха — нині наш борг сплачений сповна.

Самотужки, допоки не наблизимося до Бога через Ісуса Христа, ми абсолютно не спроможні очиститися від гріха. Господь прагне, щоб ви стали до Нього ближче вже сьогодні. Не лишайтесь осторонь через те, що повірили диявольській брехні, ніби насамперед мусите звільнитися від гріха. Натомість прийдіть до Бога і дозвольте Йому очистити вас завдяки жертві, яку Ісус приніс за вас.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я приходжу до Тебе через кров Ісуса, яка очищує мене від гріха. Дякую Тобі за Твоє прощення. Я відмовляюся жити з почуттям сорому в серці, адже знаю, що вже зараз мені до снаги наблизитися до Тебе і прийняти Твою любов і прощення.

Ми покликані насолоджуватися Богом

Та для нас один (єдиний) Бог Отець, що з Нього походить усе, ми ж (живемо) для Нього, і один Господь Ісус Христос, що все сталося Ним, і ми Ним (існуємо). — 1 до Коринтян 8:6, АМР

Ми повинні почуватися комфортно й затишно в Божій присутності. Йдеться про те, щоб ми не боялися Господа, та разом з цим не втрачали свого шанобливого ставлення до Нього. По суті, я вірю, що найвище покликання для життя кожної віруючої людини — це насолоджуватися Богом. Ми покликані отримувати насолоду від присутності Отця в нашому житті, бо Він — джерело життя. Годі й мріяти по-справжньому блаженствувати і насолоджуватися життям, якщо не упиваємося спілкуванням із Богом.

Трапляється, ми змінюємо фокус і перестаємо насолоджуватися Божою присутністю, адже надто сильно зайняті служінням Йому, виявленням своїх дарів і талантів або ростом і розвитком свого служіння. Таке сталося й зі мною. Я заснувала власне служіння, і п'ять років потому Богові довелося змусити мене щосили натиснути на гальма, адже я почала так сильно пишатися своєю роботою для Нього, що зовсім перестала насолоджуватися Його присутністю у своєму житті.

Мусимо пильнувати і бути дуже обачними, коли починаємо собою пишатися через усе, що робимо. Бог зовсім не цього прагне. Він — наш Батько, і тому бажає, щоб ми знали Його особисто і насолоджувалися Ним Самим.

Тож дозвольте мені спитати: чи пишаєтеся ви сьогодні своїми добрими ділами і вчинками? І чи по-справжньому ви насолоджуєтеся в Його присутності?

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Батьку, я прагну насолоджуватися Тобою. Насправді так чудово перебувати у Твоїй присутності й підтримувати з Тобою взаємні стосунки! Я відкидаю свою гордість і схиляюся перед Тобою, адже хочу знайти своє покликання і радість лише в Тобі.

Не будьте винні нікому нічого, крім того, щоб любити один одного.

— До Римлян 13:8

*Н*адзвичайно важливо розуміти, що битва за наші фінанси — це насправді духовний бій. Ворог спокушає нас витрачати більше грошей, ніж заробляємо, адже тоді в нього з'являється можливість вдатися до тиску в нашому житті, чим врешті і відволікти власне від життя з Богом.

У нас має бути мета, ми повинні прагнути до справжньої насолоди життям, яке дав нам Ісус, померши на хресті — життям, у якому панує праведність, мир і радість у Святому Дусі. Однак, перебуваючи під постійним тиском і відчуваючи повне розчарування через фінансові борги, ми ніколи не зможемо досягти цього життя.

Жити без боргів можливо — варто просто використовувати правильні біблійні принципи у сфері управління фінансами. Мій чоловік Дейв часто повторює одну просту істину: слід навчитися жити, не виходячи за кордони, або межі, свого прибутку, і тоді Бог благословить нас, розширивши наші кордони, і в нас стане більше, ніж було раніше.

В Євангелії від Луки 19:17 написано, що Богові подобається наша вірність і економність навіть у дрібницях, адже в такому разі Він поставить нас над чимось більшим. Тож закликаю вас обминати пастки і не вести життя, «розкішнішого» за те, що дає вам Бог. Уникайте зайвих боргів. Не виходьте за кордони і побачите, як Бог їх розширить.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну здобути перемогу в духовній битві за свої фінанси, тому відмовляюся влізати в борги. Я не впадатиму у спокусу і не витрачатиму грошей, яких не маю. Натомість я буду вірним із тим, що отримав від Тебе, і житиму, не виходячи за кордони, встановлені у моєму житті.

Бог усе тримає у Своїй руці

А Він є перший від усього, і все Ним стоїть, (бо Він тримає все у Своїй руці).

— До Колосян 1:17, АМР

*Н*ослання до Колосян 1:17 — просто неймовірний уривок зі Святого Письма. У ньому написано, що Ісус ВСЕ тримає в Своїй руці. Мене це вражає і приголомшує! Навіть люди, які не усвідомлюють цього факту, завжди перебувають в Його руці.

Тільки поміркуйте над цим! Наш шлюб не буде успішними, якщо Ісус не триматиме його в Своїй руці. Ми не матимемо нормальних стосунків із людьми, коли Ісус не поблагословить наші особисті зусилля для будування їх. Наші фінанси потерпатимуть від повного безладу, не візьми Ісус над ними контроль. Без Нього у наших думках і емоціях пануватиме розруха й хаос. Поза всяким сумнівом, без Ісуса все наше життя було б просто суцільним жахом. Якщо Він не є нашим найголовнішим пріоритетом, то мусимо негайно і невідкладно зробити переоцінку своїх цінностей.

В Євангелії від Матвія 6:33 сказано, що ми спершу повинні шукати Бога і Його Царства. Дозволивши ж неважливим речам посісти перше місце у нашому житті, ми спричинимо безладдя і самі створимо проблеми й хаос у всьому іншому. Божа воля полягає в тому, щоб усім своїм життям — ставленням до людей, поведінкою у певних ситуаціях, управлінням грошима, вибором розваг — усіма своїми вчинками шукати Його Царства.

Відсьогодні відведіть Богові найпочесніше місце у своєму житті. Він тримає ваше життя у Своїй руці... і створив вас для того, щоб ви йшли за Ним. Тож віддайте Йому першість у всіх сферах вашого життя.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, без Тебе я — ніщо. Ти тримаєш моє життя у Своїй руці... по суті, Ти все тримаєш у Своїй руці. Ти — найголовніше, що є у моєму житті, і тому Ти посідатимеш перше місце у всьому, що я маю і що роблю.

Ви можете перемогати вже сьогодні

Бо думка тілесна, (тобто роздуми і міркування без Святого Духа), то смерть, а думка духовна, (тобто натхнення Святим Духом, то) життя та мир (у серці сьогодні і на віки вічні)... – До Римлян 8:6, АМР

Просто зараз ми з вами беремо участь у війні. Це духовна битва, і ми воюємо проти світоправителів цієї темряви, проти піднебесних духів злоби (Послання до Ефесян 6:12). Для здобуття перемоги у цій боротьбі нам потрібен розум Святого Духа.

На жаль, у світі багато віруючих людей з плотським розумом. Та якщо ми прагнемо своїм життям вплинути на навколишній світ і змінити його, то мусимо покласти край нашому життю за плоттю і почати цілеспрямовано жити за Духом. Кожному з нас постійно доводиться щось коригувати у своєму житті, щоб підкорити свої плотські бажання Святому Духові і не дозволяти своїм думкам чи емоціям керувати нами. Святе Письмо пояснює нам, що дух чинить безупинний опір плоті, а та, зі свого боку, протистоїть духові. Отже, вони постійно перебувають у ворожих стосунках одне з одним.

Це війна! Диявол люто ненавидить нас і працює понаднормово для того, щоб ми піддалися нападам своєї плоті. Зрештою вам самим вирішувати, хто здобуде перемогу у вашому житті. Добра новина полягає в тому, що вам не треба покорятися своїй плоті. Ви спроможні жити за Духом і зробити так, щоб плоть була змушена підкоритися Його Божественній волі. Ви можете здобути перемогу у цій битві вже сьогодні!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну здобути перемогу в духовній битві. Я хочу мати розум Святого Духа, який приносить життя і мир. І сьогодні я роблю вибір на користь Твого Духа, Господи. Допоможи мені підкорити мою плоть Твоїй волі.

Бога неможливо переплюнути в щедрості

Давайте і дадуть вам... Бо якою ви мірою міряєте (мірою, якою ви визнаєте благодійність), такою відміряють вам. – Лука 6:38, АМР

Деякі люди немудро ставлять гроші, або світову систему цінностей, вище за Бога. Але в Біблії, книзі Одкровення 18 розділі, читаємо попередження: якщо понад усе покладатися на гроші, то вони й підведуть. Я усвідомила, що стосовно грошей, варто робити лиш одне — намагатися переплюнути Бога у плані щедрості. (Звісно, на ділі вам це ніколи не вдасться, та, хоча б спробувавши зробити це, ви отримаєте просто вражаючі результати.)

Поза всяким сумнівом, що більше ми віддаємо, то більше підкоряємося Богові у фінансовому плані — то більше Він нас благословить. Почавши чинити добро іншим людям, скоро ми спіймаємо себе на тому, що почуваємося більш щасливими і вдоволеними, ніж були раніше.

Суспільство радить нам вкладати все, що маємо, у світову систему цінностей і постійно працювати, щоб заробити якомога більше грошей. Але спробувавши так жити, ми насправді ніколи не матимемо чогось, що є дійсно важливим, — особливо радості. Також ми не зможемо значною мірою насолодитися грошима, які маємо, коли не використовуватимемо їх так, як хоче того Бог. Можливо, ці принципи не співпадають із тим, що диктує нам світова система цінностей, але не в Божих планах для вас просте заробляння і накопичування грошей. Бог стверджує, що тільки віддаючи, ви врешті-решт матимете набагато більше грошей, ніж спочатку. Я кидаю вам виклик: станьте вже сьогодні більш великодушною людиною. Повірте, вам ніколи не вдасться переплюнути Бога в щедрості.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я знаю, що Твоє ставлення до моїх фінансів відрізняється від ставлення світу до них. Але також я впевнений: коли я віддаю у цілковитій слухняності Тобі, то гарантовано Ти подбаєш про мене. Мої гроші належать Тобі, і я буду використовувати їх так, як Ти вважаєш за потрібне.

...Коли ви побачите ковчега заповіту Господа, Бога вашого, та священників-Левитів, що несуть його, то ви рушите з вашого місця, і підете за ним.

— Ісус Навин 3:3

Уи з'являються у вашому житті час від часу якісь нові можливості? Хоч би якими вони були, завжди залишається важливим — продовжувати «йти за ковчегом». Що я маю на увазі? Розумієте, іноді ми можемо триматися за стару, давнішню ситуацію, що склалася у нашому житті, тільки тому, що ми з нею добре знайомі, і насправді боїмося ступити бодай крок на невідому територію. Також трапляється, що ми, відчувши дещо нове попереду, одразу намагаємося підійти до нього і вхопити, хоча на ділі Божий час для цього ще не настав.

У книзі Ісуса Навина 3:3 Бог наказує Ізраїльському народу слідувати за ковчегом заповіту. У Святому Письмі ковчег уособлює Боже помазання... Божу присутність... і Божу волю. В житті кожного з нас є надзвичайно важливий момент — це навчитися виконувати Божу волю, а не свою власну або волю інших людей. Бог має план для нас із вами, і єдиний спосіб побачити, як він втілюється у життя, — це йти за ковчегом заповіту, чи за волею Божою. В цьому випадку не дослухайтесь до своєї плоти, до інших людей або своїх емоцій!

Пам'ятайте, хоч би якою була Божя воля для вашого життя, Він обов'язково покаже вам, як її виконати.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, як і Ізраїльський народ, я знаю, що повинен «іти за ковчегом». Нові можливості, які з'являються переді мною, не відіграють вирішальну роль у моєму житті... тільки Твоя воля має для мене значення. Я завжди йтиму за Тобою, бо знаю, що Ти допоможеш мені виконати Твій план для мого життя.

На що ви надієтесь?

До твердині (безпеки і процвітання) верніться, о в'язні надії! І сьогодні звіщаю: Подвійно тобі поверну (за твої минулі неприємності)!

— Захарія 9:12, AMP

Дозвольте мені вас запитати: на що ви покладаєте свою надію? Чого ви очікуєте від життя? Чи сподіваєтесь ви чогось доброго або ж постійно боїтеся пережити розчарування?

Надзвичайно багато людей у наші дні страждає без жодної надії. Проте Ісус помер не для того, щоб ми не мали надії, а навпаки — щоб були неї сповнені.

Диявол прагне вкрасти у вас надію і сподівання, а тому щосили брехатиме вам. Він запевнятиме, що у вашому житті немає місця для чогось доброго, тому годі цього й очікувати; а ще на додачу, те, що ви дійсно любите, аж ніяк не триватиме вічно. Якщо ви стикатиметесь з якоюсь складною ситуацією чи несправедливістю, то він намагатиметься переконати вас, що це ніколи не вирішиться. Зі свого боку, ви повинні завжди бути сповнені надії і твердо пам'ятати, що диявол — брехун. Бог має змогу змінити будь-яку ситуацію!

Наш Отець добрий. Він має чудовий план для нашого життя. Якщо ви не втрачатимете надії, особливо в часи неспокою, тривоги і непевності, то Він обіцяє «повернути вам подвійно за ваші минулі неприємності». Тому в жодному разі не зневіряйтеся. Почніть уже зараз сподіватися чогось доброго від Бога у своєму житті!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, моя надія — тільки в Тобі. Сатана — брехун, і я не буду його слухати і втрачати надію. Я очікую, що вже сьогодні Ти зробиш децю добре у моєму житті.

Секрет, що допоможе увійти в Обіцяний Край

Бо ми Його твориво, створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог наперед приготував, щоб ми в них перебували. – До Ефесян 2:10

Бог прагне ввести вас у ваш Обіцяний Край — Землю Обіцяну! Ви народилися згори, були оновлені в Ісусі Христі — і все це для того, щоб мати те добре життя, яке Він заздалегідь приготував для вас. Але щоб вам бути спроможними піти за Богом і здобути свій спадок, Йому доведеться спершу підготувати вас — це означає, що у вашому житті мають відбутися деякі зміни.

Будь ласка, не лякайтеся, почувши слово «зміни». Воно лиш означає, що ви перестаете робити певні речі, які робили раніше, замінивши їх на інші, яких до цього моменту не робили — тільки й усього. Прикладом може бути, коли ви перестаете прокручувати у своєму розумі негативні думки і починаєте мислити позитивно... коли ви, залишаючи свою зону комфорту, за вірою ступаєте крок у невідоме... коли ви більше не відкладаєте всього на потім і починаєте використовувати нові можливості, що з'являються у вашому житті.

Недостатньо просто знати щось про Обіцяну Землю. Прийміть тверде рішення увійти у *свій* Обіцяний Край. Бог добрий; Він веде вас до нього. Просто будьте готові неухильно йти за Господом і прийняти позитивні зміни, які Він хоче здійснити у вашому житті. Все це для того, щоб ви могли стати благословенням для багатьох інших людей.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, покажи мені, які зміни я мушу здійснити у своєму житті, щоб увійти у свій Обіцяний Край. Дякую Тобі за те, що готуєш мене, аби я став благословенням для інших людей і виконав покликання, яке Ти маєш для мого життя.

Перемога, яку ми маємо в Ісусі

Але бачимо Ісуса... що за перетерплення смерти Він увінчаний честю й величністю, щоб за благодаттю (незаслуженим благоволінням до нас грішників) Божою смертю скуштувати за всіх (за кожну окрему людину).

— До Євреїв 2:9, АМР

У Біблії написано, що Ісус скуштував смерть замість нас. Тому ми з вами вже не повинні терпіти вічну смерть, адже Він сповна заплатив за наші гріхи й подарував нам вічне життя. Як на мене, це достатньо вагома причина для радості!

Завдяки чудесному воскресінню Христа і Його повній перемозі над смертю кожен наступний ранок для нас — це нова можливість жити в перемозі, яку ми маємо в Ісусі Христі. Я вірю, що повсякденне ранкове пробудження кожного християнина повинно змушувати пекло тремтіти від страху. Налякані демони мають здригатися від жаху при самій згадці про те, що ми прокинулися! Та це станеться тільки тоді, коли ми усвідомимо, ким є у Христі, і зрозуміємо, яку владу маємо в Ньому. Ми — воїни в Божій армії. У Христі ми маємо величезну силу й владу!

Ісус завдав поразки гріху й смерті. Тож нам треба постійно жити в тій силі й перемозі, які Він нам дає. Саме тоді ми стаємо вкрай небезпечними для ворогів Бога!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, дякую Тобі за перемогу, яку маю в Тобі. Будь ласка, допоможи мені щодня ще більше усвідомлювати, яку високу ціну Ти заплатив, щоб я міг жити в тій силі й перемозі, які Ти мені даєш.

Приходьте до Бога будь-коли

В (Ньому ми) маємо відвагу, (сміливість і впевненість, щоб без жодного страху повсякчас отримувати необмежений) доступ у надії через віру в Нього.

— До Ефесян 3:12, АМР

Бог дав нам дозвіл безстрашно, впевнено й сміливо наближатися до Його престолу благодаті. По суті, у Біблії, Посланні до Ефесян 3:12, читаємо, що Господь заохочує нас наближатися до Нього повсякчас.

Завдяки нашим близьким стосункам зі Христом Святий Дух завжди з нами поруч — Він мешкає в нашому дусі. Та в цьому уривку зі Святого Письма ми названі Божою праведністю в Христі, а тому можемо не сумніватися, що Бог любить і завжди приймає. А значить за виникнення потреби в Його допомозі й прощенні ми вільно їх можемо отримати від Нього. Тож, наближаймося до Бога будь-якого часу з хоч яким проханням і якою завгодно потребою. Необмежений, або «ексклюзивний», доступ до Його великого престолу для нас завжди відкритий — Господь досяжний для нас хоч по 200 разів щоденно. І, на диво, нам навіть не потрібно стукати у двері в очікуванні чийогось запрошення «заходьте».

Тільки уявіть, у вас є друг, який каже: «А знаєш що, двері мого дому завжди відкриті — приходь, коли заманеться. Можеш навіть не стукати, заходь — і тобі завше будуть раді в будь-який час, як вдень, так і вночі. Просто приходь до мене в гості, й все!» Тож поміркуйте: Бог відкрито говорить про це, а значить, вам не потрібно вагатися або сумніватися, щоразу питаючи себе, чи не вичерпано ліміт вашої гостинності. Навіть припустившись помилки або вчинивши погано, ви завжди можете покаятися у своїх гріхах, очиститися за допомогою крові Христа й знову сміливо ввійти в Його присутність.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, мене вражає думка про те, що я можу прийти до Тебе в будь-який час, і Ти завжди мене приймеш. Я дуже ціную цей привілей і хочу щиро Тобі подякувати за те, що заохочуєш мене якомога частіше приходити до Тебе.

Бог знає, що нам не сила бути досконалими

Не тому, що я вже досягнув (ідеалу), або вже вдосконалився, але прагну, чи не досягну, (чи не збагну, чи не вхоплю) я того, чим і Христос Ісус (Месія) досягнув був мене, (щоб зробити мене Своїм). – До Филип'ян 3:12, АМР

*М*ак багато людей настільки сильно боїться припуститися помилки, що просто сидить склавши руки. Вони тільки те й роблять, що постійно промовляють: «А що, як я помиляюся? А що, як пропущу Бога?» Знаєте, що одного разу я почула від Бога? Він сказав мені: «Якщо ти пропустиш Мене, Я тебе знайду в будь-якому разі».

Коли ми десь бродимо пустелею, збилися з курсу й навіть не знаємо, де саме перебуваємо, то можемо сміливо просто підняти руки вгору й покликати: «Ісусе, прийди, врятуй мене! Я заблукав. Напевно, я прийняв неправильне рішення».

Бог знає, що ми не спроможні бути досконалими, а тому послав Свого Сина, зробивши Його досконалою жертвою за нас. З цього моменту нам відкритий шлях уперед, до досконалості. У третьому розділі Послання до Филип'ян апостол Павло каже, що постійно просувається до того, що попереду, забуваючи про минуле.

Бог закликає вас почати рухатися вперед уже сьогодні. Годі жити з відчуттям постійного страху припуститися помилки, адже всі оступаються й можуть дати маху, на цьому — крапка. Бог не просить вас ніколи не помилятися. Він закликає вас рухатися вперед, довіряти Йому й бути певними, що Він приведе вас туди, куди маєте прийти. Господь прохає вас якомога частіше закликати до Нього. Не живіть у страху стосовно власної недосконалості. Натомість нехай ваше життя буде сповнене віри у досконалий Божий план для вас.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу, аби страх недосконалості чи помилок постійно паралізував моє життя. Допоможи мені завжди бути зосередженим лиш на Тобі. Я впевнений, що на мій заклик Ти обов'язково допоможеши мені постійно рухатися вперед до досконалості.

Але за Святим, що покликав вас, будьте й самі святі в усім вашім поводженні... – 1 Петра 1:15

А переконана в тому, що нам треба трохи більше пильнувати стосовно того, який спосіб життя ведемо. І річ не в тому, що ми постійно повинні борятися. Будьмо обережними, щоб, проводячи благочестиве життя, не стати при цьому законниками.

Якщо не діяти обдумано, передбачливо і не обирати ретельно, з ким дружити, які телепередачі й кінофільми дивитися, які книжки читати, як витрачати гроші і як проводити час, то зрештою можна просто змарнувати своє життя.

Ми, християни, повинні прагнути святості. Мусимо усвідомити, що Бог освятив нас і відокремив для Себе. По суті, щойно ми приймаємо Христа як свого Спасителя, Святий Дух освячує нас і відділяє для здійснення даного нам Богом певного доручення. Та якщо ми не будемо з готовністю виконувати свого покликання й втілювати в життя мрію, вкладену в наше серце Богом, то почуватимемося геть порожніми, виснаженими й роздратованими.

Я благаю вас сьогодні: почніть прагнути святості. Стикнувшись із випробуваннями та складними ситуаціями, спитайте у Бога, що робити, й оберіть шлях святості, який Він уже приготував для вас.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Ісусе, допоможи мені пильнувати стосовно всього, що може віддалити мене від святого життя. Я прагну, щоб Ти допоміг мені бути обачною людиною і йти дорогою святості, яку Ти приготував для мене.

Ви нічим не здивуєте Бога

Ще поки тебе вформував в утробі матерній, Я пізнав був тебе (як Мій вибраний інструмент), і перед тим, як ти народився, Я відокремив, відділив і посвятив тебе... – Єремія 1:5, АМР

У чи здавалося вам колись, ніби ви розчарували Бога? Раніше я постійно так почувалася, допоки одного дня не почула від Нього: «Знаєш, Джойс, ти Мене нічим не здивуєш. Обираючи тебе, Я знав, що отримую».

Тільки поміркуйте над цим! Від самого початку Богові відомий кінець, і всі дні нашого життя записані в Його Книзі. Бог знав наперед кожне рішення, яке ми приймемо, правильне воно чи ні, добре воно чи погане, й на додачу Він знав це задовго до того, як ми з'явилися на планеті Земля. Богові відоме кожне слово, що злетить із ваших вуст, ще до того, як ви його промовите, — уявіть, Він знає, що ми скажемо за рік.

Іноді нам починає здаватися, що Бог у нас розчарувався. Так, час від часу ми помиляємося, нікого не звільнено від цього. Однак ми не повинні легковажно ставитися до своїх помилок, нехтувати ними — мусимо сприймати їх досить серйозно. Та, незважаючи на наші провини й погрішності, Бог у будь-якому разі вірить у нас і знає, що Йому до снаги змінити нас, якщо ми самі невпинно наближатимемося до Нього. Господь не розчарувався в нас. Коли Він думає про нас, Його серце сповнює надія! Бог вірить у нас набагато більше, ніж ми самі віримо в себе.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, Твоя віра мене так сильно підбадьорює і надихає! У часи, коли мені важко в себе вірити, я знаю, що Ти в мене віриш, і це додає мені наснаги, сили й здатності виправити свої помилки й невпинно йти за Тобою.

Виробіть у собі терпіння

А терпеливість (витривалість і стійкість) нехай має чин досконалий (повноцінний), щоб ви досконалі та бездоганні були, і недостачі ні в чому не мали.

— Яків 1:4, АМР

Мрохаючи Бога «Зміни мене!», ми повинні усвідомлювати, про що прохаємо, адже, хоч би які зміни ми впроваджували у своє життя, перетворення не відбудеться за один день. Натомість Бог даватиме нам можливість, завдяки протистоянню з боку зовнішніх обставин, поступово рости й змінюватися.

У першому розділі Послання Якова, нам показано, наскільки важливо мати терпіння, коли в нашому житті відбувається процес змін, і ми стикаємося з протистоянням. Терпіння — це надзвичайно потрібний нам плід Святого Духа. Він набуває належного гатунку, росте й розвивається за єдиної умови — перебуванні під тиском. У Святому Письмі сказано, що з ним ми стаємо досконалими, повноцінними й нічого не потребуємо. Проте нам ніколи не вдасться його здобути, не пройшовши через певні труднощі й випробування. Прагнучи бути справді переможними християнами, що служать Богові й змінюють світ, ми повинні їх подолати. Диявол за появи першої-ліпшої можливості що є сили спробує розчарувати вас, але Бог сильніший за нашого ворога, й зможе пронести вас через будь-які незгоди, зробивши переможцем.

Тож дозвольте сьогодні Богові діяти через вас навіть у часи труднощів і протистояння. Таким чином ваше терпіння почне рости й розвиватися, даючи вам змогу жити в цілковитій перемозі.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я прагну, щоб Ти змінив мене, й знаю, що для цього доведеться пройти через певні випробування й виклики. Наділи мене Своєю силою, щоб я усе витерпів і був стійким у ці часи, адже тільки так я зможу повністю вдосконалитися й розвинути свій потенціал в Ісусі Христі.

Будьте справжнім поклонником

Але наступає година, і тепер вона є, коли справжні (істинні) поклонники вклоняться будуть Отцеві в душі та в правді (істинності), бо Отець Собі прагне саме таких поклонників. — Іван 4:23, АМР

*М*оклоніння — це щось більше, ніж просто пісні в повільному ритмі, що звучать у церкві недільного ранку. Це певний стан серця й розуму. Ми можемо пристрасно вклонитися Богові, навіть не проспівавши жодної ноти. Наше поклоніння Господові народжується в нашому серці, наповнює наші думки, виявляється в наших словах і вчинках.

Часто люди у світі вважають, що поклоніння — це «релігійний ритуал», хоча насправді це визначення є повною протилежністю того, чим є поклоніння з біблійного погляду. Отже, це особисті стосунки з Богом і пристрасне вираження відданості Йому з боку людей, які люблять Його всім своїм серцем. Ось що таке справжнє поклоніння. За Біблією, Бог ревно шукає людей, які вклонятимуться Йому «в душі та в правді».

Як на мене, дуже цікаво, що Він не шукає абикого для поклоніння Собі. Бог вишукує щирих людей, які живуть за Його правдою. Йому не потрібно, щоб хтось вклонявся Йому через страх, почуття обов'язку, з метою виконання певних релігійних ритуалів тощо. Справжнє поклоніння — це результат близьких і глибоких стосунків із Богом. Вшануйте Господа сьогодні всім своїм серцем і будьте істинним поклонником, який завжди вклоняється Йому в душі та в правді.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я не хочу запропонувати Тобі просто жертву своїх вуст. Я віддаю Тобі все своє життя як істинний поклонник, що має близький, особистий і глибокий зв'язок із Тобою. Ти такий добрий до мене, що я жадаю повіки вклонятися Тобі «в душі та в правді».

Справжнє випробування духовної зрілості

Бо сили не має, (якщо ми) в Христі Ісусі, ані обрізання, ані необрізання, але віра, що чинна, (тобто підкріплюється і знаходить вираження) любов'ю.

— До Галатів 5:6, АМР

*Б*ог понад усе у світі прагне, щоб ми відчували справжню, чисту, пристрасну любов як до Нього, так і до інших людей. Якщо ми і спроможні бодай на одну єдину річ у своєму житті, то нехай це буде любов до Бога й оточуючих.

Багато людей вважає, що велика віра — це найголовніша й найвагоміша ознака духовної зрілості. Та, як на мене, саме здатність крокувати за любов'ю є справжнім випробуванням духовності, бо я впевнена, що любов підкріплює нашу віру.

За Біблією, віра стає чинною завдяки любові. У Посланні до Галатів 5:6, читаємо, що насправді має значення тільки *«віра, що чинна, тобто підкріплюється любов'ю і в ній знаходить вираження»*. Любов — це не лише слова чи якась теорія; це послідовність свідомих дій з нашого боку.

Жити за вірою без любові — це на кшталт мати ліхтарик без батарейок, або елементів живлення. Ми повинні слідувати за тим, щоб наша «батарейка любові» була постійно заряджена, інакше віра не діятиме! Як на мене, найчастіше християни потрапляють у халепу, коли здатність старанно крокувати за любов'ю перестає бути для них життєво важливою частиною їхньої віри й близьких стосунків із Богом. Тож прямуйте за любов'ю у своєму повсякденному житті, й побачите, як ваша віра зміцнюється, підсилюється й зростає. Коли Божя любов наповнює вас, усе інше в житті потроху починає займати свої місця.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я знаю, що без любові моя віра є марною. Допоможи мені, будь ласка, завжди бути сповненим Твоєї любові. Веди мене й скеровуй, щоб я міг прийняти Твою любов і почати виливати її на інших людей.

Розгрівайте себе щодня!

З цієї причини я нагадую тобі, щоб ти розгрівав (ворушив вугілля, роздмухував полум'я і продовжував горіти) Божого дара, який горить у тобі...

— 2 до Тимофія 1:6, АМР

Моза всяким сумнівом, Божа любов — безумовна й вічна. Пам'ятаю, якою враженою, схвилюваною й збудженою я була, коли Він, Господь, уперше вилив на мене Свою любов. Я відчувала, немов зараз вибухну від щастя! Однак за деякий час я звикла до того, що Бог любить мене, й вже не відчувала тієї пристрасті, що раніше.

Чи траплялося щось подібне колись із вами? А, можливо, ви навіть зараз переживаєте схожі відчуття? Коли це так, то вірю, що ви зможете цьому зарадити.

Пишучи Тимофію, Апостол Павло радив, щоб той розігрівав себе кожного дня, роздмухуючи пристрасть у своєму серці й розпалюючи той вогонь, який мав колись. Послання Павла до Тимофія — це Божий лист, що адресований вам особисто, де червоною ниткою проходить: розігрівайте себе щодня! Перестаньте жити «так, як завжди» або «так, як учора». Пам'ятайте: ми мусимо прийняти тверде рішення ставитися до життя з пристрастю, тільки тоді наші почуття почнуть поступово співпадати з нашим рішенням. Тож відсьогодні вирішіть щоденно прокидатися з радістю й ентузіазмом, зважаючи на близькі й глибокі стосунки зі своїм Творцем. Розігрівайте себе й завжди будьте в захваті від Нього!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну завжди бути в захваті від Тебе! Я не хочу втратити своєї пристрасті. Можливість знати Тебе особисто — це щось неймовірне, і я відсьогодні приймаю рішення завжди з пристрастю ставитися до моїх стосунків із Тобою.

Три найважливіші види вашої зброї

Бо ходячи (і живучи) в тілі, не за тілом воюємо ми (і не тілесну зброю використовуємо)... – 2 до Коринтян 10:3, АМР

Сатана за допомогою ретельно продуманої стратегії, хитрощів і обману постійно намагається вести проти вас війну, змушуючи вас сприймати себе як людину, що вже потерпіла поразку. Але Бог дав вам духовну зброю, створену для використання проти диявола. Ось три головних і найважливіших види духовної зброї, застосовуючи які у боротьбі проти ворога, ви одержите перемогу:

1. Боже Слово. Прийміть його через проповідь, вчення, читання й особисте вивчення Біблії. Перебувайте в Слові, допоки воно не стане для вас одкровенням, натхненням Духом Святим.

2. Хвала. Цей вид зброї завдає поразки дияволу швидше й ефективніше, ніж будь-який інший, за єдиної умови — хвала має бути справжньою, щирою, від серця. Це не повинні бути просто пусті слова або виконання релігійних обрядів.

3. Молитва. Молитва — це стосунки з Богом. Ви можете спілкуватися з Ним, прохати Його про допомогу або розповідати Йому про те, що відбувається у вашому серці. Під час молитви також ви можете просто мовчати, перебуваючи в Божій присутності й прислухаючись до Його слів. Для ефективного молитовного життя ми повинні розвинути близькі, особисті, глибокі стосунки з Батьком. Пам'ятайте, що Він любить вас і прагне допомогти.

Навколо нас точиться війна, але Бог б'ється на нашому боці. Він уже дав нам потрібну зброю, тож застосовуйте її, щоб здолати сатану!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я надзвичайно вдячний Тобі за те, що маю потрібну мені духовну зброю, яку Ти дав для захисту від ворога. Я знаю, що з Твоєю допомогою можу отримати перемогу в цій битві вже сьогодні!

Будьте вдячні посеред страждань

Подяку (Богові) складайте за все, (незалежно від обставин), бо така Божя воля про вас у Христі Ісусі, (Який відкрив нам і допомагає виконати Його волю). – 1 до Солунян 5:18, АМР

Слово Боже вчить нас завжди бути вдячними. Це надзвичайно легко робити, коли Бог відповідає на наші молитви, визволяє від випробувань і негараздів. Та не завжди легко зберігати почуття вдячності, коли все йде не так, як ми розраховували. Тож як нам бути вдячними серед труднощів і страждань?

Попри все, нам доведеться прийняти два рішення. Перше — це хвалити Бога, незважаючи на те, що відбувається в нашому житті. Інакше кажучи, серед неприємностей, труднощів і випробувань ми в будь-якому разі можемо радіти через незмінну Божу любов, вірність до нас і все інше, що йде нам на користь і приносить благо. І друге рішення — це поставити собі питання: «Боже, що я можу з цього винести? Чого Ти хочеш мене навчити завдяки цьому? Як я можу бути ще ближче до Тебе й ще більше насолоджуватися Твоєю добротою?» Це досить непрості питання, відповідь на які часом буває неймовірно важко отримати.

Подеколи, тільки опиняючись у скрутному становищі, долаючи життєві труднощі й незгоди, ми спроможні засвоїти важливі життєві уроки. Слава Богу, що ці часи приведуть нас до кращого життя. Навіть серед страждань будьте вдячні Богові й вірте, що Він приведе вас до чогось більшого й кращого за те, що маєте зараз.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я щиро вдячний Тобі за Твою любов і присутність. Пробач мені за те, що я завжди починаю бурчати й скиглити, коли все йде не на моє. Будь ласка, нагадуй мені частіше про те, як багато всього в моєму житті є повчальним і приємним для мене. Я хочу завжди радіти в Тобі.

...А праведна (людина, яка не йде на компроміси), житиме вірою (і вірністю) своєю. — Авакум 2:4, АМР

Віра — це слово, яке ми надзвичайно часто використовуємо у своєму житті. Однак іноді ми схильні надто ускладнювати його. Слово «віра» означає «довіра або цілковита впевненість у чомусь»; тоді як спільнокореневе слово «вірність», що походить від слова «віра», означає «відданість і лояльність».

Віра — це не якась величезна, складна концепція, над розумінням якої треба старанно попрацювати. Справжня віра в Бога — це просто визнання того, що послання про Ісусову смерть і Його воскресіння є абсолютною істиною. Вона приходить до нас, коли промовляємо: «Для мене ця істина не тільки має велике значення і є надзвичайно змістовною — я готовий заперисягти своїм життям їй на вірність».

За Біблією, праведна людина, яка не йде на компроміси, житиме за своєю вірою й вірністю. Святою й безкомпромісною можна назвати людину, що стала праведною завдяки Христовій смерті на хресті. Через віру ми стаємо праведними, і тоді Бог починає ставитися до нас як до Своїх улюблених дітей.

Сьогодні я закликаю вас повернутися до основ, початків віри. Знайте: вірячи в Ісуса Христа, ви стаєте праведними. Живіть за вірою в Бога, Який лагідно, ніжно простягає вам Свою руку й готовий прийняти вас і любити такими, які ви є.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я неймовірно вдячний за те, що можу довіритися Тобі і стати «праведною людиною, що не йде на компроміси». Сьогодні я приймаю тверде рішення жити за вірою в Тебе.

Сповнуйтеся миру й радості

Бог же надії нехай вас наповнить усякою радістю й миром у вірі (через довід вашої віри), щоб ви збагатились (були переповнені) надією, силою Духа Святого! – До Римлян 15:13, АМР

Кілька років тому в моєму житті був дещо складний і важкий період — повна відсутність хоч якої радості і якогось миру. Щоразу, припускаючись помилки, навіть найменшої, я одразу починала себе засуджувати й сердитися, що не спроможна бути «досконалою християнкою». Та якось одного дня я натрапила на Послання до Римлян 15:13: *«Бог же надії нехай вас наповнить усякою радістю й миром у вірі...»* Ось воно! Нарешті я все збагнула! Тоді я чітко усвідомила, що глибоко занурилася в сумніви й невір'я, дозволивши дияволу мучити мене за допомогою негативного мислення, гніву й нетерплячості. Через це я зовсім забула, що віра в Бога й здатність довіряти Його Слову приносять мир і надію в життя, допомагаючи подолати всі недоліки, хиби й слабкості.

Боже Слово дало мені відповідь. Ісус настільки сильно любить мене, що не лише пробачив усі мої колишні гріхи, але й, зазирнувши в майбутнє, простив мені всі хвилини слабкості, коли я ще маю потерпіти поразку. Ви, як, власне, і я, не повинні дозволяти дияволу підсовувати вам недовірливі питання або сумніви. Затямте вже сьогодні, що Бог поставив просто перед вами мир, надію й радість. Тож не зволікайте — зверніться до Божого Слова й дозвольте йому розпалити вашу віру.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, щоразу, коли я починатиму вірити диявольській брехні, нагадай мені істину, яка міститься у Твоєму Слові. Я вірю в Тебе й відсьогодні приймаю Твій мир, Твою надію й радість.

Тому кожен із нас сам за себе дасть відповідь Богові. – До Римлян 14:12

*Н*а превеликий жаль, надто багато людей так і не виконує Божого покликання для свого життя, бо тільки те й робить, що намагається всіх навколо зробити щасливими. У світі повно людей, які вважають, що нібито знають, як вам упорядкувати своє життя. Однак у Біблії чітко сказано, що за своє власне життя ви дасте звіт винятково перед Богом. Саме тому нам потрібно щодня жити за Божою благодаттю й робити все від нас залежне, щоб догодити Йому.

Чи достатньо ви відважна людина, щоб, замість іти за натовпом, прислухатися до свого серця? Чи залишаєтеся ви зосередженими на Христі навіть тоді, коли всі навколо намагаються віддалити й відмовити вас від вашого життєвого покликання?

У світі існує два типи людей: ті, хто чекає, допоки щось відбудеться; ті, хто сміливо йде й здійснює певну роботу, аби це щось відбулося. Давши вам у Христі все потрібне, Бог покликав вас виконувати великі доручення й довершувати певні діла для розповсюдження Його Царства. Тому зосередьтеся на своїй меті й живіть цілеспрямовано. Не йдіть за натовпом! Замість чекати й спостерігати за іншими, розпаліть вогонь у своєму серці, прийміть рішення й почніть рухатися вперед!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я прагну провести своє життя так, щоб догодити Тобі, а не іншим. Я сміливо ступаю крок назустріч своєму покликанню, що Ти маєш для мене. Я не байдикуватиму й не сидітиму склавши руки, натомість я цілеспрямовано житиму для Тебе.

Візьміть на себе відповідальність

Блаженний (щасливий, такий, що має добру вдачу, достойний заздрості) той муж, що його Ти дисциплінуєш та повчаєш, о Господи, і з Закону Свого навчаєш його (підкріплюєш і навчаєш, як він може) зберігати спокій у годину лиха, аж поки (неминуче) не викопана буде яма безбожному...

– Псалом 93:12-13, АМР

*Х*оли життя чи інші люди розчаровують нас, то саме на нас лежить відповідальність завжди лишатися непохитними й не припиняти руху до виконання Божого покликання для нашого життя.

Згадайте, про що йдеться в Псалмі 93:12-13. Хочу звернути вашу увагу, що в ньому не сказано, буцімто Бог нас заспокоїть. Ми можемо прочитати, що Він дасть нам силу й навчить тримати себе в стані спокою. Нам варто діяти в партнерстві з Богом. Його завдання — наділити нас здатністю зберігати спокій, тоді як від нас залежить, наскільки відповідально ми до неї поставимось і зможемо її використати.

Слово «відповідальність» означає «достойно відповідати, або реагувати, на здатність, яку ми маємо». Безвідповідальна людина завжди хоче, аби Господь усе зробив замість неї, тоді як вона в цілковитій бездіяльності лише керується своїми почуттями. Проте не слід дозволяти нашим почуттям командувати парадом. Проголосіть сьогодні: «Я більше не збираюся себе жаліти!» Запевняю, зрештою ваше самопочуття неабияк покращиться, коли ви, замість уникати відповідальності, приймете рішення й почнете самі відповідати за свої вчинки.

Бог обов'язково подбає про вас, але не виконуватиме вашої частини угоди замість вас. Він надає вам цю можливість. І дозволю собі ще раз наголосити: Він не виконуватиме вашої частини угоди замість вас! Тож кидаю вам виклик: устаньте, візьміть на себе відповідальність і почніть співпрацювати з Богом, якщо прагнете благословенного життя, що Він приготував для вас.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, у Твоєму Слові сказано, що Ти дав мені можливість завжди зберігати спокій. Я приймаю цю істину вже сьогодні. Я не дозволю своїм почуттям керувати моїм життям. Натомість я візьму на себе відповідальність і почну на все реагувати так, як Ти цього від мене очікуєш.

Живіть у свободі від ворожнечі

Початок сварки – то прорив води, (що починається з тріщини у греблі), тому перед вибухом сварки покинь ти її! – Приповіді 17:14, АМР

Сварки й ворожнеча — один із головних видів зброї, яку ворог використовує проти християн. Я вірю, що є три речі, які роблять нас відкритими й незахищеними перед духом ворожнечі.

1. Наші вуста. Погані слова, промовлені в скрутний час, можуть стати причиною справжнього вибуху. Що більше ми підкидаємо у вогонь слів, що знаєте, є неправильними, то більше його розпалюємо. Єдиний спосіб загасити вогонь — це поставити подалі від нього паливо, тобто все, що горить.

2. Наша гордість. Хоча погані слова й можуть зробити нас вразливими перед духом ворожнечі, та саме наше горде серце відмовляється заспокоїтися заради збереження миру. Гордість жадає промовити останнє слово в суперечці, але Боже Слово говорить, що вона призведе до розрухи (див. Приповіді 16:18).

3. Наші погляди і переконання. Часто ми розпочинаємо ворожнечу, намагаючись переконати інших прислухатися до нашої думки. Усвідомивши, що за браком знань нам не завжди потрібно її висловлювати, особливо коли в цьому немає потреби, ми почнемо здобувати такі потрібні нам знання.

Ворог повсякчас намагатиметься проникнути в наше життя через сварки й ворожнечу. Прийміть рішення вшановувати Бога й інших людей, чинячи опір протистоянню, шукаючи миру, єдності й порозуміння.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, допоможи мені постійно бути на сторожі й не пускати у своє життя ворожнечу. Я віддаю Тобі свої слова й думки. Я жадаю, щоб у моїх стосунках з іншими людьми не було місця ніякому протистоянню.

Надприродна Божа прихильність

Господь зубожує та збагачує, понижує Він та звеличує. — 1 Самуїла 2:7

Між природною прихильністю і надприродною існує велика відмінність. Природну — потрібно заслужити, тоді як надприродна прихильність — це Божий дар, який отримуємо за благодаттю.

У Першій книзі Самуїла 2:7 читаємо, що «Господь зубожує та збагачує, понижує Він та звеличує». Життя Естер є ідеальним прикладом правдивості цього твердження. Бог підняв її з болота й поставив царицею над усією країною. Він дав їй прихильність усіх, кого вона зустрічала на своєму шляху, у тому числі самого царя. І Естер її використала для порятунку й визволення себе й свого народу з лап смерті від руки Амана, дуже злої людини. Можливо, Естер боялася попрохати царя втрутитися в цю ситуацію, та вона знала, що має Божу прихильність, і тому сміливо ступила крок у невідоме, повністю довірившись Йому.

Як й Естер, ми повинні жити у свободі, дати яку нам може виключно Божа прихильність. Незалежно від обставин, які складаються у вашому житті, вірте, що Бог подарує вам Свою надприродну прихильність і милість. Не зважайте на те, якою безнадійною може здаватися ваша ситуація — у будь-якому разі Богові до снаги врятувати вас від неї. Якщо ваше життя в Його руках, то світло Господнє осяє вас і вбереже від біди.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не покладаюся на природну прихильність із боку людей. Натомість я прагну жити у Твоїй надприродній прихильності й милості. Моє життя — у Твоїх руках, і я впевнений, що Ти сильний вберегти мене від будь-якої біди.

Керуйтеся Божими стандартами, а не світовими

*Блажен муж, що за радою несправедливих не ходить, і не стоїть на до-
розі грішних, і не сидить на сидінні злоріків... – Псалом 1:1*

Для того щоб жити, не опоганюючись через моральний розпад і занепад суспільства, конче потрібно завше приймати певні рішення стосовно того, що говоримо, як вдягаємося, що читаємо і які телесеріали, кінофільми переглядаємо. Також вкрай важливо підтримувати певний рівень незапльоманості щодо своєї поведінки в особистому житті, взаємодії з іншими людьми, побудови власного бізнесу чи роботи в компанії.

Нам, християнам, необхідно заохочувати одне одного керуватися Божими стандартами, замість світовими. Є відома цитата на цю тему: «Пильнуйте за своїми думками, бо вони перетворюються на слова. Пильнуйте за своїми словами, бо вони обертаються на дії. Пильнуйте за своїми діями, бо вони переростають у звички. Пильнуйте за своїми звичками, бо вони є складовими вашого характеру. Пильнуйте за своїм характером, бо від нього залежить ваша доля».

Один із найбільших Божих дарунків для людства — це свобода вибору й здатність до самостійних рішень. За бажання насолоджуватися благословеннями, які Він має для нас, мусимо прийняти певні рішення щодо нашого стилю життя. Вони повинні відповідати Його Слову й цінностям, висвітленим у Ньому, й зовсім не збігатися з тим, що має значення в цьому поступово загниваючому світі. Тож благаю вас служити Богові всім своїм серцем і віддавати Йому першість у всьому, що робите.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу керуватися в житті стандартами, що встановлені цим світом. Перше місце у своєму житті я віддаю Тобі, адже знаю, що Твої шляхи кращі за всі інші, які існують у цьому світі.

Не жалкуйте за минулим — приймайте нові, більш правильні рішення

Тому то, коли хто в Христі (Ісусі, Месії), той створіння (зовсім) нове, (і його) стародавній (моральний і духовний стан) минув, і (тепер все у його житті) стало нове! — 2 до Коринтян 5:17, АМР

Неправильні рішення в нашому житті призводять лише до розчарувань, зневіри й жалю. А відчуваючи жаль, нам потрібно переглянути свій стан і розібратися з ним. Відтак, переживши жалкування, ми повинні навчитися робити правильний вибір у майбутньому.

З власного досвіду я знаю, що неправильний вибір, неправильні рішення призводять до появи відчуття жалю. Пам'ятаю, як кілька років тому я помітила суттєву відмінність між собою й своїм чоловіком Дейвом. Все своє життя він займався спортом, а тому був здоровим, сильним і перебував у хорошій фізичній формі. Отже, спершу я просто почала жалкувати, що не така ж сильна, як Дейв; однак потім я усвідомила, що можу цьому зарадити. Відтоді я регулярно тренуюся, й позитивні зміни, які, завдяки цьому, відбулися у моєму житті, просто вражають.

В Біблії чітко сказано, що з Богом ви стаєте *новим* створінням. Ви не повинні жити як раніше, та, завдяки силі Святого Духа, ви стаєте спроможними приймати нові, більш правильні рішення. Жалкуючи через якісь свої колишні нерозсудливі рішення, не думайте, що надто пізно щось міняти. Просто зробіть правильний вибір, почніть жити правильно й будьте непохитними у своєму новому рішенні. Роблячи новий правильний вибір, ви зможете щодня насолоджуватися Божими благословеннями.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, я знаю, що Ти зробив мене новим створінням. Я не хочу жити, жалкуючи за минулим. Допоможи мені приймати нові, більш правильні рішення, щоб згодом я міг насолоджуватися майбутнім, яке Ти приготував для мене.

Прислухайтесь до спонукань Святого Духа

А коли ви відхилитесь праворуч, чи підете ліворуч, то вуха твої будуть чути те слово, яке позад тебе казатиме: Це та дорога, простуйте ви нею!

– Ісаїя 30:21

Святий Дух прагне завжди вести нас у житті, але час від часу ми так зосереджуємося на проблемах, які видаються нам надто «великими й складними», що не усвідомлюємо, наскільки часто Він звертається до нас щодня через тихі, ледь чутні спонукання.

Якось дорогою додому я збиралася десь зупинитися й випити філіжанку кави, та раптом у мене виникло відчуття, наче я повинна зателефонувати своїй помічниці й спитати, чи не хоче вона також випити кави. Тож, набравши номер її телефону, я почула у відповідь: «А я саме стояла й міркувала: *«Чи не випити мені просто зараз чашечку кави?»*» Розумієте, Бог хотів дати їй бажання в серце, то вирішив зробити це через мене. На той момент я не почула якогось гучного заклику, не побачила ангела з небес і не отримала чіткого видіння. Я просто відчула у своєму серці, що зараз варто запропонувати їй чашку кави.

Бог так само прагне благословити й людей, які є у вашому житті. Сьогодні я благаю вас: хай серце ваше буде чутливим до Божого голосу. Прислухайтесь до тихих, ледь чутних спонукань Святого Духа. Бог звернеться до вашого серця і поведе вас тією дорогою, якою ви маєте йти.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, сьогодні я хочу заспокоїтися й навчитися слухати Твої тихі, ледве чутні спонукання. Покажи мені, як я можу бути благословенням для інших людей.

Довіряйте Богові в будь-якій ситуації

Коли я піду хоча б навіть (глибокою і темною) долиною смертної темряви, то не буду боятися злого, бо Ти при мені, Твоє жезло (захист) й Твій посох (путівник), вони мене втішать! – Псалом 22:4, АМР

Часто ми помилково вважаємо, що Богові потрібно довіряти виключно в тих ситуаціях, коли чогось потребуємо або прагнемо. Та, головним чином, справжня довіра Богові — це дещо більше, ніж засіб, який може допомогти отримати щось від Нього. Ми повинні неодмінно навчитися цілковито довіряти Богові, навіть у процесі очікування бажаних речей.

У моєму житті був час, коли я інтенсивно й цілеспрямовано довіряла Богові, бо жадала отримати від Нього певних речей. Я казала: «Боже, я хочу цього», або: «Господи, мені потрібно се й те». І тоді Він почав показувати мені, що всі ці речі аж ніяк не найголовніші у моєму житті. Бог волів навчити мене довіряти Йому настільки, щоб бути здатною подолати всі життєві труднощі, зберігши при цьому стабільність і добре ставлення. Я мусила з'ясувати, що Він, можливо, не завжди, коли нам захочеться уникнути складних життєвих обставин, врятує нас. Та, попри все, Він завжди буде поруч із нами й обов'язково проведе через них.

Бог не буде нас постійно оберігати від будь-якої складної ситуації, коли ми вважаємо, що мусить. Але, хай там як, Він довіку перебуватиме поруч із нами. Сьогодні, замість зосереджуватися тільки на кінцевому результаті, усвідомте, що Бог поряд із вами навіть зараз. Він мешкає у вашому серці, тому довіртеся Йому й запам'ятайте, що Він проведе вас через будь-які випробування.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я такий радий, що Ти навіть зараз перебуваєш поряд зі мною. Я довіряю Тобі не тільки, коли прагну щось від Тебе отримати, але й у всіх своїх повсякденних життєвих обставинах.

Віддайте Богові свій попіл

Як далекий від заходу схід, так Він віддалив від нас наші провини!

— Псалом 102:12

Коли ми віддаємо нашому Батькові ті безладдя й хаос, що діються у нашому житті, Він здатен перетворити їх на диво й повернути наші помилки, прогріхи нам на добро, за умови цілковитої довіри Йому.

У книзі Ісаї 61:3 читаємо, що Він дасть нам оздобу замість попелу, та я помітила, що багато людей не хоче відпускати свого попелу, або золи минулого, адже він нагадує про їхні похибки й падіння. Будь ласка, залиште свій попіл і почніть рухатися вперед до чогось нового.

Надто багато людей живе минулим і відчуває, що у них вже ніколи в житті не з'явиться іншої можливості. То може, й ви потребуєте другого шансу в житті? Попросіть про це Бога. Він готовий дати другий, третій, четвертий і п'ятий шанси — хоч би скільки вам було потрібно. Бог милостивий і сповнений довготерпіння. Його любов і добрість ніколи не підведуть вас і триватимуть вічно. За Біблією, Господь віддалив від вас так далеко ваші провини, як далекий схід від заходу, тому годі за них триматися. Ісус прийшов, щоб забрати ваш тягар, але будьте готові відпустити й облишити його. Повірте, що Бог сильніший за ваші помилки — віддайте Йому свій попіл вже сьогодні.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я знаю, що немає ніякого сенсу триматися за своє минуле, коли Ти з такою любов'ю стоїш переді мною, пропонуючи нові можливості. Тому я залишаю свій попіл. Я без жалю віддаю його Тобі й натомість прагну отримати оздобу, яку Ти мені даси.

Почніть нове життя

(Ви повинні) відновлятися духом вашого розуму (і постійно мати свіже, нове ставлення як у розумовому, так і в духовному плані)...

— До Ефесян 4:23, АМР

Біблія сповнена історій про людей, які починали нове життя. Мойсей став лідером цілого народу після того, як впродовж сорока років був пастухом. Павло ненавидів Христа, допоки Бог не оновив його розум і не зробив його одним із найбільших апостолів в історії людства.

Коли ми приймаємо Ісуса як свого Спасителя, це являє собою початок абсолютно іншого для нас життя. Ми стаємо новими створіннями, спроможними навчитися жити по-новому. Та найперший крок до цього нового життя — це повірити в його доступність.

У Посланні до Ефесян 4:23 читаємо про те, що ми повинні безперестанно оновлювати своє мислення й ставлення. Іноді нам буває дуже легко читати про великих біблійних героїв і вважати себе зовсім на них не схожими. Однак щойно почавши так міркувати, знайте — вам слід негайно оновити свій розум.

Прийміть рішення, замість розмірковувати, керуючись власними почуттями, — мислити згідно зі Словом Божим. Прийміть Його любов і почніть нове життя. Воно стане набагато приємнішим, якщо ви житимете зі ставленням: *«Бог повністю змінює мене, як всередині, так і зовні. Він дає мені новий старт у житті, і попереду на мене чекають великі звершення».*

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я прагну оновити свій розум за допомогою Твого Слова. Я знаю, що Ти даєш мені новий старт у житті й нове покликання так само, як Ти дав їх Мойсею і Павлу. Я приймаю Твій план уже сьогодні і вірю, що Ти можеш здійснити його в моєму житті.

Навчіться довіряти Божому плану для вашого життя

На Господа здай дорогу свою (і поклади всі турботи), і на Нього надію клади, (довіряй Йому і будь впевнений у Ньому), і Він зробить (усе необхідне у твоєму житті)... – Псалом 36:5, АМР

Безперечно, ви можете суттєво полегшити своє життя, навчившись покладатися на Бога й довіряти Йому. Надто часто ми відмовляємося вірити будь-кому взагалі. Можливо, вас чимало зраджували в минулому, або ви є просто надзвичайно незалежною людиною. У будь-якому випадку вам вкрай важливо навчитися довіряти Богові.

Іноді буває досить легко виснажитися й втратити всі сили, намагаючись самотужки щось здійснити у своєму житті. Це ніколи не спрацює, тоді як Божий план завжди кращий за ваш власний. Людина, яка цілком покладає надію на Бога, знає, що Його шляхи завжди кращі за її власні. Так, неможливо якимось чарівним чином вміти навчитися довіряти. Це ставлення росте й розвивається, коли ми ступаємо кроки за вірою й переживаємо Божу вірність у своєму житті. Якщо прагнете всім своїм життям довіряти Богові, то потрібно буде чинити опір своїм сумнівам, страху, невпевненості або, можливо, навіть власному незалежному духові. Але давши цьому раду, вам не доведеться прикладати таких шалених зусиль, щоб усе у вашому житті служило вам на добро.

Довіра Богові приносить надприродний спокій у нашу душу і дає прекрасну можливість жити просто й вільно — проводити життя, якого Він так прагне для нас. Тож довіряйте Йому навіть тоді, коли це видається безглуздом — так ви зможете мати Його свободу й спокій у своєму житті.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, Твої шляхи набагато кращі за мої власні, і я знаю, що надія тільки на мої сили мене нікуди не приведе. Я приймаю рішення покласти надію на Тебе. Я довірятиму Тобі навіть тоді, коли це видаватиметься безглуздом, бо знаю, що Ти здійсниш Свій план у моєму житті.

Дисципліна принесе Божий мир у ваше життя

Усяка кара в теперішній час не здається потіхою, але смутком, та згодом для навчених нею приносить мирний плід праведности! – До Євреїв 12:11

Надто багато речей у цьому світі намагається відібрати в нас наші й так обмежені ресурси: увагу, енергію й час.

Раніше я постійно скаржилася Богові на свій перенасичений і постійно забитий графік. Пам'ятаю, я плакала перед Ним: «Боже, як взагалі когось може бути по силах робити те, що доводиться робити мені?» А потім я збагнула: я сама створила власний розклад, і, звісно, ніхто, окрім мене, не може його змінити! Мені не треба було сидіти і, просто марнуючи свій час, мріяти, аби все було інакше, бо пусті мрії самі по собі нічого не здатні змінити. Бог відкрив мені очі й звелів дисциплінувати себе, що, у свою чергу, мало допомогти мені спростити життя й зробити його радіснішим. Вам теж доведеться вдатися до цього, якщо бажаєте трохи уповільнити темп свого життя й зробити його менш гарячковим. Попросіть Святого Духа про допомогу. Він може направити й підказати, які обов'язки вам варто залишити у своєму житті, а від яких слід відмовитися.

Скоріш за все, спочатку вам буде нелегко, особливо якщо ніколи раніше, в минулому, ви себе не дисциплінували. Та винагорода, обіцяна нам Господом за дисципліну, відданість і здержливість, варта будь-яких зусиль. За Біблією, ці якості приносять мирний плід праведності. Почніть дисциплінувати себе вже сьогодні, й досить скоро ви будете насолоджуватися тихим і мирним життям, приготованим для вас Богом.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я прагну мати мирний плід праведності, дати який мені може тільки дисципліна. Коли я відчуваю спокусу взяти на себе надто багато зобов'язань, допоможи мені трохи вповільнити темп свого життя й довершувати тільки ті діла, до яких мене Ти спонукаєш.

Позбавтеся нереалістичних очікувань

Ніхто не є Добрим (і досконалим за своєю природою), крім Бога Самого.

– Марко 10:18, АМР

*Н*ереалістичні очікування можуть досить швидко вкрасти наші мир і радість. Зазвичай ми мріємо, щоб наш день склався ідеально, щоб нам траплялися тільки прекрасні люди й щоб ми були абсолютно щасливі в нашому досконалому маленькому світі. Але так не буває, і ні для кого це не таємниця. По суті, лише Бог досконалий, тоді як все інше в цьому світі постійно перебуває у вічному процесі вдосконалення.

Диявол чітко знає, що саме може вкрасти в нас мир. Тож він накручує нас, щоб засмутилися, коли наші нереалістичні очікування не справджуються. Роками я дозволяла дияволу красти в мене мир, та нарешті збагнула, що життя недосконале, й у ньому постійно відбувається щось незаплановане й те, чого краще уникати б, якби наша воля. Тому я виробила в себе нове ставлення і навчилася казати: *«Ну, от і добре, це життя!»* Я затимила: якщо не дозволити неприємним подіям мене вразити, то вони не зможуть мене приголомшити.

Кожному з нас час від часу доведеться зазнавати випробувань і труднощів, опинятися в незручних ситуаціях, та ми здатні сприймати їх із правильним ставленням. Пам'ятайте, тільки Бог досконалий, тож навчіться довіряти виключно Йому. Він завжди проведе вас через випробування й несприятливі обставини, дасть силу й допоможе не втрачати миру в серці.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, тільки Ти досконалий. Я надзвичайно радий, що навіть тоді, коли люди й обставини мене підводять, Ти ніколи не вводиш мене в оману. Замість покладатися на речі, які обов'язково мене розчарують, я приймаю рішення жити з миром у серці, що приходить лише тоді, коли я складаю надію на Тебе.

Життя для Бога — єдине, що має значення

...Вони нерозумно самі себе міряють собою, і рівняють з собою себе.

— 2 до Коринтян 10:12

*Б*езперечно, щоб іти за Богом, замість слідувати за натовпом, потрібно бути неабиякою сміливою людиною. Коли ви аж надмір турбуєтесь, як про вас подумают інші люди, це завдає вам тільки болю, приносить розчарування й марноту. Хоча всім нам подобається, коли люди мають про нас добру думку, однак, просто неможливо постійно для всіх бути хорошим.

Зазвичай у Божому Царстві потрібно бути готовими щось втратити, перш ніж здобути бажане чи омріяне. Це означає, що доведеться навчитися не порівнювати себе зі стандартами й очікуваннями інших людей, а почати жити винятково для Бога. Ваші справжні друзі допоможуть вам стати тими, ким Бог вас бачить і хоче зробити. Вони ніколи не засудять вас, що йдете за Божим покликанням для вашого життя. Щирі друзі підбадьорюватимуть вас і постійно заохочуватимуть віддати Богові перше місце у вашому житті. Та, попри все, пам'ятайте: навіть якщо всі відвернуться від вас, Бог обіцяє ніколи вас не залишити й не покинути.

Життя стає надто складним, незрозумілим і сумним, коли ми намагаємося одночасно догодити Богові й людям. Годі вже порівнювати себе з іншими, турбуючись, що про вас подумают або скажуть люди. Радісно живіть для Бога й не бійтеся бути тими, ким Він вас створив.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я приймаю рішення просто зараз жити тільки для Тебе. Якщо я житиму, намагаючись відповідати стандартам й очікуванням інших людей, то це нікуди мене не приведе. Ти — єдиний, хто має для мене значення, і я хочу бути людиною, якою Ти мене створив.

Віддайте Богові турботи й ідіть за своїм серцем

Покладіть на Нього всю вашу журбу, (страх, хвилювання, турботи раз і назавжди), бо Він опікується вами (і щиро дбає про вас)! – 1 Петра 5:7, АМР

«*Прислухайтесь лише до власного серця*», — каже стара приповідка. Вона й нині залишається цінним і актуальним життєвим уроком, який ми всі повинні засвоїти. Звертаючи зі шляху, яким наше серце підказує рухатися, ми можемо суттєво ускладнити власне життя. І зараз не йдеться про наші егоїстичні бажання. Я маю на увазі, що ми повинні гнатися за бажаннями й прагненнями, які Бог вкладає в наше серце. Чого ви хочете від життя? Якою, на вашу думку, є Божя воля для вас? Чи женетесь ви за Його досконалою волею?

Життя деяких людей надто сповнене турбот і хвилювань, що перешкоджають їм у крокуванні за вірою й гонитві за бажаннями й мріями, що Бог поклав їм на серце. Тому вони вирішують, що ці мрії й прагнення для них недосяжні.

За Біблією, ми повинні принести всі свої турботи до Бога, адже Він дбає про нас. Хоч би які тривоги й хвилювання заважали вам йти за своїм серцем, повністю віддайте їх Богові й дозвольте Йому про них подбати. Він щиро прагне, щоб ви слухалися тих внутрішніх поривів і бажань, які Він вклав у ваше серце. Тож дозвольте Богові подбати про всі ваші турботи й клопоти, а самі йдіть за своїм серцем. Ви можете Йому довіритися, адже Він піклується про вас!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, іноді я не йду за бажаннями, які Ти вклав у моє серце. Так відбувається через мої хвилювання й турботи, тому сьогодні я віддаю їх Тобі. Я знаю, що Ти можеш подбати про них і прагнеш бачити мене вільним, щоб я міг прислухатися до бажань свого серця, женучись за ними.

Будьте рішучою людиною!

А найперше, браття мої, не кляніться ні небом, ані землею, і ніякою іншою клятвою! Слово ж ваше хай буде: Так, так та Ні, ні, щоб не впасти вам в осуд.

— Яків 5:12

*Н*ерішучість — це найжалюгідніший стан, в якому може перебувати будь-яка людина. Без сумніву, наші вагання лише ускладнюють життя. Апостол Яків сказав, що нерішуча людина непостійна в усіх своїх шляхах. Якщо бути невпевненими через страх прийняти неправильне рішення, то це нікуди вас не приведе. Як ви вважаєте, чи багато часу ми гасмо, коли зволікаємо з прийняттям якогось рішення?

Ми надто часто, опинившись перед вибором, починаємо перейматися своєю нерішучістю, тоді як натомість потрібно прийняти рішення й триматися його. Можливо, це надто простий приклад, та поміркуйте про наступне. Стоячи вранці перед своєю шафою і дивлячись на весь свій одяг, вам зазвичай потрібно просто вибрати й надягти якусь одну річ. Це не той випадок, коли маємо кружляти навколо неї кілька годин поспіль, намагаючись зробити вибір — інакше ви спізнитесь на роботу!

Тож моя вам порада: вчіться приймати рішення, не сумніваючись у них і не переймаючись надто сильно можливими наслідками. Не будьте нерішучою або невпевненою людиною, бо ваші сумніви у своїх вже прийнятих рішеннях крастимуть у вас радість, і вам вже буде не до снаги насолоджуватися життям. Тож зробіть найсвідоміший, на який тільки спроможні, вибір і довіртеся Богові — Він зробить так, щоб це рішення принесло найкращий результат.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, дякую Тобі за відкриття щодо нерішучості: вона мене нікуди не приведе. Допоможи мені зробити, щоб моє «так» було «так», а «ні» було «ні». Я впевнений, що своїми свідомими й розважливими рішеннями я не накою дурниць, адже просто віддаю кінцевий результат у Твої руки.

Мудрість закликає до вас

На верхів'ях холмів, при дорозі та на перехрестях стоїть он вона – (Божя мудрість)! При брамах, при вході до міста, де входитьсь в двері, там голосно кличе вона... – Приповіді 8:2-3, АМР

Уздовж усього життєвого шляху нам неодноразово доведеться приймати безліч різноманітних рішень. І роблячи вибір, спираючись, в першу чергу, на власні думки, бажання й емоції, ми неодмінно потраплятимемо в халепу.

Бог очікує від нас мудрих рішень. Я твердо вірю, що мудрість — це здатність робити зараз те, про що не пошкодуємо пізніше. У книзі Приповістей мудрість закликає до нас. Ми повинні жити, керуючись Божою мудрістю й усвідомлюючи, що наші сьогоднішні рішення мають прямий вплив на наше майбутнє. Безліч людей не насолоджуються життям, бо змушені розбиратися з безладом і хаосом, що відбувається у їхньому бутті через відсутність мудрості.

Приймаючи егоїстичні рішення, не сподівайтесь, що в будь-якому випадку у вас все буде добре. Мудрість не грає в кості — вона дивиться у майбутнє. Також мудрість не прагне миттєвого задоволення. Натомість вона впевнено йде за Богом до кращого майбутнього.

Ну, а як щодо вас? Чи живете ви сьогодні, керуючись Божою мудрістю? Якщо ні, то маю для вас добру новину: мудрість уже закликає до вас. Бог готовий дати вам Свою мудрість. Просто попросіть Його про це й почніть приймати рішення, що приведуть вас до щасливого майбутнього.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну насолоджуватися життям, замість постійно розв'язувати проблеми, що виникають у моєму житті за браком мудрості. Дякую Тобі за те, що вільно даєш мені Свою мудрість. Я роблю вибір щоденно використовувати її в рішеннях, що принесуть мені користь у майбутньому.

Прозорливість — ключ до чистого сумління

І я (постійно дисципліную себе, вмертвляючи свою плоть з її бажаннями, і) пильно дбаю про те, щоб завжди мати сумління невинне, (чисте й непорочне) щодо Бога й людей. — Діяння 24:16, АМР

Надзвичайно важливо для кожної людини мати чисте сумління, бо ніщо так не заважає насолоджуватися життям, як відчуття провини.

У Діяннях апостол Павло розповідає про те, що невпинно дисциплінує себе й уникає плотських бажань, щоб бути бездоганим і жити у свободі від почуття провини перед Богом. До цього й ми повинні прагнути. Нам до снаги мати чисте сумління, що, у свою чергу, зробить нас вільними й щасливими. Усе це звучить доволі просто, коли ми точно розуміємо, яке рішення є правильним, а яке — ні, а також чітко визначаємо «сіру» зону, або сферу, нашого життя? Та як підтримувати чисте сумління, коли ми не впевнені, чи правильний зробимо вибір? А раптом ми випадково зогрішимо, навіть цього не усвідомлюючи? Я виявила, що саме Божа прозорливість може допомогти нам розв'язати цю проблему.

«Прозорливість» — це духовне розуміння звичайних подій, що є ключем до чистого сумління. Щоб її виробити, чи розвинути, потрібен досвід, та здебільшого вона полягає в здатності звертати увагу на підказки з боку свого серця. Бог завжди підкаже вам, коли не варто робити того, через що ви пізніше відчуватимете провину.

Настійно вам раджу проводити своє життя так, щоб ваше сумління завжди було чистим і незаплямованим. Не робіть того, чого, як відомо, не варто робити, й покладайтесь на Божу прозорливість, стикаючись із ситуацією, в якій не знаєте напевно, що робити. Бог ніколи не поведе вас у неправильному напрямку, якщо приймете рішення завжди йти за Ним.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую Тобі за Твою прозорливість. Допоможи мені більше зважати на Твій тихий, спокійний голос, який звертається до мого серця, адже я прагну жити з чистим і незаплямованим сумлінням перед Тобою.

Робіть усе якнайкраще!

Щоб ви досліджували те, що краще, щоб чисті та цілі були Христового дня... – До Филип'ян 1:10

*Н*аш Бог досконалий. І ми, Його представники на цій землі, теж повинні прагнути бути такими, як Він. Тому для нас вкрай важливо робити якнайкраще усе, до чого ми докладаємо зусилля. Нам слід бути готовими до якомога якіснішого виконання усього запланованого. Апостол Павло переконує нас навчитися *цінувати те, що є досконалим і має справжню цінність* (див. До Филип'ян 1:10). Зробивши досконалість своїм стилем, або способом, життя, ми набудемо Божої радості й зможемо стати хорошим прикладом для людей у світі.

Належить сіяти відмінні вчинки для того, щоб пожати досконалий урожай. Годі й очікувати чудових результатів, не проводячи бездоганного життя. За Біблією, ми повинні старанно виконувати будь-яку роботу, бути постійними й рішучими у своїх вчинках, адже все це допоможе нам вести досконале життя. Я заохочую вас, раджу й наголошую на тому, щоб ви усе робили якнайкраще, незалежно від того, який проект або завдання Бог поставив перед вами. Будьте сумлінними, хоч би за що бралися. Не відкладайте справ на потім, довершуйте розпочате й загалом все робіть найкращим чином. Прийміть рішення бути у всьому постійними, твердими і рішучими. Присвятіть усіх себе досягненню відмінних результатів у будь-якому ділі.

Бог шанує досконале ставлення серця. Зробіть вибір і прийміть тверде рішення робити все якнайкраще, і Він завжди надасть вам силу втілити своє рішення в життя.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я хочу пізнати ідеали життя. Наділи мене силою, сприяй у всіх ділах, допоможи в будь-якій ситуації робити все якнайкраще й бути старанною, постійною й рішучою людиною.

Будьте щедрими й радісними

Нехай кожен дає, як серце йому дозволяє, не в смутку й не з примусу, бо Бог любить того, хто з радістю дає! — 2 до Коринтян 9:7

Ми, християни, повинні бути щедрими людьми й віддавати все, що можемо, кожного разу, коли з'являється така можливість. Тут маються на увазі не тільки гроші — ми можемо надавати допомогу, підбадьорення, віддавати свій час, таланти й давати людям прощення. І в жодному разі нам не слід дозволяти своєму егоїзму заважати, чи перешкоджати, процесу віддавання.

У світі безліч скупих людей, або скнар, які жадібно хапаються за те, що мають, і живуть, охоплені постійною панікою, боячись це втратити. Інші ж люди, не проявляючи скупості у своїх діях, є вбогими й скупими своїм серцем. І віддають вони тільки тому, що почуваються зобов'язаними це робити. Мотивом їхнього серця не є палке й щире бажання.

Та, без сумніву, звісно не так Бог нас вчить віддавати. У Другому посланні до Коринтян 9:7, читаємо: *«Бог любить (тішитися, цінує понад усе й ні за що не покине) того, хто з радістю дає (і робить це бадьоро, від усього серця)!»*(АМР). Розмірковуючи над цим, я розумію, що тієї миті, як ми віддаємо своє життя Богові, усе, що ми маємо, переходить до Нього у власність — воно вже нам не належить. Тому мусимо щедро віддавати й використовувати усі свої ресурси так, як Він цього бажає.

Вділяйте сьогодні охоче й з радістю — це приносить Богові задоволення. Ті, хто щедро віддає, стають щасливими, задоволеними й надзвичайно ефективними людьми.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, просто зараз я приймаю рішення й ставлю собі за мету бути людиною, яка вміє вділяти щедро й з радістю. Покажи мені, як я можу вже сьогодні віддавати охоче й щедро Тобі й людям у моєму житті.

А ви дивитеся в майбутнє з надією?

А віра то підстава, (обіцянка, впевненість у тому, що ми побачимо і зможемо доторкнутися до) сподіваного і доказ небаченого, (тобто здатність сприймати як реальність те, що ми не бачимо нашими звичайними очима).

— До Євреїв 11:1, АМР

Хоча ви розмірковуєте про майбутнє, чи переповнює ваше серце надія? Або ж, навпаки, ви з острахом і хвилюванням розмишляєте про невідоме?

Люди, що пережили Божу вірність у минулому, зазвичай дивляться з надією в майбутнє. Вони твердо впевнені, що будь-яке скрутне становище може перетворитися на дивовижне свідоцтво всього за кілька хвилин. З іншого боку, люди, які втратили надію, дивляться на життя через призму тривоги й боязкості. Цей стан є близьким родичем страху. Він краде в людей спроможність насолоджуватися життям і змушує постійно турбуватися про майбутнє.

Надія є повною протилежністю боязкості, страху й тривоги. Вона — близька родичка віри. Коли ми маємо віру в Бога, це дає нам надію, що, у свою чергу, впливає на наше світосприйняття. Відтак наше ставлення до життя і взагалі до майбутнього міняється на більш позитивне. Надія дає нам можливість віддати всі свої питання, на які не маємо відповідей, у Божі руки, зберігаючи при цьому мир у серці, сподіваючись на найкращий перебіг подій і благодотворні наслідки. Тільки вірячи в любов, ви можете мати непохитну надію щодо себе. Адже Бог здатен подбати про вас і провести через будь-які випробування, життєві ситуації.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я приймаю рішення й роблю вибір довіряти Тобі, адже знаю, що це сповнить моє серце надії та сподівання. Мені не слід боятися, бо Ти здатен подбати про мене, тому моя єдина надія — на Тебе.

Не починайте себе жаліти

Бо Я знаю ті думки, які думаю про вас, говорить Господь, думки спокою, а не на зло, щоб дати вам будучність та надію. — Єремія 29:11

Жаль до самого себе є надзвичайно руйнівним і негативним почуттям. Воно засліплює, заважає побачити благословення й можливості, які є в нашому житті. Жаль краде в нас надію стосовно як сьогоdnішнього, так і завтрашнього дня. Люди, які жаліють себе, часто розмірковують: «Чому я повинен намагатися щось змінити? Я все одно зазнаю невдачі, поразки».

Отже, жаль до самого себе — це, по суті, ідолопоклонство, адже він доводить до крайнощів нашу сконцентрованість і зосередженість на самих собі. Починаючи себе жаліти й співчуваючи собі, ми, власне кажучи, відкидаємо Божу любов і Його здатність змінити все в нашому житті на краще. Тож я палко бажаю вас не гаяти більше жодного дня у своєму житті, жаліючи себе. Коли раптом відчуваєте, що втрачаєте надію й починаєте себе жаліти — зупиніться й скажіть: «Я відмовляюся жаліти себе й співчувати собі. Можливо, зараз я опинився в скрутному становищі, зазнаю труднощів і випробувань, та ні за яких обставин я не перестану сподіватися на краще майбутнє!»

У Бога є чудові, спрямовані на добро, думки й плани стосовно вашого життя, щоб дати вам непохитну надію на краще майбутнє. Якщо ви не втрачатимете сподівання, зосередивши свою віру, увагу на Ісусові, то у вашому житті неодмінно відбудуться дивовижні речі!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я відмовляюся жаліти себе. Навіть за важких обставин я пам'ятатиму, що Ти сильніший за всі мої проблеми й труднощі, а також маєш для мене чудове майбутнє. Я прагну, щоби Твій план здійснився в моєму житті, а тому приймаю рішення у всьому безмежно довіряти Тобі.

Як навчитися приймати складні рішення

Бо ми маємо не такого Первосвященника, що не міг би співчувати слабостям нашим, але випробуваного в усьому, подібно до нас, окрім гріха.

– До Євреїв 4:15

Надзвичайно важливо приймати правильні рішення, особливо за часів болю, розчарування, смутку й розпачу — саме тоді, коли нам нелегко зваяжитися на будь-який крок. Відчуваючи стрес, ми зазвичай намагаємося йти шляхом найменшого опору. Проте саме в такі часи ми особливо мусимо робити правильний вибір, адже він матиме суттєвий і визначальний вплив на наше майбутнє життя. Для того щоб пожати добрі плоди, треба жити правильно, навіть якщо цього не хочеться. І найбільше мене вражає у всьому цьому те, що Ісус добре розуміє, як ми почуваємося. Коли Він як людина жив на землі, то стикався з тим самим розчаруванням і зневір'ям. Йому також хотілося здатися й зійти на легкий шлях, та Він усе здолав і зміг зробити правильний вибір навіть у найскладнішій життєвій ситуації.

Отже, втомлюючись і починаючи вагатися, ми в будь-якому разі можемо бути впевнені, що служимо Богові, який знає, крізь що ми проходимо в житті. Він жадає допомогти й дати Свою благодать, щоб нам уникнути вкрай важкого й складного прийняття рішень самотужки.

І на завершення, відчуваючи надто сильний стрес і вже збираючись відступити, пам'ятайте, що Бог довіку з вами, і добре розуміє, як ви почуваєтеся. Тому знайдіть сили й навчіться приймати складні рішення винятково з Його допомогою.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я надзвичайно радий і вдячний Тобі за те, що розумієш усе, крізь що я проходжу в житті. Ти знаєш, з якими ситуаціями й випробуваннями я стикаюся. Відчуваючи спокусу піти шляхом найменшого опору, я знаю, що можу знайти сили в Тобі й достойно прийняти навіть найскладніші рішення.

Що більша перед вами можливість, то більшим буде протистояння

Бо двері можливості великі й широкі (для ефективного служіння) мені відчинилися (як багатообіцяюча перспектива), та багато противників...

— 1 до Коринтян 16:9, АМР

Кожного разу, коли Бог вкладає нову ідею в наше серце чи дає нам мрію, бачення або новий життєвий виклик, ворог постійно чинить нам опір.

Бог повсякчас закликає нас підніматися на новий рівень. Деякі прориви в нашому житті здаються нам великими й важливими; інші — відносно малими або незначними. У будь-якому разі, піднімаючись на новий щабель у своєму житті й ходінні з Богом, ми стикаємося з новим рівнем протистояння й новим ступенем його потужності з боку нашого ворога, диявола. Проте разом із цим з'являються й нові можливості. А оскільки Бог незмінно перебуває поруч із нами, то нам не слід боятися. Деякі виклики можуть здаватися надто великими чи складними, та для Господа немає чогось неможливого. Його ніщо не дивує, не лякає, й без сумніву з Ним можна здолати будь-який виклик, що постає перед нами на життєвому шляху.

Тож, прийнявши рішення піднятися на новий рівень, на який закликає вас Бог, ніколи не здавайтеся, навіть зустрівшись із неабиякою протидією. Зрозумійте: що більше протистояння ви відчуваєте, то більша можливість перед вами відкривається. Будьте відважні й черпайте свою сміливість і хоробрість у Святому Дусі, адже Він завжди поруч із вами.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, не дозволяй мені вагатися, коли я стикаюся з протистоянням. Я розумію, що велике протистояння — це передвісник великих можливостей. Я довіряю Тобі й знаю, що Ти можеш підняти мене на новий рівень віри й зробити спроможним служити іншим людям, виливаючи на них Твою любов.

Як стати більш прозорливою людиною

І спочине на Нім Дух Господній, дух мудрости й розуму... і Він не на погляд очей своїх буде судити, і не на послух ушей Своїх буде рішати... – Ісаїя 11:2-3

Ісус упродовж усього Свого земного життя керувався прозорливістю. Вона не виникла на основі Його природних відчуттів. Ісусова прозорливість була результатом Його близьких, глибоких стосунків і постійного спілкування з Богом-Отцем. Такий самий дар прозорливості може бути доступним і нам з вами, завдяки нашим стосункам із Господом. То як же він, цей дар, працює? Перш ніж щось зробити, обов'язково прислухайтеся до свого духа й переконайтеся, що в цьому ділі немає нічого поганого. Якщо мир наповнює ваше серце, то можете діяти. Та почуваючись незручно, некомфортно, коли ви розгублені або засмучені, краще нічого не робіть.

Прикладом, іноді я приходжу в торгово-розважальний центр і вже збираюся щось придбати. Майже підійшовши до каси, раптом я починаю відчувати у своєму дусі певний неспокій і дискомфорт, що насправді є спонуканням від Святого Духа, Який намагається мене відмовити від покупки цієї речі.

В подібних ситуаціях мені найбільше подобається наступне: щоразу, коли ми приймаємо рішення прислухатися до спонукань Святого Духа, наш дух стає сильнішим у Господі. На додачу до цього, ще більша кількість Божої сили виливається на наше життя, допомагаючи нам жити й діяти згідно з дарами Духа. Коріться Святому Духові, прислухайтеся до Його спонукань — зрештою у вас виробиться така ж прозорливість, яку мав Ісус.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу приймати рішення, спираючись на власні егоїстичні бажання. Я прагну мати Твою прозорливість. Я роблю вибір, приймаючи рішення, будь що радитися з Тобою. Тож, будь ласка, позбав мене бажань, що приходять не від Тебе, і дай миру у серце, щоб я завжди міг іти Твоєю дорогою.

Довіряйте Богові в часи випробувань

Отче, як волієш, пронеси мимо Мене цю чашу! Та проте не Моя, Твоя нехай станеться воля!.. — Лука 22:42

Єтати зрілим християнином, який завжди йде за Святим Духом, нізашчо не вдасться за один день. Це процес росту й розвитку, який вимагає певного часу. Помалу, крок за кроком, Бог випробовує й перевіряє наші емоції, даючи можливість зростати духовно. Він дозволяє нам стикатися з випробуваннями й труднощами, які бентежать і розбурхують наші емоції. Таким чином, ми самі бачимо, якими ще є емоційно нестабільними й, знов-таки, як сильно потребуємо Його допомоги.

Ісус для нас — це чудовий приклад. У ніч перед Своєю смертю на хресті Він відчував шалений, глибокий емоційний тиск. Ісус не хотів помирати, але пересилив Свої емоції й почав гаряче молитися до Бога: *«Не Моя, а Твоя нехай здійсниться воля»*. Звісно Йому не стало одразу легше, та в кінці Ісус вийшов переможцем із найбільшого й найтяжчого життєвого випробування, що тільки можна уявити.

Ви також можете пройти будь-які життєві труднощі й випробування. Ісус не керувався Своїми почуттями, і ви цього не робіть. Коли життєві обставини гарячать і розбурхують ваші емоції, одразу збагніть всю важливість моменту й поставтеся до нього як до можливості піднятися на новий рівень цілковитої довіри Богові.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я знаю, що можу довірити Тобі, коли стикаюся у своєму житті з випробуваннями. Ісус — мій приклад у всьому, тому я проголошую: «Не моя, а Твоя нехай здійсниться воля». Ти знаєш, що для мене краще, тому Я цілковито довіряю Тобі.

Сміливо приходьте до Божого престолу

Отож, приступаймо з відвагою до престолу благодаті, щоб прийняти милість та для своєчасної допомоги знайти благодать. — До Євреїв 4:16

*Б*ог прагне, щоб ми виробили звичку завзято і якомога швидше бігти до Нього по Його благодать (надприродну внутрішню силу). Він бажає, щоб ми цілковито покладалися виключно на Нього. Але ворог щосили намагається обдурити нас і переконати в тому, що ми не варті перебування у святій Божій присутності. Сатана старається вмовити й схилити нас до згоди, мовляв, через величезну кількість помилок Бог не хоче мати з нами нічого спільного. Та в Божому Слові читаємо зовсім протилежне. Згідно зі Святим Письмом, ми — Його викуплені й прощені діти — можемо сміливо наближатися до Його престолу благодаті.

Сьогодні вам слід усвідомити цю істину й прийняти тверде рішення керуватися в житті винятково нею. Замість казати: «Я не відчуваю, що Бог мене любить», «Я не відчуваю, що Він мені пробачив», або «Я не відчуваю, що маю надію на краще майбутнє», почніть проголошувати: «Бог любить мене, й ніщо не може відділити мене від Його любові. Бог пробачив мені, й навіть зараз я можу наблизитися до Нього з упевненістю в тому, що Він приймає мене».

Кожного разу, почувуючись недостойними, пам'ятайте, про що сказано в Божому Слові, а потім сміливо йдіть на зустріч до свого Небесного Батька. Бог чекає на вас із нетерпінням і відкритими обіймами — Він завжди готовий прийняти вас.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я сміливо приходжу до Тебе, адже у Слові Твоєму сказано, що Ти пробачив мені, й я можу повсякчас наближатися до Тебе. Дякую, Господи, за Твоє прощення й Твою благодать, що завжди за потреби допомагають мені.

Навчіться казати: «Це не моя справа»

Не судіть, (не зневажайте і не критикуйте інших), щоб і вас не судили, (не зневажали і не критикували)... – Матвій 7:1, АМР

Місячі ситуацій, з якими ми щоденно стикаємося, не є ані правильними, ані неправильними. Вони — це результат особистих рішень людей, тільки й усього, адже кожен із нас має право на самостійне без стороннього втручання, або впливу, прийняття рішення.

Диявол постійно посиляє своїх демонів вкладати в людський розум недоброзичливі, осудливі й критичні думки. Пам'ятаю часи, коли для мене було розвагою сидіти в парку або торгово-розважальному центрі й просто спостерігати за людьми, які проходили повз, виробляючи у своєму розумі певне ставлення до кожного з них за визначеними критеріями: їхній одяг, зачіска, їхні супутники і так далі. Та в Біблії сказано, що судити людей таким чином — це неправильно й неприйнятно. Не завжди вдається завадити самим собі мати певну думку щодо чогось, і в цьому немає нічого поганого. Та тільки-но в наш розум закрадається думка, що з тією чи іншою людиною щось не так, бо вона не відповідає, а скоріше, протирічить нашому особистому уявленню про нормальну людину, це одразу переростає в засудження. У таких ситуаціях я негайно себе спиняю: *«Джойс, це — не твоя справа!»*

Не дозволяйте пагубному й небезпечному почуттю осуду накопичуватися у вашому серці. Натомість усвідомте, що кожного Бог створив унікальним, і немає нічого поганого в тому, що інші люди мислять не так, як ми. Тому просто за потреби навчіться казати: *«Це не моя справа»*.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу оцінювати або критикувати інших. Коли я стикаюся з людьми, чиє особисте ставлення до чогось відмінне від мого, будь ласка, допоможи мені дивитися на них Твоїми очима й пам'ятати, що мої думки не є важливішими або правильнішими за думки й погляди інших людей.

Не думайте про себе краще, ніж треба

Коли бо хто (з вас) думає, що він щось (надто важливе для того, щоб простягнути руку допомоги іншому, то він), бувши ніщо, сам себе обманює, (переконуючи себе у власній вагомості і значущості). – До Галатів 6:3, АМР

Неодноразово в Біблії ми зустрічаємося із застереженням щодо того, аби не бути гордими людьми. Навряд чи мені вдасться достатньо серйозно наголосити на тому, якою небезпечною є гордість. Розумієте, відводячи у своєму серці місце для гордості, ми даємо ворогові можливість впливати на нас.

Коли ми думаємо про себе краще, ніж треба, це дає нам привід менше цінувати інших людей, не довіряти Богові й нехтувати істиною про те, що насправді без Бога ми — нуль. Таке ставлення або мислення є досить огидним для Господа. Щодо гордості, то ми повинні жахатися її, як вогню, пам'ятаючи, що наша особливість і цінність полягає в тому, що Бог любить нас і пробачає нам, а не в нашій спроможності самотужки досягати чогось великого й значущого. Надзвичайно важливо розуміти, що успіх в якійсь сфері приходить до нас тільки завдяки Божому дару благодаті, чітко призначеному для нас. Щойно ми починаємо вважати, ніби досягли чогось вагомого своїми власними зусиллями, відразу в нашому серці виникає гордість.

Пам'ятайте, ми належимо Богові. Замість думати про себе краще, ніж потрібно, зосередьмося на Божій величчі і Його любові до нас. Тільки завдяки Його благодаті ми можемо мати успіх, виконуючи Його задум і поклонання для нашого життя.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, усе добре, що я маю, прийшло безперечно від Тебе. Тому я схиляюся перед Тобою й каюся в будь-якій гордості, що могла з'явитися в моєму серці. Я впевнений, що будь-які мої досягнення — все це лише завдяки Твоїй благодаті й добрості до мене.

Бо що тільки людина посіє, те саме й пожне! – До Галатів 6:7

У Святому Письмі чітко й ясно сказано, що ми пожнемо посіяне. У буквальному розумінні йдеться про сільське господарство й момент збору врожаю. Більшість людей знають, що це місце Писання можна застосувати до принципу віддавання й, власне, пожертв. Та чи відомо вам, що ця заповідь також стосується того, як ми ставимося до інших людей?

Наші ставлення й слова — є «насінням», яке ми сіємо щодня. Саме від них залежить, які плоди ми отримаємо, або який врожай зберемо, в нашому житті й стосунках із людьми.

Дияволові подобається займати нас егоїстичними думками, змушувати ставитися до вірних друзів так, ніби вони нічого для нас не значать, сіяти слова розбрату в наших родині і негативні думки стосовно керівників, пасторів і так далі. Він прагне, щоб ми сіяли погані зерна як у всі свої стосунки з людьми, так й у власні життєві обставині. Безліч людей у світі поводяться саме так, а потім не можуть збагнути, чому їх ніхто не любить або не ставиться до них так, як їм того хотілося б. Відповідь на це питання надзвичайно проста — вони пожинають те, що сіяли!

Дозвольте мені спитати у вас: яке сьогодні насіння сієте ви? Прийміть непохитне рішення з Божою допомогою сіяти насіння любові, прощення, добрості й терпіння у всіх своїх стосунках із людьми й у будь-якій ситуації. І тоді ви помітите: ставлячись до інших так, як цього хоче Бог, ви обов'язково пожнете врожай у вигляді життя, сповненого натхнення, підбадьорення, благочестивих стосунків із людьми та інших чудових плодів.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, я прагну сіяти добре насіння й пожинати гарний врожай. Замість поводитися егоїстично щодо інших, я прошу Тебе допомогти мені сіяти добро й любов у всіх моїх стосунках із людьми, які мене оточують.

Рожеві окуляри й збільшувальне скло

Ось тому без виправдання ти, кожний чоловіче, що судиш, бо в чому осуджуєш іншого, сам себе осуджуєш, бо чиниш те саме й ти, що судиш.

— До Римлян 2:1

Якщо ми постійно розмірковуємо й говоримо про те, що не так з іншими людьми, які нас оточують, то, скоріш за все, ми перебуваємо в омані стосовно своєї власної поведінки. Ісус звелів нам не зважати на те, що не так з іншими людьми, оскільки ми самі маємо багато хиб і недоліків (див. Євангеліє від Матвія 7:3-5). У Біблії чітко і ясно сказано, що, скоріш за все, інших ми можемо засуджувати за ті самі речі, які робимо самі!

Одного разу я спитала в Бога, чому, поводячись певним чином, ми вважаємо, що не робимо нічого поганого, тоді як за такі самі вчинки дозволяємо собі засуджувати інших людей. І тоді Господь звернувся до мого серця: «Джойс, ви дивитеся на себе через рожеві окуляри, тоді як на всіх інших — через збільшувальне скло».

На ділі це дійсно так! Ми знаходимо безліч виправдань для своєї власної поведінки, в той час як зазвичай буваємо вкрай немилосердні до подібного поводження з боку інших людей.

Будь ласка, робіть усе навпаки: помічайте в інших людях усе найкраще, тоді як на власне життя дивіться через збільшувальне скло. Дозвольте Богові спочатку розібратися з вами — тоді ви зможете пізнати, що Святе Письмо вчить вас, замість засуджувати інших людей, з усіх сил допомагати їм зростати духовно.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, замість ретельно досліджувати життя інших людей, я прагну дослідити своє власне з Твоєю допомогою. Я знаю, що Ти допоможеш мені розв'язати проблеми, які виникли в моєму житті, й знайти позитивний, здоровий спосіб допомоги іншим людям також зростати духовно.

Ставтеся з недовірою до підозри

Любов усе зносить (і все переживає, з готовністю) вірить у все (найкраще стосовно інших людей), сподівається всього (найкращого у будь-якій ситуації), усе терпить (і не ослабне)! – 1 до Коринтян 13:7, АМР

У Першому посланні до Коринтян 13:7, ми бачимо чітку картину того, що означає насправді любити людей. Чесно кажучи, виконувати настанову з цього уривку Святого Письма було для мене справжнім і великим викликом. В дитинстві мене постійно вчили бути підозріливою, недовірливою й нікому не йняти віри. Та, почавши розмірковувати над характеристиками справжньої любові, я усвідомила, що любов завжди вірить у все найкраще стосовно інших людей. Ці думки допомогли мені виробити зовсім інакше мислення.

Підозра підриває фундамент, або основу, будь-яких благочестивих стосунків. Але тверда віра й довіра Богові, з іншого боку, приносять радість і допомагають стосункам рости, розвиватися. Варто зазначити, що підозра їх нівечить і нерідко повністю знищує. Так, усі ми недосконалі, це правда. І, звісно, іноді злі люди можуть скористатися нашою довірою, та здебільшого здатність бачити в людях їхні кращі якості може переважити будь-який негативний досвід.

Якщо ви — підозрілива людина, то пам'ятайте, що дивовижний Дух Святий мешкає в середні нас, підказуючи, коли наші роздуми починають прямувати неправильним шляхом. Тож попрохаймо Його разом перетворити нашу підозру на думки, сповнені любові.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я розумію, що ніколи нікому не довіряти й завжди підозріло ставитися до людей — це неправильно, бо суттєво шкодить моїм стосункам. Допоможи мені відкрити своє серце перед іншими людьми й бачити в них усе найкраще за будь-яких обставин.

Плотські й духовні християни

Бо ви ще тілесні. Бо коли заздрість та суперечки між вами, то чи ж ви не тілесні, і хіба не по-людському робите? – 1 до Коринтян 3:3

У світі існує два типи християн, тож вам доведеться обирати, до якого з них належати — будете ви духовним християнином або ж плотським?

Плотський християнин, який любить догоджати людям, більше переймається тим, яку йому всі дадуть оцінку, тобто людською думкою, замість пильнувати, чи сам він кориться Богові. Така особа є незрілою, прислухається лише до власних емоцій, чинить і каже те, що їй заманеться. Як правило, її життя сповнене ворожнечі й невдоволення, таку людину легко образити, і їй бракує миру в серці.

Духовний християнин кардинально відрізняється від плотського. Він щосили намагається виконувати бажання Святого Духа. Така людина щоденно підживлює власний дух Словом Божим, дозволяючи Самому Богові ввійти й діяти в кожній сфері її життя. Стосунки з Господом такого християнина є центром його повсякденного життя, а не тільки того часу, коли триває церковне служіння раз на тиждень.

Тож наприкінці хочу наголосити, що, не прийнявши рішення йти за Христом, обов'язково зробіть це вже сьогодні. Дозвольте Господові брати участь у всіх ваших ділах. Крокуйте за любов'ю й будьте морально чистою, покірною й мирною людиною. Знаходьте спільну мову з іншими людьми, проявляйте плоди Духа й пожинайте врожай Божої прихильності у своєму житті.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу бути плотським християнином, який завжди керується лише своїми бажаннями й емоціями. Натомість я прагну йти за Святим Духом і проводити життя, що догоджає Тобі. Сьогодні я приймаю рішення, замість бути плотським, стати духовним християнином.

Розумійте людську природу

Але Сам Ісус їм не звірявся, бо Сам знав усіх, і потреби не мав, щоб хто свідчив Йому про людину (і про все, що стосується людей), бо знав Сам, що в людині було, (і вмів читати людські серця) — Іван 2:24-25, АМР

Одного разу після того, як я стала учасницею однієї неприємної ситуації в церкві, Бог показав мені уривок з Євангелія від Івана 2:24-25. У ньому згадується про стосунки Ісуса з Його учнями. В цьому уривку чітко і ясно сказано, що Ісус не довірявся їм. Хоча Він, щодо стосунків, і віддавав їм Себе стовідсотково, практично живучи з ними, та все ж усвідомлював, що вони недосконалі. Ісус розумів людську природу й тому не довірявся їм цілковито й повністю.

Цей факт і мені допоміг збагнути, що я почала довіряти людям у церкві так, як повинна була довіряти тільки Богові, а тому сама несподівано наразилася на неприємність, викликавши небажані для себе наслідки й розчарування.

У будь-яких стосунках із людьми є певна межа. Якщо не керуватися Божою мудрістю, то, скоріш за все, врешті-решт люди завдадуть нам болю. Іноді буває дуже легко потрапити в пастку, почавши думати, що деякі люди нас ніколи не підведуть. Зрештою, ми в будь-якому разі переживемо розчарування, виявивши, що вони не виправдали наших очікувань, сподівань, адже ніхто з людей не є досконалим.

На щастя, Бог незрівняний і досконалий — Він ніколи нас не розчарує. Господь повіки любить нас і добре до нас ставиться. Не довіряйте людям так, як можна довіряти тільки Богові. Краще повністю віддайте себе Йому. Бог — єдина надійна Особа в цілому світі, Яка ніколи не підведе й не розчарує.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, жодна людина не є досконалою — тільки Ти. Я прагну повсякчас довіряти Тобі й вірю, що Ти ніколи мене не розчаруєш. Сьогодні я знаходжу втіху у Твоїй досконалості й надійності.

Думки й слова пов'язані між собою

Серце мудрого чинить розумними уста його, і на уста його прибавляє навчання. Приємні слова щільниковий то мед, солодкий душі й лік на кості.

— Приповісті 16:23-24

У книзі Приповістей 16:23-24 йдеться про те, що наші думки й слова тісно й нерозривно пов'язані між собою. Вони, як кістки й мозок, так щільно прилягають одне до одного, що розділити їх майже немислимо (див. До Євреїв 4:12). Через це надзвичайно важливо мати приємні думки, щоб і слова наші також були приємними.

Наші думки — це беззвучні слова, які чуємо тільки ми й Господь, але вони впливають на нашу внутрішню людину, наше здоров'я, радість і наше ставлення до життя. Наші думки й міркування, часто злітаючи з наших вуст, іноді змушують нас виглядати безглуздо, червоніти. Однак життя за Божими стандартами думки й слова можуть зробити більш приємним і втішним. Не розраховуйте на те, що ваші думки можуть рухатися у якому прийдеться напрямку, а ви в будь-якому разі, «обдуривши усіх інших», зможете промовляти благочестиві слова. Поза усяким сумнівом, або ваші думки й слова будуть приємними, або як ті, так і інші будуть негативними й грішними. Тут неможливо знайти компроміс.

Тож почніть виробляти в собі розум Христа, і ваше життя підніметься на зовсім інший рівень. Дозвольте Йому поступово змінити ваше мислення, і тоді вам не доведеться добре міркувати перед тим, як щось сказати. Приємні слова будуть природним чином злітати з ваших вуст!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я розумію, що мої думки й слова тісно пов'язані між собою. Я не хочу намагатися «усіх обдурити», коли моє зовнішнє не співпадає з тим, що всередині. Будь ласка, зміни моє мислення так, щоб я міг промовляти тільки приємні, утішливі й благочестиві слова.

Вирішіть суперечку

Бо тіло бажає противного духові, а дух противного тілу, і супротивні вони один одному, щоб ви чинили не те, чого хочете. — До Галатів 5:17

*В*иконання Божої волі для нашого життя вимагає від нас бути рішучими людьми. Ось одне з визначень слова «рішучість» — це «здатність урегулювати суперечку за допомогою авторитетного рішення». Особисто мені це визначення дуже подобається, бо інколи я спершу приймаю «рішення», й згодом воно надає мені «рішучості» в певних сферах мого життя. Прикладом, коли я стомлена, й у мене виникає бажання почати себе жаліти, я відразу спиняю себе: *«О, ні, ти цього не робитимеш! Припини скиглити й зміни своє поводження! Бог любить мене, і я все можу в Христі, Який підкріплює мене й дає силу!»*

У Посланні до Галатів 5:17 читаємо, що плоть і дух ніяк не можуть дійти згоди. Тож пам'ятайте, що визначення слова «рішучість» частково містить у собі «здатність урегулювати суперечку». Це надзвичайно важливо, бо, прагнучи досягти чогось у своєму житті, вам доведеться вирішити безперервну суперечку, яка точиться між вашими духом і плоттю.

Можливо, вам не завжди хочеться докладати зусиль і бути рішучою людиною, та не відступайте й не здавайтесь, інакше легко можете опинитися за межами Божої волі. За бажання відступитися, прийміть «рішення», зробіть вибір, спираючись на Боже Слово, підбадьорте себе, будьте рішучі, урегулюйте раз і назавжди, або вирішіть, суперечку між своїми духом і плоттю. Самі ж не припиняйте рухатися до здійснення Божого плану для свого життя.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, я прагну врегулювати суперечку між моїми плоттю й духом, та без рішучості годі про це й мріяти. Підкріпи мене й дай сили приймати правильні рішення, чинити правду у Твоїх очах, рухатися вперед, ніколи не відступати й не здаватися.

Ви йдете за Святим Духом або за своїми емоціями?

І ті, хто живе і ходить за тілом (і догоджає бажанням і потягам своєї плотської природи), не можуть догодити Богові (і заслужити Його прихильність). – До Римлян 8:8, АМР

Досить часто ви можете від мене чути, що потрібно йти за Духом, замість слухатися своїх емоцій. Проте я помітила, що багато людей навіть не розуміє, як взагалі діють їхні емоції.

Емоції — це частина душі. Наша душа складається з розуму, волі й емоцій — вона підказує нам, про що ми думаємо, чого хочемо і як почуваємося. З цих трьох складових нашої душі саме почуття, або емоції, найшвидше розбурхуються й починають вирувати. Інакше кажучи, мудрість і прозорливість Святого Духу, що діють у нашому дусі, дуже легко потопають серед крику та галасу наших емоцій і заглушаються ними.

У Біблії чітко сказано, що «життя за плоттю» не догоджає Богові. Це аж ніяк не означає, що Бог нас не любить, проте Він не задоволений нашим плотським поведінням і відмовляється його приймати. Однак щойно ви усвідомите принцип дії негативних емоцій, одразу здобудете силу й станете спроможними їх приборкати. Можливо, у нас сильна душа, та наш дух може бути ще сильнішим, якщо підкріплювати його, проводячи час у Божій присутності. Зануртеся вже сьогодні в Боже Слово й дайте своєму духові підбадьорення, щоб він допоміг вам взяти контроль над вашими емоціями.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу дозволяти своїм емоціям постійно перемагати мій дух. Я проводитиму час із Тобою, читатиму Твоє Слово, а Ти натомість дай мені потрібну силу, щоб іти за Твоїм Духом, а не тільки керуватися своїми почуттями.

Більш ніж переможці

Але в цьому всьому ми (є більш ніж переможцями, бо все) перемаємо Тим, Хто нас полюбив. – До Римлян 8:37, АМР

Бог дає нам мрії стосовно нашого майбутнього, проте іноді вони можуть здаватися нездійсненними. Саме в такі часи в нашому серці поселяється страх. Якщо ви прийняли рішення ніколи не відступатися від своєї мрії, то вам доведеться ризикувати й бути відважними. Також ви маєте розуміти, що сміливість і відвага — це не відсутність страху, а здатність рухатися вперед, навіть відчуваючи страх. Тож коли ви стикаєтеся з ситуаціями, які лякають, викликають безліч негативних емоцій або взагалі доводять до розпачу — моліться, щоб Бог завдяки Своїй благодаті дав вам хоробрість і мужність рухатися вперед, незважаючи на відчуття страху.

Дух страху завжди намагатиметься завадити вашому просуванню вперед. Століттями наш ворог використовував страх, маючи на меті зупинити Божих людей, і тому й зараз він не збирається міняти свою стратегію й тактику. Однак ви спроможні здолати будь-який страх, адже ви — більш ніж переможець у Христі, Який вас полюбив.

Отже, будьте готові зустрітися зі своїм страхом, коли той виступить проти вас. Тримайтеся до кінця, довіряйте Богові й знайте, що Він завжди поруч.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, хоча я й відчуваю страх, та довіряю Твоєму Слову, в якому сказано, що я — більш ніж переможець. Я спроможний досягти здійснення будь-якої мрії, що Ти мені дав, адже Ти мене сильно любиш і вже подарував велику перемогу.

Зніміть вивіску «не турбувати» зі свого життя

Проповідуй Слово, допоминайся вчасно-невчасно (щоб як проповідник Слова виявити і показати людям помилки), докоряй, забороняй, переконуй з терпелівістю та з наукою. – 2 до Тимофія 4:2, АМР

Часто, подорожуючи у справах служіння, я зупиняюся в різних готелях. Так от, перебуваючи у своєму готельному номері, зазвичай я вивішую на двері табличку з написом «не турбувати», щоб мені не заважали. У самій цій табличці на дверях номеру в готелі, немає нічого поганого. Тоді як присутність такої вивіски, так би мовити, на дверях чийогось життя має зовсім протилежне значення.

Чи помічали ви колись, що Бог не завжди діє згідно з нашим життєвим графіком або робить так, як нам було б зручно? Апостол Павло писав Тимофію, що той як Божий слуга й служитель Євангелія, повинен виконувати свої обов'язки незалежно від того, зручно йому це чи ні. Сумніваюся, що Тимофій хоча б приблизно був залежний від відчуття комфорту, як ми у цьому сучасному суспільстві. Та коли йому потрібно було це почути від Павла, то, далєбі, нам і поготів, причому якомога частіше й наполегливіше.

Іноді нам буває досить легко повісити табличку «не турбувати» на своє життя, адже ми боїмося, що Бог через Його покликання для нас зайвий раз потривожить або змусить нас зносити труднощі. Та, поводячись подібним чином, ми пропускаємо безліч чудових можливостей. Мусимо добре пам'ятати: хоч би як звучало Боже прохання, кінцева мета завжди варта будь-яких труднощів чи незручностей, з якими доведеться стикнутися в процесі. А що стосується Бога, то Він завжди дасть нам можливість виконати Його волю, якщо будемо Йому слухняні.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, сьогодні я приймаю рішення зняти вивіску «не турбувати» зі свого життя. Я прагну коритися Тобі й виконувати все, хоч би про що Ти мене попросив, навіть коли доведеться пережити певні незручності.

Покажіть людям, що вони безцінні

Бо мій батько та мати моя мене кинули, та Господь прийме мене (й усиновить, як Своє дитя)! – Псалом 26:10, АМР

Я помітила, що більшість людей, яких ми зустрічаємо або з якими спілкуємося в повсякденному житті, навіть не здогадуються про свою безмежну цінність, а також не усвідомлюють, що вони — діти Божі. Мені здається, диявол дуже старанно й натхненно працює, щоб змусити людей почуватися, ніби вони нікому не потрібні й нічого не варті. Та ми спроможні звести нанівець будь-які наслідки його брехні й звинувачень, коли будемо щосили підбадьорювати, заохочувати й наставляти людей. Один зі способів цього досягти — це зробити людині щирий комплімент, який є одним із найцінніших подарунків у цілому світі. Можливо, в похвалі, або щирому компліменті, ви не вбачаєте нічого особливого, та, на диво, це надає величезної сили людям, які почувуються невпевнено або сумніваються, що мають якусь цінність, значимість.

Я вірю у постановку цілей, і, співпрацюючи з Богом над тим, щоб визначити для себе цілі на майбутнє, виробити певні звички в сфері підбадьорення інших людей, я кинула самій собі виклик і вирішила щоденно робити компліменти щонайменше трьом людям. Раджу вам зробити щось подібне, адже це допоможе вам стати людиною, що агресивно й цілеспрямовано надиhaє та підбадьорює людей, що її оточують.

За Біблією, Бог приймає як Своїх власних дітей тих, хто відчуває себе всіма покинутими. Тож знаходьмо таких і робімо все можливе, щоб їх надихнути, заохотити й підбадьорити. Покажімо їхню цінність, адже Бог справді їх любить.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, покажи мені людей, які ще не знають про велику Божу любов до них як до власних дітей. Приведи мене до них, щоб я міг їх підбадьорити й відкрити їм, що вони дуже значимі й безцінні.

Навчіться пробачати, як робив це Ісус

Ісус же промовив: Отче, відпусти їм, бо не знають, що чинять вони!

— Лука 23:34

Колись я почула історію про підлітка, що, випивши, сів за кермо, й аварія, що сталася на дорозі з його вини, забрала життя дружини й дитини одного чоловіка. Цей чоловік розумів, що Господь прагне, аби він пробачив юнакові, недбалість якого стала причиною цієї трагедії. В результаті після довгого часу, проведеного в молитві, чоловік дозволив Божій любові вилитися через нього на цього юнака.

Беззаперечно, ця людина уміла пробачати так, як робив це Ісус. Чоловік розумів, що цей юнак також не вийшов сухим із води — він отримав чисельні травми й потребував надприродного зцілення, дати йому яке міг виключно Бог.

Коли люди завдають нам болю, то мусимо навчитися також зважати на те, що вони заподіюють самим собі. Ми не повинні думати лиш про свої неприємності, пов'язані з винуватцями, адже тільки скривджені люди завдають кривди й ображають інших. Зазвичай у випадку, коли людина робить комусь боляче, їй і самій, мабуть, боляче, тому вона страждає, завдаючи болю й іншим. Ось чому, висівши на хресті в агонії, Ісус зміг помолитися про своїх вбивць: *«Батьку, пробач їм, бо вони не знають, що роблять»*. Христос для нас — то взірець, неймовірний приклад прощення. Нехай це надихне вас сьогодні. Нам усім треба вчитися пробачати, як робив це Ісус.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, коли люди роблять мені боляче, допоможи мені крізь власний біль, розгледіти їхній біль і розчарування. Навчи мене, будь ласка, любити людей і пробачати їм так, як це робив Ісус.

Природа Божої любові

Бог же, багатий на милосердя, через Свою превелику любов, що нею Він нас полюбив, і нас, що мертві були через прогріхи, оживив разом із Христом, спасені ви благодаттю... – До Ефесян 2:4-5

Часом, коли життя починає нас розчаровувати, найкраще з того, що ми можемо зробити, — це нагадати собі про природу Божої любові.

У Біблії міститься одна прекрасна істина: Христос помер за нас, коли ми ще були грішниками (див. До Римлян 5:8). Ісус не чекав, допоки ми за-служимо Його любові. Він любить нас безумовно. Щиро кажучи, багатьом із нас важко навіть збагнути цей факт, адже ми так сильно звикли до думки про те, що все у цьому житті завжди потрібно заробляти тяжкою працею. Та через Свою величезну, дивовижну й безмежну любов до усіх нас Бог віддав Своє життя. Ось що є справжньою любов'ю. Вона непідробна, революційна, готова віддати себе в жертву за нас просто тому, що не здатна на менше.

Саме безумовна Божа любов притягує нас до Господа. Його дивовижна й безмежна благодать стирає наші гріхи, а неймовірна Ісусова жертва дає нам можливість увійти в Його присутність. Любов Господня ніколи не перестане, ніколи не відступиться, не здасться й ніколи не покине вас. Щоразу, коли смуток оволодіває вами, коли впадаєте в депресію, поверніть собі душевну рівновагу, нагадавши про ту величезну любов, яку Бог має до вас.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, Твоя любов приголомшує мене. Навіть не відчуюючи її, я твердо впевнений, що вона ніколи не перестане. Ти віддав за мене Своє життя, і я знаю без жодних сумнівів, що Ти мене любиш.

Жертва завжди має вам чогось коштувати

Я не принесу дармо (що мені нічого не коштує) цілопалень Господеві, Богові моєму. — 2 Самуїла 24:24, АМР

Я твердо вірю, що в Божому Царстві все, що дається просто й дешево, не варте того, щоб його мати. Бог віддав Свого Однородженого Сина заради єдиної мети — звільнити нас від пут гріха. Хоча нам ніколи й не вдасться відплатити Йому за цю неймовірну жертву, та ми повинні постійно самовіддано жертвувати, віддавати Йому щось зі справді важливого й значущого для нас. Цар Давид сказав, хай там як, але нізащо не віддасть Богові в жертву те, що нічого йому не коштує. Я усвідомила, що віддавання не є справжнім, якщо я не відчуваю на собі його наслідків. Віддаючи комусь одяг або вже непотрібне мені самій домашнє начиння, можливо, з мого боку, це і є добрим вчинком, та я не можу назвати це справжнім віддаванням. Воно починається тоді, коли я віддаю комусь таке, що на ділі сама хотіла б залишити собі.

Чомусь я впевнена, що у вашому житті вас не оминули часи випробувань, коли Бог спонукав вас віддати те, що вам надзвичайно подобалося. Та невже нагадування самим собі про те, що Він віддав за нас Свого єдиного Сина через величезну любов до нас не викликає бажання також віддати щось дороге й цінне?

Ось вам проста істина: ми повинні віддавати, якщо бажаємо бути щасливими; віддавання ніколи не буде справжнім, якщо чогось нам не вартуватиме.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я прагну, щоб віддавання було вагомим і справжнім. Покажи мені, що саме й кому я маю віддати, щоб допомогти або просто благословити. Я бажаю віддавати так само, як Ти віддав за мене Своє життя через Свою величезну любов до мене.

Як любити й не стомлюватися

(Господь) правосуддя вчиняє покривдженим, хліба голодним дає! Господь... сироту та вдовицю підтримує... – Псалом 145:7-9

Часто в Біблії Господь вказує на нашу відповідальність перед пригнобленими й голодними, вдовицями й сиротами, безбатченками й прихідьками. Він нерідко згадує про самотніх, покинутих, забутих, малопомітних і знецінених людей. Господь усім серцем дбає й думає про пригноблених, голодних і спраглих.

Люди можуть бути голодними в багатьох відношеннях. Навіть попри велику кількість фізичної їжі вони можуть відчувати неабияку нестачу цінності й любові. Бог піднімає голову пригнічених горем; Він захищає прихідька й підтримує безбатченка та вдовицю. Як Йому це вдається? Він завжди діє через людей. Тож Богові конче потрібні вірні, покірні, присвячені Його ділу люди, які живуть тільки для того, щоб покривати, або задовольняти, нужди інших.

Якось мати Тереза сказала: «Не думайте, що справжня любов має бути якоюсь надзвичайною. Нам просто треба любити так, щоб не стомлюватися від цього». Отже, я усвідомила, що багато людей, з якими ми щоденно стикаємося, просто намагається протриматися, допоки хтось не прийде до них і не врятує. Цим «кимсь» можемо бути ми з вами. Тож дозвольмо Божій любові до поранених і розбитих серцем діяти через нас, покриваючи нужди тих, хто страждає духовно, емоційно чи фізично. Любімо і не стомлюймося від цього!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, дай мені силу, щоб любити й не стомлюватися від цього. Зміни ставлення мого серця до зраних і нужденних, покажи, будь ласка, як мені задовольнити їхні потреби й нужди.

Божа любов не спирається на почуття

Така надія ніколи не розчарує, не ошукає і не засоромить нас, бо любов Божа вилитася в наші серця Святим Духом, даним нам. — До Римлян 5:5, АМР

Людська любов, на відміну від Божої, не може бути безумовною. Та якщо ми віримо в Ісуса Христа, то Божа любов перебуває в нас. І за бажання ми можемо дозволити цій любові вільно й просто, без якихсь перешкод і додаткових умов виливатися на інших людей. Наша любов має межу, тоді як Божа любов — безмежна. Наша любов закінчується, а Божа любов — вічна.

Іноді я помічаю, що хоча й не спроможна любити певну людину власними силами, та мені вдається любити її Божою любов'ю. Справжня Божа любов не залежить від почуттів — вона спирається на рішення. Вона абсолютно не зважає на те, заслуговує на неї ця людина чи ні. Тож бути спроможними на любов до людей, не спиняючись і не ставлячи перед собою питання, заслуговують вони на неї чи ні, — це і є справжньою свободою.

Людська любов залежить від почуттів. З нею в серці ми спроможні любити тільки тих людей, які добре до нас ставляться або першими нас полюбili. Така любов як приходить легко, так потім і зникає.

Божа любов відмінна від людської й зовсім на неї не схожа. Вона не спирається ні на що, окрім Самого Бога. Коли ми приймаємо Христа як свого Спасителя, Божа любов виливається в наші серця Духом Святим. Тож не зволікайте і почніть уже сьогодні виливати Божу любов на інших людей.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, моя любов може скінчитися, але Твоя любов — ніколи. Я й далі черпатиму силу у Твоїй нескінченній любові й таким чином зможу віддавати її іншим людям, не турбуючись про те, заслуговують вони на неї чи ні.

Нехай ваше світло світить

Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили вашу моральну досконалість і гідність, благородні та добрі діла, та пізнавали й шанували, величали й прославляли Отця вашого, що на небі.

— Матвій 5:16, АМР

Славнозвісний філософ і оратор Едмунд Берк колись сказав: «Єдине, що потрібно для тріумфу зла, — це бездіяльність хороших людей». Це насправді так. Сидіти склавши руки — дуже легко, але вкрай небезпечно. Там, де ніхто не протистоїть злу, воно починає розповсюджуватися.

Ми всі час від часу потрапляємо в пастку й починаємо скаржитися на те, що в цьому світі не так. Але самими скаргами й наріканнями нічого не досягти — вони ще більше нас розчаровують і засмучують. Висловлення незадоволення нічого не змінить, бо не містить у собі ніякої позитивної сили. Уявіть, який безлад панував би у світі, якби Господь залишаючись бездіяльним, тільки скаржився б на все, що пішло не так за часів створення світу. Але наш Батько не ремствує. Він не припиняє бути добрим і відновлювати справедливість у світі. Зло має силу, та добро сильніше за нього.

Ми повинні зупинитися й усвідомити, що Бог прийняв рішення діяти на цій землі через Своїх дітей — тобто через нас із вами. Його світло сяє в нас, і ми не можемо собі дозволити сидіти склавши руки. Мусимо зробити все можливе, щоб наше світло сяяло незважаючи ні на що, а ми жили, невтомно чинячи добро в Його ім'я.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, сидіти склавши руки досить легко, та набагато краще й правильніше щось робити для того, аби Твоє світло сяяло через нас. Допоможи мені протистояти злу і проявляти Твою добрість щоразу, як тільки у мене з'явиться така можливість.

Будьте милостиві до своїх ворогів

Ви чули, що сказано: Люби свого ближнього, і ненавидь свого ворога. А Я вам кажу: Любіть ворогів своїх... — Матвій 5:43-44

Мені дуже подобається кінофільм «Ель Сід» — у ньому розповідається про чоловіка, який об'єднав Іспанію й став великим героєм. Впродовж багатьох століть християни воювали з маврами. Вони ненавиділи й вбивали одне одного. Під час однієї такої битви Ель Сід захопив у полон п'ятьох маврів, але вирішив їх не вбивати, бо усвідомлював, що вбивство ніколи нікому не допомагало. Він твердо вірив, що прояв милосердя до ворогів змінить їхні серця, і тоді обидві групи зможуть зажити в мирі.

Один із маврів, захоплених Ель Сідом, сказав: «Вбити може будь-хто, та тільки справжній цар здатний на прояв милосердя до своїх ворогів». Завдяки доброму вчинку Ель Сіда його закляті вороги вирішили стати його друзями й об'єднатися з ним у союз.

Ісус — справжній Цар. Він милосердний і добросердечний до всіх — навіть до Своїх ненависників. То невже ж ми не повинні наслідувати Його прикладу? Чи можете ви просто зараз згадати когось такого, до кого могли б проявити милосердя? Якщо ви будете благодущні й милостиві, особливо до своїх ворогів, то подібне ставлення може стати одним із найвагоміших і найбільших досягнень у вашому житті.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, це зовсім нелегко, та я прагну бути людиною, що проявляє милосердя до всіх, навіть до своїх ворогів. Я приймаю рішення, завдяки Твоїй благодаті бути милостивою й добросердою людиною.

Підбадьорюйте одне одного

І давайте обговорювати і надавати дбайливу, безперервну турботу й спостереження один одному, навчаючись заохочувати (спонукати і підбадьорювати) до любові, корисних вчинків та благородних справ.

– До Євреїв 10:24, АМР

У мене є три подруги, з якими я іноді ходжу на обід або п'ю каву. Ми часто ведемо бесіди про різні речі, які Бог поклав нам на серце, чи обговорюємо творчі ідеї щодо того, як бути благословенням для інших людей. Я вірю, що такі розмови надзвичайно приємні Богові.

Ідея про те, що ми повинні підбадьорювати, надихати й заохочувати інших до цілеспрямованих добрих вчинків, аж ніяк не нова. У Посланні до Євреїв 10:24 читаємо про те, що нам слід спонукати одне одного до любові й добрих справ. Ми повинні вивчати Боже Слово й постійно розмірковувати про те, як заохотити інших до гідних вчинків, щоб вони любили людей і займалися корисними справами.

Йти за Богом самостійно, власними силами теж дуже добре, та я помітила, що разом із друзями це видається набагато приємнішим. Тож кидаю вам виклик: знайдіть однодумців, які теж прагнуть іти за Богом. Заплануйте зустріч із ними й проведіть колективне обговорення практичних способів, які дозволять Богові діяти через ваше християнське життя. Поміркуйте, як ви можете спільно служити Господові й разом виливати Його любов на людей, що вас оточують.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, приведи до мене правильних друзів, які допоможуть мені ще більше й відданіше йти за Тобою. Я прагну розділити своє християнське життя з іншими людьми, які підбадьорювали б мене й спонукали ще більше виливати Божу любов на тих, хто мене оточує.

Не бійтеся називати Бога «Татом»

Бо (той Дух, Якого ви отримали, не є) духом неволі та страху, але (той Дух, Якого ви отримали, є) Дух синівства, що (всиновив вас, і) через Нього кличемо: Авва, Отче! – До Римлян 8:15, АМР

Страх може суттєво впливати на наше життя, але він є нічим іншим, як тільки перекрученим варіантом віри, який нам намагається підсунути ворог. Диявол запевняє нас: «Повірте мені, у вас нічого не вийде. Ваші молитви безрезультатні і не принесуть вам ніякої користі, адже ви займаєте неправильне положення перед Богом. Ви — невдаха». Страх постійно наголошує на тому, ким ви не є, чого у вас немає, що вам не до сили й ким ви ніколи не станете. Але в Біблії, Посланні до Римлян 8:15, написано, що ви — дитя Бога, яке вільно може називати Його «Авва, Отче».

За часів Ісуса слово «авва» використовувалося маленькими дітьми у зверненні до свого земного батька. Воно було аналогом нашого сучасного слова «тато», що є не таким формальним, як слово «батько» або «отець». Воно свідчить про близькість, яка існувала між дитиною і її батьком.

Ісус запевнив, що ми можемо називати Бога «Татом», адже Він урятував нас від будь-якого горя й страху. Господь завжди піклуватиметься про нас, Своїх улюблених дітей, тому без остраху й боязкості можемо сміливо наближатися до Нього з упевненістю, що Він прийме нас. Коли ми біжимо до Бога з усякою своєю проблемою чи будь-яким болем, Він уже чекає на нас і готовий прийняти у Свої обійми, щоб утішити, заспокоїти й розрадити.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Тату, дякую за те, що Ти зробив мене Своїм дитям. Я знаю, що Ти подбаєш про мене, і тому я більше не перебуваю в полоні страху. Я дуже люблю Тебе!

Кого використовує Бог?

Але Бог вибрав немудре світу, щоб засоромити мудрих, і немічне світу Бог вибрав, щоб засоромити сильно... — 1 до Коринтян 1:27

Бог мене обрав, щоби бути Його вісником і вчити людей Його Слову. Вони мене слухають, адже Господь помазав мене, зробивши спроможною проголошувати Його Слово — це і є частиною Божого покликання для мого життя. Господь може помазати будь-яку людину, через кого Він хоче діяти, в тому числі й вас. Кого Бог зазвичай використовує? За Біблією, Він, як правило, обирає людей, що найменше підходять для виконання цієї місії. Господь використовує звичайнісіньких осіб, таких як ми з вами.

Тоді коли я тільки-но почала проповідувати Євангеліє, дехто з моїх друзів відвернувся від мене — вони вважали, що це діло не для мене, адже я жінка. По суті, друзі неодноразово повторювали, що мої плани не здійсняться, і я зазнаю повного фіаско. Та я не зважала, адже Бог мені велів це робити. Я вірила, що, отримавши від Нього доручення, мені стане до снаги його виконати. Те саме стосується й вас. Якщо ви готові дійти до цілі, яку Бог поклав вам на серце, то Він зможе і обов'язково здійснить через вас щось неймовірне!

Господь спроможний і готовий могутнім чином використовувати будь-яку звичайну людину. Просто повірте, що Він може використовувати вас. А відтак, наважтесь ухопитися за ті цілі й бачення, які Він покладе вам на серце. Бог уже вас обрав!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, Ти вже обрав мене, і тому я не ставитиму під сумнів план, який Ти маєш для мене. Дякую Тобі за те, що даєш мені життєву мету.

Вузька та дорога, що веде до життя

Бо тісні ті ворота, і вузька та дорога, що веде до життя, і мало таких, що знаходять її! – Матвій 7:14

Для того щоб іти за Богом, іноді вам доведеться обирати «вузьку дорогу». Це означає, що на своєму життєвому шляху ви безперечно відчуватимете тиск. Ось кілька речей, які, попри натиск труднощів і випробувань, допомагають мені постійно рухатися вперед:

1. Боже Слово встановлює кордони й межі в моєму житті. Допоки я залишаюся в межах дозволеного у Святому Письмі, я маю мудрість і розуміння, що підкажуть мені, як діяти, й сприятимуть у здобутті всього потрібного в Христі для виконання Божого доручення. Бог вірний і ніколи не відступиться від Свого Слова.

2. Я маю бути готова завершити розпочате. Бог використовує вірних людей, які не керуються тільки своїми почуттями й емоціями. Іноді буває легко захопитися ідеєю на початку шляху, коли все навколо здається новим, та до фінішу доходять лише ті, хто не припиняє руху вперед, коли інші втрачають свій запал і завзяття.

3. Моє пізнання Ісуса буде набагато кращим, коли поруч не буде помічників. На вузькій дорозі, коли ви щосили намагаєтеся жити для Бога, замість рухатися шляхами цього світу, часто буває самотньо. Але справжня близькість зо Христом варта всього того, що ви могли б отримати від цього світу.

Я вірю, що ці істини допоможуть вам так само, як допомогли мені. Завжди пам'ятайте: хоча на вас і чекає протистояння, та нагорода за життя на вузькій дорозі варта будь-яких зусиль.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, я прагну йти вузькою дорогою й завжди перебувати в Христі. Допоможи мені не виходити за Твої межі, покажи, як жити, щоб виконати Твоє доручення й завершити мою подорож із Тобою.

Шукайте миру!

Відступися від злого і добре чини, миру шукай і женися за ним!

– Псалом 33:15

Що змушує нас втрачати мир у серці? Це сила-силенна різних речей: страх спізнитися на роботу, затор на дорозі, пролита кава... Ось чому надзвичайно важливо щодня «тренуватися» й учитися жити з миром у серці. Прикладом, вам доведеться приймати рішення, коли краще закрити свого рота, не ображатися, і на додачу, бути готовими визнати, що не мали рації й помилялися.

Не можна просто сидіти й мріяти про мир у серці, про те, щоб диявол дав вам спокій або щоб люди почали робити те, чого ви від них хочете. Згідно з Біблією, ми повинні активно шукати миру, злагоди й гнатися за ними. Вам доведеться зробити вибір і прийняти рішення всім своїм серцем прагнути, або жадати, миру й спокою. І щоб Слово Боже принесло плід у нашому житті, воно повинно бути посіяне у сповнене миру серце. Будь-яка людина має прагнути миру, злагоди й спокою. Усі віруючі несуть відповідальність — зберігати й підтримувати між собою дух миру і єдності. Тільки за цієї умови, Бог зможе поширювати Своє Слово в них і через них.

Можливо, ви чекаєте на свій життєвий прорив, та, хоч би що ви робили, хоч як сильно намагалися б, нічого не виходить? Напевно, причиною цього є відсутність миру в серці. Тому благаю вас: жадайте миру, будь-що його шукайте і женіться за ним щосили!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я більше не можу сидіти й чекати, допоки твій мир з'явиться у моєму серці сам по собі. Я прагну активно шукати його й щосили гнатися за ним. Покажи мені, будь ласка, як здобути Твій мир.

Не будьте зайняті — будьте плідні!

Бо як (неспокійний) сон наступає через велику роботу, так багато слів (перетворюють тебе на) безглузлого. — Екклезіяст 5:2, АМР

А ви часто «виконуєте роботу», яка не приносить жодних плодів? Як вам здається, чи не краде часом ваша зайнятість мир із вашого серця?

Якось я почула одну дивну історію про вартового, що охороняв певний клаптик землі біля Букінгемського палацу в Англії. Впродовж 100 років двадцять чотири години на добу хтось мав стерегти й пильнувати цю ділянку землі. Врешті-решт, хтось із туристів поцікавився в охоронця: «А що ви охороняєте?». Він не знав відповіді, а тому просто відказав, що це місце стережеться вже понад 100 років. Виявляється, що сотню років тому королева посадила на цьому клаптику землі кілька трояндових кушів, і так хотіла, щоб вони вирости, що приставила вартового їх охороняти. Тож тепер через ціле століття він і досі стояв біля цього місця, пильнуючи його.

Чи є у вашому житті речі, які ви робите, хоча й не знаєте навіщо? Бог не закликає нас бути зайнятими. Він просить нас бути плідними. Надто багато безцільних справ не приносить не те що добрих, взагалі ніяких плодів — це тільки виснажує нас. Тож будь ласка, перегляньте перелік того, що робите впродовж дня. Можливо, чогось Бог не прохає вас робити, або є щось таке, про що Він просив настільки давно, що воно втратило свою актуальність. Нехай Дух Святий покаже вам, як, замість бути завжди зайнятими, приносити більше добрих плодів.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, допоможи мені провести інвентаризацію мого життя й викинути з нього будь-яку безцільну діяльність. Я не хочу бути надто зайнятим. Покажи мені, як мати більш плідне життя.

Живіть у тій самій благодаті, що й Ісус

А Ісус зростав мудрістю, і віком та благодаттю, у Бога й людей.

– Лука 2:52

З самого дитинства Ісус користувався надприродною прихильністю й ласкою у Бога та людей. По суті, Він був таким популярним, що ледь знаходив час, аби на самоті помолитися й поспілкуватися зі Своїм небесним Отцем. Навіть невіруючі в Нього, як у свого Спасителя, визнавали, що на Його житті є Божа благодать. Охоронці, яких фарисеї послали, щоб схопити Ісуса, повернулися з порожніми руками, говорячи: «Чоловік ще ніколи так не промовляв, як Оцей Чоловік!» (Іван 7:46). До кінця Його земного життя, навіть тоді, коли Ісус висів на хресті, люди визнавали, що Бог завжди поруч із Ним (див. Євангеліє від Луки 23:47-48).

Таке саме благовоління, така ж благодать і прихильність доступні й нам із вами. Ніколи не слід забувати: незалежно від того, що відбувається з нами, для нас відкрита благодать Божя й прихильність від людей (див. Євангеліє від Луки 2:52). Але, як і здебільшого, ми повинні повністю покластися на Бога, щоб її отримати.

Тож сьогодні прийміть рішення жити за вірою та не сумніватися в тому, що Господь дасть вам таке саме благовоління й таку ж прихильність, які мав Ісус. Незалежно від обставин, які складаються у вашому житті, довіряйте Богові й сподівайтеся отримати від Нього надприродну Його благодать.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я розумію, що та сама благодать, яку мав Ісус, доступна й мені. Тож допоможи мені, будь ласка, жити за вірою і бути впевненим у тому, що навіть сьогодні я матиму благовоління від Тебе та прихильність і ласку від людей.

Випробуй, Боже, мене, і пізнай моє серце, досліди Ти мене, і пізнай мої задуми... – Псалом 138:23

Багато років тому, коли у нас були проблеми з фінансами, мені набридло чекати прориву, і я почала ревно закликати до Господа. Я плакала перед Богом деякий час, а потім з Його допомогою прийняла рішення і проголосила: «Господи, я віддаватиму Тобі десятину й пожертви, допоки не помру, незалежно від того, побачу я колись якісь результати у своєму житті чи ні!» Усім своїм серцем я вірю, що це було випробування, яке мало мені відкрити справжню причину мого віддавання. Господь хотів мені показати, чи являються мої мотиви правильними й благочестивими. Якби я просто «віддавала, аби щось отримати від Бога», то, мабуть, припинила б це робити, опинившись у скруті.

Останнім часом з'являється багато проповідей, з яких чуємо: «Робіть це — і отримаєте ось це». Та невже ми не повинні віддавати від чистого серця, промовляючи при цьому: «Я роблю це виключно тому, що так правильно і приносить славу моєму Богові. Я поклоняюся Йому!»

Будь ласка, дослідіть сьогодні свої мотиви і переконайтеся, що у вашому житті все не крутиться навколо вас. Прийміть щиросерде рішення служити Богові з правильними мотивами.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, вже сьогодні випробуй моє серце та відкрий мої істинні мотиви й сердечні наміри. Якщо вони не є правильними бодай у якійсь сфері мого життя, покажи це мені і допоможи змінитися.

Будьте досконалими, як Даниїл

Тоді цей Даниїл блищав над найвищими урядниками та сатрапами, бо в ньому був високий дух, і цар задумував поставити його над усім царством.

— Даниїл 6:4

Даниїл — це герой із Біблії, про якого сказано, що він мав «високий дух». Усім своїм життям він намагався прославити Бога, хоч би чого це йому вартувало. Даниїл любив Бога й не відступав від свого рішення служити Йому. І як результат, Бог дав йому цареву прихильність, і той поставив його над усіма іншими урядниками в країні. Та рішення Даниїла служити Богові було неодноразово випробуване. І коли урядникам не сподобалося, що цар його підтримує, вони підступно, за допомогою жорстокої маніпуляції змусили того підписати наказ, який забороняв впродовж тридцяти днів звертатися в молитві до будь-якого іншого бога, окрім царя. Того, хто порушить наказ, очікувало покарання — яма з левами.

Даниїл не переймався цією постановою — його більше турбувало, як не відступитися від свого найважливішого рішення перед Богом. Якщо ви читали або чули цю історію, то знаєте, що Бог захистив його і врешті-решт був прославлений.

Я хочу дати вам пораду: майте такий самий високий дух. Прийміть рішення жити для Бога в кожній сфері вашого життя. Зробивши це, ви обов'язково виконаєте своє справжнє покликання і прославите Господа у всьому, що робите, як це відбулося в житті Даниїла.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я приймаю рішення проводити досконале життя перед Тобою, як робив це Даниїл. Допоможи мені мати «високий дух», щоб я міг служити Тобі від усього серця й усім, що роблю.

Долайте виклики один за другим

Чи ж не наказав Я тобі: будь сильний та відважний? Не бійся й не лякайся, бо з тобою Господь, Бог твій, у всьому, де ти будеш ходити.

— Ісус Навин 1:9

А наполегливо раджу вам: долайте виклики, які з'являються у вашому житті, один за другим, по одному, тобто поступово. Спроба заглянути надто далеко в майбутнє викликає в нас саме розчарування. Довіра Богові вимагає, щоб ми сподівалися одного: Він дає нам наш «щоденний хліб», тобто ми отримаємо те, чого потребуємо, саме того часу, коли нам це буде дійсно потрібно, і не раніше.

Іноді життєві виклики можуть здаватися нам неможливими й нездоланими, та, без сумніву, Бог завжди поруч із нами. Ми повинні бути відважними й прийняти силу, яку Він нам дає. Пам'ятайте: Бог подарує вам благодать на кожен день, щоб ви були спроможні зробити те, що повинні зробити *сьогодні*, тому зосередьтеся на житті нинішнім днем і не турбуйтеся занадто про завтрашній день. Цей принцип можна застосувати й до інших сфер вашого життя — він допоможе звільнитися від боргів, привести житло до ладу, вирішити проблеми в шлюбі, навчити своїх дітей дисципліни, стати відповідальним і не спізнюватися на роботу, вчасно здавати проекти тощо. Усе, що життя вимагає від вас зробити, ви маєте здатність зробити.

У Посланні до Филип'ян 4:13 читаємо, що ви до всього готові й усе можете зробити, адже Бог наділяє вас силою. Жоден виклик не буде для вас нездоланим і непереборним, якщо Бог за вас.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, навіть коли виклики, що постають переді мною, здаються мені нездоланими, я знаю, що можу побороти їх потроху, по одному за другим, поступово, адже Ти завжди зі мною поруч. Я приймаю Твою силу вже сьогодні.

Підтримуйте Божий храм у гарному стані

Хіба ви не знаєте, що ваше тіло то храм (або святиня) Духа Святого, що живе Він у вас, (дар Божий), якого від Бога ви маєте, і ви не свої?

— 1 до Коринтян 6:19, АМР

Допоки мені не виповнилося шістдесят чотири роки, я ніколи в житті не займалася спортом і не ставилася серйозно до свого фізичного стану й здоров'я. Я гуляла на свіжому повітрі й робила кілька речей, щоб залишатися в задовільній фізичній формі, та не присвячувала свого часу регулярним тренуванням. Роками я вигадувала купу виправдань і знаходила безліч «причин», через які нібито не могла займатися спортом. Але якось Господь звернувся до мого серця й заохотив мене почати серйозно тренуватися, щоб бути здоровою й сильною впродовж останньої третини свого життя.

Я вже нормально харчувалася, тож коли, скорившись Господові, я почала займатися в тренажерному залі кілька разів на тиждень, у моєму житті почався зовсім новий інакший сезон. Я стала краще виглядати, краще почуватися і, що навіть важливіше за все інше, я шанувала Бога, добре дбаючи про своє фізичне здоров'я й правильно доглядаючи за тілом, яке Він мені дав.

Якщо вам ще є куди рости в цій сфері, то почніть молитися й питати Бога, як вам досягти і як вести більш здоровий спосіб життя. У Святому Письмі сказано, що наше тіло — це храм Божий. А я прагну, щоб Господові подобався Його храм! Тож уже сьогодні прийміть рішення підтримувати свій храм у чудовій, відмінній формі, цим самим прославляючи Творця.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я прагну мати більш здорове життя. Допоможи мені щодня приймати правильні рішення щодо покращення власного здоров'я. Моє тіло — це Твій храм, тому я волію підтримувати його в чудовій формі, віддаючи цим Тобі хвалу й славу!

Бог відчиняє й зачиняє двері

...Оце каже Святий, Правдивий, що має ключа Давидового, що Він відчиняє, і ніхто не зачинить, що Він зачиняє, і ніхто не відчинить. — Одкровення 3:7

Невні періоди нашого життя можуть набувати особливого значення, бути досить важливими для всього життя, коли нам особливо чітко треба чути Божий голос. Не завжди буває легко відрізнити Його голос від голосу наших власних емоцій і думок. Та з власного досвіду я знаю, що Бог може відчинити перед нами двері неймовірних можливостей, які нікому не сила зачинити, але також навпаки, годі й мріяти відчинити власними силами двері, що Він зачинить.

Я змарнувала багато років життя, намагаючись здійснити те, про що мріяла. Та мене спіткали тільки смуток і розчарування. Тож я усвідомила, що, покладаючись винятково на Бога, ми отримаємо від Нього Його прихильність і допомогу з легкістю досягти мети й втілити мрію в життя, коли тільки шукатимемо Його й все робитимемо в Його досконалий час. Господь вестиме нас до мети крок за кроком. Якщо раптом ви ступите крок у невірному напрямку або зіб'єтеся з курсу, то Він сповістить вас про це, перш ніж ви встигнете зайти надто далеко.

Знайте, що Його думки вищі за ваші. Він бачить кінець від початку. Всі Його дороги правильні й прямі. Він знає, що є кращим для вашого життя, й обов'язково допоможе вам цього досягти. Прислухайтесь до Його голосу, й ви ніколи не заблукаєте.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я вірю, що Ти відчиниш правильні двері в моєму житті й зачиниш хибні. Навіть тоді, коли я не знаю, що робити, я віритиму, що можу чути Твій голос і йти за Тобою.

Як щодня помирати для себе

(Повірте мені, я) щодень умираю (для себе. Тому і) свідчу (про це так відкрито), браття, вашою хвалою, що маю її в Христі Ісусі, Господі нашім.

— 1 до Коринтян 15:31, АМР

Ми не стаємо егоїстами — ми ними народжуємося. Та коли ми приймаємо Ісуса як свого Спасителя, Він замешкує в нашому дусі. А, навчившись «помирати для себе» і йти за Його Святим Духом, ми з часом можемо здолати власний егоїзм. Можливо, повністю він ніколи й не зникне з нашого життя, однак Той, Хто в нас, більший за того, хто у світі, і Він підтримує нас щодня, зараджує нам у цій боротьбі (див. До Галатів 5:16).

Поза всяким сумнівом, я ще не здолала повністю свого егоїзму і сумніваюся, що комусь колись якось це вдасться. Навіть апостол Павло, один із найвідоміших християн за всю історію людства, щосили боровся з егоїзмом. Навчитися проводити безкорисливе життя було для нього величезним викликом, власне, як і для кожного з нас. Він свідчив, що кожнісінький день йому доводиться «помирати для себе».

Ми покликані Богом до саможертвовного життя, адже, будучи егоїстами, неможливо сподіватися щось змінити в цьому світі. Ми щодня мусимо помирати для себе. Зазвичай це непросто робити, але Бог обов'язково посприє нам у цьому, давши Свою благодать, якщо довіримося Йому. Саможертвне, безкорисливе життя — це найкращий спосіб мати більше праведності, миру й радості в серці!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, мені ще є куди рости, але я розумію, що можу помирати для себе щодня, й Ти даси мені для цього силу. Покажи мені, будь ласка, як здолати егоїзм, щоб відкрити Тобі шлях ще більше діяти через мене.

І (якщо) будеш давати голодному хліб свій, і знедолену душу наситиш, тоді то засвітить у темряві світло твоє, і твоя темрява ніби як полудень стане...

— Ісаїя 58:10

Бог пристрасно прагне допомогти бідним, нужденним і скаліченим людям. Впродовж багатьох років я наближалася до Господа, і моя любов до Нього безупинно росла. Тому я врешті-решт зробила вибір кожен день проживати так, щоб це впливало на чистість життя і змінювало його на краще. Боже бажання стало моїм бажанням. Допомагати іншим треба не тільки на словах. Це має бути найвищим пріоритетом у житті кожного християнина.

Неабияк потрібна рішучість і невідступність, щоби розтягнути себе й почати допомагати іншим людям, адже саме цього Бог так хоче від нас. Господь запевняє, що, по-справжньому віддаючи себе іншим і починаючи виливати на них Божу любов, ви побачите, як Він неймовірно почне використовувати вас. Тоді *«ваше світло засвітить у темряві, і ваша темрява ніби як полудень стане»* (Ісаїя 58:10).

Якщо ви на деякий час забудете про власну життєву ситуацію і почнете виливати Христову любов на інших людей, то ви, зокрема ваше серце, сповнитися миром і радістю, а тоді ваші проблеми почнуть видаватися мізерними й незначними. Ви відчуєте неймовірне задоволення, оскільки ваші старання зрештою принесуть вагомий плід. Тому поставте собі питання щодо переоцінки власних пріоритетів і того, як зробити Боже бажання своїм. Попросіть Його показати вам, як досягати інших людей і виливати Його світло, любов на тих, хто цього найбільше потребує.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я прагну, щоб Твоє бажання стало моїм. Покажи мені, будь ласка, як переоцінити свої пріоритети й почати допомагати іншим людям так, як Ти цього від мене хочеш.

Забудьте про себе

Я розп'ятий з Христом і живу вже не я, а Христос проживає в мені. А що я живу в тілі тепер, живу вірою в Божого Сина, що мене полюбив, і видав за мене Самого Себе. — До Галатів 2:20

Апостол Павло сказав, що він розп'ятий зо Христом. Інакше кажучи, щоби жити для Бога, йому довелося перестати думати про себе. У Святому Письмі зустрічаємо заохочення до такого самого способу життя. Можливо, це викликає у вас питання: *«А як же я? Хто потурбується про мене?»* Зазвичай саме такі думки й заважають нам жити для Бога так, як Він цього хотів би.

Дуже легко мати на думці винятково те, що стосується наших власних бажань і відчуттів, хоча насправді життя для самого себе сповнене зневіри, розчарувань і порожнечі. Мене глибоко вражає, як готовність зосередитися на Богові й своїй спроможності зробити щось для інших дає нам свободу від страху й постійного прагнення отримати щось надзвичайно потрібне чи омріяне.

Відкрию вам таємницю, що неабияк допоможе здобути радість у житті: замість намагатися зберегти своє життя, віддайте його. Якщо ви забудете про себе, зосередившись на Божій волі і Його бажаннях, то Він обов'язково покаже вам, як на ділі мати вагоме й значуще життя. Тож наполегливо раджу вам починати свій день із рішення присвятитися Богові. Такий вчинок не залишить Бога байдужим, і Він обов'язково допоможе вам жити благочестиво.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я віддаю Тобі свої очі, вуха й уста, руки й ноги, серце, фінанси, дари, таланти й здібності, свій час і всю свою енергію — тобто усього себе цілком і повністю! Я не хочу жити тільки для себе; моє прагнення — то життя, присвячене Тобі.

Ступіть крок за вірою й дізнайтеся, що буде

Розум людини обдумує путь її, але кроки її наставляє Господь.

– Приповіді 16:9

Люди часто мене питають, як визначити, в чому полягає Божа воля для їхнього життя. Дехто чекає роками, прагнучи почути голос із неба або отримати якісь надприродні вказівки від ангела. Та насправді відчувати Божий голос у своєму серці зазвичай буває набагато легше, ніж може здаватися. Я раджу таким людям ступити крок за вірою і дізнатися, що буде потім.

На початку свого життя з Богом я просто хотіла Йому служити. Я відчувала, що Бог має для мене особливе покликання, доручення, однак, за браком знань і не усвідомлюючи, як саме потрібно діяти, я намагалася скористатися різними можливостями, що відкривалися переді мною, і служити там, де потребували моєї допомоги. Здебільшого з цього не виходило нічого путнього, та я пробувала себе в різних служіннях, допоки не знайшла того, що мені найбільше підходило. Я враз наче ожила, коли у мене з'явилася можливість проповідувати людям Слово Боже. Я любила навчати інших, і для всіх було очевидним, що саме Бог дав мені таку здібність. Тоді я збагнула, що нарешті знайшла своє місце у служінні.

Іноді єдиний спосіб дізнатися Божу волю для свого життя — це ступити, як я часто кажу, «крок за вірою й дізнатися, що буде далі». Коли ви довгий час молитесь про певну ситуацію, та, попри це, не знаєте, що робити, — ступіть крок за вірою. Не бійтеся припуститися помилки. Почніть рухатися вперед, крок за кроком, за вірою, і тоді Бог поведе вас туди, де ви маєте бути.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я довіряю Тобі й знаю, що Ти скеруєш мої кроки. Тому я не боюся ступити крок за вірою й дізнатися, яке саме життєве покликання Ти для мене маєш.

А що як?..

Браття, я себе не вважаю, що я досягнув. Та тільки (одне роблю, бо це – моє єдине бажання): забуваючи те, що позаду, я спішу до того, що попереду...

– До Филип'ян 3:13, АМР

А що як?..

Що довше людина живе на цій землі, то частіше починає ставити питання «А що як?..», від чого її серце нерідко переповнюється смутком, або жалем, і безнадією. Та добра новина полягає в тому, що для всіх Ісусових послідовників питання «А що як?..» не повинно супроводжуватися смутком і жалем стосовно подій минулого. Воно має бути захоплюючим викликом, який дасть їм змогу побачити, що Бог приготував для них у майбутньому.

Я знаю одного пастора, який кинув виклик усім членам своєї церкви. Ось він: виконувати (лише впродовж одного місяця) чотири прості речі, щоб відділити себе для Господа на весь наступний рік. Пастор попросив їх щодня молитися, раз на тиждень постувати, віддавати десятину й щонеділі приводити у церкву одного невіруючого. Результати були просто-таки вражаючими: у житті цієї церкви відбувся справжній прорив. Божая присутність відчувалася на кожному служінні. Прорив також здійснився у фінансах церкви — вона стала спроможною підтримувати декілька великих проектів і звести кілька будівель для служіння. Та найбільш вражаючим у всьому цьому став той факт, що члени церкви увійшли в нову пору свого життя, бо почали приводити феноменальну кількість людей до Бога.

Я хочу спитати у вас: а що як ви почнете шукати Бога сьогодні, на кшталт цієї церкви? А що як присвятите Богові все своє життя? А що як почнете рухатися вперед і спробуєте побачити, що Бог може зробити у вашому житті? Що тоді станеться?

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я не хочу все своє життя задаватися питанням «А що як?..» і так ніколи не побачити прориву у своєму житті. Я приймаю рішення почати відсьогодні по-новому Тебе шукати і з радістю прагну побачити всі дивовижні речі, які Ти зробиш у моєму житті.

Бог спроможний дати всьому лад

Догодити ж (і задовольнити Його) без віри неможливо. І той, хто до Бога приходить (наближається), мусить (обов'язково) вірувати, що Він є, а тим, хто палко і старанно шукає Його, Він дає нагороду. – До Євреїв 11:6, АМР

Усе дитинство мене безмірно кривдили. Моє життя попросту було жакливим! Аж до двадцяти років я не пам'ятаю жодного разу, коли почувалася хоч трохи щасливою. У моїх думках, моїх емоціях панував цілковитий безлад... усе моє життя було схоже на одне суцільне безладдя й хаос! Але, слава Богу, це не тривало вічно! Господь знайшов мене, змінив і провів через усе це жахіття. Тому зараз у мене є чудові, глибокі стосунки з Богом, невимовна радість і мир у серці, прекрасні взаємини з рідними й друзями, і що найголовніше — я займаюся тим, до чого покликана Богом.

З Послання до Євреїв 11:6 дізнаємося, що Бог винагороджує тих, хто старанно Його шукає. Я помітила: все, чим я пожертвувала заради того, щоб наблизитися до Бога і скоритися Йому, Він повернув мені примноженням у багато разів. А те, що я отримала натомість, було набагато кращим за все, від чого я відмовилася.

Можливо, ви розмірковуєте: *«Але Джойс, ви не знаєте, з чим я стикаюся у своєму житті. Мені надзвичайно сумно й важко!»* Я вас розумію, бо сама теж зазнала досить багато труднощів і випробувань. Та, поза всяким сумнівом, Бог неодмінно винагородить тих, хто Його шукає. Прийміть рішення наближатися до Нього серед труднощів і страждань. Богові до снаги всьому дати лад у вашому житті!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я вірю, хоч би який хаос панував у моєму житті, Ти спроможний усе впорядкувати! Замість вічно борсатися у своїх проблемах, я вже сьогодні почну наполегливо Тебе шукати, очікуючи від Тебе чогось неймовірного у моєму житті.

Ворог також має план

Будьте врівноважені (майте стриманий, тверезий розум), пильні та передбачливі завжди, адже ваш супротивник диявол, ходить навколо, ричучи, як (голодний) лев, шукаючи, кого б йому вхопити й пожерти.

— 1 Петра 5:8, AMP

*Б*езперечно, Бог склав план для вашого життя, але й диявол не відстає — він має задум щодо вас. Саме тому за Біблією, нам слід завжди бути «врівноваженими (мати стриманий, тверезий розум), пильними та передбачливими».

Слово «стриманий» в цьому контексті означає «дисциплінований», «тверезий» — «глибокодумний», пильний — «серйозно оцінювати загрозу», а «передбачливий» значить «обережний». Так ми повинні жити завжди. Це досить вагоме застереження. Отже, маємо стати серйозними й рішучими, щоб нам було до снаги відбити ворожі напади. Коли Бог показує вам певну сферу вашого життя, в якій ворог атакує, — не гайте часу, байдикуючи й сидючи склавши руки. Будьте серйозні й одразу негайно дайте відсіч сатані.

Божий план для кожного з нас полягає в тому, щоб бути більш ніж переможцями в Христі. Життя у рабстві, підкорившись ворожому плану, не є для нас чимсь допустимим. Просто зараз ви можете прийняти рішення й почати робити те, що повинні. Навчіться серйозно ставитися до свого життя з Богом, прислухайтеся до спонукань Святого Духу й будьте завжди на сторожі, пильнуйте, щоб не пропустити ворожої атаки. Відсьогодні прийміть рішення, що, замість виконувати диявольський план, ви здійснюватимете Божий задум, Його доручення для вашого життя. І тоді на кожному кроці ви зможете завдавати поразки ворогові.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я обираю Твій план, і в жодному разі — не ворожий. Покажи, будь ласка, сфери мого життя, які перебувають під атаками диявола, і допоможи мені завдати йому нищівного удару і врешті поразки.

Важку роботу дозвольте виконувати Богові

Я Виноградина, ви галуззя! Хто в Мені перебуває, а Я в ньому, той рясно зароджує, бо без Мене нічого чинити не можете ви. — Іван 15:5

Один із найголовніших принципів, яких я навчилася в житті, полягає в тому, що важку роботу й складні завдання я повинна дозволити виконувати Богові. Досить часто ми бачимо, що з нами не так, і намагаємося виправити це власними силами, та їх завжди бракує. Ісус сказав у Євангелії від Івана 15:5: «...без Мене нічого чинити не можете ви».

Ми щосили можемо намагатися бути самодостатніми, але в будь-якому разі нам доведеться дозволити Богові вилити на нас благодать і наділити спроможністю зробити те, що ми повинні зробити. Сила волі й рішучість сприятимуть нам у тому, щоб почати діло, та зазвичай їх на довго не вистає, і як результат — ми, знесилені, змучені й кволі, опиняємося посеред безладу, який самі зчинили.

Нам вдасться навчитися насолоджуватися життям, яке дав Ісус, померши на хресті, якщо запросимо Бога в кожную сферу нашого життя. Ісус закликав: «*Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою!*» (Матвій 11:28). Не таким чином ми створені, щоб функціонувати без Бога. А з Ним, навпаки, ми спроможні здолати будь-яку погану або згубну звичку, прикладом, таку як переїдання, наркотична залежність, невміння управляти часом, гнів тощо. Адже Ісус сильніший за будь-яку вашу проблему чи найбільш руйнівну звичку.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я знаю, що без Тебе я — ніщо, тому запрошую Тебе у кожную сферу мого життя. Я всю тяжку працю й складні завдання дозволяю виконувати Тобі, тоді як сам йтиму за Тобою і щоденно довірятиму Тобі.

Дбайте про своє тіло

Бо дорого куплені ви (високу ціну заплачено за вас й викуплено в Його власність). Отож прославляйте та величайте Бога в тілі своєму.

— 1 до Коринтян 6:20, АМР

Дехто з нас і досі не навчився любити своє тіло, належним чином дбаючи про нього. Змінити це ми можемо, усунувши три найбільші перешкоди на нашому шляху до здорового способу життя.

Невміння дбати про своє тіло. Хибні звички в плані харчування, брак інформації про здорове харчування й ресторани швидкого харчування — все це неабияк заплутало людей стосовно питання, що ж насправді є правильним харчуванням, як почати вживати корисні продукти й не переїдати.

Наше сприйняття власного тіла викривлене ЗМІ й рекламою. З усіх боків нам нав'язують недосяжні так звані ідеали краси, тоді як ожиріння стає настільки розповсюдженим явищем, що вже практично вважається нормою. Ми повинні переоцінити своє ставлення до того, як має виглядати здорова людина.

Майже ніхто в наш час не займається спортом. Ми створили так багато зручних речей, що у нашому світі майже не лишилося місця для занять фізкультурою й спортом. Без нагальної потреби ми навіть уже не ходимо пішки! Та насправді наше самопочуття і благополуччя багато в чому залежать від нашого фізичного здоров'я.

Якщо вам заважають ці перешкоди, то прийміть рішення вже сьогодні не дати ворогові взяти гору й перемогти вас. Господь наказує нам піклуватися про власне тіло й тому завжди допоможе нам виконати доручення, які Сам дає. Через те прийміть рішення вже сьогодні довіритися Богові й почати вести більш здорове життя.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну вишанувати Тебе тим, що піклуватимуся про власне тіло й вестиму здоровий спосіб життя. Я вірю, що завдяки Твоїй силі, яка діє в мені, моє життя зможе і обов'язково зміниться на краще.

Бог — єдине джерело наших благословень

А Той, Хто насіння дає сіячеві та хліб на поживу, нехай дасть і помножить ваше насіння, і нехай Він зростить плоди праведності вашої, (що проявляється у вигляді справжньої доброти, милості й благодійності по відношенню до інших). — 2 до Коринтян 9:10, АМР

Фінансова система, що діє в Божому Царстві, не схожа на систему цього світу. Тому незалежно від того, що відбувається навколо, ми не повинні боятися, адже Бог любить нас. Тоді як світова фінансова система здебільшого нестабільна, Божо любов ніколи не перестає і не змінюється — вона завжди лишається нашою надійною основою, підґрунтям у житті. Ми можемо бути впевнені: незалежно від того, що відбувається навколо, Бог хоче допомогти нам і зробить усе можливе для того, щоб покрити навіть наші найпростіші, найменші повсякденні нужди.

У Другому посланні до Коринтян 9:10 наголошується на тому, що Бог покрий всі наші нужди і дасть нам *хліб на поживу*. Винятково Богові це до снаги зробити. Не наша робота є джерелом наших благословень; тільки Господь — єдине й надійне наше джерело. Тож навіть якщо робота й усі наші інвестиції зникнуть, ми не повинні відчувати розпачу або безнадії, тому що для Бога не існує якихсь обмежень. Він сильний подбати про нас за допомогою інших засобів — так, як ми навіть собі не уявляли.

В Євангелії від Матвія 6:26 Біблія запевняє нас: якщо Бог піклується про птахів, то про нас Він теж подбає. А ви вірите в те, що Бог може подбати про вас?

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую за те, що саме Ти є вірним і надійним джерелом усіх моїх благословень, адже Ти забезпечуєш мене усім потрібним. Незалежно від того, що зі мною станеться, я покладаюся на Тебе й вірю, що Ти єдиний можеш задовольнити всі мої нужди.

Візьміть відповідальність за своє щастя

Я знаю, немає нічого... кращого, як тільки радіти й робити добро у своєму житті. — Екклезіяст 3:12

Один із найголовніших уроків, які я засвоїла у своєму житті, полягає в тому, що абсолютно неправильно розраховувати на когось, щоби бути щасливою. Бог подарував нам можливість брати на себе відповідальність за власне щастя. Надзвичайно багато людей не може бути щасливими, якщо тільки хтось поряд з ними не поводитиметься певним чином, або якась ситуація не вирішиться так, як їм того хочеться. Тому, на жаль, їхнє щастя кожного дня залежить від інших людей або ситуацій, тоді як насправді Бог хоче, щоб вони черпали своє щастя в Ньому.

У моєму житті був такий час, коли я починала жаліти себе, якщо Дейв ішов грати в гольф наступного дня після якоїсь нашої конференції. Я мріяла, щоб пішов по крамницях за покупками або залишився дома разом зі мною подивитися фільм. Та врешті Бог чітко показав мені, що ми з чоловіком відпочиваємо й розслабляємося по-різному.

Це лише один приклад, коли насправді ми дуже часто покладаємо нереалістичні очікування на людей, розраховуючи, що вони зроблять нас щасливими. Бог прагне, щоб ми перш за все поклалися на Нього і черпали своє щастя винятково в Ньому.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, моє щастя не залежить від інших людей або ситуацій — тільки від Тебе. Покажи, будь ласка, чи є в мене нереалістичні очікування, і допоможи взяти на себе відповідальність за своє власне щастя.

Світанок я випередив та закликаю (як дитина до Тебе в молитві), я передчуваю і надіюся почути Твого Слова. – Псалом 118:147, АМР

А з чого ви починаєте свій день? Чи поспіхом ви піднімаєтеся з ліжка, щоби ледь встигнути на роботу, бо проспали? Чи одразу після підйому ви вмикаєте телевізора? Чи робите ви зарядку? Незалежно від того як починається ваш ранок, поставте собі одне з найголовніших питань: *«Яку роль я відводжу Богові при початку дня свого життя?»* Для розуміння цього життєвого моменту мені знадобилося багато років, але тепер я знаю і твердо впевнена, що найкращий спосіб розпочати день — це подякувати Богові за все, що Він зробив для мене, і спитати в Нього, як мені цього дня бути благословенням для інших людей.

Я наполегливо раджу вам: щоранку відводьте час на те, щоб зосередитися на всьому хорошому, що Бог зробив у вашому житті. Розмірковуюте про всі ті небезпечні й складні ситуації, через які Він допоміг вам пройти, про кожне Його зцілення для вас, про кожен Його крок для зміни вашого серця. Як це чудово — знати, що Він дбає про вас і чує всі ваші молитви. Коли ви приймаєте непохитне рішення щоранку зосереджувати свої думки на Богові, то саме від Нього й отримаєте такі необхідні вам мир у серці й радість для достойного проживання залишку цього дня для Нього.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, відсьогодні я приймаю рішення щоранку після пробудження понад усе інше шукати Тебе. Ніщо не є для мене важливішим за Тебе, той мир і радість, які можуть прийти у моє життя виключно від Тебе.

Просіть Святого Духа зробити вас Своїм свідком

Та ви приймете силу (здібності, вправність та енергію), як Дух Святий злине на вас, і Моїми ви свідками будете... аж до останнього краю землі.

— Діяння 1:8, АМР

Мам'ятаю, як щойно ставши новонаверненою християнкою, я одразу почала активно брати участь у житті церкви. Однак у мене аж ніяк не виходило здобути перемогу над власними проблемами. Я розмішляла так: якщо я житиму як християнка і вдаватиму, що все контролюю, то буду щасливою. Та цього, як виявилось, недостатньо; зміни, перш за все, мали відбутися в моєму серці.

У книзі Діянь апостолів 1:8 читаємо про те, що задля того, аби стати Божими свідками, ми повинні прийняти Його силу. Зверніть увагу на те, що сила Божа нам потрібна не для того, аби *свідчити* — ми потребуємо її, щоб *бути свідками*. Існує велика відмінність між тим, аби щось робити, і тим, аби кимсь бути. Зовні у мене все було наче добре, та всередині чинилося страшне безладдя. Нерідко мій внутрішній стан вилазив на поверхню, і як результат — я вибухала, і тоді всі бачили, що я зовсім не така, якою здаюся на перший погляд. Та, на щастя, прийшов час, коли я почала відчайдушно прагнути Божої дії у своєму житті. Я усвідомлювала, що має бути дещо більше за вже пережите мною у стосунках із Ним. Я почала закликати до Нього в молитві, Він неймовірним чином торкнувся мого життя, і тоді Святий Дух дав мені справжню любов до Бога і Його Слова — любов, якої раніше я ніколи не мала й не переживала. Тож більше не потрібно було вдавати любов до Бога і прагнення жити для Нього.

Наостанок я наполегливо раджу вам визнати й прийняти ту саму силу Святого Духа, яку я прийняла колись. Дозвольте Богові діяти через вас неймовірним чином.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, дай мені Свою силу, щоб мені не просто щось робити, а насправді бути Твоїм свідком. Від усього серця я прагну любити Тебе і йти за Тобою, спираючись на свою сутність у Христі.

Ні вишина, ні глибина, ані інше яке створіння не зможе відлучити нас від любови Божої, яка в Христі Ісусі, Господі нашім! – До Римлян 8:39

Слово «кривда» означає «несправедливий вчинок, шкода, неправда». Наслідки будь-якої кривди можуть бути досить довготривалими і надзвичайно руйнівними. Багатьом скривдженим людям більше так і не вдається спам'ятатися, відновити душевний спокій і емоційну рівновагу.

Існує кілька видів кривди: сексуальна, емоційна, словесна й фізична. Незалежно від виду або форми кривди, її наслідки завжди украй жахливі. Вона заважає постраждалому бути повноцінним членом соціуму, перешкоджає йому в прийнятті Божої любові, а також заважає здобути праведність, мир і радість, що є атрибутами Його Царства.

Я добре розумію це, адже впродовж усього дитинства я постійно зазнавала кривди. Та, на щастя, я не тільки усвідомлюю силу кривди — я знаю й твердо впевнена, що Божа любов сильніша за все, що є в цьому світі. Завдяки ній моє минуле більше не повинно впливати на моє майбутнє. Тож коли вас скривдили, усвідомте вже сьогодні, що Богові ви не байдужі. Ніщо не відділить вас від Його любові. Господь зробив усе можливе, щоб звільнити вас від минулого і дати змогу жити для Бога, виконуючи Його чудовий план для вашого життя. В Ісусі ви маєте надію на нове, краще життя. Чи ви готові вже сьогодні прийняти Його любов?

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу подіям зі свого минулого дати дозвіл завадити мені виконати Твій план і Твою волю для мого життя. Наповни мене вже сьогодні Своєю любов'ю, щоб я міг отримати зцілення й звільнитися від наслідків минулої кривди.

Сила єдності в Христі

Проводирі ви сліпі, що відціджуєте комаря, а верблюда ковтаєте!

— Матвій 23:24

Досить важко повірити, скільки різних конфесій, деномінацій і незалежних церков існує в сучасному світі, хоча є тільки одна Біблія і єдине Євангеліє. Та за останні кілька десятиліть через власну гордість і обмеженість люди вирішили, що є нагальна потреба створити мільйони церков та навколоцерковних груп. На додачу вони навіть зробили різні переклади Біблії, що віддзеркалюють розбіжності в тлумаченні Божого Слова і їх власному ставленні до сказаного в ньому.

Я дійшла висновку, що ніхто не є правим на 100 відсотків. І більшість із того, через що ми сваримося, є вкрай незначним. В Євангелії від Матвія 23:24 Ісус сказав фарисеям, що вони відціджують комаря, але ковтають верблюда. А все через те, що вони стали надто прискіпливими до дрібниць, а відтак вже були неспроможні розібратися у дійсно важливих істинах.

Дозволивши упередженості, ненависті й розбрату хоча б на деякий час запанувати у нашому житті, ми вже будемо не в силах зупинити їх у майбутньому. Тільки згода і єдність у Христі допоможуть нам подолати упередженість одне до одного. Адже любов Божа завжди сильніша за критичне, негативне ставлення до інших віруючих.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, викрий будь-який гріх, що є в моєму серці і викликає розбрат, упередженість або ненависть до моїх ближніх. Я прагну крокувати за Твоєю любов'ю й мати єдність з моїми братами та сестрами в Христі.

Коли я (можу) говорити мовами людськими й ангольськими, та не маю любові (фундаментальної, жертовної, духовно відданої та натхненної Божою любов'ю до нас і в нас), то став я як мідь та дзвінка або бубон гудячий!

— 1 до Коринтян 13:1, АМР

Ще на початку нашого з Дейвом шлюбу Богові довелося показати мені, що мбЯ любов до чоловіка буде справжньою тільки тоді, коли час від часу я чимсь йому поступатимуся, тобто жертвуватиму. Адже до цього я жадала, щоб усе завжди було винятково по-моєму, і дуже походила на бубон, що гудить, — про нього згадується у Першому посланні до Коринтян 13:1.

Любов — це найвища форма духовної зрілості. Щоб її досягти, часто доводиться чимсь пожертвувати. Якщо любов не вимагає певної жертви з нашого боку, то, можливо, на ділі ми взагалі не любимо іншу людину. Коли в нашому житті немає місця жертві, то, скоріш за все, своїм ставленням ми досі вдячні цій людині за якісь її минулі добрі вчинки, або просто вдаємо, що любимо її, для здобуття певного контролю над її життям. Однак досить важливо усвідомлювати, що справжня любов готова жертвувати. Тому всі ваші рішення повинні завжди ставити інтереси вашого чоловіка чи дружини понад свої власні. Поводячись так, ви наче приносите себе самих у жертву заради іншої людини.

Бог прагне, щоб чоловіки й жінки мале одне до одного жертовну й безумовну любов. Це означає, що не завжди все буде так, як ви того волієте. Але добра новина в тому, що партнери, приносячи кожен у жертву власні егоїстичні бажання й інтереси, зрештою матимуть щасливий шлюб!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, у своєму шлюбі я прагну крокувати за справжньою любов'ю. Сьогодні я приймаю рішення не завжди домагатися свого, а натомість бути готовим (готовою) чимсь жертвувати заради своєї дружини (чоловіка).

Чому Бог не стає на заваді жажливим подіям?

Усяке добре давання та дар досконалий (добрий, безкоштовний, цінний) походить згори від Отця всього (що дає) світло (в сяйві), що в Нього нема переміни (зростання чи зниження) чи тіні відміни (як у затемненні).

— Яків 1:17, АМР

Знаючи якихсь жажливих трагедій у своєму житті, ми зазвичай починаємо гніватися на Бога. Люди часто питають: «Якщо Бог такий добрий, всемогутній і настільки сильно любить нас, то чому Він допустив ось це у моєму житті, і воно завдало мені стільки болю?»

Завдяки саме таким питанням сатана намагається побудувати перешкоду між Богом і людиною, що страждає. Диявол використовує будь-яку можливість, аби сказати: «Бог недобрий, і Йому не можна довіряти». Проте ми знаємо, що сказано у Святому Письмі: в сатани немає ніякої правди — він брехун і батько брехні. Перечитайте ще раз послання Якова 1:17. Усе добре й досконале, що є в нашому житті, приходить від Бога. Господь добрий, і не може чинити зло. До того ж Він ніколи не змінюється. Бог абсолютно постійний, вірний і надійний. Він добрий — повсякчас і всюди.

Вочевидь Бог не завжди спиняє або попереджає трагедії, не завжди стає їм на заваді, й ми, по правді, часто не розуміємо, чому лихо стається в житті добрих людей. У Першому посланні до Коринтян 13:12, читаємо: *«Тепер (я) розумію частинно, (не повністю)...*». Ми повинні пам'ятати, що віра повсякчас вимагає присутності питань, на які немає відповіді. Та нам слід повністю довіряти Богові і бути задоволеними, що знаємо Його — Того, Кому відомі відповіді на всі без винятку питання.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, можливо, я не завжди розумію, чому якісь лиха трапляються в житті добрих людей, та я впевнений, що Ти добрий. Отже, коли я не розумію, чому певні події відбуваються у моєму житті, я знаходжу свою втіху в Тобі.

Нехай не відійдуть (слова мої) від очей твоїх, бережи їх в середині серця свого! Бо життя вони тим, хто їх знайде, а для тіла усього його лікування.

— Приповіді 4:21-22

*Б*іблія — це вельми незвичайна Книга. Слова, записані на її сторінках, — наче ліки для душі. Вона здатна докорінно змінити ваше життя, адже Господнє Слово несе в собі силу, і в ньому міститься життя! Відкриваючи для себе міць Слова Божого і Його істину, ви починаєте бачити зміни у своєму житті, здійснити які під силу тільки їм. Також ви вчитеся розпізнавати брехню, яку ворог намагається вам підкинути. Якщо ви тільки при початку вивчення Біблії або відчуваєте, що не можете зрозуміти в ній жодного слова й нічого не тямите, то не тіштеся надією, що зможете прочитати її за кілька днів або відразу зрозуміти все, про що в ній ідеться. Будьте терплячі. Найважливіше в читанні Біблії — це з чогось почати й нізащо не відступатися. Адже щоразу вивчаючи Святе Письмо і звертаючи увагу на прочитане, ви чогось навчаєтеся.

У книзі Приповістей 4:20 написано: *«Мій сину, прислухайся до моїх слів...»* Украй важливо зрозуміти, що *«прислухатися»* до чогось — це зовсім інше, ніж просто слухати або читати. Прислухатися — означає розмірковувати над тим, про що йдеться у Святому Письмі, або знову й знову прокручувати його в голові.

І на завершення заохочую вас регулярно приділяти свій час читанню Божого Слова, навчанню й розмірковуванню над сказаним у ньому! Бо, погоджуючись із тим, що в ньому написано, ми будемо сповнені життя й цілющої сили Божої.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую Тобі за життєдайну силу Твого Слова! Я читатиму й вивчатиму його, а Ти, будь ласка, покажи, чого прагнеш мене навчити, і вилий понадміру Свою цілющу силу на моє життя.

Насолоджуйтеся життям

Нема ліпшого земній людині над те, щоб їсти та пити, і щоб душа її бачила добре із труду свого. Та й оце все, я бачив, воно з руки Бога!

— Екклезіаст 2:24

Задоволення — це пальне, украй необхідне нам для того, щоб дійти до фінішу у власній життєвій подорожі, не втрачаючи гарного ставлення. Без цього палива ми, можливо, й перетнемо фінішну пряму, та, не навчившись дорогою розслаблятися й святкувати власні досягнення, ми дуже скоро відчуємо, що серце наповнилося гіркотою, а на душі — рана.

Надто багато людей постійно працює й живе, відчуваючи стрес, через почуття провини, яке виникає щоразу, коли вони намагаються насолоджуватися життям і святкувати свої досягнення. Але Бог насправді чітко звелів нам не тільки працювати, а й відпочивати. У книзі Екклезіяста 2:24 читаємо, що розслаблятися й насолоджуватися життям посеред важкої праці — це надзвичайно добре для нас. Та наше мислення в цій сфері зазвичай добряче викривлене. Сатані вдалося обдурити нас, а тому й досі він змушує багатьох людей постійно бути стомленими та виснаженими, щоб ті відчували, наче їх кривдять і використовують, змушуючи тяжко працювати й нести на собі непомірний тягар відповідальності.

Отже, нам потрібно не тільки трудитися, чогось досягаючи, але й відпочивати, відновлюючи свої сили. Звісно, ми повинні бути сумлінними й старанно виконувати будь-яке завдання або доручення від Бога. Та не варто забувати про підтримання здорового балансу між роботою й відпочинком. Навчіться винагороджувати себе й святкувати свої досягнення — Бог вважає, що ви того варті!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну насолоджуватися життям, яке Ти мені дав. Покажи мені, будь ласка, як можна поєднувати старанну працю і відпочинок, але також приділяти час тому, щоб святкувати свої досягнення. Дякую Тобі за те, що в Христі я маю життя, і подостатком маю!

(Божжа любов, що діє в нас), не поводить ся нечемно, не захищає лише свої права й інтереси; вона не рветься до гніву, не ображається і не сердиться даремно; вона не веде підрахунок зла, що їй було вчинене, і не думає лихого...

— 1 до Коринтян 13:5, АМР

Час від часу нас усіх кривдять, тому, щоб залишатися сильними й здоровими духовно, вкрай важливо навчитися швидко пробачити. Прикладом, хтось завдав вам болю, та не слід марнувати наступні десять років свого життя на страждання, тримаючись за свою образу. Скоріш за все, ваш кривдник вже й забув про це, тоді як ви самі багато років поспіль не в змозі викинути з пам'яті того прикрого інциденту. Однак це завдає шкоди тільки одній єдиній людині — вам. Живучи з непростенням у серці, ми намагаємося «вести підрахунок» і вважаємо себе кращими за іншу людину, адже не ми — це вона нас скривдила.

На початку нашого з Дейвом шлюбу, коли ми з ним постійно лаялися і визвірялися одне на одного, я згадувала під час наших сварок події минулого, про які він навіть не пам'ятав. І тоді Дейв дивувався: «Де ти зберігаєш записи про всі ці події?» І справді, я мала власне таємне сховище — воно знаходилося в моєму серці й з'їдало мене зсередини. Щоразу, коли Дейв мене засмучував, я додавала згадку про його вчинок у свій архів і вичікувала, допоки це переростало на гіркоту гігантського розміру, що заповнювала моє серце.

Слава Богу, зрештою я усвідомила, що не повинна так жити! Крокуючи за любов'ю, свою свободу ми знаходимо в тому, що не ведемо підрахунок всього заподіяного нам іншими людьми, не беремо до уваги, скільки разів нас образили чи скривдили. Якщо ви страждаєте від непростення й болю, що накопичилися у вашому серці, то попросіть Бога допомогти вам навчитися не зважати на кривду. Тоді ви зможете вже сьогодні звільнитися від свого відчуття гіркоти.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я більше не хочу надавати значення й вести підрахунок усієї кривди, що мені заподіяли люди. Я прагну очистити своє серце від непростення. Тому, віддаючи все це Тобі, я благаю: допоможи мені крокувати за Твоєю любов'ю, яка «не веде підрахунок зла, що їй вчинили».

Зважайте на те, про що думаєте

І сказав Він до них: Будьте обережні з тим, що чуєте. (Бо) якою мірою (вивчення і обмірковування) будете міряти (ту істину, яку ви чуєте), такою (мірою благочестя й знання) відміряють вам, і (ще й) додадуть вам.

— Марко 4:24, АМР

Якщо ви — віруюча людина, то, мабуть, певною мірою впродовж кожного дня наповнюєте своє життя думками, що ґрунтуються на Святому Письмі. Та зараз пропоную вам замислитися: чи зміщуєте ви ці думки з негативними, які випадково потрапляють у ваш розум, набігають у голову? Впродовж усього мого життя я обмірковувала буквально все, що спадало мені на думку. Хоча більшість із того, що заходило мені в голову, було або диявольською брехнею, або якоюсь нісенітницею.

Перечитавши Євангеліє від Марка 4:24, ви знайдете наступне: що більше часу ми проводимо, розмірковуючи над Божим Словом, то більше сили й спроможності його виконувати ми матимемо. Також там сказано: що більше ми читатимемо й слухатимемо проповідь Божого Слова, то більше одкровення з нього отримаємо, і краще зможемо його зрозуміти. Наша плоть ледача і прагне отримати щось від Бога без жодних зусиль, але так не буває. Ви зможете отримати рівно стільки користі від вивчення Божого Слова, скільки вкладаєте свого часу у цю кропітку справу.

Я наполегливо заохочую вас прийняти рішення щоденно розмірковувати над Божим Словом, бо залежно від того, скільки часу ви проводите, поглинаючи його, відповідною мірою й отримаєте від Бога благочестя та пізнання.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я приймаю рішення щодня приділяти більше часу вивченню Твого Слова. Я знаю, що саме таким чином зможу одержати з нього безліч одкровень, а щодо благочестя й пізнання — їх отримаю від Тебе як подарунок.

Будьте ж милосердні (доброзичливі, турботливі, чутливі і щедрі), саме як і Отець ваш є! – Лука 6:36, АМР

Це є надзвичайнішим з усього, що тільки можна собі уявити. Що більше я про нього думаю, то більше мене охоплює подив. Воно благословляє тих, хто на нього не заслуговує, і відмовляється карати тих, хто мав би дістати по заслугах. Це найбільший дар, який ви в змозі комусь дати. Йдеться про милосердя. Розумієте, прийшовши на землю, Ісус подарував нам Своє милосердя, тому й ми повинні навчитися дарувати милосердя іншим людям.

З Біблії на прикладі Христа ми вчимося любити своїх ворогів, молитися за них, бути доброзичливими до тих, хто не ставиться до нас відповідно. В Писанні ми бачимо наказ віддати те, що маємо, бідним і безпорадним, тим, хто ніколи не зможе нам віддячити, — ми повинні подбати про них. Звісно, можна робити подарунки людям, які презентують нам щось у відповідь. Однак більше ми блаженні тоді, коли приймаємо рішення щось віддати тому, хто ніколи не зможе нам віддячити, або відплатити, — це і є справжнім милосердям.

Найбільший подарунок, який ви можете зробити Богові, — це стати більше схожими на Ісуса. І у вас це обов'язково вийде, якщо почнете ставитися до інших людей так, як Він колись поставився до вас. Подаруйте людям навколо вас найбільший дар, на який тільки спроможні, — своє милосердя.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую за Твоє милосердя, яке щоденно й так безкорисливо Ти даруєш мені. Тож, щодо інших людей, я приймаю рішення наслідувати в цьому Тебе. За появи такої можливості, я прагну проявити до них милосердя так, як Ти колись зробив це для мене.

Говоріть те, що каже Бог

Нехай книга цього Закону не відійде від твоїх уст, але будеш роздумувати про неї вдень та вночі, щоб додержувати чинити все, що написано в ній, бо тоді зробиш щасливими дороги свої, і тоді буде щастити тобі.

— Ісус Навин 1:8

*Б*ог запевняє нас: що більше часу ми будемо проводити, розмірковуючи над Його Словом і проголошуючи його, то більше переваг ми побачимо у своєму повсякденному житті, то ближчі стосунки ми матимемо з Ним. Він навіть обіцяє, що ми будемо багаті й успішні (див. Ісус Навин 1:8)!

Я сама можу сміливо свідчити, підтвердивши, що достойно пройшла через багато випробувань, навіть трагічних життєвих ситуацій завдяки вірі в Боже Слово і проголошенню його над своїм життям. Коли ми промовляємо Його Слово вголос, відбувається щось неймовірне, і це допомагає нам навчитися цілеспрямовано мислити правильно. Особливо це спрацьовує, коли ми з вірою проголошуємо істини зі Святого Письма над власним життям. Читати Слово Боже й приймати його всім своїм серцем — це чудово. Однак своїм сповіданням Слова ви робите дещо неймовірне — запускаєте механізм активної взаємодії з тим, що каже Господь, таким чином вивільняючи силу Його Слова у своєму житті.

Отже, я наполегливо раджу вам читати Боже Слово й розмірковувати над ним, щоб ваші думки стали відповідними та почали співпадати з ним. Крім цього прийміться за проголошення Божого Слова. Ви можете принести зміни у своє життя, просто почавши проголошувати те, що каже Господь. Читайте й прорікайте Боже Слово над своїми життєвими обставинами вже сьогодні.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну вивільнити силу Твого Слова у своєму житті. Я приймаю тверде рішення не тільки читати його й розмірковувати над ним. Я проголошуватиму його над власним життям!

Бог розв'язує вузли один за одним

Господь же нехай серця ваші спрямує на Божу любов та (відкриє їй покаже її вам), щоб ви мали терпеливість Христову і стійко чекали на Його повернення!

– 2 до Солунян 3:5, АМР

Уявіть, що ваше життя — це клубок із мотузок, зв'язаних у гудзь, тобто вузол, причому всі мотузки різного кольору. І всякий гудзь у цьому клубку уособлює певну проблему. Тож процес розплутування вузлів, тобто розв'язування проблем, займає певну кількість часу і потребує ваших зусиль. На те, щоб зв'язати всі ці мотузки у вузол, пішло немало часу, тож запевняю, що на зворотній процес піде часу не менше.

У нашому сучасному, «миттєвому» суспільстві ми звикли швидко перестрибувати від одного діла до іншого, тоді як Бог нікуди не поспішає. Він ніколи не здається, і в Нього ніколи не закінчується терпіння. Господь зарадить нам у розв'язанні певної життєвої проблеми, а потім дасть деякий час перепочити, але не надто довго. Згодом Він повернеться до нас і відновить свою роботу в нашому житті, але вже над чимось іншим. Бог не припинятиме працювати над нами, допоки всі наші вузли, один за одним, не будуть розв'язані.

Коли іноді здається, що ви нікуди не рухаєтеся, так це тому, що Господь розв'язує вузли у вашому житті, один за одним, поступово. Виробіть у собі Його терпіння, і рано чи пізно ви побачите перемогу у своєму житті, відчувши ту справжню, непідробну свободу, про яку так давно мріяли.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я надзвичайно радий, що Тобі до снаги розв'язати усі мої вузли й повністю виправити моє життя. Допоможи мені, будь ласка, виробити стійкість і терпіння й ні про що не турбуватися, знаючи, що Ти без упину дієш у моєму житті.

Як прощення й терпіння допомагають у шлюбі

Але я тому був помилуваний, щоб у мені першому (з усіх грішників) Ісус Христос міг довести й показати Своє досконале довготерпіння і витримку...

— 1 до Тимофія 1:16, АМР

*Ш*люб перестає бути чудовим, яким він міг би бути, і втрачає свої принади, коли хтось із подружжя тримає образу або пам'ятає кривду, яку завдав йому партнер. Мені відомо, як іноді буває важко повністю відкритися перед кимсь, якщо вам зробили боляче, але річ у тому, що ніхто й не давав обіцянки, на кшталт «любов до когось ніколи не завдасть вам болю». По суті, без готовності пережити, подолати біль, ви не зможете по-справжньому полюбити. Це буде просто неможливо.

Справжня любов завжди демонструє милосердя й прощення. Вона ніколи не відмовляє іншій людині у другому шансі. Любов готова знов і знов довіряти, сподіваючись на те, що наступного разу все буде добре — вона вірить у найкраще.

Я усвідомлюю, що ваш шлюб може бути вкрай проблемним, з різними чварами, великими взаємними образами і найменшими життєвими дрібницями, з якими ви стикаєтесь щодня. У будь-якому разі ви повинні прийняти рішення звільнитися від їхнього дратівливого впливу на ваше подружнє життя. Після цього вам слід помолитися, попрохавши у Бога сили й благодаті по-справжньому пробачити своїй дружині або чоловікові. Тож борючись із непростенням у своєму шлюбі, попрохайте Господа відкрити вам справжню причину виникнення відчуття гіркоти чи образи. Можливо, ви здивуєтеся тому, що побачите, але відкривши для себе правду, зробіть вибір позбавитися будь-якої образи. Пробачте своїй дружині або чоловікові і почніть виробляти терпіння, проявляючи до неї або до нього неймовірну, безумовну Божу любов.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну мати такий чудовий шлюб, яким він тільки може бути. Допоможи мені звільнитися від будь-якого непростення й терпляче любити мою дружину (чоловіка) так, як Ти цього від мене хочеш.

Знайдіть у Слові відповіді на всі свої питання

Бо Боже Слово живе та діяльне, гостріше від усякого меча обосічного... і спосібне судити думки та наміри серця. — До Євреїв 4:12

Коли люди мене питають, з якої книги краще почати читати Біблію, я відповідаю, що насправді у Святому Письмі немає поганих книжок. Ви можете почати її вивчення з будь-якого місця, і це не буде марною працею, а обов'язково вам допоможе.

Коли я сама тільки починала вивчення Слова Божого, то не вміла будувати стосунків із людьми — я не розуміла, що таке справжня любов. Тому я стала ретельно вивчати тему любові й дізналася, що вона є чимсь набагато більшим за якесь відчуття. Любов — це рішення стосовно свого ставлення до інших людей. Отже, досліджуючи, аналізуючи та засвоюючи все те, що у Біблії написано про любов, я навчилася по-справжньому любити інших людей. І відтоді моє життя почало кардинально змінюватися.

Незалежно від того, яку тему обрали ви, яку тему вирішили вивчати, Симфонія стане для вас найкращим помічником у цій справі, адже в ній завжди можна знайти вірші на будь-яку тему. Наприклад, якщо ви боретеся з гнівом або страхом, то відкрийте Симфонію і пошукайте ці слова, щоб побачити, в яких уривках зі Святого Письма про них йдеться. Також не забувайте прохати Святого Духа допомогти вам і відкрити істину.

На завершення скажу: байдуже, з чого ви починаєте. Важливо завжди пам'ятати, що Боже Слово живе, діяльне, і вже сьогодні Господь прагне звернутися через нього до вашого серця!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я знаю, що Ти хочеш звернутися до мене. Допоможи мені, будь ласка, вже сьогодні відшукати такі потрібні мудрість і силу у Твоєму Слові.

Реагуйте правильно в часи смутку

Чого, душе моя, ти сумуєш, і чого ти в мені непокоїшся? Май надію на Бога, бо я Йому буду ще дякувати за спасіння Його, мого Бога! – Псалом 42:5

Люди, які пережили трагедію, часто втрачають емоційну й душевну рівновагу, стають емоційно нестабільними й намагаються якось виразити свою журбу. Вони раптом можуть почати нестримно плакати, і сльози, що є проявом різноманітної гами почуттів, можуть як несподівано политися з їхніх очей, так і враз припинитися. Розпач, гнів, страх і депресія нагадують хвили, які то вщухають, то раптом знову накочують і з шумом розбиваються об берег.

Як на мене, у часи смутку буде мудро звернутися за порадою до царя Давида. З Псалма 42:5 ми бачимо, що, переживаючи депресію, Давид намагався їй протистояти. Він не піддався своєму смутку цілковито й повністю, не опускався на саме дно болота відчаю. Навіть описавши те, що відчував, Давид одразу приймав рішення не керуватися у житті власними почуттями. Він хвалив Бога й довіряв Йому.

Звісно, коли у більшості з нас настають скрутні часи в емоційному плані, ми зазнаємо труднощів і випробувань, переживаючи якісь трагічні події або втрату. Тож мусимо дати собі деякий час погорювати. І коли ми будемо проходити через болісний і сповнений горя процес, Бог утішить нас і пошле таку потрібну благодать, щоб достойно пройти це випробування. Люди, що живуть за вірою в Бога, подолають будь-які перешкоди і вийдуть на іншому боці ще кращими порівняно з тим, якими були раніше.

Отже, якщо вам зараз болить через тяжку втрату, то хочу підбадьорити вас: попереду на вас чекає новий початок. Довіряйте Богові й хваліть Його, як це робив цар Давид. Те, що сатана намагався використати вам на шкоду, Бог може і обов'язково поверне вам на добро!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, навіть у часи туги й смутку я приймаю рішення хвалити Тебе й довіряти Тобі усім моїм серцем. Я вірю, що Ти, як написано у Посланні до Римлян 8:28, все можеш повернути мені на добро.

Кожен день — це новий початок

Це день, що його створив Господь, радіймо та тішмося в нім!

— Псалом 117:24

*Б*ог прагне, щоб ми раділи посеред свого звичайного, повсякденного життя — навіть у найнесприятливіші часи.

У моєму житті був період, коли я страшенно боялася того, що принесе мені кожен новий день. Я не могла думати ні про що інше, окрім своїх життєвих обставин. Як ми з Дейвом будемо сплачувати рахунки? Як нам встигнути зробити все, що мусимо зробити? Іноді я воліла накинути ковдру на голову й навіть не вилазити з ліжка. Мене настільки сильно охоплювала тривога, я була такою спантеличеною, що зовсім забувала про головне: кожен новий день Бог створив для того, щоб я могла ним насолоджуватися.

Кожнісінький день нашого життя сповнений різноманітних ситуацій, які можуть нас засмутити, прикладом, загублені ключі від автомобіля чи затор на дорозі. Та попри все це, мусимо прийняти рішення зберігати мир у серці й тримати ситуацію під контролем. Припинивши постійно розмірковувати про себе й свої обставини, натомість зосередившись на Богові й на тому, як можна любити інших людей, ми підтримаємо в своєму серці ставлення, що принесе Йому славу й дасть нам можливість сприймати кожен наступний день як новісінький, захоплюючий подарунок від Господа.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую Тобі за чудовий подарунок — новий день. Замість зосереджуватися на сумних життєвих подіях, яких просто неможливо уникнути, я роблю вибір зберігати мир у серці, радіти в Тобі й тішитися в цьому новому дні!

Найкращий спосіб розпорядитися грішми

Хто дає немаючому, той недостатку не знатиме... – Приповісті 28:27

А помітила, що найкращий спосіб розпорядитися грішми — це віддати їх. Процес віддавання ніколи не повинен припинятися у нашому житті, особливо у важкі часи, коли виникають проблеми з фінансами. Це найголовніший і найбільш вирішальний фактор, який допоможе нам зберігати біблійне ставлення до фінансів і керуватися біблійними принципами у розпорядженні ними.

Жити, довіряючи біблійному вченню й керуючись Божими принципами щодо управління фінансами, можливо завжди, навіть у скрутні часи. Може ваше нинішнє становище видається вам безвихідним і безнадійним з точки зору грошей, тож ви відчуваєте, ніби зараз не спроможні віддавати. Однак не дозвольте цьому відчуттю спинити вас. Бог завжди буде вам підтримкою й поміччю в скруті — тільки правильно розпоряджайтеся тим, що маєте!

В Євангелії від Луки 19:17 читаємо, що Богові подобається, коли ми вірні навіть у дрібницях. Адже тоді, як сказано в Біблії, Він поставить нас над чимось більш вагомим. У книзі Приповістей 28:27 бачимо: *«Хто дає немаючому, той недостатку не знатиме»*.

Якщо ми будемо довіряти й коритися Богові у сфері своїх фінансів навіть тоді, коли майже нічого не маємо, і, попри все, не припинятимемо допомагати людям, то Бог забезпечить нас усім необхідним. Це нескладно збагнути. Тож відсьогодні прийміть тверде рішення завжди вірно віддавати — тоді ви ніколи ні в чому не матимете потреби.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, сьогодні я хочу віддати свої фінанси Тобі. Я впевнений, що навіть у скрутні й тяжкі часи Твої принципи керування фінансами залишаться непохитними й незмінними. Ти завжди подбаєш про мене. Ти — єдине моє джерело благословень!

Ви не створені для почуття провини

Тому (зараз) немає засудження (не визнано винними за правопорушення) тим, хто живе й ходить у Христі Ісусі не за наказами тіла, а за наказами Духа...

– До Римлян 8:1, АМР

Коли під час великих зібрань я питаю, скільки людей впродовж усього свого життя постійно відчуваються в чомусь винними, зазвичай щонайменше 80 відсотків присутніх у залі піднімають руки. Я довгий час належала до цих 80 відсотків, допоки раз і назавжди не вирішила, що не створена для життя з почуттям провини, а тому я більше не дозволятиму цьому зрадницькому відчуттю керувати моїм життям. Тож я почала ретельно вивчати, що написано в Божому Слові про почуття провини, а також уважно досліджувати Божий характер і Його природу. Я робила це, допоки не переконалася, що Він не є джерелом мого почуття провини.

До цього хибного почуття я ставлюся, немов до незаконного загарбника, що без попередження нападає на наші думки й свідомість, намагаючись завадити нам насолоджуватися життям, приготованим Богом. Воно не має ніякого законного права панувати в нашому житті, адже Ісус сповна заплатив за наші гріхи й провини. А якщо це почуття перебуває в нас незаконно, то наш прямий обов'язок відправити його назад туди, звідки воно прийшло, — у пекло!

Нізащо не дозволяйте почуттю провини красти у вас радість. Пам'ятайте, що ви не створені, аби жити, постійно несучи на собі тягар помилок, хиб і погіршностей. Агресивно протистійте почуттю провини, тільки-но воно у вас з'являється, приймаючи Божу любов і благодать, які допоможуть вам його здолати.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, я знаю, що не створений для життя з почуттям провини! Щоразу, коли воно намагатиметься оволодіти моїм серцем, будь ласка, нагадуй мені, що я отримав прощення й зцілення в Тобі завдяки Ісусовій жертві.

Коли щось добре відбувається з вашими кривдниками

(Він) наказує сходити сонцю Своєму над злими й над добрими, і дощ посилає на праведних і на неправедних. — Матвій 5:45

Уи ставали ви колись свідками того, як хтось отримував благословення від Бога, тоді як вам здавалося, що він аж ніяк на нього не заслуговує? Чи спостерігали ви колись, як щось добре відбувалося з вашими кривдниками? Коли людина, що завдала вам образи, або своєю поведінкою викликала почуття гіркоти чи досади, раптом отримує благословення... Це може вас дуже засмутити, принаймні, мене це добряче журило, допоки я не навчилася прощати.

У Біблії написано, що і добре, і погане відбувається як із праведними, так і з неправедними людьми. Коли благословення отримує той, хто завдав вам болю, зазвичай стає навіть ще важче пробачити цій людині. Та, попри це, ви покликані молитися за неї і благословляти її.

Сьогодні я прагну вас підбадьорити: говоріть слова благословення на адресу своїх кривдників, моліться за них, навіть якщо відчуваєте гірку образу, досаду й розчарування через їхнє поводження. Коли ви молитесь за людей, які вас скривдили, то робите свідомий вибір, приймаєте рішення. А справжнє прощення завжди ґрунтується на рішенні — зовсім не на почуттях. Тож будьте певні, що в прийнятті цього рішення для вас міститься зцілення. Уміння пробачати уподібнює вас до Христа. Якщо ви усвідомите важливість прощення й почнете молитися за своїх кривдників, благословляти тих, хто завдав вам болю, то ваше серце зцілиться від гіркоти й розчарування, а духовна зрілість сприятиме у здобутті всіх благословень, приготованих для вас Господом.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, можливо, мені буде важко, та я знаю, що повинен молитися за своїх кривдників і благословляти тих, хто завдав мені болю. Я розумію, що прощення — це вибір, тому прошу: допоможи мені пробачити всім, хто мене образив.

Не дозвольте собі тріснути

Тільки від Бога знайдеш спокій, о душе моя, від Нього спасіння моє! Тільки Він моя скеля й спасіння моє, Він твердиня моя, тому не захитаюся дуже!

– Псалом 61:2-3, NIV

*У*и доводилося вам колись розривати резинку, намагаючись нею щось обмотати? І тоді, можливо, ви пробували знайти іншу резинку, а, не знайшовши, старалися зв'язати між собою кінці старої порваної? Так і в повсякденному житті. Іноді ми настільки сильно себе розтягуємо, що вже не сила терпіти. Тоді ми не витримуємо напруги й рвемося, наче та горезвісна резинка. Потому намагаємося зв'язати кінці з кінцями, і нам уже здається, що вдалося все виправити, однак скоро ми розуміємо, що все знов повторюється, ми припускаємося тих самих помилок, через які тріснули перший раз. І за деякий час наше життя через постійний стрес починає нагадувати ту поношену, неодноразово перев'язану, сумнозвісну резинку. Воно вже ні на що не принаadne.

Нехтуючи Божими законами й не зважаючи на Його обмеження, чітко встановлені для нашого життя, ми врешті-решт згорімо в служінні або на роботі. Не можна постійно перевтомлюватися розумово, емоційно й фізично, бо рано чи пізно доведеться платити за це надто високу ціну. Бог зовсім не хоче, щоб ми так жили.

Переоцініть і змініть свій світогляд так, щоб він почав співпадати з Господнім. Шукайте Божого миру й працюйте в темпі, який Він установив для вашого життя. Шануйте своє тіло. Сприймайте добре здоров'я як безцінний подарунок. Не витрачайте марно енергію, дану Богом, на життя у постійному стресі. Збережіть її для того, щоб повноцінно жити й насолоджуватися життям!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну знайти спокій в Тобі. Замість постійно виснажуватися, а потім згорати у служінні чи на роботі, не подолавши стресу, я волію зрозуміти, як працювати в правильному темпі, який Ти встановив для мого життя.

Коли прогрес є повільним

(Отже, сповнюймося утіхою!) І не тільки нею, але й хвалімося (й радіймо) в утисках (і посеред труднощів), знаючи, що утиски (і негоди) приносять терпеливість (і непохитну витривалість)... – До Римлян 5:3, АМР

Надзвичайно важливо постійно оновлювати свій розум. Та не менш суттєвим для нашого життя є усвідомлення того, що цей процес перепрограмування, або оновлення, нашого розуму відбуватиметься помалу, поступово, крок за кроком. Тож нехай вас не бентежить, коли здаватиметься, що ви просуваєтеся вперед надто повільно, або коли у вашому житті трапляються важкі дні чи в нього приходять негоди. Просто підведіться на ноги, отряхніться й не припиняйте руху вперед.

Коли маля вчиться ходити, скільки ж разів воно падає, перш ніж набуде стійкої навички рівно й впевнено ходити. Проте воно ніколи не втрачає наполегливості й рішучості. Трохи поплакавши після чергового падіння, малеча завжди знов підводиться, стає на ноги, і навчання відновлюється.

Навчаючись мислити по-новому, нам потрібно діяти так само. Навіть прикладаючи максимум зусиль, ми в будь-якому разі падатимемо, але Бог повіки перебуватиме поруч і обов'язково підніматиме нас. Замість розчаруватися, виконуйте написане в Біблії й «радійте» посеред труднощів і випробувань, бо вже сам факт, що вам важко, означає, що ви кудись рухаєтесь і змагаєтесь добрим змагом віри. Звісно, виникатимуть ситуації, в яких ми не зможемо повестися правильно й досконало, тоді в нашу голову почнуть приходити негативні думки. Та попри все, ніколи не відступайте й не здавайтеся. І тоді Бог поступово, крок за кроком, навчить нас мислити так, як Він, якщо тільки ми не визнаємо себе переможеними!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, дякую Тобі, що завжди підтримуєш мене й допомагаєш піднятися, коли падаю. Я знаю, навіть коли мені важко, Ти дієш у мені й служиши мені, щоб я міг здолати будь-яке негативне мислення, привівши його у відповідність із Твоїм.

Не спиняйте потоку живої води

Хто вірує в Мене, як каже Писання (тобто покладається на Мене, довіряє Мені й залежить від Мене), то відкриються джерела і ріки живої води (безперервно) потечуть із утроби його. – Іван 7:38, АМР

Якщо ми віримо в Христа, то Святий Дух мешкає всередині нас і постійно перебуває в нашому дусі. Він — наче ріка вічного життя, що тече в нашому серці. Вона є дивовижним даром, який Бог дав кожному з нас без винятку. Ця ріка приносить нам добре здоров'я, позитивний світогляд, щедre ставлення й уміння пробачати. Однак багато людей спинили в собі цю ріку. Вони завжди незадоволені й розчаровані, тож, хоч би що вони робили й хоч би чим займалися, в них ніяк не виходить досягти омріяного успіху. Роки постійної зневаги перетворили потужну ріку на маленький струмочок. Можливо, ви знайомі з такими людьми? Чи нагадує вам ця картина ваше власне життя?

Запевняю, доки ви не розчистите свою ріку й не звільните цей потік від сміття, доти все у вашому житті вам даватиметься важко й не приносить ніякого задоволення, радості або втіхи. Та жива вода, яка має вгамувати вашу внутрішню жагу, як ніщо інше в цьому світі, напоїти вашу спраглу душу, так і залишиться для вас чимсь далеким і недосяжним.

Прийміть сьогодні рішення більше не страждати, не боротися й не волочити ніг по багнюці висушеного гирла. Попрохайте Бога допомогти вам розчистити греблю. Він обов'язково покаже вам, що блокує вільний потік води і як цього позбавитися. Відтак ви зможете знову насолодитися пливом ріки вічного життя!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я прагну, щоб Твоя ріка живої води повіки текла в мені, не пересихаючи. Покажи мені, будь ласка, що за сміття заважає її водам вільно рухатися, і що я маю зробити, аби її розчистити.

Славте Бога навіть у в'язниці

А північної пори Павло й Сила молилися, і Богові співали, а ув'язнені слухали їх. І ось нагло повстало велике трясіння землі... І повідчиналися зараз усі двері, а кайдани з усіх поспадали... – Діяння 16:25-26

Іноді ми опиняємося в настільки важкому й скрутному становищі, що годі й уявити, чи взагалі дочекаємося порятунку та полегшення. Але навіть за таких складних обставин ми повинні продовжувати чекати на Бога й довіряти Йому, зберігаючи просту дитячу віру. Аж гульк, несподівано Бог починає рухатися й діяти, причому так, як ми ніколи не думали й не гадали!

Павло й Сила знали, що означає чекати на Бога — в них добре це виходило. У шістнадцятому розділі Діянь апостолів розповідається історія про те, як на них напав обурений, розлючений натовп юдеїв, що кинули їх у в'язницю. У 24 вірші ми читаємо, що тюремний наглядач *«їх повкидав до внутрішньої в'язниці, а їхні ноги забив у колоди»*. Замість пручатися, Павло й Сила просто вирішили почати співати й поклонятися Господові. Вони стали чекати на Бога. І раптом Господь послав землетрус, який відкрив двері в'язниці й звільнив їх від кайданів. Він дав їм жадану свободу!

Коли люди терпеливо й з надією чекають на Бога посеред найтяжчих випробувань і потрясінь, то Він несподівано приходить і починає діяти. Тому не здавайтеся! Не припиняйте вірити! Сподівайтесь й чекайте на Бога. Його сила безмежна, і Він обов'язково прийде вам на допомогу.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, хоч би якою жахливою була моя життєва ситуація, я роблю вибір хвалити Тебе навіть у в'язниці. Я знаю, Ти прийдеши мені на допомогу й почнеш рухатися «несподівано», коли настане слушний час, і обов'язково мене звільниш.

Ми руйнуємо задуми і всяке винесення, що підіймається проти пізнання Бога, і полонимо всяке знання на послух Христові...

— 2 до Коринтян 10:5, NIV

Оновлення нашого розуму обов'язково супроводжуватиметься виникненням ситуацій, коли ми будемо в чомусь заплутуватися, падати. Звісно Богові відомо, що ми недосконалі, саме тому Він завжди перебуває поруч із нами, допомагаючи піднятися. На жаль, диявол теж знає про наші вади, і тому робить усе можливе, щоб постійно нам про них нагадувати.

Ми можемо рухатися вперед, служити Богові, чинити добро, ступати кроки за вірою й раптом, без будь-яких причин, у нашому житті починається день або тиждень, коли ми переживаємо в розумі постійні напади ворога, диявольські атаки. Сатана запевняє нас в тому, що ми невдахи, не варті Божої любові, що Бог нас взагалі не любить... цей перелік можна продовжувати вічно. Та, на щастя, Боже Слово чітко і ясно відкриває нам, як діяти в подібній ситуації. У Другому посланні до Коринтян 10:5 читаємо, що потрібно полонити будь-яку думку на послух Богові. Тож коли диявол спробує вас обдурити, зверніться до Божого Слова й віднайдіть у ньому істину, що спростовує його брехню.

Коли у вашому серці виникають якісь сумніви — не розчаровуйтеся. Протиставте їм Боже Слово. Цей принцип обов'язково спрацює, і на зміну ваганням прийде впевненість!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не дозволю сумнівам і ворожій брехні збити мене з пантелику. Натомість я віритиму в те, що сказано у Твоєму Слові, і буду полонити негідні думки!

Очікуйте з терпінням

А плід (Святого) Духа, (який Його присутність приносить у наше життя – то є)... терпіння (урівноважена стриманість, довготерпіння)...

– До Галатів 5:22, АМР

Усі ми надзвичайно прагнемо змін у житті, але не завжди готові проходити процес, потрібний для того, щоб життя насправді змінилося. Зазвичай цей процес складається з послідовної зміни станів або явищ, триває довше, ніж ми сподіваємося, й супроводжується періодами очікування. Тому постає питання: ми будемо чекати правильно або ж неправильно? З неправильним очікуванням ми станемо нещасні, та, прийнявши рішення чекати, як цього від нас хоче Бог, ми можемо стати терплячими й навіть навчитися насолоджуватися періодами очікування. Звісно, для цього потрібна практика, та, дозволивши Богові сприяти нам у будь-якій ситуації, ми зможемо виробити в собі терпіння, що є однією з найголовніших християнських чеснот.

Терпіння — це плід Духа. Воно розвивається винятково в часи випробувань і труднощів, тому не слід тікати від складних ситуацій. За Біблією, виробивши в собі терпіння, ми нарешті почуватимемося повністю задоволеними, і нам нічого не бракуватиме (див. Яків 1:2-4).

Навіть у наших стосунках із Богом часом відбуваються зміни. Ми вчимося більше довіряти Йому, коли, мандруючи по життю, стикаємося з ситуаціями, в яких доводиться чекати довше, ніж хотілося б. Повірте мені, можливо, чекати й буває важко, та це зробить вас сильнішою людиною. Переваги, які терпіння приносить у ваше життя, поза всяким сумнівом, варті всіх тих незручностей, які вам доводиться переживати в періоди очікування!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну змінитися, щоб наші з Тобою стосунки стали більш міцними й глибокими. Я розумію, що для цього мені доведеться виробити терпіння, але також я знаю, що, почавши в мені цей процес, Ти укріпиш мене і допоможеш стати духовно стійким і незламним.

Візьміть участь у Його стражданнях

Бо я думаю, що страждання теперішнього часу (нинішнього життя) нічого не варті супроти тієї слави, що має з'явитися для нас та через нас.

— До Римлян 8:18, АМР

Нам, християнам, подобається думка про те, що ми зможемо брати участь у Христовій славі. Та як бути з тим, що також ми повинні залучитися до Його страждань? Жертва Ісуса принесла нам дар вічного життя, а також повноцінне й насичене життя тут, на землі. Але за Біблією, нам доведеться пройти часи труднощів і випробувань, якщо бажаємо взяти участь у Його славі. То чи взагалі це того варте? Якщо вірити Посланню до Римлян 8:18, то це безперечно того варте!

Іноді у всіх своїх стражданнях ми звинувачуємо лише наші обставини. Якби ж тільки вони змінилися — все було б чудово! Та Бог чекає від нас такої зрілості й непохитності, щоб навіть за геть несприятливих обставин у нас усе було чудово.

Існують різні рівні віри. Зазвичай ми намагаємося використати свою віру, щоб уберегтися від будь-яких страждань. Та іноді Божий план для нас полягає в тому, щоб ми піднялися на новий духовний рівень і виробили таку віру, яка пронесе нас через будь-які життєві виклики. Надто часто ми захоплюємося здатністю Бога звільнити нас від неприємностей і зовсім забуваємо про Його спроможність уберегти нас, підкріпити й подарувати силу у важкі, скрутні часи. Ісус пообіцяв у Євангелії від Івана 16:33 дати нам Свій мир під час життєвих труднощів і випробувань, а також силу, таку потрібну, щоб їх пройти.

Сьогодні я хочу підбадьорити вас: якщо зараз у вашому житті вкрай складний період — не втрачайте надії, бо в Христі ви пройдете через усі випробування й подолаєте усі життєві труднощі, а відтак зможете взяти участь у Його славі, що має відкритися в останні часи!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, у Посланні до Римлян 8:18 сказано, що мої нинішні страждання є нічим, порівняно з тією славою, що дається тим, хто живе з Тобою. Я прагну мати таке саме ставлення до життя. Дякую Тобі за Твій мир і силу, які допоможуть мені пройти через життєві випробування й страждання.

ДИВОВИЖНИЙ ОБМІН

Свого тягара (зніми зі своїх плечей і) поклади ти на Господа, і тебе Він підтримає, Він ніколи не дасть захитатися, (посковзнутися, помилитися чи впасти) праведному! – Псалом 54:23, АМР

У чи знали ви, що Бог воліє провести з вами обмін? Він бажає, щоб ви віддали Йому всі свої турботи, проблеми й помилки. Натомість Він пропонує дати вам Свій мир і радість.

Бог справді дуже хоче подбати про нас. Та дозволити це Йому можна, тільки припинивши дбати про самих себе, іншими словами, турбуватися, непокоїтися, тривожитися й хвилюватися про будь-яку дрібницю, з якою вже нічого не вдієш. Багато людей воліє пережити Божу турботу й піклування, та ніяк не може зняти, що це неможливо, допоки вони, замість довіритися Богові, продовжують самі хвилюватися або самотужки шукати відповіді на свої питання.

Бог подарує нам Свій мир, та спершу мусимо віддати Йому свої тривоги й хвилювання. Надзвичайно дивовижний обмін! Ми віддаємо Богові свої турботи, а Він натомість дарує нам Свій мир. Ми віддаємо Господу всі свої проблеми й хвилювання — натомість отримуємо Його надійність, непохитність і радість. Завжди бути під Божим покровом і захистом — це величезне благословення й привілей! Годі й мріяти про щось інше!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, Ти пропонуєш мені дивовижний обмін. Ти набагато сильніший за мене, тому я віддаю Тобі всі свої турботи й хвилювання, натомість приймаючи той мир і радість, які Ти мені пропонуєш!

Чи відповідає ваше зовнішнє тому, що у вас усередині?

Бо Боже Царство всередині вас; (воно у ваших серцях і оточує вас із усіх боків)! – Лука 17:21, АМР

Їноді ми палко прагнемо, щоб наше життя змінилося, та насправді самі не готові нічого робити для того, щоб покращити свої життєві обставини. У моєму житті був такий період, коли я постійно сумувала й падала духом через атмосферу, в якій жила, і взагалі через стан свого життя. Я жадала, щоб Бог змінив усе це, а разом із ним — і людей, які мене оточували. Однак Він показав мені, що спершу я повинна змінити те, що твориться у мене всередині, і лиш тоді зможу сміливо очікувати реальних змін у тому, що відбувається зовні.

В Євангелії від Матвія 6:33 є настанова: *«Шукайте найперше Царства Божого і правди його, а все інше, що вам потрібно, Бог вам додасть»* (NLT). Але що таке Царство Боже? За Біблією, Боже Царство знаходиться всередині нас. Якщо ви прийняли Христа, то це означає, що Він живе всередині вас, а Йому хотілося б мати гарне духовне помешкання, або духовну домівку. Ось чому те, що робиться у вас усередині, має надзвичайно велике значення для Господа.

Передусім ми повинні шукати Божого Царства, щоб Його Святий Дух міг повністю охопити й змінити нас зсередини. Дозволяючи Йому діяти в нас, зрештою ми вже не зможемо стримувати те, що творитиметься у нас усередині, і почнемо виливати це на людей, що нас оточують, змінюючи навколишній світ.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, допоможи мені замість намагатися змінити те, що відбувається зовні, зосередитися на тому, щоб Твоє Царство запанувало в моєму серці. Я запрошую Тебе увійти й почати діяти у мене всередині.

Розсудливість

Мудросердого кличуть розумний, розсудливий і обачний.

– Приповісті 16:21, АМР

Слово «мудросердя» сьогодні майже ніде не почуєш. Проте воно означає «обдумане, передбачливе розпорядження або управління: економія».

У Біблії слово «мудросердя», або «розсудливість», означає «здатність обмірковувати й бути добрим розпорядником або управлінцем Божих дарів, щодо яких ми отримали від Нього спроможність їх застосовувати». До переліку цих дарів входить час, енергія, сила й здоров'я, а також матеріальні речі, такі як багатство. Наше тіло, розум і дух також є дарами від Бога, або нашими ресурсами. Так само, як кожен із нас отримав від Господа різні дари, кожному з нас була й дана різна здатність правильно управляти або розпоряджатися цими дарами.

Надто багато людей згорає на роботі або в служінні, бо використовує свої дари й здібності зовсім не так, як цього хоче Бог. Тож, замість доводити себе до краю, намагаючись догодити іншим людям або досягти особистих цілей, ми повинні прислухатися до Господа, роблячи те, що Він вважає мудрим, і виконуючи Його настанови.

Будь-які спроби вразити людей і відповідати якимсь їхнім стандартам — це зовсім не є проявом розсудливості, розважливості або мудросердя. Останнє є вмінням спитати у Бога Його бачення щодо використання вами дарів і здібностей, а також здатність прислухатися й скоритися Йому. Тож заохочую вас уже сьогодні виробити в себе Божу розсудливість і почати застосовувати її на практиці. Тоді ви на ділі зможете насолоджуватися своїм життям.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну бути хорошим розпорядником усього, що Ти мені дав. Просто зараз я приймаю рішення почати використовувати свої дари й здібності винятково для Тебе. Покажи мені, будь ласка, як їх застосовувати з Твоєю розсудливістю й мудросердя.

Що Богові більше подобається — поліестер або джинс?

...Бо Бог бачить не те, що бачить людина: чоловік бо дивиться на лице, а Господь дивиться на серце. — 1 Самуїла 16:7

Раніше я досить критично ставилася до того, як одягаються деякі люди. Також я вважала, що, проповідуючи зі сцени, не повинна надягати джинси, допоки одного дня мій син не спитав у мене: «Невже ти справді думаєш, що Бог помазує поліестер більше, ніж джинс?» Тож знадобилося декілька таких ситуацій, аби мене розтрусити й змусити зметикувати просту істину. Насправді я тримаюся за своє релігійне ставлення, тоді як на ділі Бог прагне, щоб я трохи освіжила свій гардероб з метою досягати більшої кількості людей для Нього.

Звісно, немає нічого поганого в тому, щоб гарно вдягатися, коли ми йдемо у церкву, на служіння. Та, замість надто сильно зосереджуватися на своєму зовнішньому вигляді, набагато важливіше завжди пам'ятати про нашу найголовнішу мету: розвивати глибокі, близькі, особисті стосунки з Богом.

Господь просто хоче нашого з Ним спілкування. Він прагне, щоб ми підтримували з Ним зв'язок упродовж усього дня, як робимо це зі своїм близьким другом або родичем. Бог ніколи не зважає на нашу зовнішність... Його увагу можна привернути винятково справжніми, непідробними стосунками. Проводьте час із Богом і будьте вдячні за те, що Він зробив і не припиняє робити у вашому житті. Будуйте з Ним справжні, щирі стосунки.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, допоможи мені мати Твоє ставлення до мого зовнішнього вигляду. Навчи не засуджувати людей, які не одягаються так, як, на мою думку, повинні були б, і зроби мене спроможним побудувати близькі, щирі й особисті стосунки з Тобою.

Наполегливість приносить гарні плоди

І кожен, хто за Ймення Моє кине дім, чи братів, чи сестер, або батька, чи матір, чи діти, чи землі, той багатократно одержить і успадкує вічне життя.

— Матвій 19:29

Коли ми з Дейвом тільки починали будувати своє власне служіння, то пройшли через багато складних випробувань. Мені довелося добряче попрацювати над своїм ставленням. Ми обидва мусили працювати над своїм шлюбом і вчитися управлінню своїми фінансами.

Впродовж шести років я купувала собі шкарпетки й нижню білизну на гаражних розпродажах. Ми жили як жебраки в той самий час, як я вчила людей про Божу щедрість і здатність забезпечити нас усім потрібним! Окрім того, у ті часи вважалося, що жінки не повинні проповідувати в церкві. Тому ми втратили багатьох друзів, а деякі наші родичі взагалі не хотіли мати з нами нічого спільного. Нам було надзвичайно важко, й час від часу мені приходило на думку все кинути й здатися. Але сьогодні я дуже рада, що встояла, що прийняла рішення триматися за Бога, адже по всьому світу є люди, життя яких змінилося завдяки тому, що Бог зробив через наше служіння.

У дев'ятнадцятому розділі Євангелія від Матвія, читаємо, що іноді нам доведеться покинути навіть «важливі» речі, щоб іти за Ним. На той час ми не мали всього, чого, на нашу думку, потребували, та наші втрати окупилися сповна.

Будьте наполегливі, стійкі й завзяті у своїх стосунках із Богом, навіть коли вам дуже важко. Зосередьтеся тільки на Господові — це винагородиться сповна, коли ви здобудете перемогу, яку Він уже приготував для вас.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, іноді мені досить важко бути наполегливим і стійким, але я знаю, що ці якості принесуть гарні плоди. Дякую Тобі за те, що даєш мені силу, таку потрібну для того, щоб не припиняти руху вперед. Я йтиму за Тобою завжди, бо Ти — єдиний, Хто має для мене значення у цьому житті.

Тіштесь з того, (що ви) засмучені трохи тепер, якщо треба, всілякими випробовуваннями, щоб досвідчення вашої віри було дорогоцінніше за золото... на похвалу, і честь, і славу при з'явленні Ісуса Христа. — 1 Петра 1:6-7

Слово «зламаність», або «розбитість», може лякати деяких людей, але насправді це зовсім не погане слово. Господь не бажає зламати наш дух, та Він хоче розбити, зруйнувати наш зовнішній панцир, нашу так звану мушлю, тобто плоть, що заважає Йому діяти в нас і через нас. Бог воліє зламати в нашому серці такі речі, як гордість, бунтівний дух, егоїзм і надмірну незалежність. Господнє бажання — щоб ми цілком і повністю залежали від Нього. І в досягненні цілі інколи нам сприятимуть і страждання, й смуток.

Часом люди дивуються, коли їм доводиться проходити період випробувань або зазнавати страждань і труднощів на своєму життєвому шляху. Навіть вірно вивчаючи Слово Боже й корячись йому, ми не «застраховані» від життєвих негараздів. Іноді тільки через випробування й труднощі можна перевірити нашу віру на міцність і ретельно її очистити. Тож, опинившись у скрутному становищі, з радістю прийміть цей факт, адже складні життєві обставини можуть привести вас до справжньої зламаності. Бог прагне, щоб ми жили за Духом, а не за плоттю. І досягти цього набагато легше, коли дозволити Богові зламати будь-які грішні або егоїстичні наші звички чи хотіння, що заважають нам іти за Ним.

То чи маєте ви бажання бути ще ближче до Бога? Тоді не бійтеся зламатися перед Ним, бо це принесе чудові плоди в майбутньому.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, я усвідомлюю, що іноді мені потрібно зламатися. Можливо, це буде не дуже зручно, та я благаю Тебе, зламай і викинь із мого життя все, що заважає мені наблизитися до Тебе.

Стосунки із самим собою

Я, Я є Той, Хто стирає провини твої ради Себе, а гріхів твоїх не пам'ятає!

— Ісаїя 43:25

Уи спадало вам колись на думку, що ви маєте певні стосунки із самим собою? Напевно, ви ніколи над цим не замислювалися, та, проаналізувавши своє життя, ви зрозумієте, що проводите із самим собою більше часу, ніж із будь-ким іншим. А тому для вас вкрай важливо добре ладнати із собою, бо ви — єдина людина, від якої ви нікуди не втечете.

Ми повинні себе любити, звісно, не в егоїстичному, самозакоханому плані, потураючи своїм хибам, але збалансовано й благочестиво, просто погоджуючись, що на ділі все Боже творіння по суті своїй добре й прекрасне. Ніхто з нас не досконалий, і ми, можливо, теж маємо свої хиби й недоліки через неприємний досвід минулого життя. Та це зовсім не означає, що ми нічого не варті й взагалі ні на що не спроможні.

Наша любов до самих себе має бути такою, щоб ми не боялися сказати: «Я знаю, що Бог любить мене, тож я сміливо можу любити те, що й Бог. Мені не подобається те, що я роблю, однак я приймаю себе таким, як я є, адже Бог мене таким приймає». Ми повинні виробити в собі таку зрілу любов, щоб вона, не вагаючись, могла проголосити: «Я вірю, що кожного дня Бог змінює мене. Та в цьому процесі я не буду зневажати те, що Бог приймає. Я приймаю себе нинішнім, бо твердо знаю, що не завжди лишатимуся таким».

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, як написано в книзі Ісаї 43:25, Ти омив мої гріхи й приймаєш мене. Це означає, що я не повинен себе зневажати. Я можу любити себе, тому що Ти любиш мене!

Він, заради отримання радості від винагороди, яка була перед Ним, перетерпів хреста, не звертаючи уваги та ігноруючи сором, тепер посів по правниці престолу Божого. – До Євреїв 12:2, АМР

Зазвичай у будь-якої життєвої події є дві сторони, або два боки. У хреста є дві сторони: одна — сторона розп'яття, інша — воскресіння. Ісусові довелося перетерпіти один бік хреста, щоб опинитися на іншому. Та не видержи Він усього, нам і досі довелося б жити без Спасителя, так і не одержавши прощення своїх гріхів.

У Посланні до Євреїв 12:2 читаємо, що Ісус заради отримання радості від винагороди, що чекала на Нього з іншої сторони хреста, витерпів неймовірний біль. Подібно до Ісуса, нам доведеться зазнати труднощів і випробувань.

Я маю власне визначення слова «*витривалість*». Це «здатність пересилити диявола; це здатність людини бути достатньо стійкою, щоб пережити випробування, яке зможе перенести її з однієї сторони хреста на іншу». Тож якщо вам раптом довелося стикнутися з несподіваними життєвими обставинами, або ви страждаєте через власну помилку, чи боретеся зі спокусою або гріхом, чинячи правильно, — знайте, нам усім рано чи пізно доведеться долати певні життєві труднощі й випробування. Та, попри все, пам'ятайте, на іншому боці життєвих негараздів на вас чекає радість винагороди, яку отримаєте за свою витривалість. Тож нехай Ісусів приклад буде для вас підбадьоренням. Він знав, яка радість чекає на Нього, і наполегливо продовжував рухатися вперед, допоки не дійшов кінця. Отже, добре згадайте, Ісус дав вам силу й здатність зробити те саме.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну бути витривалим, як Ісус. Допоможи мені мати бачення стосовно радості винагороди, яка чекає на мене попереду, щоб я завдяки Твоїй благодаті міг витерпіти будь-які випробування, що виникають на моєму шляху.

Покладіть своє життя на тацю для пожертв

Тож благаю вас, браття та сестри, через Божє милосердя, повіддавайте ваші тіла на жертву живу, святу, приємну Богові... – До Римлян 12:1, NIV

У Другому посланні до Коринтян, восьмому розділі, коли апостол Павло розповідав віруючим із Коринфу про пожертви, то навів як приклад церкви у Македонії. Читаємо у п'ятому вірші: *«І (вони принесли свої пожертви в дар) не так, як надіялись ми, але віддали себе перш Господеві та нам (Його представникам), із волі Божої, (повністю забувши про свої власні інтереси, вони віддали стільки, скільки могли, та ще й себе самих віддали в наше розпорядження згідно з Божою волею)»* (AMP). Я глибоко вражена тим, що ці люди не тільки віддали свої гроші, але й повіддавали самих себе в жертву.

Цікаво, чи багато з нас готові написати своє ім'я на шматочку паперу і покласти його на тацю з пожертвами? У Посланні до Римлян 12:1 сказано, що ми повинні принести себе в жертву Богові. Це означає, що мусимо жити для Бога навіть за межами церкви. Поза всяким сумнівом, ми повинні бути готові віддати свої гроші, але також це означає, що маємо любити всяку людину, яку Бог приведе до нас. Іншими словами, нам потрібно бути готовими використовувати будь-які свої власні ресурси для Божого Царства.

Тож на завершення хочу вас надихнути й підбадьорити: коли наступного разу в церкві таця для пожертв проходитиме повз вас, будь ласка, відкрийте своє серце Богові й скажіть Йому, що віддаєте всього себе в жертву, що буде Йому до вподоби!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божє, я хочу віддати все, що маю, Тобі. Я приношу себе в живу жертву. Покажи мені, як я маю використовувати ресурси, які Ти мені дав, для Твоєї слави.

Здобуйте правильні знання

Бо я надумавсь нічого між вами не знати, (ні про що не турбуватися і ні про що не свідчити), окрім Ісуса Христа, (Месії), і Того розп'ятого...

– 1 до Коринтян 2:2, АМР

Багато християн страждає через надмірну зайнятість пошуками й здобуттям світських знань, а не Божого Слова. Господь Сам сказав: «Мої люди знищуються через відсутність знання» (Осія 4:6, АМР).

Апостол Павло набув статусу вченої людини, адже володів великим арсеналом світських знань. Був навіть момент, коли він вважав себе настільки кращим за інших, що аж убивав християн. На щастя, Бог мав інший план для Павлового життя і відкрився йому таким чином, що це змінило його життя раз і назавжди. Коли Павло усвідомив, що пошук світських знань не йде ні в яке порівняння з духовними знаннями, він твердо вирішив шукати винятково останніх.

Як і Павло, ми повинні усвідомити, чому вкрай важливо намагатися віднайти розуміння духовних істин. Замість шукати світських знань і вкладати у всій розум те, що не має жодного значення, а лише надимає, ми повинні читати Боже Слово, вивчати його, розмірковувати над ним і наповнювати ним свій розум. Спираючись на власний досвід, можу вас запевнити, що вивчення Божого Слова докорінно змінить ваше життя. І як воно перетворило Павла на одного з найвідоміших християн за всю історію людства, так і вас зможе привести до здійснення вашого дивовижного покликання в Ісусі Христі.

Я наполегливо раджу вам: вже відсьогодні почніть шукати духовних знань, що містяться в Божому Слові. Якщо воно потраплятиме у ваші серце й розум, то обов'язково допомагатиме вам знаходити те, чого ви насправді шукаєте.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я не хочу гаяти свого часу на світські знання, які насправді не мають жодного значення у вічності. Допоможи мені, як Ти сприяв апостолові Павлу, понад усе шукати духовних знань, що даються завдяки пізнанню Тебе й вивченню Твого Слова.

Бог усе робить Свого часу

Бо ще на умовлений час це видіння, і приспішає кінець (завершення), і не обмане й не розчарує. Якщо б протягнулось, чекай ти його, бо воно конче прийде в призначений день, не спізниться. — Авакум 2:3, АМР

Напевно, ви чекаєте на те, щоб бажання вашого серця почали здійснюватися? Можливо, ви молитесь про свободу від страху або іншої залежності, що утримує вас на одному місці, бо прагнете, щоб ваші мрії стали реальністю? Либонь, ви чекаєте й не припиняєте молитися про те, щоб Бог урятував ваших друзів чи рідних? Або ж вірите, що Господь пошле вам за-безпечення, прихильність, просування на роботі, повагу від людей та інші благословення, про які йдеться в Його Слові?

Можливо, ви втомилися чекати відповідей на свої молитви? Якщо ви роздратовані й безперестанно питаєте: *«Коли, Боже, коли?»*, то для вас вкрай важливо зрозуміти, що Божий час — це таємниця. Господь не діє за нашим графіком. Та при цьому Його Слово обіцяє, що Він не спізниться ба навіть на день.

Для будь-якої речі Бог обирає найбільш слушний час! Тому ваше завдання таке: замість намагатися з'ясувати, коли й що станеться, прийміть рішення не здаватися, допоки не перетнете фінішну пряму й не отримаєте радикальних, безмежних Божих благословень! Що більше ви довіряєте Ісусові й зосереджуєтеся на Ньому, то кращим буде ваше життя. Адже довіра Богові приносить життя, а віра — спокій. Тому не намагайтеся все збагнути власним розумом — краще дозвольте Богові бути Богом у вашому житті.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я знаю, що Ти все робиш у найбільш слушний час, навіть коли мені набридає чекати. Допоможи мені ще більше довіряти Тобі й знайти спокій завдяки одкровенню про те, що Ти маєш для мене чудовий план.

Зодягніться в Божий дар праведності

Бо Того, Хто не відав гріха, Він учинив за нас гріхом, щоб стали ми Божою правдою в Нім! – 2 до Коринтян 5:21

Зснує два надзвичайно важливих питання, які вам конче потрібно собі поставити:

- Чи відомо мені, ким я є в Христі?
- Чи крокую я за Божою праведністю?

Надто багато людей не в змозі чітко й розсудливо відповісти на ці питання. А відсутність відповідей не дає їм жити у свободі й мирі, які Бог приготував для них.

За Біблією, тієї миті, як ми приймаємо Ісуса Христа як свого Господа й Спасителя, Бог забирає наш гріх, даючи натомість Свою праведність. Це Його дар, тож заробляти його не потрібно. Але ми повинні зодягнутися в нього. Щоразу, діючи таким чином, ми переживаємо Божий мир у своєму серці. Розуміючи свою сутність у Христі, ви маєте мир і впевненість у тому, що Бог завжди дасть вам усе потрібне, щоб ви були спроможні виконати те, що повинні в Ісусі Христі. Знаючи, що Господь любить вас і помер за ваші гріхи, ви можете кожного дня, прокидаючись, робити все якнайкраще — це буде безумовним свідченням вашої любові до Нього.

І на завершення хочу додати, що, усвідомлюючи свою сутність у Христі, ви можете зодягнутися в ту праведність, яку Він здобув для вас завдяки Своїй жертві на хресті. Коли ви почнете переживати Його любов, то у вашому серці природним чином виникне бажання жити для Нього й завдячувати Йому усім, що маєте.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я бажаю завжди пам'ятати, ким я є в Тобі. Допоможи мені закарбувати в пам'яті все, що Ти зробив для мене, і щодня зодягатися у Твою праведність.

Підніміться й ідіть уперед із Богом!

Говорить до нього Ісус: Уставай, візьми ложе своє та й ходи! – Іван 5:8

В Євангелії від Івана, п'ятому розділі, розповідається історія про одного чоловіка, що, як на мене, уособлює багатьох людей, які нічого не хочуть змінювати у своєму житті.

Під час єврейського свята Ісус перебував у Єрусалимі й відвідав купальню Віфезда, де збиралися хворі люди, які сподівалися отримати зцілення. Одним із таких людей, хто чекав на чудодійне Боже дійство, був чоловік, який залишався калікою впродовж тридцяти восьми років. Побачивши його, Ісус спитав, чи хоче той зцілитися. Як на мене, відповідь чоловіка-каліки містить чітке й зрозуміле пояснення щодо того, чому він цілих тридцять вісім років не міг отримати зцілення. Він сказав: «Я не маю нікого, хто міг би всадити мене до купальні, коли вода порушується». По суті, ця людина не хотіла взяти на себе відповідальність за власне життя.

Друга проблема цього чоловіка полягала в тому, що він звинувачував у всьому інших людей. Він також додав: «Допоки я намагаюся увізнити до купальні, хтось інший мене випереджає і опиняється там першим». Як Ісус відреагував на його слова? Він не став його жаліти. Замість цього, Христос звелів: *«Уставай! Візьми своє ложе й ходи»*.

Ваше життя почне змінюватися тільки тоді, коли ви самі зробите вибір і приймете рішення не бути в'язнем власних ситуацій і обставин. Затягніть, Бог готовий допомогти вам уже сьогодні, тільки довіртеся Йому, підніміться й почніть активно шукати свободу, яку Він уже вам дав.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу бути жертвою своїх життєвих обставин. Я прагну змін. Я приймаю Твою силу й свободу вже сьогодні. Я вірю, що моє життя зміниться по-справжньому, якщо я йтиму за Тобою.

Прощення — шлях до справжнього миру й радості

Тож любіть своїх ворогів, робіть добро, позичайте, не ждучи нічого назад, і ваша за це нагорода великою буде, і синами Всевишнього станете ви, добрий бо Він до невдячних і злих! — Лука 6:35

Акось кілька років тому мені розповіли про те, що зробив один чоловік, який мав певні стосунки й діла з нашим служінням. А сталося все ось як. Одного разу моя подруга опинилася в тому ж ресторані, що й він. Вона сиділа за сусіднім столиком і раптом почула, як цей чоловік розмовляє з кимсь про мене — і, повірте, на мою адресу звучали аж ніяк не приємні слова.

Почувши цю історію, спочатку я дуже розгнівалася й одразу вирішила повідомити цьому чоловікові, що ми розриваємо наші стосунки й більше ніколи не матимемо з ним якихось справ. Але того ж вечора Дух Святий звернувся до мене: «Ти цього не зробиш», і продовжив: «Натомість Ти вчиниш так, як сама вчиш людей поводитися в подібних ситуаціях. Ти придбаєш йому подарунок і скажеш, як сильно цінуєш ті послуги, які він надавав вам впродовж усіх цих років». Мені було досить нелегко, та Бог дав мені благодать, щоб я змогла скоритися Йому й благословити цього чоловіка.

Тож ця ситуація мене дечого навчила. Найкращий урок, який я винесла, полягав у тому, що тільки-но я почала робити щось добре для цієї людини, мені це справді почало подобатися. Коли ми знаходимо в собі сили поглянути зі співчуттям на людей, які завдали нам болю, всередині нас розпочинається справжнє свято, адже Божа радість починає переповнювати наш дух. Тож кому сьогодні ви можете пробачити і кому спроможні зробити щось приємне? Навчіться прощати, адже прощення — це шлях, що веде до справжнього миру й радості!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, мені потрібна Твоя благодать, щоб коритися Твоєму Слову й чинити добро моїм кривдникам. Я знаю, що, коли почну пробачати тим, хто завдав мені болю, й благословляти їх, Ти винагородиш мене й наповниш мій дух миром і радістю.

Не піддавайтеся страху

І промовив Господь до Аврама (в Харані): Вийди зо своєї землі, і від родини своєї, і з дому батька свого до Краю, який Я тобі покажу. – Буття 12:1

У Біблії розповідається про чоловіка на ім'я Аврам, який довіряв Богові, незважаючи на свій страх. А як ви почувалися б, почув від Бога повеління покинути власну домівку, родину й усе, до чого так звикли, і вирушити в невідомому напрямку, в невідоме місце призначення? Чи було б вам тривожно й страшно? Адже саме це Бог наказав зробити Аврамові, і саме від цього йому стало лячно й моторошно. Але Бог звернувся до нього: «Не бійся».

Досить часто ми вважаємо, що слід дочекатися, допоки страх зникне, і тільки тоді братися до діла. Та якби ми завше так жили, то навряд чи зробили б багато корисного для Бога, інших людей і навіть для самих себе. Аврамові довелося ступити крок за вірою й скоритися Богові попри свій страх і боязкість. Якби він схилився перед своїм страхом, то ніколи б не виконав свого покликання й не став би батьком багатьох народів — адже саме для цього Бог його створив і обрав.

Коли ми піддаємося страху, це заважає збутися ідеальному Божому плану для нашого життя. Тому прислухайтеся до Господа, виконуйте те, що Він вам наказує, навіть якщо доведеться робити це з острахом у серці. Як і Аврам, ви побачите, що винагорода, яка на вас чекає, того варта.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, Ти не підвів Аврама, коли він скорився Тобі, незважаючи на свій страх. З огляду на це, я також приймаю рішення протистояти страху, виконувати Твої настанови й робити те, що Ти наказуєш мені робити.

Зброя бо нашого воювання не тілесна (не з плоті та крові)...

– 2 до Коринтян 10:4, АМР

У чи знали ви, що кожного дня ми перебуваємо в стані війни? Озираючись навколо й побачивши страждання, що нас оточує, можна подумати, що битва відбувається тільки зовні. Насправді ж вона точиться всередині нас. І місце для поля битви — це наш розум. Коли ми не знаємо свого поля бою, то не спроможні правильно ідентифікувати свого лютого ворога. Тоді ми легко починаємо вірити, що інші люди, гроші, релігія або «система» винні у всіх наших проблемах. Тож дозвольте зауважити, що, не оновивши свого розуму, ми й далі будемо вірити цій брехні, а також приймати важливі рішення, живучи в омані.

Щоденно ворог обстрілює наш розум нескінченним потоком нав'язливих думок, підозр, сумнівів, невір'я й страху. Хоча всі вони й можуть завдати нам поразки, спричинити спустошення у нашому житті, проте Божя правда сильна принести нам перемогу й радість.

Можливо, у вашому житті є певні твердині, які так необхідно зруйнувати. Тож дозвольте мені вас підбадьорити й нагадати про те, що Бог завжди за вас. Іде війна, і полем бою є наш розум. Але добра новина полягає у тому, що Бог воює на нашому боці!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, я не бажаю жити в омані, не розуміючи справжньої суті битви, яка точиться в моєму розумі. Допоможи мені завжди бути на сторожі й змагатися добрим змагом віри. Ти завжди на моєму боці, а тому я просто не можу потерпіти поразки!

Усміхніться!

Радісне серце лице веселить, а при смутку сердечному дух приголомшений.

— Приповісті 15:13

Кожен із нас уміє усміхатися. Це один із найбільших дарів, даних нам Богом. Від усмішки завжди стає легше й тепліше на душі, і звичайно людям дуже личить, якщо вони усміхаються. Коли радість, що є у вашому житті, очевидна для тих, хто вас оточує, то вона передається всім людям навколо вас. Однак тримаючи Божу радість десь глибоко в собі, не дозволяючи їй проявитися зовні, на своєму обличчі, ви позбавляєте оточуючих вас людей чогось приємного, радісного й утішного.

Багато хто й не здогадується, як зовнішній прояв радості може змінити їхню життєву атмосферу й повсякденні ситуації, навіть життя інших людей. Але радість Господня, що наповнює вас, здатна прогнати всі негативні, гнітючі, сповнені важких переживань думки й обставини. Тож коли всередині нас вирує, бує Божа радість, то нам не сила стримуватися, і єдине, чим можна тут зарадити, — це виразити, або виявити, почуття задоволення за допомогою усмішки!

Я ніколи не надавала усмішці такого великого значення, допоки Господь не показав мені, який революційний вплив вона може мати на світ. Коли ви висловлюєте радість за допомогою спокійної й щирої усмішки, це приваблює гарні речі у ваше життя і допомагає ділитися Божим світлом з іншими людьми... тому усміхніться!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, нагадуй мені кожного дня, щоб я усміхався! Ти дав мені невимовну радість, тож я бажую виразити її і за допомогою усмішки осяяти життя інших людей!

Тож покоріться під міцну Божу руку, (схиліться і принизьте себе у своїх власних очах), щоб Він вас Свого часу повищив. – 1 Петра 5:6, АМР

А якщо Ісус пропонує нам покласти усі наші турботи, тривоги й хвилювання на Нього, то чому так багато хто з нас відмовляється дійсно звільнитися від цього тягара? Напевно, ми не усвідомлюємо, якими жалюгідними стаємо, несучи на собі гніт тривоги, занепокоєння й страху.

Єдиний спосіб здобути перемогу в житті — це керуватися винятково Божою мудрістю, яка стверджує, що, бажаючи миру в серці, ми повинні перестати хвилюватися. Тож коли в нашому житті виникають ситуації, які викликають занепокоєння, ми потребуємо Божої допомоги. Як нам її отримати? У Першому посланні Петра 5:6 написано, що маємо покоритися Богові. Ця думка здається нам доволі простою й зрозумілою, та деяким людям так і не сила переступити через себе — вони надто уперті, щоб попросити Бога про допомогу. Господь же допомагає покірним! Тож якщо ваш спосіб виявився недієвим, чому б не спробувати Божий?

Підкорюючись Богові, схиляючись перед Ним і прохаючи Його про допомогу, ми даємо Йому можливість вивільнити Його надприродну силу в нашій життєвій ситуації. Тільки за таких умов ми можемо по-справжньому насолоджуватися життям. Тому покоріться Богові вже сьогодні й дозвольте Йому подбати про всі ваші турботи й хвилювання.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я розумію, що не спроможний своїми власними силами досягти повного миру в серці, тому вже сьогодні схиляюся перед Тобою й благаю Тебе про допомогу. Я довіряю тільки Тобі й прошу Тебе взяти у Свої руки контроль над моїм життям.

Не схиляйтеся перед страхом

Того дня, коли страх обгортає мене, я буду впевнено довіряти і покладатись на Тебе... – Псалом 55:4, АМР

Страх приходиться не від Бога, він іде з боку сатани, тож щоразу, відчуваючи страх, знайте: це ворог виступає проти вас. Під час своїх проповідей я часто наголошую на тому, що страх — це «панівний дух». Сатана використовує цей дух для того, щоб панувати над Божими людьми і щосили заважати їм схилитися перед справжнім Володарем, Паном над панями, Ісусом Христом.

Безліч людей так ніколи й не виконують Божого задуму, або покликання, для свого життя тільки тому, що кожного разу, коли вони намагаються рухатися вперед, диявол використовує страх, аби їх спинити. Можливо, його метод спрацьовує й для вас? За допомогою боязкості й страху сатана заважає людям насолоджуватися життям. Вони приносять страждання й муку, і вам, без сумніву, у стані виснаження не вдасться отримувати від життя насолоду.

Коли диявол посилає у ваше життя страх, ви можете прийняти рішення не схилятися перед ним. Давид казав: *«Того дня, коли страх обгортає мене, я надію на Тебе кладу»*. Я навряд чи помилюся, сказавши, що кожного разу, коли ви приймаєте рішення і робите вибір іти за Богом і всім своїм серцем шукати Його, ворог спробує атакувати вас за допомогою боязкості й остраху. Проте, якщо ви цілковито покладетеся на Бога й довіритесь Йому, Він обов'язково допоможе вам здолати їх і далі рухатися вперед.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу схилятися перед страхом. Я покладаюся на Тебе й довіряю Тобі. Я знаю, що Ти даси мені сміливість і силу протистояти будь-якому страху й боязкості, що намагаються панувати в моєму житті.

Будучи на самоті, ви можете бути не самотніми

Будьте сильні та відважні, не бійтеся, не лякайтеся... Господь, Бог твій, Він Той хто ходить з тобою, не опустить Він тебе й не покине тебе.

— Второзаконня 31:6

Самотність часто описують як внутрішній біль, вакуум у серці чи брак любові. До переліку її побічних ефектів входять відчуття порожнечі, відсутності сенсу життя, а також відчуття даремного, безцільного буття. Самотність може мати багато причин, та люди часто не усвідомлюють, що не повинні вічно жити у такому стані. Вони спроможні протистояти йому і назавжди викинути його зі свого життя. Надзвичайно важливо усвідомити: коли у вас наразі немає пари, це не означає, що ваша доля — бути самотніми. Хоча, можливо, вам і не завжди вдасться уникнути випадків, коли доведеться залишитися на самоті. Та не слід почуватися пригнобленими й нещасними через хибне відчуття самотності.

Боже Слово наказує нам бути сильними й відважними, адже Бог завжди поруч із нами. З фізичної точки зору, ви можете бути на самоті з собою, та це зовсім не означає, що ви самотні, бо, з духовної точки зору, Бог повіки з вами. Він ніколи не залишить і не покине вас.

Тож наступного разу, коли почуття самотності спробує охопити вас, будь ласка, згадайте, про що написано у Второзаконні 31:6. Проголосіть без вагань, що Бог завше з вами, і почніть спілкуватися з Ним. Коли ви відкриєте для Нього своє серце, Його присутність по вінця наповнить ваше життя. Ви не повинні бути самотніми, бо, хоч би куди ви йшли, Божа присутність повік-віків перебуватиме з вами.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я такий радий, що Ти завжди зі мною поруч. Я знаю, що мені ніколи не доведеться бути самотнім, оскільки, хоч би куди я йшов, Ти повіки перебуваєш зі мною.

Бог може використовувати тріснуті горшки

Тепер же, о Господи, Ти наш Отець, ми глина, а Ти наш ганчар, і ми всі чин Твої руки! – Ісаїя 64:8

Бог не вимагає від нас досконалості й бездоганності. Він створив нас і знає, що ми — всього лише люди і тому будемо припускатися помилок. Наше завдання полягає в тому, щоб кожного дня, прокидаючись, найкращим чином служити Богові тими дарами й здібностями, які Він нам дав. Оступаючись, або помиляючись, і падаючи, ми повинні примиритися з Богом, прийняти Його прощення й далі рухатися вперед.

Так багато людей відчуває, що Бог не може їх використовувати через їхню так звану недосконалість. Але це — брехня! Бог (Гончар) використовує навіть тріснуті, колоті й биті горшки (тобто нас), щоб виконувати Свій досконалий задум. Ми, християни, є контейнерами, які Бог воліє вщерть наповнити Своєю добротою й світлом. Опісля ми повинні нести їх у темний світ і ділитися ними з людьми всюди, хоч би куди йшли.

Не бійтеся своїх недоліків і хиб. Змиріться з ними й дозвольте Богові в будь-якому разі вас використовувати. Припиніть хвилюватися про те, ким ви не є і чого у вас немає, натомість віддайте Богові те, ким ви є і все, що маєте. Зосередьтеся на Господові, Його досконалості, неперевершеності й спроможності діяти у вас і через вас.

Навіть якщо ви — тріснутий, битий і колотий горщик, не впадайте у відчай і не опускайте рук: ви можете досягти дивовижних речей і зробити когось щасливим. Ви спроможні підбадьорювати, навчати й виправляти тих, хто вас оточує. Тож закликаю вас використовувати свої дари й таланти для служіння Богові!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, можливо, я й «тріснутий горщик», але Ти — Гончар, і можеш застосовувати мене для Своїх цілей, незважаючи на мої хиби. Наповни мене, будь ласка, Своєю добротою й світлом, щоб я міг нести їх у світ, який мене оточує.

Прислухайтесь до тихого, лагідного голосу

А по трусі огонь, і не в огні Господь. А по огні тихий лагідний голос.

– 1 Царів 19:12

*Щ*об знайти мир у житті, треба просто підкорятися внутрішнім почуттям, які приходять щодня як Боже спонукання. Отже, спонукання — це «внутрішня інтуїція», коли ви знаєте десь глибоко в серці, що вам потрібно робити, а що ні. У Першій книзі Царів 19:12 згадується про це внутрішнє знання, як про *тихий, лагідний голос*. Не можна назвати спонуканням, коли Бог лупцює вас по голові молотком!

У Першій книзі Царів Господь не використав велику й сильну бурю, потужний вітер, землетрус або вогонь, щоб звернутися до Іллі. Божий голос прийшов до нього у вигляді звуку незбагненного миру й спокою. Він був схожий на тихий, м'який і лагідний голос. Спонукання навіть не завжди повинно приходити до нас у вигляді голосу. По суті, Бог часто дає нам вказівки й настанови, звертаючись до нашого серця, а не говорячи до вух.

Просто навчившись прислухатися до Бога й виконувати все, що Він нам наказує, ми зрозуміємо й чітко побачимо результати: все у нашому житті почне складатися нам на добро й на користь. Хоч би якою була наша життєва ситуація, мусимо прислухатися до Бога й коритися Його голосу. Можливо, спочатку вам буде складно збагнути, чому Бог прохає вас про певні речі. Та, прислухаючись до Його голосу й корячись Його вказівкам, ви отримаєте можливість увійти в Його спокій. Тому слухайте уважно!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, допоможи мені навчитися слухати Твій голос, не пропускаючи жодного слова, і щодня чути Твої спонукання в моєму серці. Я прагну мати Твій мир, тому буду уважно прислухатися до Тебе.

Коли важко молитися за інших

Благословляйте тих, хто вас проклинає, (проголошуйте благословення і Божу прихильність над їх життям) і молитесь за тих, хто кривду вам чинить, (ображає вас, робить вам боляче і використовує вас). — Лука 6:28, АМР

Ак ви реагуєте, коли хтось ображає ваші почуття? Чи дозволяєте ви цій образі вкрати у вас мир і радість? Чи виходять ваші емоції з-під контролю, коли раптом це трапляється?

В Євангелії від Луки 6:28 читаємо про те, що нам слід робити, коли люди завдають нам болю, кривдять чи ображають нас: ми повинні молитися за них і благословляти їх. Зазвичай ми не схильні *«проголошувати благословення і Божу прихильність»* над життям своїх кривдників. Та велика Божа мудрість вища за нашу людську, і хоча нам це не здається «правильним», саме так ми й повинні чинити. Прикладом, я готова покійрно зробити це й сказати: «Господи, насправді мені якось не хочеться благословляти людей, які мене образили й скривдили, та в будь-якому разі я молюся з вірою, щоб Ти благословив їх, адже саме Ти наказуєш мені благословляти їх і молитися про Твою прихильність до їхнього життя».

Рішення молитися за таких людей — це найскладніше з того, про що Бог нас прохає, особливо, коли вважаємо, що наш кривдник, далєбі, аж ніяк не заслуговує на наше прощення. Однак Бог чітко наказує нам проба́чати. І, прийнявши рішення йти шляхом прощення, ми отримаємо мир і радість, які приходять винятково тоді, коли ми коримося Божому Слову. Якщо ми слухняні Богові, то Він допомагає нам здолати будь-який біль та образи і почати насолоджуватися життям ще більше, ніж раніше.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, мені важко, та я молюся за своїх кривдників і благаю Тебе, благослови їх. Допоможи мені відпустити свою образу й пробачити людям, які завдали мені болю.

Чи шукаєте ви правильних речей?

Бо (врешті-решт) суть Царства Божого не в тому, щоб у вас була всяка) пожива й питво, (що вам подобається), але праведність, (тобто здатність знаходитися у правильному положенні перед Богом), і мир (у серці), і радість у Дусі Святій. – До Римлян 14:17, АМР

У Посланні до Римлян 14:17 наголошується на тому, що Боже Царство — це життя, сповнене праведності, миру й радості у Святому Дусі. Ми повинні ретельно досліджувати Боже Слово й старанно шукати Його Царства. Та попри цю настанову, багато людей все своє життя шукає що завгодно, тільки не Боже Царство. Коли мова заходить про праведність, мир і радість, вони й близько їх не мають, бо, на жаль, не шукають правильних речей.

Раніше я вважала, що, маючи благополуччя в матеріальному плані, я ні про що не турбуватимуся, і моє життя буде тихим, мирним і спокійним. Та, незалежно від кількості здобутих мною матеріальних цінностей, вони ніяк не могли принести мені справжній мир у серці. Адже останній приходить винятково завдяки єдності з Богом. Це вкрай важливо зрозуміти, бо, як на мене, більшість християн усе своє життя марнують, шукаючи неправильних речей, тоді як справжній найцінніший скарб міститься в Ісусі Христі.

То чого ви шукаєте сьогодні? Що для вас є найбільшим і найдивовижнішим скарбом? Матеріальні речі, врешті-решт, залишать вас із відчуттям невдоволеності й розчарування. Та якщо ви шукаєте Бога та Його праведності, миру й радості, то ви зможете повноцінно жити у цілковитому задоволенні, яке Бог хоче вам дати. Тож почніть шукати Його вже сьогодні!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я приймаю сьогодні рішення не шукати матеріальних речей, які все одно не принесуть мені щастя. Я волію бути одним цілим із Тобою, адже прагну Твоїї праведності, миру й радості.

Як завжди йти прямою дорогою

Він спасіння ховає для щирих, мов щит той для тих, хто в невинності ходить, щоб справедливих стежок стерегти, і береже Він дорогу Своїх богобійних! Тоді ти збагнеш справедливість та право, і просто, всіляку дорогу добра... – Приповісті 2:7-9

*Н*рямуючи дорогою життя, вздовж усього шляху ми зустрічаємо духовні «знаки». Для того щоб завжди перебувати під Божою охороною й захистом, потрібно виконувати вимоги цих знаків, які підказують нам, що варто довіряти Богові, замість хвилюватися і бути хороброю людиною, замість боятися. Якщо ви зауважуватимете ці знаки й не ігноруватимете дороговказів, то вам буде легко йти своїм шляхом. Ви матимете надприродний захист, мир і радість, які може дати винятково Бог. Проте, не стежачи за знаками, не виконуючи їхніх вимог, ви помітите, як дорога потроху ускладнюватиметься, і ви вже не будете, як раніше, такі впевнені щодо своєї спроможності дійти до кінця. Можливо, ваше майбутнє почне викликати у вас занепокоєння, либонь, ви взагалі зійдете з прямого шляху.

Нам із вами не потрібно чогось боятися, адже Бог прагне захистити нас на життєвому шляху й випростати наші стежки. То навіщо непокоїтися й гаяти час, нехтуючи Господніми дороговказами, Його знаками та інструкціями? Це аж ніяк не вирішить проблем!

Будьте слухняні й мудрі: не ігноруйте Господніх знаків, розставлених на вашому життєвому шляху. Зауважуючи їх і дотримуючись Божих інструкцій, ви прибудете неушкодженими до місця свого призначення.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, допоможи мені помічати духовні знаки, розставлені Тобою для мене на дорозі життя. Коли я бачитиму їх, то в жодному разі не ігноруватиму. Це допоможе мені безпечно йти за Тобою по життєвому шляху.

Погодьтеся з Божим розпорядком

Бог не повів їх дорогою землі филистимської, хоч була близька вона. Бо Бог сказав: Щоб не пожалкував той народ, коли він побачить війну, і не вернувся до Єгипту. І повів Бог той народ окружною дорогою пустині...

— Вихід 13:17-18

Бог дає нам сподівання й мрії про те, що в нашому житті відбудуться певні події, та не завжди показує точний час, коли на них чекати, згідно з Його планом. Хоча нас іноді й засмучує відсутність розуміння, що й коли станеться у нашому житті, однак, з іншого боку, це допомагає нам ніколи не припиняти руху вперед. Погоджуючись із Божим розпорядком, ми вчимося жити з надією в серці й насолоджуватися життям, допоки Господь працює над розв'язанням наших проблем.

У книзі Виходу 13:17-18 читаємо, що Бог повів Ізраїльський народ до Обіцяної Землі довшою, складнішою дорогою, тому що знав про їхню неготовність увійти в Обіцяний Край. Вони ще мали належно підготуватися, навчитися воювати, а також пройти через певні труднощі й випробування. Та навіть незважаючи на це Бог завжди був у змозі подбати про них і показати, що їм потрібно робити.

Те саме стосується й нас... період навчання й підготовки у нашому житті просто полягає в тому, що ми повинні виконувати Господні настанови й саме тоді, коли Він наказує нам це робити. А зайві питання й спроби збагнути, що воно відбувається, тут ні до чого. Байдуже, скільки часу знадобиться, — ми можемо завжди бути впевнені в тому, що для нас самих буде краще підтримати й прийняти Божий режим і розпорядок.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я погоджуюся з Твоїм розпорядком. Можливо, я не завжди його розумію, проте впевнений, що Твої шляхи досконалі, а тому цілковито й повністю довіряю Тобі.

Щирість важливіша за досконалість

Але ми відреклися тайного сорому, не ходячи в хитрості та не перекручуючи Божого Слова, але з'явленням правди доручуємо себе кожному сумлінню людському перед Богом. — 2 до Коринтян 4:2

Іноді ми можемо так сильно перейматися думкою інших людей про нас, що це починає нас повністю сковувати, і ми боїмося, буцімто з нами щось станеться. Але знаєте що? Я вважаю, що наша справжня й непідробна щирість на ділі викличе більше поваги з боку людей, ніж коли ми будемо намагатися приховати всі свої негаразди, вдаючи з себе досконалих осіб.

Я переконана, що люди воліють мене слухати з однієї досить вагомої причини: я завжди розповідаю їм про те, чого сама навчилася і які уроки засвоїла, вирішуючи свої власні проблеми, борючись із власними хибами і виправляючи власні помилки. Це допомагає їм розслабитися та прислухатися до мене й наповнює їхнє серце надією на те, що, коли я змогла, попри труднощі й незгоди, досягти успіху, то й у них усе вийде. Припинімо жити, боячись припуститися помилки, адже похибки й погрішності неминучі — крапка. Бог не просить нас ніколи не помилятися. Його прохання — бути чесними й відвертими стосовно власних недоліків і хиб. Якщо ми виносимо свої вади на видноту, то Господь радо допомагає нам звільнитися від них і продовжувати рух уперед до чогось більшого й кращого.

Не приховуйте своїх помилок. У вас з'явиться прекрасна можливість взяти з них певні уроки тільки за умови, що вони будуть на видноті. Коли ви довіряєте Богові й живете щиро та відкрито, тоді Він допомагає вам здолати що завгодно.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, у мене є свої хиби, про які навіть соромно розповідати, але триматися за них — також не вихід. Я приймаю рішення бути відкритим і щирим стосовно моїх недоліків, щоб Ти допоміг мені їх здолати.

Продовжуйте просити і буде вам дано, продовжуйте шукати і знайдете, продовжуйте (ввічливо) стукати і (двері) відчинять вам...

— Матвій 7:7, AMP

Уи молилися ви коли-небудь за певну свою життєву ситуацію, в якій довелося надто довго чекати прориву? Можливо, ви питали себе, чому Бог і досі вам не відповів? Чи почувалися ви так, ніби перемога щоразу проходила повз вас?

Іноді, коли ми довго та наполегливо молимося про певну ситуацію у своєму житті й не отримуємо відповіді, ми вчимося жити з цією проблемою. Ми й далі займаємося своїми повсякденними справами, ведемо звичний спосіб життя, та при цьому не перестаємо ставити собі питання, коли ж Бог дасть нам відповідь, і чи дочекаємося ми її взагалі. Та Господь чує наші молитви й працює над вирішенням нашого питання, хоча, можливо, ми цього й не бачимо. І раптом наша ситуація може змінитися — несподівано, миттєво, без жодних попереджень! Та допоки цього не сталося, ми чекаємо на відповідь. І наше очікування може бути пасивним або з надією. Пасивна, або неактивна, людина дуже швидко відступається й здається, тоді як та, хто має надію, з усмішкою дивиться в майбутнє, вірячи, що відповідь не за горами й може прийти будь-якої хвилини. Віра не є чимсь пасивним. Серце, сповнене надії, сподівається, що проблема може бути розв'язана будь-якої миті. Людина з такою вірою прокидається щоранку в очікуванні того, що Бог уже відповів на її питання, вирішив її проблему і допоміг подолати життєві труднощі. Навіть попри можливе довге очікування, увесь цей час вона продовжуватиме прохати, допоки Бог несподівано не змінить усе в її житті.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу пасивно чекати на Твою відповідь — прагну завжди очікувати з надією. Я й далі прохатиму Тебе дати мені прорив, знаючи, що Ти обов'язково Свого часу здійсниш його в моєму житті.

Ваше життя не стане іншим, допоки не зміниться мислення

Наостанку, браття, що тільки правдиве, що тільки чесне, що тільки праведне, що тільки чисте, що тільки любе, що тільки гідне хвали, коли яка чеснота, коли яка похвала, думайте про це! — До Филип'ян 4:8

Багато років я була нещасною, бо щойно прокидалася вранці, мій розум одразу наповнювали негативні, сумні й гнітючі думки. Але тепер я можу щиро назвати себе щасливою людиною, оскільки Дух Святий допоміг мені навчитися застосовувати розум Христа, який Він мені дав.

Можливо, ви, до речі, як і я, впродовж багатьох років мали неправильне мислення. Та, попри це, маю для вас добру новину: з Божою допомогою ви спроможні змінити його вже сьогодні. Борючись із негативним мисленням, вам украй важливо усвідомити, що ваше життя не стане іншим, допоки не зміниться ваше мислення. Оновлене мислення, в якому панує Бог, життєво необхідне для будь-яких подальших перемін у вашому житті.

У Біблії є багато настанов стосовно того, про що саме нам слід думати. У Посланні до Филип'ян 4:8 сказано, що наші думки насамперед повинні нас підбадьорювати, а не пригнічувати. Тож сьогодні я хочу кинути вам виклик. Замість прокидатися вранці й відразу думати про щось негативне, виберіть якусь позитивну істину зі Святого Письма і зосереджуйтеся на ній щодня після пробудження. Нехай Боже Слово глибоко проростає у вашому серці й докорінно змінює ваше мислення. Зосередьте свої думки на чомусь хорошому, доброму і згодом ви побачите, які чудові зміни це принесе у ваше життя.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я готовий змінюватися й набувати Христового розуму. Допоможи мені думати лише про те, що тільки чесне й праведне, чисте й любе, що тільки гідне хвали — лише про те, що від Тебе.

І будуть співати про Господні дороги і радісно святкувати Його могутні дії, бо слава Господня велика... – Псалом 137:5, АМР

Раніше я була такою напруженою! Не минало й дня, щоб я не виявляла тривогу, занепокоєння, напружену увагу, щоб не була внутрішньо зосередженою через те, як виглядають і поведуться мої діти, через стан моєї домівки, власне, через мій зовнішній вигляд і те, що про нас подумують люди. Я була настороженою й напруженою через безуспішні спроби змінити свого чоловіка, зробивши його таким, яким він, на мою думку, мав бути. Я, щиро кажучи, не можу згадати про жодну сферу життя, в якій почувалася б вільною. Хоча на ділі мені просто потрібно було почати радіти життю!

Я абсолютно не знала, як довіряти Богові в повсякденному житті. Жодна сфера мого життя не була збалансованою. У той час я ще не усвідомлювала, що радість і задоволення є надзвичайно важливою частиною нашого життя — без них ми не зможемо бути здоровими в духовному, розумовому, емоційному й фізичному плані! По суті, радість і задоволення настільки нам потрібні, що Бог в обов'язковому порядку неодноразово згадує про них у Святому Письмі. Він буквально наказує нам радіти життю й святкувати.

Найкращий подарунок, який ви можете зробити своїй родині й усьому світові — це ваше власне здоров'я та довголіття. Але вам не вдасться бути здоровими й свіжими, не навчившись регулярно святкувати й веселитися. Тож закликаю вас вже сьогодні змінити атмосферу свого життя — почніть святкувати. Дозвольте собі трохи порадіти життю!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, не дозволяй мені бути надто напруженим. Частіше нагадуй мені про те, що я маю давати собі право хоча б час від часу радіти життю й насолоджуватися Твоєю добротою.

4 кроки для ефективного вивчення Божого Слова

Мій сину, прислухайся до моїх слів, погоджуйся і підкоряйся моїм висловлюванням! – Приповісті 4:20, АМР

Багато людей мене питає, як правильно вивчати Боже Слово. Вірю, що ці корисні поради стануть вам у нагоді:

1. Цілеспрямовано приділяйте цьому час. Я призначаю побачення Богові вранці, та якщо ранковий час вам не підходить, то знайдіть прийнятний для себе... навіть якщо ви не в змозі робити це щодня. Просто почніть із чого-небудь, і побачите позитивні зміни, які це рішення принесе у ваше життя!

2. Готуйтеся до вивчення Біблії заздалегідь. Виберіть місце, яке вам подобається, наприклад, улюблену кімнату у своєму помешканні, де ви зможете залишитися наодинці з Богом.

3. Тримайте під рукою всі потрібні ресурси й матеріали. Звісно, вам знадобиться Біблія, на додачу хороший тлумачний словник біблійних термінів, Симфонія, ручка і папір. Весь цей набір пригодиться вам, якщо доведеться виписати паралельні уривки зі Святого Письма чи занотувати власні відкриття.

4. Підготуйте своє серце. Поговоріть із Богом про те, у чому вам, можливо, слід розкаятися, й розпочніть свій час вивчення Біблії з миром у серці, аби ніщо не заважало вам отримувати відкриття зі Слова Божого.

Приділяйте час вивченню Божого Слова, адже в ньому міститься сила, здатна змінити ваше життя й зробити вас людиною, приємною серцю Бога.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я приймаю у своєму серці рішення приділяти час тому, щоб по-справжньому вивчати Твоє Слово. Покажи мені, як розуміти його, погоджуватися з ним і підкорятися Твоїй правді щодня.

Приймайте й віддавайте Боже Слово

...Те, що сталося мені, вийшло більше на успіх Євангелії... А багато братів у Господі через кайдани мої посміли та ще більше відважилися Слово Боже звіщати безстрашно. — До Филип'ян 1:12, 14

Іноді ми наражаємося на ворожі атаки лише тому, що вивчаємо або проповідуємо Боже Слово. В Євангелії від Марка 4:17, згадується про людей, які чують Боже Слово й на якийсь час приймають його, та *«згодом, як утиск або переслідування наступає за слово, вони (одразу) спокушаються, починають гніватися, обурюватися й ображатися, спотикаються і відпадають»* (АМР).

Сатана добре знає, що Боже Слово дасть нам силу, і тому прагне спинити його ще до того, як ми зможемо поділитися ним з іншими. Тому вкрай важливо стерегти Слово Боже у своєму серці й щосили протистояти дияволіві, коли той приходить, щоб його у вас украсти. Відтак випробування, що ворог посилає у ваше життя, допоможуть вам приводити інших людей до Господа. Апостол Павло згадує, що Бог провів його через багато різних подій. І все для того, щоб потім він міг допомагати іншим людям ставати більш упевненими й сміливими в Господі; щоб вони *«ще більше відважилися Слово Боже звіщати безстрашно»*. Навіть під час перебування у в'язниці Павлова непохитність і здатність виконувати Божу роботу були неабияким підбадьоренням для всіх, хто його знав.

Тож бажаючи служити іншим людям, ми будемо стикатися з досить несприятливими власними життєвими обставинами й ситуаціями. Та якщо твердо стояти в вірі й цілком довіритися Богові, то Він безперечно приведе нас до перемоги й зробить наш приклад великим підбадьоренням для інших людей.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну щодня перебувати в Тобі й Твоєму Слові. Коли в моєму житті почнуться випробування й труднощі, будь ласка, використай їх для того, щоб укріпити мене духовно і зробити спроможним ділитися Твоїм Словом з людьми, що мене оточують.

Як боротися з боязкістю

Господь моє світло й спасіння моє, кого буду боятись? Господь то твердиня мого життя, кого буду лякатись? — Псалом 26:1

Вам буде не до снаги виконати Боже доручення, Його покликання для вашого життя, коли у своєму розумі даватимете місце боязкості й страху. Боязкість — близька родичка страху, і якщо ви дозволятимете їй довгий час залишатися у вашому розумі, то вона завдасть вам душевного болю й вкраде усяку, навіть найменшу, радість.

Я відчувала боязкість, коли ми планували подорож до Індії, де мала відбутися наша конференція. Я була надзвичайно схвильована через дивовижні можливості, які перед нами відкривалися, та зосередити свої думки я могла винятково на довгому перельоті й жахливих умовах проживання, що чекали на нас у цій далекій країні. Однак Господь звернувся до мого серця й показав, що я маю здолати страх і боязкість, зосередившись виключно на Його Слові. Дай я собі право сконцентруватися лиш на негативних аспектах подорожі, це вкратило б у мене радість і задоволення, які Бог волів мені дати.

Поза всяким сумнівом, боязкість — це пастка, і ви маєте прийняти рішення в неї не потрапляти. Коли разом з обставинами, що складаються у вашому житті, у серце намагається побратися боязкість або страх — прикладом, вам бракує впевненості у майбутньому, або виникають нові ситуації чи виклики, з якими ви раніше не стикалися, — то відкрийте Псалом 26:1 і почніть молитися й проголошувати: *«Господь моє світло й спасіння моє, кого буду боятись або лякатись?»*

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, сьогодні я проголошую, що Ти — моє світло й спасіння. Завдяки Тобі, мені не потрібно боятись чогось, що може статися в моєму житті, адже я й так маю перемогу в Тобі.

Прийміть силу, що допоможе здолати спокуси

І сказав (Ісус) до учнів Своїх: Неможливо, щоб спокуси, (тобто наживки, що мають заманити вас у пастку гріха), не мали прийти...

– Лука 17:1, AMP

Спокуса, або схильність людей впасти в спокусу, була й залишається серйозною, реальною проблемою від початку існування світу й до сьогоднішніх днів. І хочеш не хочеш, але нам усім доводиться з нею стикатися. В Євангелії від Луки 17:1 Ісус каже: *«Неможливо, щоб спокуси, (тобто наживки, що мають заманити вас у пастку гріха), не мали прийти».*

Але чому нам доводиться стикатися зі спокусами? Бо це посилює нашу віру, тобто зміцнює наші духовні м'язи. Якби нам не потрібно було протистояти спокусам, то ми ніколи не пізнали б своєї духовної сили. В свою чергу, для її розвитку нам доведеться проходити величезну кількість випробувань і спокус, як великих, так і маленьких.

В Євангелії від Луки, 4 розділі, ми чітко бачимо, що сатана спокушав Ісуса, сподіваючись знайти певну слабкість і хибу, через які він міг би жорстоко вторгнутися в Його життя. Але Ісус був досить сильним духовно і тому завдав ворогові нищівної поразки. Я наполегливо раджу вам: відчуваючи спокусу, поведіться так, як Ісус. Він одразу звернувся до Божого Слова. Бог знав заздалегідь, що Ісус пройде це нелегке випробування, і, як на мене, так само Він вірить у нас, адже знає: якщо ми будемо наслідувати приклад Ісуса, то також здолаємо спокусу й зможемо достойно пройти будь-які життєві труднощі й випробування.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую Тобі за те, що допомагаєш мені протистояти ворожим спокусам і долати їх. Отже, коли наступного разу спокуса прийде в моє життя, я одразу звернуся до Твого Слова й використаю Твою правду, щоб перемогти її.

Протистійте дияволу й радійте в Господі

Радійте в Господі завжди (втішайтесь і насолоджуйтеся в Ньому), і знову кажу: радійте! – До Филип'ян 4:4, АМР

У слова «депресія» є декілька визначень. Частково вона означає — «порожнеча; життя на міліні; стан крайнього суму; смуток». Багато хто помилково вважає, що однією з найбільш розповсюджених причин депресії є складні життєві обставини й скрутне становище. Але правда в тому, що реальною причиною є наше ставлення до того, що з нами відбувається. Ось чому диявол хоче змусити нас почуватися нічого невартими й усіма знехтуваними. Та якщо не дозволити йому вразити нас своїми аргументами, то він не зможе нас образити; а не змігши завдати нам образи, йому не вдасться пригнобити нас і змусити страждати від депресії.

Я вважаю, що один із найкращих способів протистояти дияволу й одержати перемогу над депресією — це дозволити Святому Духу ввести вас у період нескінченної радості й тріумфу у вашому житті. Ворог хоче змусити вас зосередитися на негативних подіях, щоб ви почали себе жаліти. Тоді як Святий Дух прагне у всьому показати позитив і навчити вас якомога частіше влаштовувати вечірку з будь-якого приводу!

У Посланні до Филип'ян 4:4 написано, що ми повинні *«радіти в Господі завжди»*. Коли ми зосереджені на Богові й насолоджуємося життям із Ним, депресії не буде місця у нашому житті. Тож наступного разу, коли ворог спробує змусити вас відчувати жаль або смуток, прийміть рішення й зробіть вибір радіти в Господі!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, Ти дивовижний і неймовірний, тому я можу й радіти в Тобі повіки. Депресії немає місця в моєму житті, тому що Ти наповнюєш мене Своім Духом!

Станьте одним цілим — навчіться насолоджуватися одне одним

...Відчувайте по відношенню до нього повагу і віддавайте йому пошану і честь, цінуйте його і захоплюйтеся ним так, як можна захоплюватися людиною, хваліть його, любіть від усього серця і насолоджуйтеся своїм чоловіком...

– 1 Петра 3:1, АМР

*В*аш шлюб може стати надзвичайно приємним і радісним, якщо ви як подружня пара навчитеся насолоджуватися одне одним. Тож чи усвідомлюєте ви, що з'єднані Богом не для того, щоб обидва були нещасні й жалюгідні? І також Він поєднав вас не для того, щоб ви тільки сварилися, чіплялися одне до одного або намагались одне одного змінити.

У Біблії чітко сказано, що жінка має насолоджуватися своїм чоловіком. Однак я переконана, що цей уривок зі Святого Письма прийнятний для обох партнерів у шлюбі. Проте я дуже рідко чую, щоб жінка сказала: «Знаєте, я насправді насолоджуюся моїм чоловіком», або щоб чоловік мовив: «Я насолоджуюся моєю дружиною». Поза всяким сумнівом, Бог воліє, щоб у шлюбі ми насолоджувалися одне одним. Він мріє, щоб ви зі своїм чоловіком чи дружиною разом сміялися, проводили час у веселощах, розважалися. Я розумію, що не завжди це буває легко. У будь-якому шлюбі є свої виклики, труднощі й випробування; та, незважаючи на відмінність вашу, як людей, попросайте Бога показати вам дивовижні й неповторні риси в характері одне одного. Попрошайте Господа, щоб Він допоміг вам поглянути на вашого супутника життя так, як Він на нього чи на неї дивиться, адже Він любить його (її) і помер за нього (неї) так само, як і за вас.

Коли ви дивитесь одне на одного очима Бога, то радість природним чином наповнює ваші серця, даючи можливість і спроможність насолоджуватися спілкуванням зі своїм чоловіком або дружиною.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я прагну насолоджуватися спілкуванням зі своїм чоловіком (своєю дружиною). Навіть якщо в нашому шлюбі є певні проблеми, допоможі мені навчитися радіти, веселитися, розважатися разом із ним (нею) і дивитися на нього (неї) Твоїми очима.

Не розмірковуюте над незначними розчаруваннями

Про накази Твої буду розмірковувати я, і на стежки Твої буду дивитись, (стежки життя, на які попровадить мене Твій закон). – Псалом 118:15, АМР

Глибока образа на Бога зазвичай не виникає в серці людини після великих трагедій, на кшталт, неспроможність влаштуватися на роботу або отримати підвищення, про яке міряли довгий час. Глибоке почуття гіркоти й емоційного болю з'являється через серію незначних подій, які спричинили невдоволення, роздратування й досаду. Ось чому потрібно вміти правильно реагувати на незначні, повсякденні розчарування й дивитися на них у перспективі.

Постійне зосередження на чомусь називається медитацією, або роздумами. Незначні розчарування, які щоденно виникають у нашому житті, дратують самі по собі, та через їхнє накопичення у нашому серці для нас стає практично неможливим зосередитися на чомусь іншому, окрім них. Та, замість концентруватися на своїх проблемах і зневірятися, зосередьтеся на Богові й почніть розмірковувати над Його обітницями для вашого життя. Певні ситуації можуть збити вас із ніг, та не слід залишатися лежати на землі. Бог готовий і спроможний знов підняти вас на ноги.

Коли розчарування обтяжують вас, то можна дозволити їм прибити вас до землі або використати їх в якості сходинок на шляху до кращого життя. Прийміть рішення, розмірковуючи над Словом Божим, одразу розбиратися з будь-якою зневірою, щойно вона прийде до вас. Господь має для вас дещо краще, ніж те, що маєте зараз, і допоможе вам здолати розчарування.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, як сказано у Псалмі 118:15, я розмірковую над Твоїм Словом і не зважаю на незначні розчарування, що намагаються мене обтяжити. Твоє Слово має силу й приносить життя, тому я знаю, що, зосередивши свій погляд на Тобі, я зможу здолати будь-яке розчарування!

Навчіться правильно мислити, і ваше життя покращиться

Смерть та життя у владі язика, хто ж кохає його, його плід поїдає, (плід смерті або життя). – Приповісті 18:21, АМР

З наведеного вище уривку Святого Письма чітко розуміємо, що у словах, які промовляємо, міститься або життя, або смерть. Тому для нас надзвичайно важливо навчитися контролювати свої уста, але робити це треба у певний спосіб.

Як на мене, деякі люди намагаються контролювати свої уста, тоді як нічого не роблять зі своїми думками. Це схоже не викидання бур'яну: якщо тільки ви не викопаєте, не видалите його з коренем, то він знову проросте й розростеться. Вам ніколи не вдасться тримати під контролем свої уста, якщо спершу не навчитеся контролювати свій розум.

У нас часто виникає спокуса думати про різний непотріб, та не варто на неї реагувати. Ми маємо вибір і можемо цілеспрямовано обирати правильне мислення! Тоді слова, що злітатимуть із наших вуст, також будуть відповідними. Ви будете спроможні обрати думки, що приносять життя, якщо слухатимете й читатимете Боже Слово, розмірковуватимете над ним і проголошуватимете його. Рано чи пізно те, що у вас усередині, знайде свій вихід назовні. Тож коли наповнювати свій розум добрими, позитивними, сповненими сили, життєдайними думками від Бога, то, відповідно, позитиві, сповнені сили й життя слова природним чином почнуть злітати з ваших вуст.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, я прагну змінити своє мислення, щоб бути в змозі промовляти життєдайні слова. Допоможи мені, будь ласка, оновити мій розум за допомогою Твого Слова, щоб мої слова відображали Твою природу.

Живіть у світі, але будьте не *від* світу!

Не благаю, щоб Ти їх зо світу забрав, але щоб зберіг їх від злого. Не від світу вони, як і Я не від світу. – Іван 17:15-16

Багато людей сьогодні живе в постійному стані перевантаження, бо максимально розтягує себе, використовуючи свої фізичні можливості більше, ніж допустимо й потрібно. В результаті вони весь час знаходяться на межі колапсу. Через це люди відчують постійну напругу й тиск, що, в свою чергу, робить їх збентеженими й наповнює негативом. Але добра новина полягає в тому, що ми, християни, хоч і живемо у світі, насправді — не від цього світу, якщо вірити сімнадцятому розділу Євангелія від Івана.

Світова система цінностей не є еталоном для нашого життя, тож ми не повинні реагувати на все так, як реагує світ. У нас має бути зовсім інший підхід і ставлення до життя. У відповідь на проблеми й труднощі люди цього світу засмучуються й бентежаться. Та Ісус сказав у Євангелії від Івана 14:27, що ми не повинні дозволяти собі хвилюватися, турбуватися чи непокоїтися. Цей вірш вказує на те, що наше ставлення має відрізнятись від ставлення людей, що живуть згідно зі світовою системою цінностей.

Я помітила, що правильне ставлення й вірний підхід можуть цілком і повністю перевернути вашу життєву ситуацію. Вони відкривають двері для Бога, даючи Йому надзвичайну можливість надприродним чином діяти у вашому житті й допомагати вам. Саме правильне ставлення дозволяє вам жити у світі, але бути за своєю природою не від світу, який вас оточує. Тож пам'ятайте: завдяки своїй позиції в Христі ми можемо реагувати на життєві випробування й виклики спокійно та впевнено.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, Ти сказав: хоча я й перебуваю у світі, та не повинен бути від світу. Сьогодні я роблю вибір на користь Твого ставлення й мислення. Навіть незважаючи на те, що мене оточує цей світ, я приймаю рішення на все реагувати з позиції миру й розуму Христа, який Ти мені дав.

Сповідуйте провини перед людьми, яким довіряєте

Немає нічого захованого, що не виявиться, ні таємного, що воно не пізнається, і не вийде наяв. — Лука 8:17

Більшість людей почуваються незручно, коли їм доводиться розповідати про свої вади, хиби й недоліки. Чому нам не подобається виставляти подібні речі на показ? Можливо, тому що ми боїмося думки інших людей про нас. Ми побоюємося, що від нас відвернуться, неправильно зрозуміють або перестануть любити люди, які нам не байдужі. І фактично їхня думка про нас може докорінно змінитися, коли їхні очі відкриються на нас справжніх.

Та, попри це, зізнаватися у своїх провинах дуже важливо для емоційного зцілення. За Біблією, все приховане й таємне рано чи пізно пізнається й вийде на поверхню, тому відсьогодні не варто боятися ділитися своїми поразками, хибами й недоліками з людьми, яким довіряємо. Коли нарешті мені стало сміливості комусь розповісти про те, якої кривди я зазнала в минулому, все одно мені було неймовірно важко це зробити з емоційної точки зору. Але тепер, розповідаючи про своє жахливе минуле, я наче висвітлюю проблеми й труднощі іншої людини. Коли я сповідала свій біль, розповіла про слабкості, що існували в моєму житті, це принесло мені повне зцілення й чудесне відновлення.

Отже, моліться й просіть Бога показати вам, кому можна довіряти, а потім почніть будувати відкриті й щирі стосунки з цими людьми. Коли ви будете ділитися одне з одним тим, що раніше приховували, це принесе неймовірне Боже зцілення як у ваше життя, так і в життя цих людей.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, покажи мені, будь ласка, кому з людей, яких Ти послав у моє життя, я можу розповісти про свої хиби, недоліки й біль. Я волію відкрити двері, які принесуть як у моє, так і в їхнє життя неймовірне зцілення.

Висока ціна мізерного життя

Яка ж користь людині, що здобуде весь світ, але душу свою, (тобто благословенне життя в Божому Царстві), занепасти? Або що дасть людина взамін за душу свою, (тобто за благословенне життя в Божому Царстві)?

— Матвій 16:26, АМР

Сатана спокушає нас вести жалюгідне, нікчемне, мізерне життя, тоді як Бог спонукає й заохочує піднятися на новий рівень. Одна з найбільших помилок, яких ми можемо припуститися, — це стати самовдоволеними й почати вважати, що те, що ми зараз маємо, повинно нас влаштовувати, бо це найкраще, чого ми здатні досягти. Жалюгідне мислення утримує нас на одному місці, адже Бог може зробити через нас тільки те, що ми самі Йому дозволимо. Будьте обережні, щоб ваш стан раптом не став «задовільним» з духовної точки зору. Я не хочу бути посередньою, людиною так собі, адже Бог, якому я служу, не є посереднім — Він досконалий, і я прагну бути на Нього схожою.

Як читаємо в наведеному вище уривку зі Святого Письма, ми можемо здобути все, що пропонує цей світ, але втратити благословенне життя, приготоване для нас Богом. Мізерне життя має дуже високу ціну. Ніщо не варте того надзвичайного, мирного, радісного, праведного, святого життя, доступного нам у Христі тут, на цій землі. Якщо ви все своє життя опираєтеся Божій волі й живете так, як вам того хочеться, то ваше життя мізерне й нікчемне.

Бог прагне, щоб ви були благословенні, однак не хоче, аби ви самі намагалися здобути ці благословення. Він не бажає, щоб ви ставили матеріальні цінності вище за Нього й шукали чогось більше, ніж шукаєте Його. Пам'ятайте: якщо ми спершу будемо намагатися знайти Бога і Його Царство, то усі благословення, приготовані Ним для нас, прийдуть самі по собі, легко й природно. Ось що таке досконале життя на новому рівні, яке пропонує нам Господь!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу погоджуватися на мізерне життя. Допоможи мені зосередитися на Тобі, щоб бути спроможним вести досконале життя у Твоєму Царстві, яке Ти мені пропонуєш уже сьогодні.

Я в Бозі хвалитиму слово Його, на Бога (я опираюсь, сподіваюсь) і надію кладу, й не боюся, що може людина, яка є тілесною, учинить мені?

– Псалом 55:5, АМР

*Н*евже ви не втомилися грати в ігри, носити маски і, замість бути самими собою, вдавати з себе когось іншого? Хіба вам не хочеться бути вільними й розраховувати на те, що вас прийматимуть такими, які ви є, а не змушуватимуть натомість бути тим, ким, насправді, ви навіть не знаєте, як бути? Чи не хочеться вам пишатися своєю унікальністю і не пориватися бути схожими на інших?

Бажаючи здолати невпевненість і стати людиною, якою створив вас Бог, вам доведеться стати сміливими й просто бути не схожими на всіх інших. Нещастя й розчарування починають наповнювати наше життя, коли ми намагаємося приховати свою унікальність, особливість і пробуємо бути як усі. Господь бажає, щоб ви любили й приймали себе такими, якими Він створив вас, а не намагалися відповідати очікуванням інших людей чи бути такими, якими, на вашу думку, вас хочуть бачити. Спитайте себе: *«Кому я намагаюся догодити — Богові чи людям?»* Справжні мир і радість приходять у життя тоді, коли зосередитися на догоджанні Богові, а не людям.

Господь знав, що робив, створюючи вас. Ви — унікальна людина, особистість, дивно й прекрасно утворена Богом! Прийміть себе як нове створіння в Ісусі Христі, здобудьте впевненість і відчуття захищеності у житті, відкривши свою справжню сутність у Ньому.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

*Боже, я не боюся людей. Я прагну черпати свою впевненість і відчуття захищеності в моїх стосунках із Тобою. Сьогодні я приймаю рішення бути унікальною людиною, якою Ти мене створив. Я волію догоджати ви-
нятково Тобі.*

...Те саме чинить їм і ви

Тож усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви. Бо в цьому Закон і Пророки. — Матвій 7:12

У Бога безліч благословень, які Він прагне аж надмір вилити на наше життя. Та про більшість із них ми так ніколи й не довідаємося з однієї простої причини: ми не ставимося до інших так, як хотіли б, щоби вони ставилися до нас. Нам дуже подобається, коли інші люди нас благословляють, та чи проявляємо ми самі ініціативу, безкорисливо благословляючи їх першими?

Якщо ваш шлюб, родина або стосунки з друзями поки що не відповідають вашому уявленню про них, то ви самі можете буквально змінити картину, всю навколишню атмосферу, перетворити її на краще, почавши просто зараз застосовувати цей принцип у своєму житті. Можливо, ви чекаєте, допоки ваш чоловік або жінка щось для вас зробить. Либонь, ви уперто відмовляєтеся допомогти другу через бажання першому отримати від нього підтримку. Жити таким чином, егоїстично, може бути зручно, але ніщо не зміниться, допоки ви не приймете рішення стосовно своїх активних дій щодо перетворення свого життя.

Настав час змиритися й зробити усе можливе, щоб урятувати ваші стосунки з близькими людьми. Замість зосереджуватися на собі й чекати, допоки благословення самі прийдуть, зробіть вибір активно жертвувати й служити людям, яких Бог послав у ваше життя. Будьте слугою й зробіть благословення інших пріоритетом у своєму житті. Замість почуватися всіма знехтуваними, відчувати зневагу й презирство, почніть ставитися до інших людей так, як вам хотілося б, щоби вони ставилися до вас. Безперечно, ви будете вражені, наскільки покращаться ваші стосунки з людьми.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я нічого не досягну, якщо буду жити егоїстично. Замість чекати, допоки люди почнуть добре ставитися до мене, я першим стану виявляти до них добре ставлення. Тоді й люди відноситимуться до мене відповідно.

Полюбіть себе, відтак зможете любити інших

...Люби свого ближнього, як самого себе!... – Марко 12:31

*В*ажко насолоджуватися життям, коли ви не любите самого себе. Людям, які не навчилися приймати себе й ладнати із собою, як правило, набагато важче прилучати інших людей і ладнати з ними. Мені самій багато років було важко порозумітися з людьми, допоки врешті, завдяки Божому Слову, я не усвідомила, що «коренем» моїх перешкод, бар'єрів і проблем у порозумінні з іншими насправді є труднощі у спілкуванні з самою собою. Адже я не любила себе!

У Біблії сказано, що добре дерево приносить добрий плід, а гниле — гнилий. Так само «плід» нашого життя залежить від «коріння», що знаходиться глибоко у нас всередині. Якщо в вашому житті вкоренилися відчуття провини й сорому, нестачі любові й прийняття, думка про те, що всі зневажають вас і нехтують вами тощо, то будь-які ваші спроби налагодити стосунки з людьми не принесуть добрих плодів. Проте, якщо ви отримаєте одкровення про безумовну Божу любов до вас і почнете приймати себе й інших людей, то врешті це нове коріння принесе добрі плоди у вигляді розвитку й процвітання ваших стосунків з людьми.

Які думки й почуття вкоренилися у вашому житті? Ретельно дослідіть своє серце й почніть молитися, щоб Господь твердо вкоренив вас у Своїй любові, й ви змогли полюбити як себе, так і інших людей. Тож зробіть усе можливе, щоб укоренитися в Його любові вже сьогодні.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну вкоренитися у Твоїй любові до мене. Без неї я не спроможний любити себе чи інших людей, тому я з радістю приймаю її вже сьогодні.

Прийміть Божу благодать

...Бо коли за переступ одного померло багато, то тим більш благодать Божя й дар через благодать однієї Людини, Ісуса Христа, щедро спливли на багатьох. — До Римлян 5:15

*Б*лагодать — це Божя сила, що сприяє нам у житті й допомагає жити так, як Він нас закликає. Проте Господь не даватиме нам благодаті для того, щоб ми жили за межами Його волі. Якщо ми не зважаємо на Боже прохання чогось не робити й продовжуємо жити по-старому, то, врешті-решт, переживемо болісну втрату Його помазання у нашому житті.

Благодать — це здатність діяти. Бог дарує нам благодать, щоб ми були спроможні відгукнутися на Його покликання для нашого життя. Роблячи щось своє, ми застосовуємо тільки власні сили. Тоді як, йдучи за Богом, завжди отримаємо Його благодать і енергію, щоб виконати Його задум і доручення для нашого життя. Найкраще у всьому цьому — це розуміння того, що прийняття Божої благодаті зовсім не означає її заробляння. Коли ви приймаєте рішення йти за Божим покликанням, Він завжди буде готовий сприяти вам у цьому. Ісус помер, щоб покрити ваші гріхи, відкрити вам шлях до праведного життя перед Богом і дати постійний доступ до Святого Духа, Який допомагатиме вам достойно проводити кожен день вашого життя.

Я закликаю вас сьогодні: переконайтеся в тому, що ви перебуваєте в правильному положенні перед Богом і можете прийняти Його благодать, здатність виконувати Його волю. Якщо ви й досі намагаєтеся йти власними шляхами, то обличте це й попросіть Бога допомогти вам почути Його заклик і відгукнутися на нього. Господь повіки буде вірним і дасть вам Свою благодать.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, я не зможу мати успішного життя без Твоєї благодаті. Я прагну йти за Твоїм покликанням і тому прошу Тебе: допоможи мені щодня жити так, як Ти цього хочеш.

Ваші найскрутніші ситуації Бог може використати для Своєї слави

Ви задумували були на мене зло, та Бог задумав те на добре, щоб зробити, як вийшло сьогодні, щоб заховати при житті великий народ!

— Буття 50:20

Нещодавно Бог звернувся до мого серця зі словами: «Джойс, ти не бачиш далі від свого носа (а це, треба визнати, не дуже далеко) і тому вважаєш, ніби все, що не приносить тобі миттєвого задоволення, є чимсь поганим. Я ж бачу кінець від початку, тому що Я — Початок і Кінець, і Я знаю багато того, чого тобі не відомо».

Ми знаємо частково... але Богові відомо все наперед.

У книзі Буття 50:20 Йосип звертається до своїх братів, які досить серйозно скривдили його в минулому. Вони кинули його в яму, а потім і взагалі продали в рабство — вони були впевнені, що заподіяли йому зло. Насправді ж Бог планував по-Своєму використати ці випробування: Він хотів просунути Йосипа й поставити його на чолі цілої країни.

Іноді саме ті події й ситуації, що ми вважаємо найжахливішими, виявляються для нас надзвичайним благословенням. Найбільше випробування у вашому житті може виробити у вас найсильнішу віру. Можливо, зараз ви перебуваєте на самому дні ями, проте Бог планує використати її, щоб просунути вас і наблизити до здійснення Свого покликання і плану для вашого життя. Пам'ятайте, Бог усе знає наперед, і тому ці випробування спрацюють вам на добро і сприятимуть винятково на благо.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я іноді «не бачу далі від свого носа», але я довіряю Тобі, адже впевнений, що Ти знаєш усе наперед. Я вірю, що Ти спроможний узяти мої життєві випробування й допомогти мені винести з них щось добре.

Долаючи страх злиднів

А мій Бог нехай виповнить вашу всяку потребу за Своїм багатством у Славі, у Христі Ісусі. — До Филип'ян 4:19

Один із найбільших страхів, з якими стикаються люди, — це страх бідності, убогості, злиднів. Це страх перед тим, що ваші основні потреби не будуть покриті, не будуть задоволені: у вас закінчатся ресурси, і Бог не прийде до вас на допомогу вчасно.

Можливо, зараз ви зазнаєте випробувань і труднощів, перебуваєте в такій скрутній ситуації, що годі й уявити: ви відчайдушно потребуєте фінансів або інших ресурсів, щоб просто покрити свої основні потреби. Може, ви стикаєтеся з емоційною чи духовною потребою. А можливо, вас атакує дух страху й намагається переконати в тому, що Бог не покриє ваші нужди, й ви не витримаєте цих страждань і випробувань.

Вже сьогодні вам слід чітко усвідомити, що наш ворог — брехун, а Бог завжди потурбується про вашу ситуацію. Він має для вас чудовий план і діє у ваших інтересах, щоб забезпечити усім потрібним слушного часу. Навіть тоді, коли здається, що нічого не виходить, Бог завжди знає, як дивовижним чином задовольнити усі ваші потреби. Хоч би якими вони були: фінансовими, фізичними, емоційними чи духовними — не слід боятися нужди й злиднів. Бог обов'язково подбає про вас, утішить, підкріпить і попровадить до Своєї слави. Довіртеся Йому й будьте впевнені в Його здатності вас забезпечити.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, у Твоєму Слові сказано, що Ти покриєш усі мої нужди, тому я не боятимуся злиднів. Я вірю, що Ти любиш мене й тому прийдеш мені на допомогу, забезпечивши усім необхідним.

Продовжуйте рухатись уперед і радійте своїм досягненням

Для моєї ноги Твоє слово світильник, то світло для стежки моєї.

— Псалом 118:105

*М*ак, нам усім ще є куди рости в наших стосунках із Богом. Раніше я неабияк засмучувалася через те, скільки всього мені ще доведеться пройти. Мені здавалося, що я згадую про це щодня, іноді навіть щогодини. Я постійно жила з цим гнітючим відчуттям — я зовсім не та, ким маю бути, я роблю всього недостатньо, мені треба прикладати до всього більше зусиль. Однак, незважаючи на те, що з усіх сил я намагалася виправитися, поразка була неминучою, раз у раз мене спіткала невдача. Тож я виробила у себе нове ставлення: *«Я ще не там, де маю бути, але, слава Богові, вже не там, де була колись. У мене все гаразд, і я рухаюся вперед!»* Тепер я знаю, що Бог на мене не гнівається через те, чого я ще не досягла. Господь радіє, що я не припиняю руху вперед тим шляхом, який Він приготував для мене.

Якщо ми з вами просто будемо й далі «продовжувати рухатися вперед», то Бог буде завжди задоволений нашими досягненнями. Він пообіцяв осяяти нашу стежку. Можливо, ми не знаємо, куди треба йти, і тому час від часу спотикаємося, але Бог повіки вірний. Він бачить ваші досягнення, пишається вами й обов'язково допоможе вам завжди лишатися на правильному шляху!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не буду розчаровуватися через те, де перебуваю зараз. Ти вже допоміг мені багато чого пройти, і я впевнений, що й надалі мене не покинеш. Ти завжди осяватимеш мою стежку.

Надія — радісне очікування чогось доброго

Задовга надія недуга для серця, а бажання, що сповнюється, це дерево життя. — Приповісті 13:12

Ось моє визначення слова «надія»: це «радісне очікування чогось доброго, що має відбутися у вашому житті». Коли ми очікуємо на прояв Божої доброти до нас, це відкриває перед нами двері до незбагненного, неймовірного щастя. Чи агресивно ви сподіваєтеся на те, що сьогодні щось добре відбудеться у вашому житті?

Доки ми з вами живемо на цій землі, доти завжди будемо кудись рухатися. Бог створив нас цілеспрямованими, стійкими й непохитними людьми з великим баченням. Адже без бачення ми починаємо нудьгувати й втрачаємо надію, сподівання. А *«задовга надія — то недуга для серця»*, як читаємо в книзі Приповістей 13:12, *«а бажання, що сповнюється, це дерево життя»*. Господнє бажання — щоб ми жили з Його надією в серці, бо тоді ми зможемо насолоджуватися життям.

Ви не будете щасливі, якщо не матимете надії. Що більше ви складаєте надію на Бога, то щасливішими будете. Надія вірить, що все буде добре, адже вона за природою своєю позитивна! Для того щоб жити у повноті й насолоджуватися життям, конче потрібно підтримувати хороше ставлення й бути сповненими надії. Бог також за Своєю природою позитивний і прагне, щоб позитивні, сподівані речі відбулися в житті кожного з нас. Тому закликаю вас вже сьогодні почати сповнюватися Його надією й жити з радісним очікуванням чогось доброго в серці.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я приймаю рішення вже сьогодні з радістю очікувати на Твою добрість у моєму житті. Оскільки моя надія з часом тільки ростиме, я впевнений, що й радість у моєму серці також ростиме разом із нею. Господи, я складаю надію лише на Тебе!

Покладіться на Божу мудрість

Народ падає з браку розумного проводу, при численності ж радників спасіння буває. – Приповіді 11:14

Люди часто мене питають: «Як мені напевне знати, крокую я за Божою правдою чи керуюся власними почуттями й емоціями?» Я вірю, що відповідь на це питання криється у вашій здатності до терплячого очікування.

Емоції змушують нас поспішати й активно підказують нам, що мусимо ще дещо зробити, причому негайно! Але Божа мудрість радить нам зачекати, допоки не матимемо більш чіткої картини того, що й коли потрібно робити. Вона наполегливо заохочує нас: перш ніж ми помчимось щось виконувати, мусимо пошукати мудрої настанови й звернутися до когось за порадою. Ми повинні бути в змозі зупинитися й подивитися на свою ситуацію очима Бога. Нам слід приймати рішення, спираючись на власні знання, і аж ніяк не на відчуття. Мусимо прийняти Божу мудрість, а також досвід довірених людей, яких Він помістив у наше життя.

І на завершення скажу, що, стикаючись з якимось складним рішенням, зачекайте, допоки не матимете чіткої відповіді, щоб раптом не зробити крок, про який, можливо, потім пошкодуєте. Емоції — це чудово, та вони не повинні перевершувати мудрість і знання. Отже, шукайте Божого керівництва й дозвольте Йому показати вам, що треба робити і як діяти.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не прийматиму важливих рішень похатцем і не дозволятиму своїм емоціям управляти мною. Я роблю вибір шукати й керуватися Твоєю мудрістю у всіх своїх життєво важливих рішеннях.

Досконале серце

Бо очі Господні дивляться по всій землі, щоб зміцнити тих, у кого все їхнє серце до Нього. — 2 Хронік 16:9

Господь неодноразово нагадував мені про те, що Він не очікує від нас досконалої поведінки. Все, що Йому потрібно, — це наше досконале серце.

Багато людей вважає, що Бог їх не використовуватиме, допоки кожна сфера їхнього життя не буде досконалою й не задовольнятиме найвищих вимог. Через подібне мислення вони взагалі не дозволяють Богові задіяти себе в Його ділах. Та, попри нашу недосконалість, Господь використовує нас, бо любить нас і ми Йому потрібні.

Часом люди, так би мовити, «люблять» вас залежно від ваших вчинків. Виконуй ви те, чого вони від вас очікують, — і ви прийняті. Якщо ж ви не виправдовуєте людських сподівань, то вони відвертаються від вас. Однак Божа любов ґрунтується винятково на Його природі. Він любить вас і приймає такими, які ви є. Безумовно, це не означає, що наше ставлення має бути недбалим, і ми не повинні прагнути до святого життя. Людина з серцем, досконалим перед Богом і зверненням до Нього, завжди буде настійно й завзято намагатися у всьому догодити Богові. І розуміння того, що Господь ніколи не відвернеться від неї через її хиби й помилки, є для неї доброю підтримкою. Він любить нас і прагне допомогти, коли ми слабкі.

Дозвольте Богові проявити до вас Свою любов, а самі у відповідь любіть Його й майте досконале серце, звернене до Нього!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я знаю, що Ти любиш мене, незважаючи на недоліки й хиби. Я вдячний Тобі за цю любов і тому віддаю Тобі своє серце. Я впевнений, що Ти зможеш використовувати мене, якщо я йтиму за Тобою, зберігаючи серце досконалим і зверненим до Тебе.

Для всього свій час, і година своя кожній справі під небом...

— Екклезіяст 3:1

У книзі Екклезіяста 3:1 читаємо про те, що для всього є свій час. Ми не можемо всі одночасно жити в тому самому сезоні, бо в якийсь певний час у кожної людини свій сезон. Інколи хтось інший насолоджуватиметься зібраним врожаєм, тоді як ви й досі сіятимете. У подібних ситуаціях обов'язково пам'ятайте, що тій людині теж довелося пройти через період сіяння так само, як і вам.

Час сіяння у житті людини уособлює пошук Божої волі для її життя. Щоразу, обираючи йти за Божою волею, замість слідувати своїй власній, я сію добре насіння, що рано чи пізно принесе щедрий урожай у моєму житті. Між сіянням і жнивими зазвичай існує час очікування. Насіння пускає корені глибоко під землею — на це потрібен час. І на додачу цей процес проходить у темряві. Поглянувши на поле, важко сказати, що на ньому щось-таки відбувається.

Сіючи зерна покори й смирення, ми відразу не відчуваємо, що здійснюється, але всередині нас починається невидимий процес. І так само, як зерно врешті-решт пробивається на поверхню й стає прекрасним зеленим паростком, наше насіння слухняності рано чи пізно проросте, принісши чудовий урожай у вигляді всього того, що Бог приготував для нашого життя.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я знаю, що сіяння необхідне, щоб отримати врожай. Тому я чекатиму з надією, навіть коли мені здається, що нічого не відбувається. Я довіряю Тобі, бо знаю, що Ти допоможеши зібрати щедрий урожай у моєму житті слушного часу.

Чим небезпечна заздрість

Бо (там), де заздрість, (ревнощі, ворожнеча, егоїстичні амбіції) та сварка, там (також буде й неспокій, дисгармонія, бунт), безлад та всяка зла річ!

— Яків 3:16, АМР

*Т*нів, викликаний ревнощами або заздрістю, — одна з найперших негативних емоцій, про які згадується в Біблії. У четвертому розділі книги Буття розповідається про те, що Каїн убив свого брата Авеля, тому що почав заздрити й відтак сердитися на нього. Хоча цей приклад і є одним із найбільш екстремальних проявів заздрості, та він нагадує нам про те, якою небезпечною вона може бути.

У сьогоднішньому суспільстві багато людей відчуває, що їхня особиста значущість або вагомість залежать від їхньої роботи, соціального статусу або положення, що займають у церкві. Таке мислення викликає страх і бязкість стосовно того, що хтось інший випередить чи обійде їх. Заздрість, або завидющість, змушує нас щосили старатися бути важливими в очах людей. Маючи подібне ставлення, зятямте: Бог поставив вас туди, де перебуваєте зараз, з певної причини. Господь має чудовий план і доручення для вашого життя, атож Він знає, як підготувати вас до їх здійснення.

Не зневажайте малого початку. Вдоволення й утіха приходять у наше життя тоді, коли ми коримося Богові й виконуємо Його особливе покликання, його задум для нашого життя. Не очікуйте почуття задоволення, приємності від того, що через свої заздрощі намагаєтеся досягти чогось, що, по-вашому, вразить інших людей. Не дозволяйте ревнощам і заavidкам зростати у вашому серці. Довіртеся Богові й знайте, що Він завжди помістить вас туди, де маєте бути.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, заздрість — це досить небезпечна річ, і я не хочу мати з нею нічого спільного. Мій статус не залежить від мого положення або досягнень у цьому світі. Все, що мені вкрай потрібно, — це Ти.

Здатність прийняти істину приносить щастя

Випробовуйте та оцінюйте самих себе, чи тримаєтесь ви вашої віри, показуючи відповідні плоди, пізнавайте самих себе. – 2 до Коринтян 13:5, АМР

Людина ніколи не зможе звільнитися від проблеми, допоки не буде готова визнати її наявності. Алкоголік, наркоман чи будь-яка особа, що втратила контроль над власним життям, поти буде приречена на страждання, поки не зможе сказати: «У мене є проблема, і я потребую допомоги».

Попри те, що проблеми, можливо, й з'явилися в нашому житті через те, що хтось інший нам заподіяв, вчинив проти нашої волі, та ми не повинні дозволяти їм залишатись у нашому житті, зростати й згодом охопити його цілком і повністю. Напевно, що саме наш минулий досвід і зробив нас такими, які ми є зараз. Та це не вирок. Ми можемо взяти на себе ініціативу й ужити відповідних заходів для втілення змін. І нам це вдасться, якщо звернемося по допомогу до Святого Духа.

Хоч би якою була проблема, подивіться правді в очі й візьміть на себе відповідальність за власне життя. За Біблією, ми повинні випробувати й оцінити самих себе. Це, можливо, й здається вам нездійсненним завданням, неможливим задумом, але Ісус Христос живе всередині вас і може допомогти вам звільнитися від наслідків будь-яких проблем і ситуацій, що сталися в минулому.

Прийміть істину — це може стати для вас початком більш щасливого життя!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, я не хочу заперечувати існування моїх проблем чи боятися їх. Я приймаю рішення випробувати, оцінити себе й визначити корінь цих проблем, адже знаю, що Ти допоможеш мені пройти через усі труднощі, випробування й здобути більш щасливе життя.

Живіть у мирі з усіма

Коли можливо, якщо це залежить від вас, живіть у мирі з усіма людьми!

– До Римлян 12:18

*М*оєпри своє непросте минуле, я винесла з нього один надзвичайно важливий урок. Він полягає в тому, що іноді мені доводиться «згинатися, щоб не зламатися». У Біблії ми читаємо, що мусимо «з *готовністю пристосовуватися (до інших людей або речей)*. І, якщо це можливо з нашого боку, чи якщо це залежить від нас, то ми повинні жити в мирі з усіма людьми» (До Римлян 12:16, 18, АМР).

До того моменту, як я зробила Боже Слово пріоритетом у своєму житті й вирішила бути покірною та слухняною перед Богом, я бажала, щоб усе завжди було по-моєму. Я не збиралася ні до кого пристосовуватися; навпаки, всі мали пристосовуватися до мене. Звичайно, такий погляд на життя приніс лише напругу й ворожнечу. І з того часу я доволі добре навчилася згинатися. Моїй плоті не завжди буває легко відступати від моїх планів, діяти всупереч них, та це в будь-якому разі легше, ніж постійно бути засмученою й жалюгідною.

Прагнучи до миру у стосунках з іншими людьми, спершу маєте навчитися бути гнучкими. Постійні спроби домогтися винятково свого тільки ранимуть і ображатимуть тих, хто вас оточує. Та коли ви приймаєте у серце заохочення апостола Павла й намагаєтеся *жити в мирі з усіма*, Святий Дух наповнює ваші стосунки з іншими людьми Своєю радістю й миром.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, допоможи мені навчитися бути гнучким, щоб не зламатися. Я прагну мати Твій мир у своїх стосунках із людьми і тому приймаю рішення пристосовуватися вже сьогодні.

Сповнуйтеся Духа Святого й чиніть добро

...Але краще наповнюйтесь та спонукайтесь (Святим) Духом...

– До Ефесян 5:18, АМР

Усім нам добре відомо, що сатана спокушає нас до гріха, але певним чином можна сказати, що Бог також «спокушає» нас. Він спокушає, або спонукає, нас займатися добрими справами. І коли це відбувається, сатана часто атакує наш розум і намагається нас від цього відмовити. Коли ж трапляється, що ми опиняємося в його пастці, то він краде в нас можливість чинити добро й бути благословенними людьми. Тож іноді складається враження, що нам вдається краще боротися зі спокусою робити добро, ніж чинити опір спокусі творити зло. Але так не має бути.

У посланні Якова 4:7 читаємо: *«Тож підкоріться Богові та спротивляйтесь дияволу (і стійте проти нього до кінця), то й утече він від вас»* (АМР). Ця порада включає в себе два взаємопов'язані кроки. Вам не вдасться протистояти дияволу, якщо не підкоритесь Богові. І, навпаки, підкоритися Богові буде понад ваших сил, якщо не протистоятимете сатані.

У Посланні до Ефесян 5:18 є для нас настанова — *наповнюватися та спонукатися Духом Святим*. Якщо ви сповнені Святого Духа, то коритесь Богові, спроможні опиратися дияволу й одержати над ним перемогу.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, наповни мене Своїм Святим Духом. Я віддаю себе Тобі й уже сьогодні прагну йти за спонукуваннями Святого Духа, чинити добро й благословляти інших людей.

«Як повірив ти...»

І сказав Ісус сотникові: Іди, і як повірив ти, нехай так тобі й станеться! І тієї ж години одужав слуга його. — Матвій 8:13

Багато років тому я була надзвичайно негативною людиною через жакливу кривду, якої зазнала в минулому. У результаті, я жила в постійному очікуванні, що хтось мене якось скривдить — до речі, те люди й робили. Чекалося, що люди будуть нечесними по відношенню до мене — так воно й було. Я боялася повірити, що зі мною, тобто в моєму житті, може відбутися щось добре. Я вважала, що таким чином можу захистити себе від почуття гіркоти, душевного болю й кривди. Та, почавши вивчати Боже Слово й прохати Бога відновити моє життя, я стала усвідомлювати, що усьому цьому негативізму не місце в моєму житті.

В Євангелії від Матвія 8:13 Ісус стверджує: як ми повіримо — так і відбудеться, так нам і станеться. Я вірила, що все буде погано, тому зі мною природним чином траплялося багато негативного. Тоді я твердо вирішила прагнути більше позитивних подій у своєму житті. Відтак я почала сміливо складати надію на Бога й вірити, що Він чинитиме добро в моєму житті, і вже за деякий час я побачила позитивні результати!

Можливо, ви постійно стикаєтеся з негативними життєвими обставинами й не можете збагнути, в чому річ? То може, вам слід почати вірити у щось інше, ніж те, у що вірили зазвичай. Довіряймо Богові й сподіваймося кращого — тоді ми побачимо, як Він почне діяти у нашому житті згідно з тим, у що віримо.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, я прагну звільнитися від усякого негативізму й навчитися за будь-яких обставин сподіватися на краще. Допоможи мені розбурхати мою віру, почати довіряти Тобі й бути впевненим у Твоїй спроможності зробити щось неймовірне в моєму житті.

Викорініть диявольський план

Противетсь йому, (будьте) тверді, (непохитні, вкорінені, сильні й рішучі) в вірі, знаючи, що ті самі муки трапляються й вашому братству, (тобто всьому Тілу Христа), по (всьому) світі. – 1 Петра 5:9, АМР

Якщо ви бажаєте отримати велике й дивовижне, те, що Бог приготував для вас, то мусите докопатися до кореня вашого негативного мислення й розібратися з ним раз і назавжди. Адже допоки ви не викорчуєте гнилого коріння, воно одне за одним приносить погані плоди у вашому житті.

Надто часто все своє життя ми намагаємося розібратися з поганими плодами своєї поведінки. Та, ніколи не копаючи досить глибоко, ми виявляємося неспроможними дістатися до кореня проблеми. Рити глибоко в спробах докопатися до поганого кореню іноді завдає мук і душевних страждань, однак, це єдиний надійний спосіб розібратися з чимсь складним і болючим. Тож у нас є вибір: або пережити біль справжніх змін, коли будемо чинити правильно, або страждати через відсутність хоч якихсь перемін, надалі здійснюючи план диявола. Його мета — вічно утримувати вас у полоні ваших старих звичок.

Апостол Петро радить нам бути врівноваженими, стриманими й противитися дияволу, коли він атакує (див. 1 Петра 5:8-9). Вам вирішувати, чи хочете ви, перетерпівши біль, піднятися на новий рівень слави, або ж і далі триматиметеся за свої старі душевні страждання, муки й ті погані плоди, які вони принесли у вашому житті. Почніть вже сьогодні противитися дияволу і йти за Святим Духом до здійснення плану, який Бог має для вас.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я потребую Твоїї допомоги, щоб викорінити диявольський план. Я знаю, що викорчувати погане коріння буде важко, та, якщо це допоможе мені наблизитися до Тебе, я готовий це зробити. Підкріпи мене, коли протистоятиму дияволу, й допоможи, повністю віддати себе Тобі і йти за Тобою.

Нехай мир панує у вашому житті

І нехай мир Божий панує у ваших серцях, до якого й були ви покликані в одному тілі. І вдячними будьте! – До Колосян 3:15

У всіх нас, людей, є емоції — від них нікуди не втечеш. Я вірю, що однією з головних цілей кожної віруючої людини має бути емоційна стабільність. Ми повинні шукати Бога, і тоді навчимося управляти власними емоціями, замість дозволяти їм керувати нами.

Уявіть собі таку ситуацію: ви пішли у торговельний центр по конкретний потрібний вам товар. Напередодні перед Господом ви прийняли рішення вилізти з боргів, а тому слідкуєте за своїми витратами й не купуєте різного непотребу. Та раптом, як на замовлення, під час вашого походу по крамницях виявляється, що багато компаній, брендів вирішили влаштувати грандіозний розпродаж. Вони пропонують неймовірну знижку в розмірі 50 відсотків на товари, що вже і так були в категорії «розпродаж». Що ви робитимете? Чи прислухаєтеся ви до власних емоцій і піддастеся їм, або ж почекаєте, допоки вони вщухнуть, і тільки тоді зробите свій вибір щодо покупок?

Господь воліє, щоб усі свої рішення ви приймали, керуючись миром і спокоєм у серці. Коли ви дозволяєте Божому миру панувати у вашому житті, це нерідко означає, що вам доведеться трохи почекати, допоки емоції вщухнуть. Відчувши, що заспокоїлись, ви знову можете поміркувати, чи правильне рішення приймаєте. Не дозволяйте своїм емоціям вирішувати щось замість вас. Завжди керуйтеся Божим миром, що сповнює ваше серце.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я прагну дозволити Твоєму миру панувати в моєму серці. Я не хочу приймати рішень, спираючись на власні відчуття й емоції. Я мірю тихо й спокійно обирати стежки, якими Ти спонукаєш мене йти.

Як зробити «звичайні» речі святими

Один вирізняє день від дня, інший же про кожен день судить однаково. Нехай кожен за власною думкою тримається свого переконання.

— До Римлян 14:5

Ми, послідовники Ісуса Христа, маємо віддати все своє життя Богові й у *всьому догоджати Йому* (До Колосян 1:10). Та чомусь до звичайних, повсякденних клопотів ми ставимося інакше, ніж до більш «духовних» речей, які допомагають краще почуватися й виглядати більш «свято» перед Богом.

Нам варто усвідомити, що, по суті, немає ніякої відмінності між речами, які ми вважаємо звичайними й повсякденним, і тим, що нам здається святим. Різниця між ними існує тільки в нашому розумі й сприйнятті. Все, що ми робимо, то маємо присвятити, або віддати, Господові. Якщо при цьому наше серце чисте й сповнене любові, то й діло, яким ми займаємося, стає святим. Ваші звичні повсякденні справи, прикладом, поход у продовольчий магазин, можуть бути так само святими, як і молитва, за однієї умови: ви робите це для Божої слави й честі.

Послання до Римлян, 14 розділ, — надзвичайний уривок зі Святого Письма, що може принести вам свободу в цій сфері. Поділюся з вами своєю власною інтерпретацією п'ятого й шостого вірша. Існує дві категорії людей. Одна людина сприймає молитву й вивчення Біблії як більш святу справу, ніж звичайні, повсякденні завдання, чи доручення. Тоді як інша живе у справжній свободі в Господі й ставиться однаково до справ обох видів (ніби для неї усе святе), адже все, що вона робить — робить як для Господа.

Замість віддати Богові лише частину свого життя, вже сьогодні прийміть рішення: все, до чого ви прикладатимете руку, буде святим, бо все це ви присвячуватимете Господові, віддаватимете Йому як жертву.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну, щоб усе моє життя, а не якась його частина, було святим. Я віддаю всі свої повсякденні вчинки як жертву Тобі. Усім своїм життям я прагну шанувати Тебе й приносити Тобі честь і славу.

Чи відчуваєте ви іноді, що всім надто потрібні?

...В покорі (смиренності) майте один одного за кращого і більшого від себе (і думайте про інших краще, ніж ви думаєте про себе).

– До Филип'ян 2:3, АМР

У Посланні до Филип'ян 2:3 ми читаємо, що повинні до інших людей мати ставлення краще, ніж до самих себе. Святий Дух прагне допомогти нам розвинути бажання віддавати перевагу іншим і їхні нужди ставити вище за свої власні. Однак жити таким чином іноді буває надто важко. Поговорімо відверто! У кожного з нас бувають дні, коли аж ніяк не хочеться прикладати зусиль для роботи над собою, а відтак допомагати іншим людям. Часом я почуваюся безсилою, коли намагаюся комусь допомогти так, як, на мою думку, повинна це робити. Іноді мені здається, що я враз стаю потрібна усім моїм родичам, працівникам і друзям, причому всім з різних причин, проте одночасно.

Чи відчуваю я інколи, що всім надто потрібна? Так! І в цьому немає нічого поганого. Час від часу ми всі почуваємося знесиленими й виснаженими через надмірну відповідальність, що покладається на нас. Та нам слід пам'ятати наступне: Бог завжди дасть нам благодать зробити все, про що Він нас просить.

Коли ви відчуваєте втому через спроби покрити нужди інших, зверніться До Филип'ян 2:3 й попросіть Святого Духа про допомогу. Скоріться перед Господом, і Він дасть вам силу й здатність бути поруч із людьми, які є у вашому житті і яким Він просить вас допомогти.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну навчитися віддавати перевагу іншим людям і ставити їхні нужди вище за свої власні. Коли я виснажений через надмірну відповідальність, пошли мені Свою благодать і силу, щоб я міг любити людей і допомагати тим, кому Ти прохаси допомогти.

Боже Слово — найкращі ліки

Він послав Своє слово та їх уздоровив, і їх урятував з їхньої хвороби!

— Псалом 106:20

*Б*агато людей припускається величезної помилки, замінюючи фактичне вживання Божих ліків, тобто Його Слова, просто на віру в зцілення. Вони проголошують: «Я вірю в зцілення», — та при цьому не застосовують Божого Слова до своєї проблеми й не звертаються до нього по допомогу. Та хіба можуть ліки принести хоч якусь користь і бути дієвими, якщо їх не вживати?

Боже Слово — це Його ліки. Вони є цілющим засобом, на кшталт звичайних ліків, що мають цілющі властивості й виступають каталізатором міцного фізичного здоров'я. Іншими словами, медикаменти містять в собі активні речовини, що сприяють uzдоровленню людини. Так само однією з властивостей Божого Слова є здатність дарувати життя й зцілення вашому фізичному тілу.

То як його слід вживати? Тільки тоді, коли Боже Слово вкорінюється у вашому серці й перебуває в ньому, воно учиняє зцілення у вашому тілі. Самих лише знань для цього недостатньо. Святе Письмо має проникнути у ваш розум і серце завдяки читанню, розмірковуванню над ним і прокресуванню його в голові знов і знов — лише тоді воно принесе зцілення. Щойно Боже Слово насправді дістанеться глибин вашого серця, воно почне охоплювати здоров'ям усе ваше тіло. Тож дозвольте Слову Божому вже сьогодні проникнути глибоко у ваш розум і серце.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, сьогодні я приймаю рішення розмірковувати над Твоїм цілющим Словом. Я знаю: коли Твоє Слово проникне глибоко в моє серце, Твоє зцілення природним чином наповнить усе моє тіло.

Прощення — ключ, що допоможе не підпускати диявола до вашого життя

А кому ви прощаєте що, тому й я; бо й я, як простив що кому, то кому я простив, зробив те через вас від Особи Христа, щоб нас сатана не перехитрував, відомі бо нам його задуми! — 2 до Коринтян 2:10-11

Прощення є надзвичайно корисним для нас, адже вивільняє Божу силу й дає Йому можливість здійснювати в нас Свою божественну роботу. Я стаю щасливішою й краще почуваюся фізично, коли не дозволяю непростенню отруювати моє життя. Як відомо, в тілі людини через напруження й тиск, що спричиняються гіркою образою й непростенням, можуть розвинути серйозні хвороби.

Наш Отець не зможе пробачити наших гріхів, якщо ми самі не пробаємо іншим людям, адже ми пожинаємо те, що сіємо (див. Матвій 6:14-15; До Галатів 6:7-8). Сіючи милосердя, його ви й пожнете; а, посіявши осуд, не очікуйте чогось іншого, окрім як осуду. Мусите навчитися прощати завдяки Божій благодаті, що виливається на ваше життя — так ви відкриваєте двері свого серця для Господа й даєте Йому можливість діяти у вашому житті.

Непростення — ніби точка прив'язки для диявола у вашому житті. Вона йому конче потрібна для створення твердині. А коли дияволіві це вдається, то він спроможний заблокувати здатність Святого Духа діяти у вашому житті. Прощення не дає ворогові шансу отримати над вами перевагу. Воно допомагає вам вільно, без якихось ускладнень і труднощів спілкуватися з Богом. Ви можете отримати перемогу над ворогом завдяки силі Святого Духа, якщо приймете рішення коритися Божому Слову. Тож зробіть собі послугу: навчіться прощати якомога швидше.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу давати сатані точки прив'язки чи бодай найменшої можливості збудувати твердиню в моєму житті. Я прагну, щоб нічого не заважало моєму спілкуванню з Тобою. Я приймаю рішення пробачити своїм кривдникам, щоб бути в змозі вільно спілкуватися з Тобою.

Прийміть Святого Духа, а разом із Ним — і силу прощати

Сказавши оце, Він дихнув, і говорить до них: Прийміть Духа Святого!

— Іван 20:22

Господь бажає, щоб наше серце сповнювало прощення. Ми повинні бути готові коритися Богові й пробачати будь-яку образу, від найменшої до найбільшої. І байдуже, наскільки сильно диявол намагається отруїти наш розум за допомогою відчуття гіркоти й непростення. Зазвичай набагато легше це сказати, ніж зробити, але Бог не очікує, що ви спробуєте досягти цього самотужки.

Ви не спроможні пробачити своїм кривдникам без допомоги Святого Духа. Це надто важко зробити власними силами, та якщо ви на ділі готові до цього кроку, то Бог пошле Свого Святого Духа вам на допомогу. Мусите змиритися й бути готовими почати закликати до Нього, прохаючи про допомогу.

В Євангелії від Івана 20:22 розповідається про те, як Ісус дихнув на Своїх учнів і мовив: «Прийміть Святого Духа!» Одразу після цього Він наказав учням пробачити своїм винуватцям. Так само Він велить чинити й нам. Господь прагне наповнити вас Святим Духом і дати можливість пробачати, але вам доведеться попросити Його вилити на вас Свого Духа й відтак прийняти Його. Якщо ви готові до цього, то, звісно, отримаєте від Бога силу й здатність звільнитися від будь-якої гіркоти або непростення, що вкоренилися у вашому серці. Попросіть Господа дихнути на вас і наповнити Святим Духом, щоб ви могли вільно й легко пробачати своїм кривдникам — тим, хто завдав вам болю.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я готовий. Дихни на мене й наповни Своїм Святим Духом. Я хочу прийняти абсолютну, безмежну силу Святого Духа й навчитися прощати.

Помста належить Господові

Не мстіться самі, улюблені, але дайте місце гніву Божому, бо написано: Мені помста належить, Я відплачу, говорить Господь. — До Римлян 12:19

Коли хтось нас розсердив, сатана зазвичай любить перетворити це почуття гніву на постійний смуток у нашому серці. Наша реакція на будь-яку образу чи кривду з виявленням милосердя й прощення є прямою протилежністю того, до чого нас спонукає ворог. Це зводить нанівець усі його плани й не дозволяє йому посіяти в нашому серці відчуття гіркоти. Така здатність не приходить до нас природно, й не завжди буває легко так вчинити. Та, зважаючи на наші неймовірні зусилля, Бог завжди прийде нам на допомогу й здійснить неможливе для нас.

Нашою природною реакцією на чийсь вчинок, який викликає гнів чи образу, є бажання відплатити нашому кривдникові. Та навіть відомстивши йому, що ви насправді здобудете? Ви тільки зробите цю людину ще більш сердитою й запеклою — тоді вона, можливо, спробує ще більше вас скривдити. Таким чином ви опинитеся в замкнутому колі образ і зла!

Тримаючись за свій гнів, ми поводимося як безглузді люди, тоді як насправді повинні віддати його й людей, що його спричинили, Богові. Дозвольте Йому подбати про вашу ситуацію, адже *«Мені помста належить, Я відплачу, говорить Господь»*. Тож довіртеся Богові — Він подбає про вас і захистить. У будь-якому разі ви ніяк не можете змінити того, що сталося. Та, віддаючи свою ситуацію в Божі руки, ви можете розраховувати, що Господь її використає, аби здійснити щось чудове у вашому житті.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я вірю, що помста належить Тобі, і намагатися відплатити людям у гніві — це зовсім не те, чого Ти від мене очікуєш. Я віддаю свій гнів Тобі й сподіваюся, що Ти подбаєш про мене.

Господь підіймає мою голову

Господи, щит Ти для мене та слава моя, і мою голову Ти підіймаєш!

– Псалом 3:4

*Б*ог має для вас чудовий задум і неймовірне покликання. Він прагне, щоб ви кожного дня насолоджувалися своїм життям. Господь не бажає, щоб ви просто існували з духом важкості, відчаю, депресії чи збентеження. Добра новина полягає в тому, що ваше ставлення й світогляд можуть змінитися водночас, якщо ви сподіватиметеся на Бога й дозволите Йому підняти вашу голову.

Автор псалмів каже, що Бог — то *«щит для мене та слава моя, і мою голову Ти підіймаєш»*. Лише поміркуйте над фразою *«мою голову Ти підіймаєш»*. Коли хтось ходить надутий і насуплений, з понуреною головою, ми робимо висновок, що людина сумує або чимось пригнічена. Якщо ви саме так почуваетесь зараз, то знайте: Бог уже сьогодні може підняти вашу голову й піднести ваш дух.

Пам'ятайте, Господь має чудовий план для нашого майбутнього й надію для кожного з нас. Оскільки Він завжди з нами поруч, то можемо мислити й говорити згідно з Його волею. У будь-якій найсумнішій ситуації ми спроможні лишатися позитивними. Навіть коли в нашому житті складаються важкі або неприємні обставини, ми можемо надіятися на те, що Бог поверне їх нам на добро, як, до речі, обіцяє у Своєму Слові.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, Ти — моя слава. Ти підіймаєш мою голову. Я приймаю рішення дивитися винятково на Тебе. Допоможи мені, будь ласка, зосередитися на Тобі й вірити, що вже сьогодні Ти почнеш здійснювати Свій чудовий план у моєму житті.

Догоджайте Богові, а не людям

Бо тепер чи я в людей шукаю признання чи в Бога? Чи людям дбаю я догоджати? Бо коли б догоджав я ще людям, я не був би рабом Христовим.

— До Галатів 1:10

А чи можете ви щиро сказати про себе, що є тією людиною, якою Бог створив вас? Або ж ви живете для того, щоб «шукати людського визнання»? Як читаємо в цьому уривку зі Святого Письма, Божа воля для нашого життя полягає в тому, щоб ми догоджали винятково Йому й були тими, ким Він нас прагне бачити. Приймаючи рішення стати людиною, якою Бог створив вас, унікальною й не схожою на всіх інших, будьте готові до того, що доведеться стикнутися з певною критикою з боку людей. Вам не завжди буде легко з нею миритися, та ви не зможете себе поважати, якщо постійно діятимете наперекір власним віруванням і переконанням. Розумієте, коли ви йдете за натовпом, хоча й знаєте глибоко в серці, що Бог спонукає вас обрати інший шлях, це понад усе інше заважає вам бути самими собою.

Сьогодні я хочу підбадьорити й надихнути вас: ступіть крок за вірою й будьте людиною, якою Бог створив вас. Не дозволяйте людському ставленню або їхній реакції на ваші вчинки визначати вашу цінність і значущість. Не бійтеся відрізнятися від інших і будьте готові стикнутися з критикою з боку людей.

Пам'ятайте, Бог любить вас і приймає такими, які ви є. Він створив вас саме такими з певної причини, тобто ви маєте щось особливе й неповторне, чим спроможні поділитися з цілим світом.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу все своє життя намагатися догодити людям. І тому приймаю рішення бути не схожим на всіх інших. Я прагну мати Твою прихильність у своєму житті й стати людиною, якою Ти мене створив.

А як ти чиниш милостиню, хай не знатиме ліва рука твоя, що робить правиця твоя... — Матвій 6:3

Нам усім відомо, хто такий мученик. Ми чули неймовірні історії про героїчні вчинки чоловіків і жінок, які померли за Христа. Але також у світі є люди з мисленням мученика, хоча насправді не являються останніми. Вони аж ніяк не благородні й не відважні — просто, постійно страждаючи, вони завжди готові будь-кому, хто захоче їх послухати, розповісти про свій біль і поділитися ним. Такі собі «мученики» бажають, щоб усі навколо знали, яку жертву вони приносять у своєму житті.

«Мислення мученика» — це пастка, в яку дуже легко потрапити. Ми починаємо з того, що служимо своїм близьким, рідним і друзям. Спочатку нам це подобається, та з часом ставлення нашого серця змінюється — ми починаємо очікувати від них чогось у відповідь. Врешті-решт ми перестаємо робити для них вчинки із серцем слуги. Наше ставлення псується, і ми досить швидко помічаємо, що загрузли в болоті жалю й співчуття до самих себе. Ми перетворилися на мучеників.

Господь у Своєму Слові вчить нас віддавати так, щоб *«наша ліва рука не знала, що робить правиця»*. Інакше кажучи, Він бажає, щоб ми служили людям, віддаючи усе, що можемо, й не турбуючись про те, чи помітять вони це й чи подякують.

Тож замисліться, чи не потрапили ви часом у пастку «мислення мученика»? Якщо так, то попросайте Бога дати вам Його серце по відношенню до людей, щоб надалі ви могли віддавати безкорисливо, не хвилюючись, чи отримаєте за це подяку.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, покажи мені, чи не потрапив я часом у пастку й чи не виробив у себе «мислення мученика». Я прагну мати Твоє серце слуги по відношенню до людей, щоб віддавати іншим так, як Ти мене спонукаєш, — радо й безкорисливо.

Ви виснажені... або ж усім життям прославляєте Ісуса?

...Щоб (тепер) служити нам оновленням духа (в служняності спонукання Духу в новому житті), а не старістю букви (старому кодексу письмових правил).

— До Римлян 7:6, АМР

Я вірю, що одна з головних причин виснаження, напруження й перевантаження полягає в тому, що люди йдуть власними стежками, замість виконувати Боже покликання і Його задум для їхнього життя. Нам варто прислухатися до спонукань Святого Духа стосовно того, в чому потрібно брати участь і на які справи витрачати свою життєву енергію. Ми повинні навчитися казати «так», погоджуючись з Його «так», і відповідати «ні», коли Господь говорить «ні». Прислухаючись до Божих вказівок, ми спроможемося виконувати Його настанови й накази, не втрачаючи при цьому миру в серці.

У Посланні до Римлян 7:6 читаємо про те, що ми повинні «служити оновленням духу». Я добре пам'ятаю досить багато випадків, коли була така стомлена, що Святий Дух просто спонукав мене до відпочинку, тоді як я змушувала себе кудись іти, щось робити чи з кимсь спілкуватися. Врешті я не просто втомилася — я виснажилася й зовсім втратила сили. А такі люди, як нам відомо, зазвичай починають ремствувати, бурчати, нарікати на оточуючих і стають нетерплячими.

Наостанок скажу, що, прислухаючись до спонукань Святого Духа й корчись Богові, ми прославляємо Ісуса. Тож дозвольте мені спитати: ви виснажені... чи всім своїм життям прославляєте Ісуса? Йдіть за Святим Духом і прославляйте Його всім своїм життям.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу бути надто виснаженим і неспроможним коритися Твоїм спонуканням. Я приймаю рішення виконувати Твій план для мого життя й прославляти Тебе всіма моїми справами.

Тому то, хто думає, ніби (твердо) стоїть він (і має непохитну рішучість чинити добро), нехай стережеться, щоб не впасти (в гріх)!

— 1 до Коринтян 10:12, АМР

Одна з головних помилок, припускаючись яких ми потрапляємо в спокусу й починаємо грішити, — це звичка бути надто високої думки про себе, покладатися на себе й довіряти собі. Таке ставлення може посіяти в нашому серці тільки наш ворог. Ми стаємо гордими й нам здається, що все тримаємо під контролем, та раптом сатана спокушає нас, і ми, потрапивши в пастку, чинимо гріх.

Напевно, наступне твердження приголомшить вас, та, попри це, скажу: ви повинні знати, що існують і добрі спокуси. Мусимо усвідомити, що сатана спокушає нас чинити зло, тоді як Бог, зі Свого боку, спокушає, або спонукає, нас творити добро. Щоразу, коли ворог пропонує нам зробити неправильний вибір, Господь завжди має наготові прекрасне рішення, яке радить нам прийняти. Коли бажання грішити здається нам непереборним, пам'ятаймо, що Святий Дух, Який набагато сильніший за нашого ворога, також намагається спокусити нас, але в хорошому сенсі. Він бажає надихнути вас і, врешті, змусити здійснювати великі діла для Божого Царства — тільки дозвольте Йому діяти у вас.

Бог намагається врятувати наше життя. Він прагне підкріпити нас, щоб незалежно від життєвих обставин, труднощів і випробувань, ми були врятовані й захищені під Його покровом. Коли Господь спокушає вас чинити добро, найкраще з того, що ви можете зробити, — це скоритися Йому.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, я прагну навчитися зважати на Твої добрі «спокуси» й завжди коритися Тобі. Коли ворог щосили старається, аби я спіткнувся, покажи мені Свою волю й ту стежку, яку я маю обрати, замість прислухатися до спонукань диявола.

Смиреним Бог дає благодать

...Всі майте покору один до одного, бо Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать! — 1 Петра 5:5

У Першому посланні Петра 5:5 стверджується, що *«Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать»*. Якщо ви вважаєте, що всього у своєму житті досягли самотужки, то на вас чекає прикрість, неприємний сюрприз, адже Ісус сказав: *«Без Мене (відрізані від життєвого союзу зі Мною) не можете робити нічого»* (Іван 15:5, АМР).

Коли ми, сповнені гордості, намагаємося досягти успіху без Божої допомоги, то стаємо беззахисними й безпорадними перед великою кількістю атак із боку ворога. З іншої сторони, покірність і смирення — це покров, що притягує Божу допомогу в наше життя, даючи Йому можливість захистити нас. Коли ви впокорюєтеся перед Богом і промовляєте: «Господи, я не знаю, що мені робити, але цілком і повністю довіряю Тобі», — Бог обов'язково поспішить до вас на допомогу.

Господь не дозволить нам досягти в чомусь успіху, допоки ми не навчимося покладатися на Нього й довіряти Йому. Проте, коли ми скоримося під сильну руку Божу, Він Свого часу нас підвищить (див. 1 Петра 5:6). *«Свого часу»* в Божому Царстві — це тоді, коли Бог визначає нашу готовність, і аж ніяк не тоді, коли ми самі вважаємо себе підготовленими до цього. Що скоріше ми це зрозуміємо, то швидше Бог зможе втілити в реальність Свій план для нашого життя.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я впокорююся перед Тобою, усвідомлюючи, що Свого часу Ти мене підвищиш. Я ніколи не зможу досягти успіху самотужки. Мені конче потрібна Твоя допомога.

Навчіться молитися посеред турбот

Ні про що не турбуйтеся і не хвилюйтеся (за будь яких обставин), а в усьому нехай виявляються Богові ваші бажання молитвою й проханням з подякою. — До Филип'ян 4:6, АМР

Коли ви знаходитесь під тиском, безперечно, набагато краще помолитися про це, ніж обговорювати це з усіма знайомими. Молитва є запорукою успішного життя. Впродовж усього Свого земного життя Ісус постійно молився. Він у молитві розповідав Богові про всі Свої проблеми й труднощі, навіть коли йшлося про Його репутацію і, власне, життя. Тому й ми можемо наслідувати Його приклад. Нам не потрібно навіть пояснювати Господові суті усіх своїх проблем. Просто віддаймо їх Богові й попрохаймо Його про все подбати.

Будьте обережні й у жодному разі не ускладнюйте своїх молитов. Як на мене, багато людей зазвичай чекає, допоки в них з'явиться можливість опинитися наодинці з Богом чи піти в церкву, перш ніж почати молитися. Однак вони не усвідомлюють, що насправді молитися можна коли завгодно. Будьте впевнені в простоті своєї молитви, сповненої віри, й пам'ятайте, чого апостол Павло вчить нас у Посланні до Филип'ян 4:6. Замість хвилюватися, просто почніть молитися й попрохайте Бога про допомогу, коли опинилися у важкій ситуації чи стикнулися з труднощами.

У Біблії сказано, що Бог вірний — це одна з Його характеристик. На нього можна покластися! Господь завжди нам допоможе, коли молитимемося до Нього й прохатимемо Його про допомогу, тож маємо довіряти Йому повністю й беззаперечно. Почавши так діяти, ми будемо готові подолати всі труднощі й випробування, хоч би що трапилося на нашому життєвому шляху.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу провести усе своє життя у хвилюванні. Натомість я приймаю рішення вже сьогодні, що вироблю у себе звичку повсякчас звертатися до Тебе в молитві.

Подолайте свій гнів

Не спіши в своїм дусі, щоб гніватися чи сердитися, бо гнів і досада спочиває у надрах глупців. – Екклесіяст 7:9, АМР

*Б*удь-який гнів, незалежно від причини його виникнення, однаково впливає на наше життя. Він викликає в нас смуток і змушує відчувати тиск. Коли ми тримаємо гнів усередині й удаємо, ніби з нами все гаразд, це навіть може стати небезпечним для нашого здоров'я. Здебільшого ми тільки шкодимо самим собі, тоді як людина, що нас розгнівала, навіть про це не здогадується.

У мене були жахливі проблеми з гнівом, допоки Бог не показав мені, як навчитися його долати. В результаті я навчилася успішно справлятися з гнівом і негативними почуттями. Це стало початком нового етапу в моєму житті. Тож коли ми, стикнувшись зі своїм гнівом, приймаємо рішення подолати його Божим способом, у нас усе виходить. Святий Дух дає нам силу й здатність бути стійкими, терплячими й непохитними, а також крокувати в плодах Духа. Ми стаємо спроможні пробачати своїм кривдникам і бути приязними до людей, які не заслуговують на нашу любов.

Отже, візьмімо на себе відповідальність за свій гнів і навчимося долати негативні почуття. Замість тримати їх всередині, звернімося до Господа й попросимо Його допомогти нам звільнитися від них. Подолаймо наш гнів і забудьмо про нього — це прибере тиск із нашого життя.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я не хочу тримати всередині гнів і взагалі будь-які негативні почуття, бо це безглуздо й не співпадає з Твоєю волею для мого життя. Тож благаю, допоможи мені подолати злість, яка встигла накопичитися в моєму серці.

Здержливість застосовується до всіх сфер життя

І вблагаю Отця Я, і Втішителя іншого дасть вам, щоб із вами повік перебував, Духа правди, що Його світ прийняти не може... Його знаєте ви, бо при вас перебуває, і в вас буде Він. — Іван 14:16-17

У Біблії є певні принципи, які можна застосувати до будь-якої ситуації, і здержливість, або стриманість, — один із них. Немає значення, з якою саме проблемою ми стикнулися, бо здержливість може стати нам у нагоді в будь-якій сфері життя. Якщо ми не будемо себе дисциплінувати, то наші емоції постійно керуватимуть нами, перетворивши життя просто на щось жахливе.

Виробити в собі стриманість досить непросто — потрібно навчитися жити помірно. Усе в нашому житті вимагає прийняття поміркованих рішень, дисциплінованості й організованості для того, щоб досягти результату. Більшість наших проблем є безпосереднім наслідком відсутності в нашому житті цих якостей. Ми впаємо у борги, коли припиняємо контролювати свої витрати, проблеми зі здоров'ям починаються тоді, коли не можемо навчитися правильно харчуватися і тому подібне.

Якщо у вашому житті склалася ситуація, з якої, як вам здається, неможливо знайти виходу, то здержливість, стриманість і урівноваженість сприятимуть вам у тому, щоб мало-помалу дати собі раду й усе залагодити. На щастя, Бог послав до нас Святого Духа, що нині мешкає в нас і завжди готовий прийти на допомогу. Коли ви — народжена згори людина, то всередині вас обов'язково мешкає Христів Дух, одним із плодів Якого є стриманість. Можливо, її ви ще не виробили, та будьте певні, що вона там є. Ви маєте все потрібне для перемоги. Тож прийміть тверде рішення виробити в собі здержливість завдяки вашим стосункам зі Святим Духом.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую Тобі за те, що дав мені плоди дисциплінованості, здержливості й урівноваженості. Завдяки силі Твого Святого Духа, що діє в мені, я зможу зробити все, що Ти мені наказуєш, замість постійно керуватися тільки власними почуттями.

Нитка потрійна не скоро розірветься

А коли б хто напав на одного, то вдвох вони стануть на нього, і нитка потрійна не скоро пірветься! — Еклезіяст 4:12

Немає нічого кращого за чудовий шлюб і нічого гіршого — за невдалий. Християнські подружжя мають бути живим доказом того, що дві людини, об'єднавшись, можуть стати нездоланною, непереможною силою, що виконує Божу волю, як для власного задоволення, так і для впливу на навколишній світ. Проте утворити одне ціле з двох окремих одиниць, стати гармонійним союзом — це процес, який не відбудеться сам по собі. Хороший шлюб не виходить зненацька, і байдуже, до якої нестями ви закохані одне в одного при одруженні. Вам обов'язково потрібно запросити Бога у свій шлюб і заручитися Його підтримкою, допомогою в процесі його становлення.

Коли ми знаємо Ісуса особисто й відкриваємо для Нього двері свого шлюбу, то наші стосунки стають на кшталт потрійної нитки. Союз чоловіка й жінки має величезну силу, коли Христос бере участь у побудові їхніх шлюбних стосунків.

Таємниця щасливого шлюбу не в тому, щоб знайти чоловіка або дружину, що повіки виконуватимуть наші забаганки й робитимуть те, чого ми хочемо. Секрет полягає в тому, що двоє недосконалих людей довіряють досконалому Богові й коряться Його волі, задуму й покликанию для їхнього життя. Саме такий шлюб Бог може благословити!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я люблю свою дружину (свого чоловіка), але подвійної нитки нам буде недостатньо. Зі свого боку, я ступаю крок і запрошую Тебе у наш шлюб. Підкріпи, посилюй нашу любов одне до одного й допоможи нам виконати Твій план для нашого життя.

Бо ті, хто ходить за тілом, думають про тілесне, а хто за духом про духовне. – До Римлян 8:5

Для нас, віруючих людей, правильне мислення є настільки важливим і значущим, що ми просто не можемо без нього жити. Так само, як биття серця є для нас життєво важливим, правильне мислення, що ґрунтується на Божій істині, є визначальним для нашого життя. Адже коренем багатьох проблем, з якими ми стикаємося в житті, є хибний спосіб мислення, що продукує неправильні думки.

Правильне мислення є результатом постійного, особистого спілкування з Богом за допомогою молитви й вивчення Його Слова. Для нас надзвичайно важливо усвідомити, що наше життя не зміниться, допоки не зміняться наші думки, бо вони дають певні плоди. Наші хороші думки приносять у наше життя відповідні плоди. Тоді як думаючи про щось погане, ми пожинатимемо злі плоди.

Що довше я служу Богові й вивчаю Його Слово, то краще усвідомлюю, як важливо знати про те, що відбувається в моєму розумі. Людина йде туди, куди ведуть її думки. Постійно наглядати, пильнувати за своїми думками — це єдиний спосіб привести їх у відповідність зі Словом Божим і одержати перемогу в битві проти ворога.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, Ти показуєш мені, що правильне мислення є життєво важливим. Я шукатиму Тебе й регулярно вивчатиму Твоє Слово, щоб навчитися правильно мислити.

Ми всі змагаємо добрим змагом

Коли переходитимеш через води, Я буду з тобою, а через річки не затоплять тебе, коли будеш огонь переходити, не попечешся, і не буде палити тебе його полум'я. – Ісаїя 43:2

Я вважаю, що один з основних видів брехні, з яким ми досить часто стикаємося, полягає в тому, що ми змушені битися з дияволом самотужки. Сатані подобається ізолювати нас і примушувати, або спонукати, до подібних думок, мовляв, ніхто в цілому світі не проходить через те, через що проходимо ми. Насправді ж, усі ми змушені боротися із зятим ворогом. Ви — не єдині, хто від цього неабияк втомлюється, і кому іноді безмірно набридає протистояти диявольській брехні й своїм власним почуттям.

Мені доводиться змагатися добрим змагом віри так само, як і вам. І, безперечно, у світі є безліч інших віруючих людей, які протистоять ворогові, як це робите ви. Та найкраще у всьому цьому — це те, що Бог постійно перебуває поруч із вами. У книзі Ісаї 43:2 міститься цікава обіцянка: нам до снаги пройти часи труднощів і випробувань, бо Сам Господь іде поруч із нами. Прямуючи через води — вони нас не потоплять, а проходячи крізь вогонь — він нас не попалить, адже Бог повіки з нами.

Тому підбадьортеся! Не припиняйте рухатися вперед. Господь дасть вам неабияку силу й мудрість у кожній вашій битві.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую, що Ти завжди зі мною поруч. Я не віритиму брехні диявола, який намагається переконати мене в тому, що я такий один у цілому світі й тому змушений битися з ним самотужки. Ти вірний і завжди будеш поруч із нами, допомагаючи за потреби.

Наша впевненість у Христі

Бо... ми, що служимо Богові духом, а хвалимося Христом Ісусом, не кладемо надії на тіло... – До Филип'ян 3:3

Джерелом справжньої впевненості ніколи не буває наше самопочуття або те, на що ми спроможні чи неспроможні. Її джерелом є одкровення про нашу сутність в Ісусі Христі. Коли ми на ділі усвідомлюємо, як сильно Бог любить нас, і приймаємо Його зцілення від ран минулого, то вже не відчуваємо потреби в тому, щоби черпати свою впевненість зі своїх надій і сподівань на плоть.

Пам'ятаю, як багато років тому я боролася з почуттям невпевненості й нерішучості, які мене сповнювали через відсутність вченого ступеню, що мало багато моїх знайомих проповідників. Та, на щастя, я цілком і повністю зосередилася на безумовній Божій любові до мене і завдяки цьому навчилася будувати свою впевненість на сказаному про мене в Його Слові: я — Божа праведність у Христі Ісусі (див. 2 до Коринтян 5:21).

Ісус воліє повернути у ваше життя справжню впевненість, зціливши вас від наслідків подій минулого, що спотворили ваше ставлення до самого себе. Якщо ви, замість спиратися на свою недосконалість, дивитиметеся на те, яким досконалим і довершеним є Бог, то обов'язково здобудете впевненість, джерелом якої буде Він Сам, а не ваша плоть.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, допоможи мені зрозуміти, ким я є в Христі, і прийняти Твоє зцілення в моїх думках і емоціях. Я ж приймаю рішення надіятися винятково на Тебе!

Ісус прийшов спрямувати нас дорогою миру

Щоб світити всім тим, хто перебуває в темряві й тіні смертельній, щоб спрямувати наші ноги на дорогу миру! – Лука 1:79

Я твердо вірю, що мир — це одна з найголовніших переваг і одне з найбільших благословень, даних нам Богом. Проте через постійну зайнятість, заклопотаність, турботи повсякденного життя й тиск, який усі вони спричиняють, ми часто зовсім не відчуваємо цього миру у своєму серці. Але так не має бути. В Євангелії від Луки 1:79 читаємо, що однією з причин, навіщо Бог послав Ісуса на землю, — є Його сильне прагнення *спрямувати наші ноги на дорогу миру*. Ми, віруючі люди, маємо дивовижний привілей і неймовірну здатність жити з надприродним Божим миром у серці, незважаючи на свою постійну зайнятість і всі події, що відбуваються навколо нас.

Впродовж перших сорока років свого життя я взагалі не мала миру в серці, а тому постійно почувалася нещасною. Врешті-решт я відчула таку гостру потребу в цьому надприродному мирі, що була готова співпрацювати з Богом і робити все, що завгодно, тільки б його здобути. На щастя, зараз моє життя настільки спокійне й мирне, що годі й уявити. Я спроможна прямувати дорогою миру не тільки тоді, коли все в моєму житті тихо й спокійно. Нині мені не стануть на заваді ні життєві шторми, ні бурі.

А чи зробили ви своїм пріоритетом у житті пошук справжнього миру? Господь цього жадає. Йдіть за Святим Духом, і вам стане до снаги здобути той мир, що за правом належить вам у Христі.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую Тобі за те, що послав Ісуса спрямувати мої ноги на дорогу Твого миру. Я приймаю Твоє найбільше благословення для мого життя — мир, що має повіки панувати в моєму серці.

Його милість оновлюється щоранку!

Це милість та доброта Господня, що ми не погинули, бо не покінчилось Його турботливе милосердя, нове воно кожного ранку, велика і рясна бо не порушність і вірність Твоя! – Плач Єремії 3:22-23, АМР

Кожен новий день — це нова можливість закрити двері минулого, почати все спочатку, почати все знову. Навіть той факт, що Бог поділив добу на двадцять чотири години, свідчить про те, що кожного дня ми повинні починати все спочатку. Попереду на нас чекає новий день, новий наступний місяць чи рік. Та для того, щоб скористатися цим шансом і почати все знову, мусимо прийняти тверде, свідоме рішення.

Можливо, ви боретеся з почуттям провини й осуду у своєму житті? А може, відчуваєте провину через те, що зробили багато років тому або зовсім нещодавно, днями? Байдуже, скільки минуло часу — колишні вчинки мають залишитися в минулому. Що зроблено, те зроблено, і тепер тільки Бог може про це подбати. Ваше завдання полягає в тому, щоб визнати свою помилку, покаятися в тому, що вчинили, прийняти Боже прощення й рухатися далі.

У книзі Плач Єремії пророк Єремія підбадьорює нас за допомогою однієї думки, що неабияк надихає: Божа милість оновлюється щоранку. Кожного дня ви отримуєте новий шанс від Господа. Я дуже рада, що Бог посилає нам нову порцію милості усякого ранку. Завдяки цьому ми щодня можемо починати все з самого початку!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я надзвичайно радий, що Твоя милість оновлюється кожного ранку! Завдяки Твоїй любові, співчуттю й вірності до мене, я можу щодня починати все спочатку!

Прийміть Боже зцілення для всього свого єства

Улюблений, я молюся, щоб добре велося в усьому тобі, і щоб був ти здоровий (тілом), як добре, (як мені відомо), ведеться душі твоєї.

– 3 Івана 2, AMP

Усе ваше єство — дух, душа й тіло — є дуже цінним для Бога й відіграє важливу роль у Його плані й задумі для вашого життя. Тому недарма на вас лежить відповідальність від Господа дбати про кожну з цих складових. Та час від часу в нашому житті трапляється, коли того, на що ми спроможні, виявляється недостатньо, отже доводиться вірити, що Бог, зі Свого боку, зробить те, що під силу тільки Йому.

Можливо, ви потребуєте фізичного зцілення, як його потребувала я, борючись із раком грудей у кінці 80-х років. А може, вам потрібне душевне чи емоційне зцілення, як воно було потрібно мені, коли я намагалася подолати наслідки багатьох років насилля, пережитого в дитинстві. Незалежно від того, якого виду зцілення ви шукаєте, вам конче потрібен Бог, адже Святе Письмо запевняє в тому, що Він прагне дати нам міцне здоров'я для всіх складових нашого єства.

Будь-яка хвороба чи недуга, хоч би якої сфери життя це стосувалося, заважає нам виконувати те, до чого нас закликає Бог, а також не дозволяє насолоджуватися життям, яке Він нам дав. Господь приготував для вас велике майбутнє, й тому здорові тіло, душа й дух є надзвичайно важливою передумовою для визначення готовності здійснити все, до чого Він вас покликав. Тож почніть уже сьогодні молитися про те, щоби Божа цілюща сила понадміру вилилася у ваше життя.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я неймовірно радий, що Ти дбаєш про кожну частину мого єства. Я приймаю Твою чудодійну силу в будь-якій сфері мого життя, де потребую зцілення.

Як натренувати свою віру

Знайте (й будьте впевнені в тому), що досвідчення вашої віри дає терпеливість, (витривалість і непохитність). – Яків 1:3, АМР

Зріла віра не приходить до людини за один день. Бажаючи мати глибоку, здорову, тверду й непохитну віру в Бога, ми повинні розробляти її, посилювати й укріпляти. Поміркуйте про солдатів, що перебувають в армії. Спершу, тільки-но прийшовши у воєнкомат, вони ще не готові до запеклих боїв. Насамперед їм потрібно пройти курс базової підготовки. Отже, вони навчаються, тренуються й виробляють необхідні навички. Таким чином, інструктори змушені «споряджати» їх, перш ніж відправити навіть у перший бій, тому що солдатам належить мати певний рівень сили, витримки, непохитності й терпіння.

Тепер поміркуймо над цим з точки зору нашої віри. Передусім ми приходимо у військкомат, або віддаємо своє життя Ісусові Христу. Далі ми проходимо курс базової підготовки, або розробляємо власну віру. В даному випадку Святий Дух виконує роль нашого Інструктора, або Тренера. Він досить добре знає, чого потребує кожен із нас, аби розтягнути свою віру й бути готовим до боротьби, незалежно від того, вчасна вона чи ні. Тож, попри все, скорімося Йому, навіть коли скрутно й важко, і на додачу обов'язково сподіваймося, що Він знає, як розробляти й тренувати нашу віру.

Коли ви дозволяєте Святому Духові навчати вас і тренувати, то результат у вигляді сильної, безмежної й непохитної віри в Бога завжди буде вартий будь-якого часу й зусиль, що вам доведеться прикласти!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, я віддаю себе у Твоє розпорядження й благаю, почни навчати й тренувати мене. Я прагну мати зрілу, непохитну віру. Навчи мене не жити за баченням, натомість — за вірою. Настав мене, як довіряти Богові в будь-якій ситуації й сподіватися, що Він забезпечить мене всім потрібним.

Переваги тихого, спокійного й непохитного життя

Але ти будь (тихий, спокійний і непохитний) у всьому, (стійко) терпи (й перенось будь-яке) лихо, виконуй працю благовісника (й старанно) сповняй свою службу. — 2 до Тимофія 4:5, АМР

Люди народжуються вільними. Наша свобода — це надзвичайний дар від Бога. Питання полягає ось у чому: чи готові ви на що завгодно, аби зберегти свою свободу, або ж хочете залишатися там, де перебуваєте зараз, до кінця своїх днів? Прагнучи бути вільними, ви мусите почати виконувати Божі настанови й вказівки. І відтак крок за кроком, поступово, мало-помалу ви звільнитесь від безладу, який діється у вашому житті.

У Другому посланні до Тимофія 4:5, апостол Павло наказує Тимофію *бути тихим, спокійним і непохитним*, виконувати діло свого служіння. Це гарна універсальна порада — кожен із нас може застосувати її до свого життя.

Стикнувшись із труднощами й проблемами, замість піддаватися власним емоціям, мусимо заспокоїтися й зосередитися на тому ділі, яке доручив нам Господь. Якщо ви чимось засмучені, то закликаю вас не дозволяти цим обставинам зруйнувати ваше життя, натомість — навчіться чогось із цієї ситуації. Здолайте свою злість і гнів: почніть молитися за своїх кривдників або тих, хто завдав вам болю. Протиставте своєму егоїзму якийсь добрий вчинок по відношенню до іншої людини. І щоразу, коли ворог намагатиметься розбурхати ваші емоції, розслабтеся, припиніть хвилюватися й далі робіть те, до чого вас покликав Бог!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, допоможи мені завжди лишатися спокійним і тихим, твердим і непохитним, щоб я міг бути вільним та насолоджуватися своїм життям, виконуючи задум і справу, які Ти мені доручив.

Зодягніться в нову природу

І зодягнутися в нового чоловіка (духовно відродженого), створеного за Богом у (Божественній) справедливості й святості правди.

– До Ефесян 4:24, АМР

*М*опри все, що трапляється в нашому житті, болісні події минають, забуваються, тьмяніють і розвіюються. Господь же в будь-якому разі прагне, щоб ви насолоджувалися кожнісіньким днем свого життя. Проте це не стане реальністю, допоки не приймете рішення вхопитися за те життя з надлишком, яке Ісус здобув для вас завдяки Своїй смерті на хресті й воскресінню. Поки ви не зробите вибору, поти диявол щосили намагатиметься забрати у вас це неймовірне, надприродне життя.

Ісус нам чітко сказав: *«Злодій тільки на те закрадається, щоб красти й убивати та нищити. Я прийшов, щоб ви мали життя, і подостатком щоб мали (життя на повну, що переливається аж за край)»* (Іван 10:10, АМР). Ісус прийшов на землю й помер для того, щоб ми мали насичене, повноцінне життя — життя з надлишком!

Завдяки життю, яке Він вам пропонує, ви станете новим створінням. Тож не дозволяйте минулим подіям якимось впливати на ваше нове життя в Ісусі Христі. Ви, нове створіння в Христі, можете оновлювати свій розум і приводити його у відповідність зі Словом Божим. Тільки так ви отримаєте емоційне зміцнення й відновлення. Чудовий Божий план зможе здійснитися у вашому житті, коли ви самі зодягнетесь в нову природу, подаровану вам Ісусом.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я приймаю рішення щодня активно зодягатися в нову природу, здобуту Ісусом для мене завдяки Своїй жертові. Я є відродженим створінням у Христі — створінням, сповненим радості, миру й праведності, які я маю в Тобі!

Слухайте й виконуйте Божі повеління

О, коли б їхнє серце було їм на те, щоб боялись Мене й пильнували всіх Моїх заповідей по всі дні, щоб було добре їм та синам їхнім навіки!

— Второзаконня 5:29

Бог постійно звертається до нас, причому не тільки до тих, хто займає лідерські позиції або має власне служіння. Він говорить до кожної людини, яка має з Ним особисті стосунки, незалежно від її професії, статусу чи положення в суспільстві. Багато людей навіть не очікує, що зможе почути Божий голос, та насправді Він звертається до всіх нас і кожного окремо. І ви — не виняток. Звісно, не прислухаючись до Бога, ви не матимете змоги почути Його голос і виконати Його повеління. А вдасться вам це, якщо почнете читати Біблію, приділяти час перебуванню в Божій присутності й готувати своє серце до регулярного отримання від Нього відповідей і одкровенень. Таким чином ви зможете виконувати Його інструкції та заповіді.

Перечитайте книгу Второзаконня 5:29. Чи відчуваєте ви серйозність у Божому тоні, коли слухаєте Його слова, записані в Біблії? Він очікує від нас дотримання Його заповідей, *щоб було добре нам та синам нашим навіки*. Господь піклується про наше благополуччя й знає, що Йому вдасться подбати про нас за умови нашої готовності зважати на Нього й бути Йому слухняними.

Зробіть свої стосунки з Ісусом Христом власним життєвим стилем і вірно виконуйте Його Слово. І вже відсьогодні почніть прислухатися до Його мудрості й керуватися нею в житті.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я вірю, що Ти постійно звертаєшся до мене і тому хочу знати Твій голос. Я цілеспрямовано прислухатимуся до Тебе й робитиму все, що Ти мені наказуєш, аби «мені було добре в житті», як сказано у Твоєму Слові.

Як досягти здійснення даних вам Богом мрій

Іди до мурашки... поглянь на дороги її й помудрій: нема в неї володаря, ані урядника, ані правителя; вона заготовлює літом свій хліб, збирає в жнива свою їжу. — Приповісті 6:6-8

Своїм дітям Бог дає великі життєві мрії. Для того щоб вони здійснилися, ми повинні постійно старанно навчатися й співпрацювати з Богом, аби процес нашого особистого розвитку ніколи не припинявся. Це потребуватиме від нас багато часу, зусиль, рішучості й важкої праці.

У нашому суспільстві ми так сильно звикли до зручностей і комфорту. Автоматичні посудомийні машини, машини для прання й сушки одягу тощо. Нам достатньо легенько натиснути кнопку — все інше машина зробить замість нас. Однак у Божому Царстві ніщо не відбувається автоматично. Ви не зможете виконати Його плану або покликання для вашого життя, не виробивши потрібних для цього навичок.

У книзі Приповістей згадується про мурашу. Мурашки компенсують свій невеличкий розмір рішучістю й наполегливістю. З їхнього життя-буття ми можемо багато чого навчитися, зокрема, бути такими ж умотивованими й дисциплінованими, як вони. Спробігшись виробити подібну мотивацію й дисциплінованість у своєму житті зо Христом, ви врешті станете тим, ким Бог вас створив. І на додачу в процесі перетворення зможете привести до Нього багатьох інших людей. Тому не припиняйте рухатися вперед, виробляти рішучість у своєму характері, й невдовзі ви побачите здійснення усіх своїх заповітних мрій!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я прагну бути тим, ким Ти мене створив, і досягти здійснення усіх мрій, які Ти поклав мені на серце. Допоможи мені, будь ласка, завжди бути зосередженим на Тобі й докладати час, рішучість і зусилля, щоб зростати духовно та здійснювати плани й задуми, які Ти маєш для мене.

Якір надії

Ця надія для душі як котвиця, міцна та безпечна, що аж до середини входить (у Його присутність) за заслону... — До Євреїв 6:19, АМР

Усі ми стикаємося з життєвими труднощами, випробуваннями, переживаємо скрутні часи й тому, на кшталт корабля під час бурі або шторму, ми повинні бути твердими й непохитними. У будь-якого судна є якір, або котвиця, що тримає його на одному місці. І тому в Біблії надію, чи сподівання, порівняно з якорем для нашої душі. Складаючи надію й уповання на Бога і Його Слово, ми, можливо, й відчуватимемо вітер і хвилі, що вирують за бортом, однак, їм буде не сила зрушити нас із місця.

Під час шторму надія дає нам можливість бачити ситуацію справжньою, та, попри це, не сумніватися й бути впевненими в тому, що попереду на нас чекає щось краще. Це додає нашому сподіванню сили й потужності, робить з нього важливу й значиму якість, особливо потрібну за часів неприємностей і труднощів. По суті, я вірю, що надія — це основа, або фундамент, на якому має будуватися наша віра.

Ніхто, навіть Бог, не може пообіцяти, що нам ніколи не доведеться мати справу з розчаруваннями або неприємностями. Та навіть при цьому надзвичайно важливо для нас — не втрачати надії. Коли ми підтримуємо позитивне ставлення й держимося за сподівання, що маємо в Христі, це дає нам можливість побачити у своєму житті Божу силу, що здатна творити дива.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я складаю надію винятково на Тебе. Моя віра в Тебе й здатність очікувати від Тебе чогось доброго в моєму житті — це мій надійний якір у скрутні часи.

Зробіть усе потрібне для здобуття свободи

Коли Син отже зробить вас вільними (людьми), то справді (незаперечно) ви будете вільні. — Іван 8:36, АМР

Оскільки Бог не створив нас для того, щоб ми жили в рабстві, то, звичайно, можемо бути вільними у своєму повсякденному житті, тобто мати свободу й здатність насолоджуватися всім, що Бог приготував нам у Христі. Господь подарував нам життя, й ми повинні відчувати від нього велике задоволення, насолоду й щастя. Не можна тільки те й робити, що сидіти склавши руки, мріючи про свободу, яка буцімто пануватиме в нашому житті. Для здобуття її доведеться вжити відповідних заходів і, перш за все, потрібно коритися Божому Слову і йти за Святим Духом. Це означає, що, за бажання отримати результат, недостатньо просто чути Боже Слово або його читати — потрібно його дотримуватися й виконувати все, що в ньому написано.

То чи можете ви сказати, що є вільними у своєму житті? Я молюся, щоб із Божою допомогою ви почали прагнути свободи, яка належить вам в Ісусі Христі. Завдяки Його смерті ми з вами тепер вільні від рабства гріха, від будь-яких проблем і незгод, що трапляються в нашому житті.

Свобода вже належить вам, тож сміливо та впевнено ступіть крок за вірою й здобудьте її. Йдіть за Святим Духом, будьте вільні й насолоджуйтеся всім, що Бог уже дав вам у Христі Ісусі.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, Ти є джерелом моєї свободи від будь-якого гріха, залежності й утисків з боку ворога. Я приймаю рішення вжити відповідних заходів для того, щоб здобути цю свободу, для чого, власне, і йтиму за спонуканнями Святого Духа, здійснюючи той план, який Ти маєш для мого життя.

Наповніть своє серце співчуттям

А хто має достаток на світі, і бачить брата свого в недостатчі, та серце своє зачинає від нього, то як Божжа любов пробуває в такому? Діточки, любімо не словом, ані язиком, але ділом та правдою! — 1 Івана 3:17-18

Бог укладає в серце кожного християнина співчуття й чуйність, однак винятково від нас залежить, зачинимо ми своє серце від оточуючих або ж відкриємо його для прийняття цих якостей. Я помітила, що однією з речей, які на ділі допомагають мені відкрити своє серце й впустити в нього співчуття до інших людей, є звичка цілеспрямовано розмірковувати про людські нужди й потреби, що існують сьогодні у світі.

Звернімося думками до людей, кому менше за вас поталанило в житті, й відкриймо свої серця до тих, хто зараз страждає. Закликаю вас перечитати Перше послання Івана 3:17-18. Я неймовірно люблю ці вірші зі Святого Письма, адже в них є чітка настанова: коли я бачу потребу, то не можу просто пройти повз нужденну людину, вважаючи, що подбати про неї — це відповідальність когось іншого. Також для мене є неприйнятним вважати її потребу настільки величезною, щоб бути не в змозі якось її задовольнити — насправді це не так. Завдяки своєму служінню, я помітила, що, навіть коли нам бракує сил і можливостей повністю змінити ситуацію, цілком покрити чиюсь потребу — це понад наші сили — ми все ж таки можемо хоча б якось цьому зарадити. І ось воно — те, що нам до снаги: ми можемо подарувати людям надію.

Я молюся, щоб ви дозволили співчуттю наповнити ваше серце, а потім відкрили його ще ширше назустріч відчайдушним потребам людей по всьому світу.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, я не хочу жити егоїстично, не зважаючи на нужди й потреби інших людей. Я відкриваю своє серце й приймаю Твоє співчуття, щоб стати спроможним допомагати тим, хто мене оточує.

Будьте непохитні, як твердо вкорінене дерево

І він буде, як дерево, над водним потоком (твердо вкорінене) посаджене, що родить свій плід своєчасно, і що листя не в'яне його, і все, що він чинить, щаститься йому (він стає зрілим)! – Псалом 1:3, АМР

Непохитність є чимсь таким, що нам усім варто було б мати у своєму житті. У книзі Єремії 17:8 і Псалмі 1:3, читаємо настанову бути схожими на дерево, що міцно вкоренилося там, де було посаджене. У Першому посланні Петра 5:8 сказано, що ми повинні бути врівноваженими й стриманими (тобто непохитними), щоб не дозволити сатані нас пожерти. Для вдалого протистояння йому нам потрібно бути вкоріненими й посадженими, сильними й непохитними, а також сповненими рішучості в Христі.

Ісус — то є найкращий ґрунт, в якому можемо вкоренитися. На Христа можна покластися, адже Він повіки лишається стійким, твердим і непохитним. Він Той же вчора, сьогодні й завжди: незмінний, відданий, вірний Своему Слову й Своїй природі. У Його вчинках не буває, щоб зараз Він поведився таким чином, а наступного разу — зовсім по-іншому. Ісус не міняється в залежності від обставин. Отже, вкорінені в Ньому, ви також не повинні відрізнятися мінливою поведінкою.

Бог прагне дати нам силу й здатність лишатися спокійними, попри будь-які незгоди й напасті. Він воліє бачити нас стійкими й непохитними, наче міцно вкорінені дерева. Однак нам доведеться обирати, де саме хочемо бути насаджені. Чи бажаєте ви бути вкорінені у світі? А може, у власних емоціях? Чи можливо, у своїх обставинах? Або ж у своєму минулому? Чи прагнете ви вже сьогодні бути насадженими й почати вкорінюватися в Христі? Благаю вас, довіртеся Йому. Христова стійкість і непохитність може вже сьогодні належати вам.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну бути міцно вкоріненим у Тобі. Ти ніколи не змінюєшся, тож я впевнений, що можу на Тебе покластися, й тоді Ти зробиш мене стійким і непохитним у будь-якій ситуації.

Праведний гнів і грішна реакція

Гнівайтесь, та не грішіть, сонце нехай не заходить у вашому гніві, (люті й розпачі), і (завдяки цьому) місця дияволів не давайте, (й не дозволяйте йому діяти у вашому житті)! – До Ефесян 4:26-27, АМР

*У*и являється гнів сам по собі гріхом? Ні, однак за певних обставин він може ним стати. Навіть Сам Бог має праведний гнів і лютує по відношенню до гріха, несправедливості, бунту й дріб'язковості. Часом гнів, або злість, слугує праведним цілям, тому не обов'язково завжди має гріховну природу. Звісно, від сильних своїх почуттів нікуди не втекти, однак, Бог не дав би нам плід здержливості, стриманості й урівноваженості, якби ми нічого не могли вдіяти з почуттями. Спокуса щось зробити — ще не є гріхом. Гріх стає гріхом тоді, коли, відмовляючись протистояти спокусі, ви у будь-якому разі слухаєтеся ворога й чините те, щодо чого він вас спокушає. Так само немає нічого поганого в тому, щоб відчувати гнів. Однак не стежачи за ним, можна опинитися втягнутим у досить гріховні обставини.

Іноді Бог дозволяє нам відчувати гнів, щоб ми розуміли, коли до нас ставляться несправедливо. Та навіть за відверто несправедливих життєвих обставин ми не повинні давати вихід своєму гніву якимсь неналежним чином. Отже, остерігаймося гніву, або злості, й не дозволяймо йому втягнути нас у гріх.

У Посланні до Ефесян 4:26 читаємо: *«Гнівайтесь, та не грішіть»*. Ваш гнів не обов'язково має бути грішним, але запевніться, що для уникнення грішної реакції, ви цілком і повністю віддали його Богові.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, допоможи мені правильно реагувати на гнів, тобто так, як Ти цього хочеш, і при цьому не грішити. Я віддаю Тобі контроль над своїм гнівом і вірю, що Ти повернеш усе в моєму житті мені на добро.

Попрощайтеся з почуттям сорому

Каже бо Писання: Кожен, хто вірує в Нього (іде слідом, покладається і довіряє Йому), не буде засоромлений чи розчарований.

– До Римлян 10:11, AMP

Коли людина постійно живе в соромі, це стає джерелом багатьох складних внутрішніх проблем, таких як депресія, самотність, ізолюваність від навколишнього світу й відчуження. Сором є причиною різноманітних душевних розладів: наркоманії, алкоголізму й інших згубних звичок, а також харчових розладів, таких як булімія, анорексія й ожиріння. Різноманітні сексуальні збочення теж не є винятком. Він сприяє руйнівному поводженню щодо розпорядження грошима: викликає жадібність і схильність до азартних ігор. Цей перелік можна продовжувати скільки завгодно.

Для деяких людей трудоголізм є наслідком сорому, що вони переживають у своєму житті. Певні особи так загрузли у своєму трудоголізмі, що вже взагалі не можуть насолоджуватися життям. Якщо вони не працюють день і ніч, то почуваються страшенно безвідповідальними. По суті, дехто з таких людей дуже схожий на мене у минулому — якщо вони насолоджуються життям, то починають почуватися в цьому винними. Можливо, ви й самі боретеся з трудоголізмом, як я колись, або стикаєтеся з іншою проблемою, причиною якої є сором, чи ганьба.

Суть у тому, що сором може зруйнувати наше життя в багато різних способів. Та ми не повинні цього йому дозволяти. Коли ми віримо в Бога й віддаємо Йому своє життя, Він забирає нашу ганьбу й почуття сорому. Ісус помер для того, щоб омита нас від гріхів і покрити наші помилки й хиби, щоб ми могли жити у Божій присутності вічно, як Його чисті й безгрішні діти. Тож якщо вас мучить почуття сорому й збентеження, то саме час згадати істину про Божу любов до вас. Коли ви будете вірити в Господа, коли триматиметеся за Нього, довіряючи в усіх своїх справах, і покладатиметеся винятково на Нього, то Він звільнить вас від усякого сорому й ганьби раз і назавжди.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Господи, я знаю, що сорому й збентеженню не місце в моєму житті, оскільки я довіряю Тобі. Дякую за те, що Ти звільнив мене від них, аби я міг вільно жити у Твоїй присутності.

Ісус не фарисей

Хто вірує в Нього (лишається вірним, довіряє, покладається на Нього), не буде засуджений (ніколи не прийде на суд, бо в Ньому немає ніякого осуду).

— Іван 3:18, АМР

Бог прагне зцілити Своїх людей від болю минулого. Колись від них відвернулися, їх відкинули — це спричинило неабиякий біль. Однак Господь хоче, щоб ви знали: Він ніколи не відвернеться від вас. В Євангелії від Матвія 11:28 читаємо Його слова: *«Прийдіть до Мене, усі втомлені та обтяжені, і Я вас заспокою!»* Тут Він звертається до когось, хто важко працює, аби досягти досконалості, а потім мучиться від почуття провини через марні старання, бо в нього нічого не виходить.

В Євангелії від Івана 3:18 Ісус звертається до людей, які все своє життя намагалися проводити відповідно до законів фарисеїв. Потрібні неабиякі зусилля, щоб задовольнити фарисеїв — вони й досі існують у світі. Я впевнена, що з одним із них ви знайомі — це людина у вашому житті, яка постійно намагається дати вам зрозуміти: *«Я прийму тебе лише тоді, коли робитимеш усе абсолютно ідеально, бездоганно й задовольниш мене. Я відвернуся від тебе, відмовивши в любові, якщо ти цього не зробиш».*

Ісус не такий, як фарисеї. В Євангелії від Івана 3:18 Він каже, що той, хто вірує в Нього, ніколи не знатиме осуду. Вірте в Нього, любіть Його, міцно тримайтеся за Нього, покладайтеся на Нього й довіряйте Йому. Тоді ви зможете по-справжньому пережити радість і повноцінне, насичене життя, яке Він вам пропонує.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, дякую Тобі за те, що любиш мене й завжди приймаєш. Я вірю в Тебе, люблю Тебе, довіряю Тобі й покладаюся винятково на Тебе усім своїм серцем.

Бог ніколи не зміниться, та ви можете!

Бо Я, Господь, не змінююся... — Малахія 3:6

Чому ми іноді думаємо: «Ніщо в моєму житті ніколи не зміниться... Я завжди буду таким... Моя ситуація ніколи не стане іншою... Він ніколи не зміниться... Вона ніколи не перетвориться... Я ніколи не буду таким, як ця людина»?

Єдиний, хто завжди залишиться однаковим, хто ніколи не зміниться, — це Бог. Тоді як усе інше може набути нового, зовсім іншого вигляду. Та якщо ви не маєте ніякої надії на те, що у вашій ситуації відбудуться переміни, то, ймовірно, цього ніколи й не станеться. Розумієте, з точки зору наших емоцій, ми стикаємося з такою великою кількістю складних життєвих обставин, що, склади ми просто свою надію на Господа й припини зважати на всі труднощі й випробування, з якими не сила щось вдіяти, нам взагалі не довелося б страждати.

Ось вам добра новина: ви спроможні насолоджуватися життям, якщо вирішите це робити! Однак насамперед вам доведеться по-справжньому повірити в те, що Божа воля для вашого життя полягає у відчутті невинної радості. Після цього ви повинні прийняти рішення увійти в цю радість, адже цей крок матиме величезне значення для вашого фізичного, розумового, емоційного й духовного здоров'я.

Бог не змінюється, але Сам може змінити вас, якщо ви Йому це дозволите.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, іноді здається, що мої життєві обставини ніколи не зміняться, проте я знаю, що Тобі до сили змінити як їх, так, власне, й мене. Я приймаю Твою радість і вірю, що Ти докорінно переміниш моє життя.

Тіштеся надією на Божу прихильність

Через Якого ми вірою одержали доступ (вхід, знайомство) до тієї благодаті, (тобто Божої прихильності) що в ній (твердо й непохитно) стоїмо, торжествуємо і хвалимось надією пережити і насолодитися славою Божою.

— До Римлян 5:2, АМР

*Б*іблія сповнена обіцянок, даних нам із вами Богом. Одна з них, наприклад, що ми маємо доступ до Божої присутності. Інша — що Він прагне зцілити нас від усіх хвороб. Наступна — що задовольнить усі наші потреби й нужди. Насправді обітниць набагато більше... надто багато, щоб усі перелічити! Тому надзвичайно сумно, коли за браком віри християни пропускають повз себе Божі обіцянки.

Дозвольте вас спитати: а чи ви очікуєте здійснення Божих обітниць у своєму житті? Щось добре починає відбуватися з вами, коли тішиться надією на те, що зможете регулярно переживати надприродну Божу прихильність.

В Євангелії від Луки 2:52 читаємо про те, що Ісус «зростав... благодаттю у Бога й людей». Винятково за вірою ми з вами можемо отримати доступ до Божої прихильності й почати зростати в Його благодаті, переживши у своєму житті здійснення Його обіцянок. Так само відбувалося в житті Ісуса. Навіть якщо зараз ви ще не бачите всіх цих речей, то можете радіти й складати надію на Бога, знаючи, що рано чи пізно це здійсниться. Усе, що Бог обіцяє в Біблії, безпосередньо стосується й нас. Тому тіштеся надією на те, що вам удасться пережити Божу славу вже зараз, і Він здійснить неймовірні речі у вашому житті.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я насолоджуюся Твоїми обіцянками для мого життя й чекаю на їх здійснення. Я вірю, що Ти зможеш виконати все, що пообіцяв у Своїм Слові.

Проголошуйте правду про себе

Бо зо слів своїх будеш виправданий і звільнений, і зо слів своїх будеш визнаний винний і засуджений. – Матвій 12:37, АМР

Ніколи не говоріть і не думайте про себе негативно, прикладом: «Я ніколи нічого не роблю правильно. Я ніколи не змінюся. Я потворний. Я жахливо виглядаю. Я дурний. Хто взагалі може мене полюбити?» В Євангелії від Матвія 12:37 читаємо: «Бо зо слів своїх будеш виправданий і звільнений, і зо слів своїх будеш визнаний винний і засуджений».

У книзі Приповістей 23:7, сказано: «*Бо як (чоловік) у душі своїй обраховує (думає про себе), такий (він і) є*» (АМР). Інакше кажучи, те, як ми говоримо, думаємо про себе й ким себе вважаємо виявляє наше ставлення до самих себе й впливає на все наше життя. Тож мусите говорити про себе винятково хороше (принаймні, коли молитесь Богові наодинці), спираючись на написане в Божому Слові про вас. Нехай джерелом вашої впевненості буде те, ким ви є в Христі. Наприклад: «Я — Божа праведність у Христі. Бог приймає мене завдяки Ісусовій жертві. Господь створив мене і вформував Своїми власними руками, а Він ніколи не помиляється».

Мені неймовірно подобається починати день із проголошення позитивних, біблійних думок і слів. Ви також можете це робити дорогою на роботу чи прибираючи будинок. На додачу раджу вам частіше дивитися у дзеркало й промовляти вголос: «Бог мене любить і приймає, тому я теж себе люблю й приймаю». Почавши промовляти про себе благочестиві, позитивні слова істини, ви зможете нарешті бути собою — такими, якими вас створив Бог.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Божже, мені обридло говорити на свою адресу негативні слова. Я приймаю рішення почати проголошувати правду про те, що Ти любиш мене й приймаєш. Нарешті я можу бути тим, ким Ти мене створив.

Служіть одне одному в шлюбі

Дружини, слухайтеся чоловіків своїх, як лицює то в Господі! Чоловіки, любіть дружин своїх, і не будьте суворі до них! – До Колосян 3:18-19

Уранці Дейв полюбляє на сніданок їсти фруктовий салат. Тому одного ранку Господь заохотив мене зробити такий для мого чоловіка. Однак проблема полягала в тому, що мені зовсім не хотілося цього робити. Я думала: *«Чому я завжди повинна щось для нього робити?»* І тоді Господь терпляче нагадав мені про те, що, служачи своєму чоловікові, по суті, я служу Богові.

Цікаво, як багато шлюбів можна було б урятувати від руйнування й розпаду, якби чоловіки й жінки просто були готові демонструвати свою любов одне до одного за допомогою служіння одне одному. Іноді мені здається, що сьогодні всі прагнуть бути «вільними». Ісус насправді звільнив нас, однак Він не бажає, щоб ми використовували цю свободу в егоїстичних цілях. Його бажання — щоб ми служили своєму чоловікові чи дружині з любов'ю.

Я дуже сильно люблю свого чоловіка. Іноді ця любов найкращим чином знаходить своє вираження через служіння. Ніжні слова — звісно, це добре, та коли ви щось робите, а не просто говорите про любов, то ваша вірність і прив'язаність до другої половинки починає проявлятися через ваші дії, тобто вчинки.

На завершення я наполегливо раджу вам: почніть підкріпляти свою любов діями. Попросіть Бога показати вам, як послужити своєму чоловікові чи дружині, таким чином благословивши його чи її вже сьогодні.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу бути егоїстом у своєму шлюбі. Допоможи мені служити своїй дружині чи своєму чоловікові так, як Ти цього від мене хочеш, і любити її чи його не словом, а ділом.

Улюблений, не робися подібним до лихого, а до доброго: добродієць від Бога, а злочинець, (тобто той, хто чинить зло), Бога не бачив, (не переживав Його присутності у своєму житті й взагалі Його не знає). – 3 Івана 11, АМР

Іноді люди у світі прагнуть, щоб ми уподіbiliлися до їхнього образу. Слово «уподібнюватися» означає «ставати подібним до когось або схожим на щось за певними якостями, змінюючись під впливом звичаїв, що панують у світі».

У Посланні до Римлян 12:2 ми читаємо настанову для себе, щоб «не пристосовувалися до цього світу». А в Третньому посланні Івана 11 сказано, щоб, замість робитися подібними або імітувати те, що є лихим за своєю природою, ми наслідували те, що є добрим і що від Бога.

Люди завжди намагатимуться втиснути нас в їхні рамки. Частково вони це робитимуть через свою власну невпевненість у собі. Вони починають краще ставитися до себе й не так сильно соромитися власних вчинків, якщо можуть змусити когось іще робити те саме. Дуже мало людей у сучасному світі спроможні бути тими, ким є насправді, й дозволити всім іншим також бути самими собою. Просто уявіть, наскільки чудовим був би світ, поводься ми всі таким чином: кожна людина впевнена в собі й дозволяє всім навколо бути самими собою! Тоді ми не намагалися б підлаштуватися одне під одного, не копіювали б у всьому один одного з максимальною точністю, і врешті, так сліпо не мавпували б.

Отже, сьогодні я хочу порадити вам: повірте в те, що уподібнюватися ви можете і повинні тільки Христу, тож вийдіть за рамки, які вам нав'язує і в які вас намагається запхнути світ!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, не дай мені потрапити в пастку копіювання цього світу. Допоможи мені уподібнюватися лише до того, що є добрим, і всім своїм життям бути схожим на Христа.

Використовуйте свою владу!

Ось Я владу та силу вам дав наступати на змій та скорпіонів, і (фізичну й розумову здатність і спроможність наступати) на всю силу ворожу, і ніщо ніяк вам не зашкодить. – Лука 10:19, АМР

Ісус ніколи не обіцяв, що у світі нам не доведеться стикатися зі складними обставинами, зазнавати випробувань і труднощів. В Євангелії від Івана 16:33, Він сказав: *«Страждання, (нещастя, труднощів і лиха) зазнаєтє в світі»* (АМР). Та, попри це, Ісус радить нам бути відважними, адже Він переміг світ. Цей вірш підбадьорює нас і нагадує про те, що ми не повинні жити в стресі так, як це відбувається в людей у світі. Оскільки Ісус позбавив світ здатності зашкодити нам, то ми можемо ставитися до життєвих викликів, з якими стикаємося, спокійно й впевнено.

В Євангелії від Луки 10:19 читаємо наступне: *«Ось Я владу вам дав наступати... на всю силу ворожу, і ніщо ніяк вам не зашкодить»*. У цьому уривку Ісус запевняє, що дав нам усе потрібне для того, щоб ми могли здолати світ так само, як Він це зробив.

Хоча ми й стикатимемося з викликами, потраплятимемо в складні ситуації, з яких не завжди буде легко вийти, та Ісус запевняє, що наше правильне ставлення до всього піде нам на користь. Наслідуймо у своїх вчинках Ісуса, тобто робімо так, як Він це робить, — і ніщо не зможе завдати нам поразки. Використовуймо владу, яку маємо в Христі, щоб здолати будь-які перешкоди на своєму життєвому шляху!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я приймаю силу й владу, які Ти дав мені в Христі. Покажи мені, будь ласка, як жити у Твоїй владі й так само, як робив Ісус, долати випробування й виклики, з якими стикатимуся в цьому світі.

Навчіться правильно мислити — тоді ви зможете говорити правильні слова

І язик — то вогонь. (Язик - як) світ неправости, поставлений так поміж нашими членами, язик сквернить усе тіло, запалює круг життя, (тобто порочне коло людської природи), і сам запалюється від геєнни. — Яків 3:6, АМР

Негативні слова починаються з негативних думок. Наприклад, уявімо, що працівник почув плітки про те, що компанія, в якій він працює, збирається скоротити штат, і тому він міркує: *«Щоразу, як тільки в моєму житті починає все налагоджуватися, обов'язково трапляється щось погане»*. А відтак додає: *«Мабуть, я втрачу роботу»*.

Раніше мої думки були настільки негативними, що всі мої слова також абсолютно не виражали позитивного ставлення... все це не дуже добре впливало на моє життя. Врешті-решт я вирішила змінити своє мислення й перестати промовляти лише негативні слова. За деякий час до мене прийшло усвідомлення, що мушу робити дещо більше, ніж просто не говорити негативу на свою адресу. Отже, самого звільнення від негативних слів було недостатньо — я мала почати мислити позитивно!

Наші думки — як позитивні, так і негативні — змушують нас промовляти слова, що формують наше майбутнє. Отже, негативні слова з наших вуст можуть бути, як вогонь, з якого починається справжня пожежа в нашому житті (див. Яків 3:6). Однак своїми правильними словами ми спроможні зупинити вогонь ще до того, як він почне палати. Але вдасться нам це тоді, коли навчимося правильно мислити. Тож заохочую вас: сповнюйтеся Святим Духом і Божим Словом. Нехай Він впливає на всі ваші думки й вчить вас промовляти лише слова, сповнені позитиву.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я хочу промовляти лише позитивні, живильні слова, що спираються на Твоє Слово. Я благаю Тебе, увійди в моє мислення, онови мій розум і дай розум Христа, щоб я міг догоджати Тобі словами моїх вуст.

Дійте в згоді з чоловіком чи дружиною

Бо де двоє чи троє в Ім'я Моє зібрані (й об'єднані однією метою, як Мої послідовники), там (і Я перебуваю) посеред них. — Матвій 18:20, АМР

У Біблії сказано, що є сила в гармонії та згоді. Це особливо стосується шлюбу. У нас із моїм чоловіком Дейвом геть різні характери й темпераменти — можна сказати, ми є прямою протилежністю одне одного. Однак за багато років життя Бог настільки сильно зблизив нас, що ми навчилися однаково мислити й щодня прагнути того самого. У нас і досі надзвичайно різні характери, та нині ми бачимо, що Бог звів нас, двох абсолютно різних людей, із певною метою.

Якщо ви бажаєте мати силу у своєму шлюбі й своєму молитовному житті, то вам доведеться навчитися ладнати зі своїм чоловіком або дружиною. Та виникає питання: як можна в парі, що не має спільної думки, партнерам погоджуватися між собою й діяти в згоді один з одним? Гармонія приходить у шлюб тоді, коли двоє людей припиняють бути егоїстами. Егоїзм — це ознака незрілості й звичка зосереджуватися винятково на собі, тоді як для згоди треба навчитися думати про те, чого потребує інший. Ми повинні бути готові принизити себе й зробити все можливе для задоволення його потреб і нужд.

Відтак ви як подружжя можете діяти в згоді перед Господом, і де двоє чи троє зібрані в Його ім'я, там і Бог перебуває посеред них. Тому вже сьогодні прийміть рішення разом із чоловіком чи дружиною, що ретельно шукатимете згоди і єдності перед Господом.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну відчувати силу згоди у своєму шлюбі. Допоможи нам із моєю дружиною (чоловіком) жити не егоїстично, а ефективно діючи в гармонії й згоді в ім'я Ісуса.

Святий Дух дарує нам перемогу над емоціями

І вблагаю Отця Я, і Втішителя іншого дасть вам, (Радника, Помічника, Посередника, Адвоката, Посилювача й Наглядача), щоб із вами повік перебував...

— Іван 14:16, АМР

Наш головний ворог — це наші власні емоції. Ми часто керуємося в житті тим, як відчуваємося, однак потрібно усвідомити, що почуття мінливі, а тому змінюються день за днем. Ми повинні пильнувати, щоб не йти за кожнісінькою думкою, яка приходить нам у голову, адже наші думки й почуття не завжди підказують нам правду.

Прикладом, багато людей живе в депресії, бо їм не до снаги прийняти правду. Проте Святий Дух прийшов для того, щоб відкрити нам істину. Тож замість вигадувати виправдання й звинувачувати всіх навколо у наших власних проблемах і прогріхах, ми повинні прийняти правду й узяти на себе відповідальність за свої вчинки. Коли зробимо це й попросимо Бога про допомогу, дух важкості покине нас, і ми відразу відчуємо неймовірну легкість і свободу.

Ви будете спроможні здобути перемогу над власними емоціями, якщо тільки схилитеся перед Святим Духом і підкоритеся Його мудрості. Ісус послав Його до нас як Утішителя, Адвоката, Помічника, Посередника, Захисника, Посилювача й Наглядача — як Того, Хто завжди буде з нами поруч. І слава Богові за те, що більше ми не впадатимемо у відчай, і нам не доведеться завжди бути розчарованими й засмученими, печальними й пригніченими. Дух Святий дарує нам перемогу над нашими емоціями!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, я не спроможний самотужки контролювати власні емоції, почуття й поведінку. Дякую Тобі за те, що допомагаєш мені в цьому й даєш Свою силу, яка сприяє в здобутті перемоги.

Завжди будьте на крок попереду диявола

Блаженна людина, що витерпить пробу і підведеться під час спокуси, бо, бувши випробувана і схвалена, дістане вінця життя (вінця переможця), якого Господь обіцяв тим, хто любить Його. — Яків 1:12, АМР

Я твердо вірю, що здатність розуміти, як діють спокуси, і агресивно їм протистояти — це єдиний спосіб завжди бути на крок попереду диявола. У Посланні Якова 1:12, можемо побачити: «Блаженна людина, що витерпить пробу (спокусу... вона) дістане вінця (вічного) життя» (АМР). Вираз «витерпіти пробу, або спокусу» означає «пройти через будь-які випробування й не здатися» — таким чином пересилити диявола.

Слово «витерпіти» також означає «пройти через період спокус і не дозволити їм вплинути на ставлення або відданість Богові». Зазнаючи спокуси, Ісус не починав ставитися до людей якось інакше. Тож, називаючись духовно зрілими людьми, ми можемо наслідувати Його приклад. Ісус надзвичайно добре розуміє наші переживання, коли ми стикаємося з тим, що притягує до себе, спокушає й вабить. Іноді Він дозволяє нам перетерпіти спокусу, щоб звернути нашу увагу на наші власні хиби й сприяти нам у їх подоланні. Тільки ставши тими, ким Господь вас створив, ви будете спроможні отримати все, що Ісус хоче дати вам. Подібна духовна зрілість приходить у життя винятково завдяки випробуванням.

Тому закликаю вас бути терплячими й долати будь-які спокуси за допомогою Божої благодаті. Це обов'язково дасть вам змогу завжди перебувати на крок попереду диявола.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, я вірю, що Ти поруч зі мною в часи випробувань і спокус, тому я можу бути терплячим і протистояти їм. Відтак це допоможе мені завжди бути на крок попереду диявола.

Відкиньте страх і йдіть за Святим Духом

Не бійся (адже тобі нема чого боятися), з тобою бо Я, і не озирайся (навколо у жаху та неспокої), бо Я Бог твій! Зміцню Я тебе в труднощах, і тобі поможу... – Ісаїя 41:10, АМР

Цей уривок зі Святого Письма — велике підбадьорення й нагадування про те, що ми повинні бути сміливими й відважними у Святому Дусі. Так, не варто щось робити, перебуваючи за межами Божої волі або не підпорядковуючись Його графіку. Проте, коли Бог рухається, ми не повинні боятися переміщатися за Ним. Сатана приносить страх у наш розум і емоції, тоді як Дух Святий намагається вести нас у новому напрямку. Диявол хоче використати страх для того, щоб завадити нам рухатися вперед із Богом.

У книзі Ісаї 41:10 читаємо заклик: *«Не бійся (адже тобі нема чого боятися), з тобою бо Я»*. Коли ви чогось лякаєтеся, жахаєтеся й прагнете бути вільними від страху, рано чи пізно настане час, коли вам доведеться, замість тікати від нього, зустрітися з ним віч-на-віч. А для цього просто візьміть за руку Ісуса й визнайте Його постійну присутність поруч із вами. Не бійтеся — Він повіки з вами.

Дозвольте мені сьогодні підбадьорити й надихнути вас: перебуваючи на життєвому роздоріжжі, все одно не припиняйте руху вперед. Замість стояти в розпачі, візьміть Бога за руку й почніть іти вперед. Пам'ятайте: Господь бажає врятувати вас від будь-яких ваших страхів!

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я прагну йти за Тобою, хоч би куди Ти мене повів. Допоможи мені, будь ласка, бути сміливим і відважним, завжди рухаючись вперед за Тобою.

Надійтеся на Бога й чиніть добро

Надійся на Господа, (покладайся на Нього, довіряй Йому) й добре чини, землю замешкуй та правди дотримуй, (і Він тебе не підведе)!

— Псалом 36:3, АМР

Дехто з нас марнує забагато часу, намагаючись з'ясувати, як отримати благословення для самого себе. Іноді люди все своє життя щосили намагаються досягти чогось важливого на їхній погляд, однак ніколи не довіряють Богові й не дозволяють Йому вести їх за Собою. Врешті-решт вони лише впадають у депресію й відчувають, що змарнували своє життя, так нічого не досягши.

У Псалмі 36:3 можемо прочитати настанову: *«Надійся на Господа й добре чини»*. Бог не створив нас для того, щоб ми були егоїстами, що постійно зосереджуються лиш на тому, як допомогти самим собі. Він очікує, щоб ми активно садили зерна добра, допомагаючи іншим людям. Добрі вчинки приносять нам величезне задоволення, адже всім людям до вподоби почуватися спроможними змінити щось на краще в цьому світі. На додачу це відкриває двері перед Богом і дає Йому можливість ще більше нас благословити.

Довіряйте Богові — правильного часу Він принесе неабияке благословення у ваше життя. А допоки ви чекаєте на здійснення Його досконалого плану, почніть допомагати іншим людям. Ви, по суті, відчуєте величезне полегшення, якщо не думатимете постійно тільки про себе. Отже, тільки-но почнете систематично творити добро, зокрема, те, до чого вас закликає Бог, і Він неодмінно благословить вас, покривши всі ваші нужди.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Боже, я не хочу проводити егоїстичне, самозакохане життя. Я вірю, що Ти надзвичайно благословиш мене правильного часу, якщо я чинитиму добро, тобто благословлятиму людей і допомагатиму тим, до кого Ти спонукаєш мене проявити любов.

Навчіться розрізняти між тим, ким ви є, і тим, що робите

Тому то, коли хто (прищеплений) в Христі (Месії), той створіння нове (взагалі нове творіння)... – 2 до Коринтян 5:17, АМР

За своє життя я припустилася багатьох помилок і впевнена, що не спіюся на цьому — попереду, у майбутньому ще будуть прогріхи й похибки, та все одно я люблю себе. Насправді, я не все й не завжди роблю правильно, та це не впливає на мою сутність у Христі. Я переконана, що Він любить мене, і знаю, що все одно я — добра людина. Така моя впевненість базується на усвідомленні того, що я є новим створінням у Христі, а відтак навчилася розрізняти між тим, ким я є, і тим, що роблю.

Коли ви почнете розуміти, що ваші діла не визначають вашої сутності, то зможете пережити новий рівень надзвичайної свободи від почуття ганьби й сорому. Знаючи, що Бог любить вас, ви стаєте спроможними й самі почати любити себе здоровим, збалансованим чином. А відтак інші люди теж починають вас любити. Здатність любити себе зовсім не означає, що ви сповнені пихи й гордості. Спроможність на любов до себе свідчить про те, що ви приймаєте себе такими, якими Бог створив вас.

Нам усім конче потрібно постійно покращувати своє поводження. Проте здатність приймати й ставитися до себе як до Божого створіння є життєво необхідним кроком на шляху до емоційного здоров'я й зцілення в Христі. Якщо нам вдасться освоїти цей єдиний принцип, тобто навчитися любити себе, то в нашій боротьбі з почуттям сорому, що панує в нашому житті, станеться великий прорив.

Відкрийте шлях для перемін — помоліться

Святий Духу, допоможи мені навчитися розрізняти між тим, ким я є, і тим, що роблю. Я можу любити себе й жити у свободі від почуття сорому, адже Ти мене любиш і постійно дієш у моєму житті.

МОЛИТВА ПОКАЯННЯ

Бог любить вас і хоче, щоб у вас із Ним були близькі, міцні стосунки. Якщо ви ще не прийняли Ісуса Христа як свого Господа й Спасителя, то можете зробити це прямо зараз. Відкрийте для Нього своє серце й промовте цю молитву:

«Отче, я знаю, що згрішив проти Тебе. Будь ласка, пробач мені. Очисти мене. Я обіцяю вірити в Ісуса, Твого Сина. Я вірю, що Він помер за мене; Він узяв на Себе мої гріхи, помираючи на хресті. Я вірю, що Він воскрес із мертвих, і прямо зараз я віддаю Йому своє життя. Дякую, Отче, за дар прощення й вічного життя. Будь ласка, допоможи мені жити для Тебе. В ім'я Ісуса. Амінь».

Якщо ви помолилися від усього серця, то Бог прийняв вас, очистив і звільнив від кайданів духовної смерті. Прочитайте й вивчіть нижченаведені місця Писання й попросіть Бога допомогти вам чути Його голос, адже тепер у вас починається нове життя з Ним.

Іван 3:16

До Ефесян 1:4

1 Івана 1:9

1 Івана 5:1

1 до Коринтян 15:3-4

До Ефесян 2:8-9

1 Івана 4:14-15

1 Івана 5:12-13

Попросіть Бога допомогти вам знайти хорошу церкву, де проповідується здорове біблійне вчення, де ви могли б краще пізнавати Христа й духовно зростати. Бог завжди з вами. Він щодня направлятиме вас і покаже, як мати те повноцінне життя, яке Він вам призначив.

Про автора

Джойс Майер — відомий у всьому світі вчитель Божого Слова. Її теле- й радіопрограма «Повнота радості життя» виходить в ефір на сотнях телеканалів і радіостанцій по всьому світу.

Джойс Майер написала понад 100 книжок, що надихають. Деякі з них були перекладені 140 мовами.

Щорічно Джойс проводить багато конференцій по всьому світу, які відвідують сотні тисяч людей.

Шановний Читачу!

Нам дуже хотілося б дізнатися, як ця книжка допомогла Вам і які переміни здійснила у Вашому житті. Повідомте нас про це, будь ласка. Також Ви завжди можете звернутися до нас із молитовними нуждами, і ми радо підтримаємо Вас у молитві.

НАШІ КОНТАКТИ:

МБО «Медіа Мир Інт.»,
Джойс Майєр,
а/с 355,
м. Київ-1, 01001,
Україна

+38 (044) 451-83-12

+38 (067) 547-27-35

info@joyce-meyer.org.ua
joyce-meyer.org.ua

Електронні книжки Джойс Майєр можна замовити
безплатно на сторінці сайту:

joyce-meyer.org.ua/ebooks

Програми Джойс Майєр можна дивитися кількома
десятками мов на сайті:

tv.joycemeyer.org

Запрошуємо на наші сторінки у соцмережах:

facebook.com/joycemeyerministriesukrainian

facebook.com/joycemeyerministriesrussian

youtube.com/c/СлужінняДжойсМайєр

youtube.com/c/СлужениеДжойсМайєр

instagram.com/joycemeyerukraine

instagram.com/joycemeyerrussian

ОБІТНИЦІ

— на —

кожен день

Ви можете розпочати або закінчити свій день практичним і ґрунтовним навчанням із Джойс. Щоденне надихання зі Слова Божого, лише 10 хвилин на день, допоможе вам відновити розум і розпочати дивовижну цілеспрямовану життєву подорож із Богом!

ДЖОЙС МАЙЄР — один із провідних учителів Біблії у світі. Джойс написала понад 100 книжок, що надихають. Деякі з них були перекладені 140 мовами.

Щорічно Джойс проводить багато конференцій по всьому світу, які відвідують сотні тисяч людей.

 JOYCEMEYERMINISTRIESUKRAINIAN

 С/СЛУЖІННЯДЖОЙСМАЙЄР